

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA RADJOTELEGRAFICZNA

podpisana w Waszyngtonie dnia 25 listopada 1927 r.

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wie-
dzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dwudziestego piątego listopada tysiąc
dziewięćset dwudziestego siódmego roku podpisana
została w Waszyngtonie międzynarodowa konwen-
cja radjotelegraficzna, wraz z regulaminem ogólnym
i regulaminem dodatkowym, o następującym
brzmieniu dosłownem:

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

Une Convention Internationale Radiotélégra-
phique avec un Règlement Général et un Règlement
Additionnel annexés à la Convention ayant été
signée à Washington le vingt cinq novembre mil
neuf cent vingt sept, Convention et Règlements
dont la teneur suit:

(Tekst konwencji zawiera załącznik do niniejszego numeru).

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, regulaminem ogólnym i regulaminem dodatkowym, uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości, jak i każde z zawartych w nich postanowień; oświadczamy, że są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

NA DOWÓD CZEGO wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

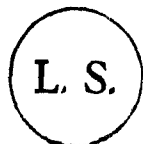
W Warszawie, dnia 17 sierpnia 1932 r.

(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

(—) *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski*

Après avoir vu et examiné lesdits Convention, Règlement Général et Règlement Additionnel, Nous les avons approuvés et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'ils sont acceptés, ratifiés et confirmés et promettons qu'ils seront inviolablement observés.

EN FOI DE QUOI, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

À Varsovie, le 17 août 1932.

(—) *I. Mościcki*

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres:

(—) *A. Prystor*

Le Ministre des Affaires Étrangères:
(—) *August Zaleski*

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA RADJOTELEGRAFICZNA

zawarta między Rządami:

Unji Południowo - Afrykańskiej, Francuskiej Afryki ekwatorialnej i innych Kolonij, Francuskiej Afryki zachodniej, Portugalskiej Afryki zachodniej, Portugalskiej Afryki wschodniej i Posiadłości portugalskich azjatyckich, Niemiec, Republiki Argentyńskiej, Federacji Australijskiej, Austrii, Belgii, Boliwii, Brazylii, Bułgarii, Kanady, Chili, Chin, Republiki Kolumbja, Hiszpańskiej Kolonji Zatoki Gwinejskiej, Konga belgijskiego, Costa Rica, Kuby, Curaçao, Cyrynaiki, Danji, Republiki Dominikańskiej, Egiptu, Republiki El Salvador, Erytrei, Hiszpanji, Estonji, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Finlandji, Francji, Wielkiej Brytanji, Grecji, Guatemali, Republiki Haiti, Republiki Honduras, Węgier, Indji brytyjskich, Indji holenderskich, Indochin francuskich, Wolnego Państwa Irlandji, Włoch, Japonji, Chosen, Taiwan, Sachalinu japońskiego, Dzierżawionego Terytorjum Kwantung i Terytorjum Południowych Wysp Morskich pod mandatem japońskim, Republiki Liberja, Madagaskaru, Marokka (z wyjątkiem strefy hiszpańskiej), Meksyku, Nikaragua, Norwegji, Nowej Zelandji, Republiki Panama, Paragwaju, Holandji, Peru, Persji, Polski, Portugalji, Rumunji, Królestwa Serbów, Chorwatów i Słoweńców, Siamu, Włoskiego Somali, Szwecji, Szwajcarii, Surinam, Terytorjów Syryjsko-Libańskich, Republiki San Marino, Czechosłowacji, Tripolitanji, Tunisu, Turcji, Urugwaju i Wenezueli.

Podpisani Pełnomocnicy Rządów Państw wyżej wymienionych, zebrani na Konferencji w Waszyngtonie, jednogłownie, z zastrzeżeniem ratyfikacji, zawarli następującą konwencję:

Artykuł 1.

Określenia.

W konwencji niniejszej:

wyrażenie „komunikacja radjoelektryczna” albo „radjokomunikacja” oznacza przesyłanie drogą bezprzewodową zapomocą fal Hertza wszelkiego rodzaju pisma, znaków, sygnałów, obrazów i dźwięków;

wyrażenie „stacja radjokomunikacyjna” albo krótko „stacja” oznacza stację, zapomocą której skutecznia się radjokomunikację;

wyrażenie „stacja stała” oznacza stację urządzoną na stałe i utrzymującą łączność z jedną lub kilkoma stacjami, urządzonemi w ten sam sposób;

wyrażenie „stacja ruchoma” oznacza stację przystosowaną do zmiany miejsca i zasadniczo przenoszoną z miejsca na miejsce;

CONVENTION RADIOTELEGRAPHIQUE INTERNATIONALE

conclue entre

les Gouvernements de: l'Union de l'Afrique du Sud, l'Afrique Equatoriale Française et Autres Colonies, l'Afrique Occidentale Française, l'Afrique Occidentale Portugaise, l'Afrique Orientale Portugaise et les Possessions Portugaises Asiatiques, l'Allemagne, la République Argentine, la Fédération Australienne, l'Autriche, la Belgique, la Bolivie, le Brésil, la Bulgarie, le Canada, le Chili, la Chine, la République de Colombie, la Colonie Espagnole du Golfe de Guinée, le Congo Belge, Costa Rica, Cuba, Curaçao, la Cyrénaïque, le Danemark, la République Dominicaine, l'Égypte, la République de el Salvador, l'Érythrée, l'Espagne, l'Estonie, les États-Unis d'Amérique, la Finlande, la France, la Grande-Bretagne, la Grèce, le Guatemala, la République d'Haïti, la République de Honduras, la Hongrie, les Indes Britanniques, les Indes Néerlandaises, l'Indochine Française, l'État Libre d'Irlande, l'Italie, le Japon, Chosen, Taiwan, Sakhalin Japonais, le Territoire à Bail du Kouangtoug et le Territoire des Îles des Mers du Sud sous Mandat Japonais, la République de Libéria, Madagascar, le Maroc (à l'exception de la Zone Espagnole), le Mexique, le Nicaragua, la Norvège, la Nouvelle-Zélande, la République de Panama, le Paraguay, les Pays-Bas, le Pérou, la Perse, la Pologne, le Portugal, la Roumanie, le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes, le Siam, la Somalie Italienne, la Suède, la Suisse, Surinam, les Territoires Syro-Libanais, la République de Saint Marin, la Tchecoslovaquie, la Tripolitaine, la Tunisie, la Turquie, l'Uruguay et le Vénézuéla.

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays ci-dessus énumérés, s'étant réunis en Conférence à Washington, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté la Convention suivante:

Article premier.

Définitions.

Dans la présente Convention:

le terme „communication radioélectrique” ou „radiocommunication” s'applique à la transmission sans fil d'écrits, de signes, de signaux, d'images et de sons, de toute nature, à l'aide des ondes hertziennes;

le terme „station de radiocommunication” ou simplement „station” désigne une station outillée pour effectuer une radiocommunication;

le terme „station fixe” désigne une station établie à demeure et communiquant avec une ou plusieurs stations établies de la même manière;

le terme „station mobile” désigne une station susceptible de se déplacer et qui habituellement se déplace;

wyrazenie „stacja lądowa” oznacza stację, która sama nie będąc stacją ruchomą, służy do komunikacji radiowej ze stacjami ruchomymi;

wyrazenie „służba ruchoma” oznacza czynności w zakresie radiokomunikacji między stacjami ruchomymi i lądowymi lub między stacjami ruchomymi między sobą;

wyrazenie „służba międzynarodowa” oznacza czynności w zakresie radiokomunikacji między dwiema stacjami położonymi w dwóch różnych Państwach lub pomiędzy stacją lądową i ruchomą, znajdującą się poza granicami Państwa, w którym leży dana stacja lądowa, albo też pomiędzy dwiema lub kilkoma stacjami ruchomymi, znajdującymi się na pełnym morzu lub nad niem. Służbę radiokomunikacyjną wewnętrzną (krajową), która może przeszkadzać komunikacjom radiowym poza granicami Państwa, w którym się odbywa, traktuje się w razie sprawiania zakłóceń jako służbę międzynarodową;

wyrazenie „ogólna sieć komunikacyjna” oznacza cały zespół istniejących dróg komunikacyjnych, telegraficznych i telefonicznych, przewodowych lub bezprzewodowych, otwartych dla użytku publicznego, z wyjątkiem łączności radiokomunikacyjnych służby ruchomej;

wyrazenie „służba publiczna” oznacza służbę pełnioną dla użytku publicznego;

wyrazenie „służba ograniczona” oznacza służbę przeznaczoną do użytku osób ściśle określonych lub dla celów specjalnych;

wyrazenie „korespondencja publiczna” oznacza wszelką korespondencję, jaką stacja, będąc przeznaczona do użytku publicznego, obowiązana jest przyjąć od publiczności dla dalszego wydania;

wyrazenie „przedsiębiorstwo prywatne” oznacza każdą osobę prywatną, Towarzystwo lub Stowarzyszenie, które eksploatuje jedną lub kilka stacji przeznaczonych dla komunikacji radiowych;

wyrazenie „radiotelegram” oznacza telegram, dla którego miejscem nadania lub miejscem przeznaczenia jest stacja ruchoma, przesyłany na całym lub części przebiegu drogą radiową.

Artykuł 2.

Zakres konwencji.

§ 1. Ukladające się Rządy zobowiązują się stosować postanowienia niniejszej konwencji na wszystkich stacjach radiokomunikacyjnych, zależnych lub eksploatowanych przez układające się Rządy i otwartych dla międzynarodowej wymiany korespondencji publicznej. Zobowiązują się one również stosować rzeczone postanowienia do specjalnych rodzajów służby, podporządkowanych regulaminom, dołączonym do niniejszej konwencji.

§ 2. Ukladające się Rządy zobowiązują się również wydać względnie przedłożyć do uchwalenia swym ciałem ustawodawczym ustawy, zobowiązujące osoby lub przedsiębiorstwa prywatne upoważnione do zakładania i eksploatowania stacji, otwartych czy też zamkniętych dla korespondencji publicznej, lecz pełniących międzynarodowe komunikacje radiowe, do przestrzegania postanowień niniejszej konwencji i dołączonych do niej regulaminów.

le terme „station terrestre” désigne une station autre qu’une station mobile, utilisée pour la radiocommunication avec des stations mobiles;

le terme „service mobile” désigne le service de radiocommunication exécuté entre stations mobiles et stations terrestres et par les stations mobiles communiquant entre elles;

le terme „service international” désigne un service de radiocommunication entre une station dans un Pays et une station dans un autre Pays, ou entre une station terrestre et une station mobile qui se trouve au delà des limites du Pays dans lequel est située la station terrestre, ou entre deux ou plusieurs stations mobiles sur ou au-dessus des hautes mers. Un service de radiocommunication intérieur ou national, qui est susceptible de causer des brouillages avec d’autres services au delà des limites du Pays dans lequel il opère, est considéré comme service international au point de vue du brouillage;

le terme „réseau général des voies de communication” désigne l’ensemble des voies de communication télégraphiques et téléphoniques existantes, ouvertes au service public, avec fils et sans fil, à l’exclusion des voies de radiocommunication du service mobile;

le terme „service public” désigne un service à l’usage du public en général;

le terme „service restreint” désigne un service ne pouvant être utilisé que par des personnes spécifiées ou dans des buts particuliers;

le terme „correspondance publique” désigne toute communication radioélectrique qu’une station, par le fait de sa mise à la disposition du service public, doit accepter du public pour transmission;

le terme „entreprise privée” désigne tout particulier et toute Compagnie ou Corporation qui exploite une ou plusieurs stations pour des communications radioélectriques;

le terme „radiotélégramme” désigne un télégramme originaire ou à destination d’une station mobile, transmis, sur tout ou partie de son parcours, par des moyens radioélectriques.

Article 2.

Étendue de la Convention.

§ 1. Les Gouvernements contractants s’engagent à appliquer les dispositions de la présente Convention dans toutes les stations de radiocommunication établies ou exploitées par les Gouvernements contractants et ouvertes au service international de la correspondance publique. Ils s’engagent également à appliquer lesdites dispositions aux services spéciaux régis par les Règlements annexés à la présente Convention.

§ 2. Ils s’engagent, en outre, à prendre ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires pour imposer l’observation des dispositions de la présente Convention et des Règlements y annexés, aux particuliers et entreprises privées autorisés à établir et à exploiter des stations de radiocommunication du service international ouvertes ou non à la correspondance publique.

§ 3. Układające się Rządy uznają prawo organizowania komunikacji radiowych między każdą dwoma z nich, byleby tylko były przestrzegane postanowienia niniejszej konwencji i dołączonych do niej regulaminów.

Artykuł 3.

Komunikacja międzynarodowa.

§ 1. (1) W zakresie komunikacji międzynarodowych pomiędzy stacjami stałymi, każdemu z układających się Rządów pozostawia się wolną rękę przy organizowaniu służby i oznaczaniu rodzajów korespondencji, jaka może być wymieniana pomiędzy stacjami, utrzymującymi te komunikacje.

(2) Jednakowoż, o ile powyższe stacje biorą udział w międzynarodowej wymianie korespondencji publicznej między poszczególnymi krajami, albo też ze stacjami służby ruchomej, winny stosować postanowienia niniejszej konwencji i dołączonych do niej regulaminów do każdego z obu tych rodzajów służby.

§ 2. Przy wymianie korespondencji pomiędzy stacjami służby ruchomej stacje biorące udział w tej wymianie są obowiązane w granicach swego przepisowego działania do wzajemnej wymiany radiotelegramów, niezależnie od stosowanego przez nie systemu urządzeń radiowych.

§ 3. Jednakowoż, aby nie hamować postępów wiedzy, postanowienia paragrafu poprzedniego nie zabraniają ewentualnie stosowania systemu radiowego, nienadającego się do komunikowania się z innymi systemami, byleby ta niezdolność do współpracy wynikała z zasadniczej właściwości danego systemu, a nie była wynikiem celowego zastosowania urządzeń uniemożliwiających komunikację międzynarodową.

Artykuł 4.

Służba ograniczona.

Niezależnie od postanowień artykułu 3, stacje radiokomunikacyjne mogą być wyznaczone do międzynarodowej wymiany korespondencji publicznej w zakresie ograniczonym już to ze względu na przeznaczenie korespondencji, już to ze względu na inne okoliczności, nie mające nic wspólnego ze stosowanym systemem.

Artykuł 5.

Tajemnica korespondencji. Sygnały błędne lub zwodnicze.

Układające się Rządy obowiązują się wydać względnie przedstawić do uchwalenia swym ciałom ustawodawczym ustawy, mające na celu zwalczanie:

a) wydawania i odbioru bez upoważnienia władz korespondencji prywatnej zapomocą instalacji radiowych;

b) rozpowszechniania treści korespondencji, któreby mogły być przyjęte zapomocą instalacji radiowych, albo tylko faktu jej istnienia;

c) opublikowywania lub wykorzystywania bez zezwolenia korespondencji, odebranej zapomocą instalacji radiowych;

§ 3. Les Gouvernements contractants reconnaissent le droit à deux Gouvernements contractants d'organiser entre eux des communications radioélectriques, à la seule condition de se conformer à toutes les dispositions de la présente Convention et des Règlements y annexés.

Article 3.

Intercommunication.

§ 1. (1) En ce qui concerne les communications internationales entre stations fixes, la liberté de chaque Gouvernement contractant reste entière, relativement à l'organisation du service et à la détermination des correspondances à échanger par les stations assurant ces communications.

(2) Toutefois, lorsque ces stations fixes effectuent un service international de correspondance publique, soit de Pays à Pays, soit avec des stations du service mobile, elles doivent se conformer, respectivement pour chacune de ces deux catégories de communications, aux prescriptions de la présente Convention et des Règlements y annexés.

§ 2. En ce qui regarde les communications entre stations participant au service mobile, les stations assurant ces communications sont tenues, dans les limites de leur affectation normale, d'échanger réciproquement les radiotélégrammes, sans distinction du système radioélectrique adopté par elles.

§ 3. Toutefois, afin de ne pas entraver les progrès scientifiques, les dispositions du paragraphe précédent n'empêchent pas l'emploi éventuel d'un système radioélectrique incapable de communiquer avec d'autres systèmes, pourvu que cette incapacité soit due à la nature spécifique de ce système et qu'elle ne soit pas l'effet de dispositifs adoptés uniquement en vue d'empêcher l'intercommunication.

Article 4.

Service restreint.

Nonobstant les dispositions de l'Article 3, une station de radiocommunication peut être affectée à un service international restreint de correspondance publique, déterminé par le but de la correspondance ou par d'autres circonstances, indépendantes du système employé.

Article 5.

Secret des correspondances. Signaux faux ou trompeurs.

Les Gouvernements contractants s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures utiles pour réprimer:

a) la transmission et la réception, sans autorisation, à l'aide d'installations radioélectriques, de correspondances ayant un caractère privé;

b) la divulgation du contenu ou simplement de l'existence de correspondances qui auraient pu être captées à l'aide d'installations radioélectriques;

c) la publication ou l'usage, sans autorisation, de correspondances reçues à l'aide d'installations radioélectriques;

d) przesyłania albo puszczania w obieg fałszywych lub wprowadzających w błąd sygnałów niebezpieczeństwa, albo wezwań w niebezpieczeństwie.

Artykuł 6.

Wykroczenia.

Układające się Rządy zobowiązują się do wzajemnego popierania się w zwalczaniu wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszej konwencji i dołączonych do niej regulaminów, jak również w ewentualnem wykrywaniu osób, wykraczających przeciwko tym postanowieniom.

Artykuł 7.

Połączenie z ogólną siecią komunikacyjną.

Każdy z układających się Rządów zobowiązuje się zarządzić wykonanie bezpośrednich połączeń między stacjami lądowymi, wybudowanymi na jego terytorjum i otwartymi dla międzynarodowej wymiany korespondencji publicznej i ogólną siecią komunikacyjną lub co najmniej w inny sposób zabezpieczyć szybką wymianę pomiędzy temi stacjami i ogólną siecią komunikacyjną.

Artykuł 8.

Wymiana informacji o stacjach i służbie przez nie pełnionych.

Układające się Rządy podają sobie wzajemnie do wiadomości za pośrednictwem Biura Międzynarodowego Unji telegraficznej, nazwy stacyj otwartych dla międzynarodowej wymiany korespondencji publicznej oraz stacyj pełniących specjalne rodzaje służby, unormowane regulaminami dołączonemi do niniejszej konwencji, jak również wszystkie wskazówki, mające na celu ułatwić i przyspieszyć wymianę radijową.

Artykuł 9.

Urządzenia specjalne.

Każdy z układających się Rządów zastrzega sobie prawo wydawania zarządzeń względnie zezwalań, by na stacjach wskazanych w artykule 8 poza instalacjami, co do których informacje w myśl poprzedniego artykułu podlegają ogłoszeniu, były zakładane i eksploatowane inne jeszcze urządzenia radiokomunikacyjne przeznaczone dla celów specjalnych, bez obowiązku opublikowywania szczegółów dotyczących tych urządzeń.

Artykuł 10.

Wymogi stawiane stacjom. Zakłócenia.

§ 1. Stacje, o których mowa w artykule 2, winny być budowane i eksploatowane możliwie w sposób, jaki dla danej służby uchodzi w praktyce za najlepszy oraz winny być utrzymywane na poziomie postępów nauki i techniki.

§ 2. Wszystkie stacje, bez względu na ich przeznaczenie, winny być budowane i eksploatowane

d) la transmission ou la mise en circulation de signaux de détresse ou d'appels de détresse, faux ou trompeurs.

Article 6.

Instruction des contraventions.

Les Gouvernements contractants s'engagent à s'entraider dans l'instruction des contraventions aux dispositions de la présente Convention et des Règlements y annexés, ainsi que, éventuellement, dans la poursuite des personnes contrevenant à ces dispositions.

Article 7.

Connexion avec le réseau général des voies de communication.

Chacun des Gouvernements contractants s'engage à prendre les mesures utiles pour que les stations terrestres établies sur son territoire et ouvertes au service international de la correspondance publique soient reliées au réseau général des voies de communication ou tout au moins à prendre des dispositions en vue d'assurer les échanges rapides et directs entre ces stations et le réseau général des voies de communication.

Article 8.

Échange d'informations relatives aux stations et au service.

Les Gouvernements contractants se donnent mutuellement connaissance, par l'intermédiaire du Bureau international de l'Union télégraphique, des noms des stations ouvertes au service international de la correspondance publique et des stations assurant des services spéciaux régis par les Règlements annexés à la présente Convention, ainsi que de toutes les indications propres à faciliter et à accélérer les échanges radioélectriques.

Article 9.

Dispositifs spéciaux.

Chacun des Gouvernements contractants se réserve la faculté de prescrire ou d'admettre que, dans les stations visées à l'Article 8, indépendamment de l'installation dont les indications sont publiées par application de cet Article, d'autres dispositifs soient établis et exploités en vue d'une transmission radioélectrique spéciale, sans que les détails de ces dispositifs soient publiés.

Article 10.

Conditions imposées aux stations. Interférences.

§ 1. Les stations visées à l'Article 2 doivent, autant que possible, être établies et exploitées dans les meilleures conditions que la pratique du service aura fait connaître et être maintenues au niveau des progrès scientifiques et techniques.

§ 2. Toutes les stations, quel que soit leur objet, doivent, autant que possible, être établies et

w ten sposób, by możliwie nie wywoływały zakłóceń w komunikacjach lub służbie radiowej innych układających się Rządów względnie osób lub przedsiębiorstw prywatnych, upoważnionych przez układające się Rządy do utrzymywania radiokomunikacji publicznej.

Artykuł 11.

Prawo pierwszeństwa dla wezwań o pomoc w niebezpieczeństwie.

Stacje czynne w służbie ruchomej obowiązane są stosować bezwzględne prawo pierwszeństwa przy przyjmowaniu wezwań w niebezpieczeństwie niezależnie od miejsca pochodzenia tych wezwań, odpowiadać w takiż sposób na te wezwania i postępować dalej zgodnie z zawartymi w nich życzeniami.

Artykuł 12.

Taksy.

Taksy stosowane do radjotelegramów i wypadki, w których te radjotelegramy są zwolnione od opłat radiowych, ustalają postanowienia regulaminów dołączonych do niniejszej konwencji.

Artykuł 13.

Regulaminy. Konferencje.

§ 1. Jako uzupełnienie postanowień niniejszej konwencji służyć:

1° ogólny regulamin, który obowiązuje narówni z konwencją i wchodzi z nią jednocześnie w życie;

2° dodatkowy regulamin, który obowiązuje tylko te Rządy, które go podpisały.

§ 2. Postanowienia niniejszej konwencji i dołączonych do niej regulaminów podlegają rewizji Konferencji Pełnomocników układających się Rządów. Każda konferencja sama wyznacza miejsce i czas następnego zebrania.

§ 3. Przed rozpoczęciem obrad każda konferencja uchwała regulamin wewnętrzny, który określa organizację i porządek obrad.

Artykuł 14.

Układy specjalne.

Układające się Rządy zastrzegają zarówno dla siebie jak i dla upoważnionych przez nie przedsiębiorstw prywatnych prawo zawierania specjalnych układów w kwestjach służby radiokomunikacyjnej, nie dotyczących ogółu Rządów. Układy powyższe w żadnym jednak wypadku nie mogą wychodzić poza granice nakreślone konwencją i dołączonymi do niej regulaminami w tych wszystkich wypadkach, gdy wprowadzenie w życie układu specjalnego mogłoby wywołać zakłócenia normalnego toku służby innych krajów.

Artykuł 15.

Zawieszenie służby.

Każdy Rząd zastrzega sobie prawo zawieszenia, o ile uważać to będzie za konieczne, międzyna-

exploitées de manière à ne pas troubler les communications ou services radioélectriques des autres Gouvernements contractants et des particuliers ou des entreprises privées autorisés par ces Gouvernements contractants à effectuer un service public de radiocommunication.

Article 11.

Priorité pour les appels de détresse.

Les stations participant au service mobile sont obligées d'accepter par priorité absolue les appels de détresse, quelle qu'en soit la provenance, de répondre de même à ces appels et d'y donner la suite qu'ils comportent.

Article 12.

Taxes.

Les taxes applicables aux radiotélégrammes et les divers cas dans lesquels ceux-ci bénéficient de la franchise radioélectrique sont établis conformément aux dispositions des Règlements annexés à la présente Convention.

Article 13.

Règlements. Conférences.

§ 1. Les dispositions de la présente Convention sont complétées par:

1° un Règlement général qui a la même valeur et entre en vigueur en même temps que la Convention;

2° un Règlement additionnel qui engage seulement les Gouvernements qui l'ont signé.

§ 2. Les prescriptions de la présente Convention et des Règlements y annexés sont révisées par des Conférences de Plénipotentiaires des Gouvernements contractants, chaque Conférence fixant elle-même le lieu et l'époque de la réunion suivante.

§ 3. Avant toute délibération, chaque Conférence établit un Règlement intérieur, indiquant dans quelles conditions sont organisés et conduits les débats.

Article 14.

Arrangements particuliers.

Les Gouvernements contractants se réservent, pour eux-mêmes et pour les entreprises privées dûment autorisées à cet effet, par eux, la faculté de conclure des arrangements particuliers, sur les points du service qui n'intéressent pas la généralité des Gouvernements. Toutefois, ces arrangements devront rester dans les limites de la Convention et des Règlements y annexés, pour ce qui concerne les brouillages que leur mise à exécution serait susceptible de produire dans les services des autres Pays.

Article 15.

Suspension du service.

Chaque Gouvernement se réserve la faculté de suspendre le service international de radiocom-

rodowej służby radijokomunikacyjnej na nieokreślony przeciąg czasu już to w zupełności, już to w pewnych relacjach lub dla pewnych rodzajów radijokomunikacji, zobowiązując się tylko do natychmiastowego powiadomienia o tem za pośrednictwem Międzynarodowego Biura Unji telegraficznej poszczególnych Rządów, uczestników konwencji.

Artykuł 16.

Biuro międzynarodowe.

§ 1. Międzynarodowe Biuro Unji telegraficznej obowiązane jest zbierać, uzgadniać i ogłaszać wszelkiego rodzaju dane dotyczące służby radijowej, nadawać bieg zgłoszeniom w sprawie zmian konwencji i dołączonych do niej regulaminów, ogłaszać uchwalone zmiany i wogóle pełnić wszelkie prace administracyjne, do których byłoby powołane w interesie międzynarodowej służby radijowej.

§ 2. Koszta związane z temi czynnościami pokrywają wszystkie układające się Rządy w stosunku podanym w regulaminie ogólnym.

Artykuł 17.

Międzynarodowy techniczny Komitet doradczy dla spraw radijokomunikacji.

§ 1. Powołuje się do życia międzynarodowy techniczny Komitet doradczy dla spraw radijokomunikacji, mający za zadanie studia nad zagadnieniami technicznymi i innymi pozostającymi z niemi w związku a dotyczącymi tej komunikacji.

§ 2. Skład Komitetu, jego zakres działania i sposób prowadzenia prac określa regulamin ogólny, dołączony do niniejszej konwencji.

Artykuł 18.

Relacje ze stacjami Państw, niuczestniczących w konwencji.

§ 1. Każdy z układających się Rządów zastrzeża sobie prawo samodzielnego ustalenia warunków, na jakich zgodzi się wymieniać telegramy albo radiotelegramy, pochodzące od stacji lub przeznaczone do stacji, która nie podlega postanowieniom niniejszej konwencji.

§ 2. Z chwilą kiedy telegram albo radiotelegram został przyjęty, musi on być dalej wydany z zaliczeniem za niego opłaty normalnej.

Artykuł 19.

Przystąpienie do konwencji.

§ 1. (1) Rządy nie należące do niniejszej konwencji mogą do niej przystąpić na własne życzenie.

(2) Przystąpienie do konwencji winno być notyfikowane w drodze dyplomatycznej temu z układających się Rządów, na terytorjum którego odbyła się ostatnia konferencja, ten zaś ostatni powiadomi o tem wszystkie pozostałe Rządy.

munication pour un temps indéterminé, s'il le juge nécessaire, soit d'une manière générale, soit seulement pour certaines relations et/ou pour certaines natures de radiocommunications, à charge pour lui d'en aviser immédiatement chacun des autres Gouvernements contractants par l'intermédiaire du Bureau international de l'Union télégraphique.

Article 16.

Bureau international.

§ 1. Le Bureau international de l'Union télégraphique est chargé de réunir, de coordonner et de publier les renseignements de toute nature relatifs aux services radioélectriques, d'instruire les demandes de modification à la Convention et aux Règlements y annexés, de faire promulguer les changements adoptés et, en général, de procéder à tous les travaux administratifs dont il serait saisi dans l'intérêt des services radioélectriques internationaux.

§ 2. Les frais résultant de ces attributions sont supportés par tous les Gouvernements contractants, dans la proportion fixée par le Règlement général.

Article 17.

Comité consultatif international technique des communications radioélectriques.

§ 1. Un Comité consultatif international technique des communications radioélectriques est institué en vue d'étudier les questions techniques et connexes, afférentes à ces communications.

§ 2. Sa composition, ses attributions et son fonctionnement sont définis dans le Règlement général annexé à la présente Convention.

Article 18.

Relations avec les stations des Pays non-contractants.

§ 1. Chacun des Gouvernements contractants se réserve la faculté de fixer les conditions dans lesquelles il admet les télégrammes ou radiotélégrammes en provenance ou à destination d'une station qui n'est pas soumise aux dispositions de la présente Convention.

§ 2. Si un télégramme ou un radiotélégramme est admis, il doit être transmis, et les taxes ordinaires doivent lui être appliquées.

Article 19.

Adhésions.

§ 1. (1) Les Gouvernements qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande.

(2) Cette adhésion est notifiée par la voie diplomatique à celui des Gouvernements contractants au sein duquel la dernière Conférence a été tenue et par celui-ci à tous les autres.

(3) Z tytułu przystąpienia do konwencji wynika obowiązek podporządkowania się wszystkim zawartym w konwencji zastrzeżeniom i prawu korzystania ze wszystkich zawarowanych przez nią przywilejów.

§ 2. (1) Przystąpienie do konwencji Rządu takiego Państwa, które posiada kolonie, protektoraty względnie terytorja, nad którymi przysługuje mu prawo zwierzchnictwa lub mandatu nie przesądza przystąpienia tychże kolonij, protektoratów albo terytorjów do konwencji, o ile w mowie będący Rząd nie złoży w tej sprawie odpowiedniej deklaracji.

(2) Cały zespół tych kolonij, protektoratów albo terytorjów, pozostających pod wspólnym zwierzchnictwem lub mandatem, lub też każda z tych jednostek samodzielnie może być uprawniona do zgłoszenia przystąpienia albo wypowiedzenia na warunkach, przewidzianych w niniejszym artykule oraz w artykule 23.

Artykuł 20.

Sąd polubowny.

§ 1. W razie sporu między dwoma umawiającymi się Rządami odnośnie interpretacji lub wykonania bądź niniejszej konwencji, bądź regulaminów przewidzianych w art. 11, sprawa, na życzenie jednego z tych Rządów, winna być poddana sądowi polubownemu. W tym celu każdy z Rządów, będących w sporze, wybiera inny Rząd nie zainteresowany w tej sprawie.

§ 2. Jeżeli między tymi dwoma arbitrami nie dojdzie do porozumienia w sprawie spornej, zwracają się oni do trzeciego Rządu, uczestnika konwencji również w sporze niezainteresowanego. O ile obaj arbitrzy co do wyboru trzeciego Rządu nie mogą dojść do porozumienia, każdy z nich proponuje jeden z pośród Rządów, uczestników konwencji niezainteresowanych w sporze; między zaproponowanymi Rządami następuje losowanie. Losowania dokonuje ten Rząd, na którego terytorjum czynne jest Międzynarodowe Biuro, o którym mowa w artykule 16. Wyrok sądu polubownego zapada większością głosów.

Artykuł 21.

Wymiana ustaw i przepisów wykonawczych.

Układające się Rządy, o ile uznają to za wskazane, podają do wiadomości, za pośrednictwem Biura Międzynarodowego Unji telegraficznej, te z ogłoszonych już lub mających być ogłoszonymi w ich Państwach ustaw i przepisów wykonawczych, które pozostają w związku z niniejszą konwencją.

Artykuł 22.

Instalacje morskie i wojskowe.

§ 1. Układające się Rządy zachowują zupełną swobodę postępowania w sprawach instalacji

(3) Elle emporte de plein droit accession à toutes les clauses de la présente Convention et admission à tous les avantages y stipulés.

§ 2. (1) L'adhésion à la Convention du Gouvernement d'un Pays ayant des Colonies, Protectorats ou Territoires sous souveraineté ou mandat ne comporte pas l'adhésion de ces Colonies, Protectorats ou Territoires sous souveraineté ou mandat, à moins d'une déclaration à cet effet de la part du dit Gouvernement.

(2) L'ensemble de ces Colonies, Protectorats ou Territoires sous souveraineté ou mandat, ou chacun d'eux séparément, peut faire l'objet d'une adhésion distincte ou d'une dénonciation distincte dans les conditions prévues au présent Article et à l'Article 23.

Article 20.

Arbitrage.

§ 1. En cas de dissentiment entre deux Gouvernements contractants, relativement à l'interprétation ou à l'exécution soit de la présente Convention, soit des Règlements prévus par l'Article 13, la question doit, à la demande de l'un de ces Gouvernements, être soumise à un jugement arbitral. À cet effet, chacun des Gouvernements en cause en choisit un autre, non intéressé dans la question.

§ 2. Si l'accord entre les deux arbitres ne peut être obtenu, ceux-ci s'adjoignent un autre Gouvernement contractant également désintéressé dans le différend. À défaut, pour les deux arbitres, de s'entendre concernant le choix de ce troisième Gouvernement, chaque arbitre propose un Gouvernement contractant désintéressé dans le conflit; il est tiré au sort entre les Gouvernements proposés. Le tirage au sort appartient au Gouvernement sur le territoire duquel fonctionne le Bureau international mentionné à l'Article 16. La décision des arbitres est prise à la majorité des voix.

Article 21.

Échange de lois et de textes réglementaires.

Les Gouvernements contractants se communiquent, s'ils le jugent utile, par l'intermédiaire du Bureau international de l'Union télégraphique, les lois et les textes réglementaires qui auraient déjà été promulgués ou qui viendraient à l'être, dans leurs Pays, relativement à l'objet de la présente Convention.

Article 22.

Installations navales et militaires.

§ 1. Les Gouvernements contractants conservent leur entière liberté relativement aux instal-

radjowych nie objętych w artykule 2, a mianowicie: w sprawach instalacyj morskich i wojskowych.

§ 2. Wszystkie te instalacje i stacje winny, w miarę możliwości, stosować się do postanowień regulaminowych, dotyczących okazywania pomocy w wypadkach niebezpieczeństwa oraz środków zapobiegających wywoływaniu zakłóceń w radiokomunikacji, winny one również, w miarę możliwości, stosować się do postanowień regulaminowych, dotyczących typów fal, w zależności od rodzaju pełnionej przez stacje służby.

§ 3. W każdym jednak razie, o ile instalacje te i stacje uczestniczą w wymianie korespondencji publicznej lub w specjalnych rodzajach służby, normowanych regulaminami dołączonymi do niniejszej konwencji, obowiązane są one zasadniczo podporządkować się przepisom regulaminowym normującym wykonanie tych służb.

Artykuł 23.

Wejście w życie, czas trwania i wypowiedzenie konwencji.

§ 1. Konwencja niniejsza wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 1929 i będzie obowiązywać przez nieokreślony przeciąg czasu, względnie przez przeciąg jednego roku od dnia, w którym zostanie wypowiedziana.

§ 2. Wypowiedzenie pociąga za sobą skutki prawne tylko w stosunku do tego Rządu, w imieniu którego wypowiedzenie złożono. W stosunku do innych układających się Rządów konwencja pozostaje nadal w mocy.

Artykuł 24.

Ratyfikacja.

§ 1. Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji, ratyfikacje mają być złożone w Waszyngtonie w czasie możliwie jak najkrótszym.

§ 2. W razie, gdyby jeden lub kilka Rządów nie ratyfikowało konwencji, będzie ona obowiązywała te Rządy, które ją ratyfikują.

W DOWÓD CZEGO, odnośni Pełnomocnicy podpisali konwencję w jednym egzemplarzu, który złożono do archiwów Rządu Stanów Zjednoczonych, z tem, iż po jednym odpisie otrzyma każdy poszczególne Rząd.

Sporządzono w Waszyngtonie dnia 25 listopada 1927 roku.

ZA UNJĘ POŁUDNIOWO-AFRYKANSKĄ:

H. J. Lenton
W. F. C. Morton

ZA AFRYKĘ ZWROTNIKOWĄ FRANCUSKĄ
I INNE KOLONJE:

Cassagnac

ZA AFRYKĘ ZACHODNIĄ FRANCUSKĄ:

Cassagnac

ZA AFRYKĘ ZACHODNIĄ PORTUGALSKĄ:

Arnaldo de Paiva Carvalho

lations radioélectriques non prévues à l'Article 2 et, notamment, aux installations navales et militaires.

§ 2. Toutes ces installations et stations doivent, autant que possible, observer les dispositions réglementaires relatives aux secours à prêter en cas de détresse et aux mesures à prendre pour empêcher le brouillage. Elles doivent aussi, autant que possible, observer les dispositions réglementaires en ce qui concerne les types d'ondes et les fréquences à utiliser, selon le genre de service que lesdites stations assurent.

§ 3. Toutefois, lorsque ces installations et stations font un échange de correspondance publique ou participent aux services spéciaux régis par les Règlements annexés à la présente Convention, elles doivent se conformer, en général, aux prescriptions réglementaires pour l'exécution de ces services.

Article 23.

Mise à exécution, durée et dénonciation.

§ 1. La présente Convention sera mise à exécution à partir du 1-er Janvier 1929; elle demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé et jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

§ 2. La dénonciation ne produit son effet qu'à l'égard du Gouvernement au nom duquel elle a été faite. Pour les autres Gouvernements contractants, la Convention reste en vigueur.

Article 24.

Ratification.

§ 1. La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront déposées à Washington dans le plus bref délai possible.

§ 2. Dans le cas où un ou plusieurs des Gouvernements contractants ne ratifieraient pas la Convention, celle-ci n'en sera pas moins valable pour les Gouvernements qui l'auront ratifiée.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la Convention en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement des États-Unis d'Amérique et dont une copie sera remise à chaque Gouvernement.

Fait à Washington, le 25 Novembre 1927.

POUR L'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

H. J. Lenton
W. F. C. Morton

POUR L'AFRIQUE ÉQUATORIALE FRANÇAISE
ET AUTRES COLONIES:

Cassagnac

POUR L'AFRIQUE OCCIDENTALE FRANÇAISE:

Cassagnac

POUR L'AFRIQUE OCCIDENTALE PORTUGAISE:

Arnaldo de Paiva Carvalho

ZA AFRYKĘ WSCHODNIĄ PORTUGALSKĄ
I POSIADŁOŚCI PORTUGALSKIE W AZJI:

Mario Corrêa Barata da Cruz

ZA NIEMCY:

*Otto Arendt
Hermann Giess
H. Harbich
Arthur Werner
Günther Suadicani
E. L. Baer*

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYŃSKĄ:

*Felipe A. Espil
Luis F. Orlandini
Francisco Lajous*

ZA FEDERACJĘ AUSTRALIJSKĄ:

H. P. Brown

ZA AUSTRJĘ:

*Dr. Maximilian Hartwich
Ing. Hans Pfeuffer*

ZA BELGJĘ:

*J. Pierart
Goldschmidt
G. Vincent*

ZA BOLIWIJĘ:

Geo. de la Barra

ZA BRAZYLJĘ:

*P. Coelho de Almeida
Frederico Villar
Manuel F. Simões Ayres*

ZA BULGARJĘ:

St. Bisseroff

ZA KANADĘ:

*A. Johnston
Laurent Beaudry
C. P. Edwards
W. Arthur Steel*

ZA CHILI:

I. Holger

ZA CHINY:

*Chin Chun Wang
Chang-Hsuan
Hing Ging Y. Lee
Ti-Ching Wu*

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIJ:

Enrique Olaya H.

ZA KOLONJĘ HISZPAŃSKĄ ZATOKI
GWINEJSKIEJ:

Adolfo H. de Solás

ZA KONGO BELGIJSKIE:

*J. Pierart
G. Vincent
Robert Goldschmidt*

POUR L'AFRIQUE ORIENTALE PORTUGAISE
ET LES POSSESSIONS PORTUGAISES
ASIATIQUES:

Mario Corrêa Barata da Cruz

POUR L'ALLEMAGNE:

*Otto Arendt
Hermann Giess
H. Harbich
Arthur Werner
Günther Suadicani
E. L. Baer*

POUR LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

*Felipe A. Espil
Luis F. Orlandini
Francisco Lajous*

POUR LA FÉDÉRATION AUSTRALIENNE:

H. P. Brown

POUR L'AUTRICHE:

*Dr. Maximilian Hartwich
Ing. Hans Pfeuffer*

POUR LA BELGIQUE:

*J. Pierart
Goldschmidt
G. Vincent*

POUR LA BOLIVIE:

Geo. de la Barra

POUR LE BRÉSIL:

*P. Coelho de Almeida
Frederico Villar
Manuel F. Simões Ayres*

POUR LA BULGARIE:

St. Bisseroff

POUR LE CANADA:

*A. Johnston
Laurent Beaudry
C. P. Edwards
W. Arthur Steel*

POUR LE CHILI:

I. Holger

POUR LA CHINE:

*Chin-Chun Wang
Chang-Hsuan
Hing Ging Y. Lee
Ti-Ching Wu*

POUR LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Enrique Olaya H.

POUR LA COLONIE ESPAGNOLE DU GOLFE
DE GUINÉE:

Adolfo H. de Solás

POUR LE CONGO BELGE:

*J. Pierart
G. Vincent
Robert Goldschmidt*

ZA KOSTARIKE:

J. Rafael Oreamuno

ZA KUBE:

*L. Albuquerque
Gonzalo Güell
Luis Marino Pérez*

ZA CURAÇAO:

G. Schotel

ZA CYRENAJKE:

Paolo Zonta

ZA DANJE:

*T. F. Krarup
C. Wamberg*

ZA REPUBLIKE DOMINIKANSKA:

M. L. Vasquez G.

ZA EGIPT:

*Horace Mayne
Aly Ibrahim*

ZA ERYTREE:

Cesare Bardeloni

ZA HISZPANJE:

*Mariano Amoedo
Antonio Nieto
Adolfo H. de Solas
José Sastre*

ZA ESTONJE:

G. Jallajas

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

*Herbert Hoover
Stephen Davis
James E. Watson
E. D. Smith
Wallace H. White, Jr.
W. R. Castle, Jr.
William Roy Vallance
C. McK. Saltzman
Thos. T. Craven
W. D. Terrell
Owen D. Young
Samuel Reber
J. Beaver White
Arthur E. Kennelly*

ZA FINLANDJE:

L. Åström

ZA FRANCJE:

L. Boulanger

POUR COSTA-RICA:

J. Rafael Oreamuno

POUR CUBA:

*L. Albuquerque
Gonzalo Güell
Luis Marino Pérez*

POUR CURAÇAO:

G. Schotel

POUR LA CYRÉNAÏQUE:

Paolo Zonta

POUR LE DANEMARK:

*T. G. Krarup
C. Wamberg*

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

M. L. Vasquez G.

POUR L'ÉGYPTE:

*Horace Mayne
Aly Ibrahim*

POUR L'ÉRYTHRÉE:

Cesare Bardeloni

POUR L'ESPAGNE:

*Mariano Amoedo
Antonio Nieto
Adolfo H. de Solas
José Sastre*

POUR L'ESTONIE:

G. Jallajas

POUR LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

*Herbert Hoover
Stephen Davis
James E. Watson
E. D. Smith
Wallace H. White, Jr.
W. R. Castle, Jr.
William Roy Vallance
C. McK. Saltzman
Thos. T. Craven
W. D. Terrell
Owen D. Young
Samuel Reber
J. Beaver White
Arthur E. Kennelly*

POUR LA FINLANDE:

L. Åström

POUR LA FRANCE:

L. Boulanger

ZA WIELKĄ BRYTANJĘ:

T. F. Purves
J. Joyce Broderick
F. W. Phillips
F. W. Home
Lyster F. Blandy
Air Commodore
C. H. Boyd
A. Leslie Harris

ZA GRECJĘ:

Th. Pentheroudakis

ZA GWATEMALE:

J. Montano N.

ZA REPUBLIKĘ HAITI:

Raoul Lizaire

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Luis Bográn

ZA WĘGRY:

Bernhard de Paskay

ZA INDJE BRYTYJSKIE:

P. J. Edmunds
P. N. Mitra

ZA INDJE HOLENDERSKIE:

G. C. Holtzappel
Warnsinck
G. Schotel
van Dooren

ZA INDOCHINY FRANCUSKIE:

G. Jullien

ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJI:

P. S. MacCathmhaoil
T. S. O'Muineachain

ZA WŁOCHY:

Giuseppe Gneme
Giacomo Barbera
Gino Montefinale

ZA JAPONJĘ:

Za Chosen, Taiwan, Sachalin japoński, Terytorjum dzierżawne Kwantungu oraz Terytorjum Wysp Mórz Południowych pod mandatem japońskim.

S. Sawada
N. Morita
K. Nishizaki
I. Yamamoto
Sannosuke Inada
T. Ushizawa
T. Nakagami

ZA REPUBLIKĘ LIBERJI:

Z zastrzeżeniem ratyfikacji przez Senat.
Ernest Lyon

ZA MADAGASKAR:

G. Jullien

POUR LA GRANDE-BRETAGNE:

T. F. Purves
J. Joyce Broderick
F. W. Phillips
F. W. Home
L. F. Blandy
Air Commodore
C. H. Boyd
A. Leslie Harris

POUR LA GRÈCE:

Th. Pentheroudakis

POUR LE GUATÉMALA:

J. Montano N.

POUR LA RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Raoul Lizaire

POUR LA RÉPUBLIQUE DE HONDURAS:

Luis Bográn

POUR LA HONGRIE:

Bernhard de Paskay

POUR LES INDES BRITANNIQUES:

P. J. Edmunds
P. N. Mitra

POUR LES INDES NEERLANDAISES:

G. C. Holtzappel
Warnsinck
G. Schotel
van Dooren

POUR L'INDOCHINE FRANÇAISE:

G. Jullien

POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:

P. S. MacCathmhaoil
T. S. O'Muineachain

POUR L'ITALIE:

Giuseppe Gneme
Giacomo Barbera
Gino Montefinale

POUR LE JAPON:

Pour Chosen, Taiwan, Sakhalin japonais, le Territoire à bail du Kouangtoug et le Territoire des Îles des Mers du Sud sous mandat japonais.

S. Sawada
N. Morita
K. Nishizaki
I. Yamamoto
Sannosuke Inada
T. Ushizawa
T. Nakagami

POUR LA RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:

Ernest Lyon
Subj. to the ratification of Liberian Senate

POUR MADAGASCAR:

G. Jullien

ZA MAROKKO:
(z wyjątkiem zony hiszpańskiej).
Frederic Knobel

ZA MEKSYK:
Pedro N. Cotá
Juan B. Saldaña

ZA NIKARAGUĘ:
Manuel Zavala

ZA NORWEGJĘ:
N. Nickelsen
Harmod Petersen
P. Tennfjord
J. J. Larsen

ZA NOWĄ ZELANDJĘ:
A. Gibbs

ZA REPUBLIKĘ PANAMY:
R. J. Alfaro

ZA PARAGWAJ:
Juan Vicente Ramiriz

ZA HOLANDJĘ:
G. J. Hofker
J. A. Bland van den Berg
W. Kruijt
E. F. W. Völter
Warnsinck

ZA PERU:
A. Gonzáles-Prada

ZA PERSJĘ: (ad referendum):
D. Meftah

ZA POLSKĘ:
Eugène Stalinger

ZA PORTUGALJĘ:
José de Liz Ferreira Junior

ZA RUMUNJĘ:
G. Cretziano (ad referendum)

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:
Francisco A. Lima

ZA KRÓLESTWO SERBÓW, CHORWATÓW
I SŁOWENCÓW:
V. Antonievich

ZA SYJAM:
Nides Virajakich

ZA WŁOSKIE SOMALI:
Valerio Della Campana

ZA SZWECJĘ:
Hamilton
Litström
Lemoine

ZA SZWAJCARJĘ:
E. Nussbaum

POUR LE MAROC (à l'exception de la Zone
espagnole):
Frederic Knobel

POUR LE MEXIQUE:
Pedro N. Cotá
Juan B. Saldaña

POUR LE NICARAGUA:
Manuel Zavala

POUR LA NORVÈGE:
N. Nickelsen
Harmod Petersen
P. Tennfjord
J. J. Larsen

POUR LA NOUVELLE-ZÉLANDE:
A. Gibbs

POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
R. J. Alfaro

POUR LE PARAGUAY:
Juan Vicente Ramiriz

POUR LES PAYS-BAS:
G. J. Hofker
J. A. Bland van den Berg
W. Kruijt
E. F. W. Völter
Warnsinck

POUR LE PÉROU:
A. Gonzáles-Prada

POUR LA PERSE:
D. Meftah
en referendum

POUR LA POLOGNE:
Eugène Stalinger

POUR LE PORTUGAL:
José de Liz Ferreira Junior

POUR LA ROUMANIE:
G. Cretziano (ad referendum)

POUR LA RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:
Francisco A. Lima

POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES
ET SLOVÈNES:
V. Antonievich

POUR LE SIAM:
Nides Virajakich

POUR LA SOMALIE ITALIENNE:
Valerio Della Campana

POUR LA SUÈDE:
Hamilton
Litström
Lemoine

POUR LA SUISSE:
E. Nussbaum

ZA SURINAM:
G. Schotel
ZA TERYTORJA SYRYJSKO-LIBAŃSKIE:
Frederic Knobel
ZA REPUBLIKĘ SAN-MARINO:
Frn. Ferrari
ZA CZECHOSŁOWACJĘ:
Dr. Otto Kučera
Ing. Strnad
ZA TRYPOLITANJĘ:
Settimio Aurini
ZA TUNIS:
Frederic Knobel
ZA TURCJĘ:
J. A. Bland van den Berg
ZA URUGWAJ:
Varela
ZA WENEZUELE:
Luis Churion

POUR SURINAM:
G. Schotel
POUR LES TERRITOIRES SYRO-LIBANAIS:
Frederic Knobel
POUR LA RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:
Frn. Ferrari
POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:
Dr. Otto Kučera
Ing. Strnad
POUR LA TRIPOLITAINE:
Settimio Aurini
POUR LA TUNISIE:
Frederic Knobel
POUR LA TURQUIE:
J. A. Bland van den Berg
POUR L'URUGUAY:
Varela
POUR LE VÉNEZUELA:
Luis Churion

REGULAMIN OGÓLNY
Międzynarodowej Konwencji Radiotelegraficznej.

Artykuł 1.

Określenia.

W uzupełnieniu określeń podanych w artykule pierwszym konwencji w niniejszym regulaminie:

wyrażenie „stacja ruchoma” oznacza wszelką stację ruchomą;

wyrażenie „stacje ruchome” oznacza wszelkie stacje ruchome, gdziekolwiekby się one znajdowały;

wyrażenie „stacja okrętowa” oznacza stację umieszczoną na pokładzie okrętu nie umocowanego stale na kotwicy;

wyrażenie „stacja lotnicza” oznacza stację, umieszczoną na pokładzie statku powietrznego;

wyrażenie „stacja pobrzeżna” oznacza stację lądową, przeznaczoną do komunikacji ze stacjami okrętowymi. Stacja stała może być pobrzeżną, o ile ma utrzymywać również komunikację ze stacjami okrętowymi, jednakże za stację pobrzeżną uważa się ją tylko podczas pełnienia służby ze stacjami okrętowymi;

wyrażenie „stacja lotniskowa” oznacza stację lądową przeznaczoną do komunikacji ze stacjami lotniczymi. Stacja stała może być lotniskową, o ile ma utrzymywać również komunikację ze stacjami lotniczymi; jednakże za stację lotniskową uważa się ją tylko podczas pełnienia służby ze stacjami lotniczymi;

wyrażenie „stacja” oznacza wszelką stację bez względu na jej przeznaczenie;

wyrażenie „stacja lądowa” jest określeniem ogólnym. Używa się je w tych wypadkach, kiedy stacja ma służyć zarazem do komunikacji ze stacjami okrętowymi, lotniczymi, jako też wszelkimi innymi stacjami ruchomymi. Powyższe wyrażenie oznacza więc zarówno stację pobrzeżną, gdy chodzi o komunikację ze stacjami okrętowymi, stację lotniskową, gdy chodzi o komunikację ze stacjami lotniczymi oraz wszelką stację na lądzie, przeznac-

RÈGLEMENT GÉNÉRAL
annexé à la Convention Radiotélégraphique
Internationale.

Article premier.

Définitions.

Dans le présent Règlement, complémentairement aux définitions mentionnées à l'Article premier de la Convention:

le terme „station mobile” désigne une station mobile quelconque;

le terme „stations mobiles” désigne l'ensemble des stations mobiles, quel que soit leur emplacement;

le terme „station de bord” désigne une station placée à bord d'un navire qui n'est pas amarré en permanence;

le terme „station d'aéronef” désigne une station placée à bord d'un aéronef;

le terme „station côtière” désigne une station terrestre affectée aux communications avec les stations de bord. Ce peut être une station fixe affectée aussi aux communications avec les stations de bord; elle n'est alors considérée comme station côtière que pendant la durée de son service avec les stations de bord;

le terme „station aéronautique” désigne une station terrestre affectée aux communications avec les stations d'aéronef. Ce peut être une station fixe affectée aussi aux communications avec les stations d'aéronef; elle n'est alors considérée comme station aéronautique que pendant la durée de son service avec les stations d'aéronef;

le terme „station” désigne une station quelconque, sans égard pour son affectation;

le terme „station terrestre” a une signification générale; il est utilisé quand les relations envisagées portent en même temps sur les communications avec les stations de bord, sur les communications avec les stations d'aéronef et sur les communications avec d'autres stations mobiles quelconques. Il désigne alors tout à la fois une station côtière pour ce qui est des communications avec les stations de bord, une station aéronautique pour ce qui est des

czoną do komunikacji z jakimkolwiek bądź innymi stacjami ruchomymi;

wyrażenie „służba radjofoniczna” oznacza podawanie szerokiemu ogółowi słuchowisk radjotelefonicznych, które są odbierane bądź bezpośrednio, bądź po odtworzeniu przez stacje przekąźnikowe;

wyrażenie „służba stała” oznacza utrzymywanie wszelkiego rodzaju łączności radjowych pomiędzy punktami stałymi, z wyjątkiem służby radjofonicznej i służb specjalnych;

wyrażenie „służba ruchoma” oznacza utrzymywanie łączności radjokomunikacyjnych pomiędzy stacjami ruchomymi a lądowymi i stacjami ruchomymi między sobą, z wyłączeniem służb specjalnych;

wyrażenie „służba specjalna” oznacza służbę radjostacji orientacyjnych morskich i radjogoniometrycznych, nadawanie sygnałów czasu, komunikatów dla żeglugi, nadawanie fal wzorcowych, nadawanie w celach naukowych i t. d.;

wyrażenie „stacja orientacyjna morska” oznacza stację specjalną, która przez nadawanie sygnałów umożliwia stacjom odbiorczym określenie względem niej swego położenia lub kierunku;

wyrażenie „stacja radjogoniometryczna” oznacza stację wyposażoną w aparaty specjalne, przeznaczone do określenia kierunku fal wysyłanych przez inne stacje;

wyrażenie „stacja radjofoniczna” oznacza stację nadającą słuchowiska radjotelefoniczne przeznaczone do powszechnego odbioru;

wyrażenie „prywatna stacja doświadczalna” oznacza 1° stację prywatną, która służy do celów doświadczalnych w zakresie rozwoju techniki lub wiedzy radjowej, 2° stację używaną przez „amatora” t. j. osobę należycie upoważnioną, która interesując się osobiście techniką radjową nie ma na względzie celów zarobkowych;

wyrażenie „Zarząd” oznacza Zarząd państwowy.

Artykuł 2.

Upoważnienie.

§ 1. Osobom lub przedsiębiorstwom prywatnym nie jest dozwolone zakładanie lub używanie jakichkolwiek radjostacji nadawczych bez uzyskania specjalnego upoważnienia od Rządu tego kraju, któremu stacje te podlegają.

§ 2. Posiadacz upoważnienia winien być zobowiązany do zachowania tajemnicy korespondencji telegraficznej i telefonicznej. Ponadto upoważnienie winno zawierać zastrzeżenie, że przejmowanie korespondencji radjowej poza dozwoloną do odbioru jest wzbronione i że w razie mimowolnego odbioru takiej korespondencji nie wolno jej rozpowszechniać pisemnie, ani podawać do wiadomości osób trzecich, ani też zużytkowywać dla jakiegokolwiek innego celu.

§ 3. Dla ułatwienia kontroli upoważnień, do ich tekstu, sporządzonego w języku danego kraju,

communications avec les stations d'aéronef, et une station sur terre ferme quelconque destinée aux communications avec les autres stations mobiles quelconques;

le terme „service de radiodiffusion” désigne un service assurant la diffusion de communications radiotéléphoniques destinées à être reçues par le public, directement ou par l'intermédiaire des stations-relais;

le terme „service fixe” désigne un service assurant des communications radioélectriques de toute nature entre points fixes, à l'exclusion du service de radiodiffusion et des services spéciaux;

le terme „service mobile” désigne un service de radiocommunication exécuté entre stations mobiles et stations terrestres et par les stations mobiles communiquant entre elles, à l'exclusion des services spéciaux;

le terme „services spéciaux” désigne les services de radiophares, de radiogoniométrie, les émissions de signaux horaires, d'avis aux navigateurs, d'ondes étalonnées, les émissions destinées à des buts scientifiques, etc.;

le terme „radiophare” désigne une station spéciale dont les émissions sont destinées à permettre à une station de réception de déterminer son relèvement, ou une direction, par rapport au radiophare;

le terme „station radiogoniométrique” désigne une station pourvue d'appareils spéciaux, destinés à déterminer la direction des émissions d'autres stations;

le terme „station de radiodiffusion” désigne une station utilisée pour la diffusion des émissions radiotéléphoniques destinées à être reçues par le public;

le terme „station expérimentale privée” désigne 1° une station privée destinée à des expériences en vue du développement de la technique ou de la science radioélectrique, 2° une station utilisée par un „amateur”, c'est-à-dire par une personne dûment autorisée, s'intéressant à la technique radioélectrique dans un but uniquement personnel et sans intérêt pécuniaire;

le terme „Administration” désigne une Administration gouvernementale.

Article 2.

Licence.

§ 1. Aucune station radioélectrique émettrice ne pourra être établie ou exploitée par un particulier ou par une entreprise privée sans licence spéciale délivrée par le Gouvernement du Pays dont relève la station en question.

§ 2. Le titulaire d'une licence doit s'engager à garder le secret des correspondances, tant au point de vue télégraphique que téléphonique. En outre, il doit résulter de la licence qu'il est interdit de capter les correspondances radioélectriques autres que celles que la station est autorisée à recevoir et que, dans le cas où de telles correspondances sont involontairement reçues, elles ne doivent être ni reproduites par écrit, ni communiquées à des tiers, ni utilisées dans un but quelconque.

§ 3. Afin de faciliter la vérification des licences, il est recommandé d'ajouter, s'il y a lieu, au

zaleca się w odpowiednich wypadkach dołączać tłumaczenie na język, ogólnie używany w stosunkach międzynarodowych.

Artykuł 3.

Wybór i wzorcowanie aparatów.

§ 1. Wybór aparatów i urządzeń radiowych dla użytku stacji jest dowolny z zastrzeżeniem, ażeby wypromieniowywanie zadość czyniło wymogom niniejszego regulaminu.

§ 2. (1) Zarządy winny zastosować niezbędne środki dla możliwie dokładnego wzorcowania, według wzorca swego kraju, przyrządów do pomiaru częstotliwości (falomierzy), używanych do strojenia urządzeń nadawczych.

(2) W wypadku sporów międzynarodowych, porównania dokonywa się metodą bezwzględnego pomiaru częstotliwości.

Artykuł 4.

Klasyfikacja i zastosowanie fal elektrycznych.

§ 1. (1) Fale elektryczne dzielą się na dwie klasy:

- A. Fale niegasnące,
- B. Fale gasnące,

określone w sposób następujący:

Klasa A: Fale, których następujące po sobie drgania posiadają w stanie ustalonym stałą amplitudę.

Klasa B: Fale złożone z następujących po sobie ciągów, w których amplituda drgań, po osiągnięciu pewnego maximum, następnie stopniowo zanika.

(2) Fale klasy A obejmują typy, określone w sposób następujący:

Typ A1: Fale niegasnące, niemodulowane (fale ciągłe). Fale niegasnące, których amplituda względnie częstotliwość zmienia się pod działaniem nadawania telegraficznego.

Typ A2: Fale niegasnące modulowane, z częstotliwością słyszalną (fale tonowane). Fale niegasnące, których amplituda względnie częstotliwość zmienia się w sposób okresowy z częstotliwością słyszalną w połączeniu z nadawaniem telegraficznym.

Typ A3: Fale niegasnące modulowane przez mowę lub przez muzykę. Fale niegasnące, których amplituda względnie częstotliwość zmienia się zgodnie z drganiami, cechującymi mowę lub muzykę.

(3) Powyższy podział na fale A1, A2 i A3, nie przesądza zastosowania, w warunkach ustalonych przez zainteresowane Zarządy, fal modulowanych i (lub) nadawanych telegraficznie zapomocą sposobów, nie objętych w określeniu typów A1, A2 i A3.

(4) Określenia te nie odnoszą się do typów urządzeń nadawczych.

(5) Fale określa się przede wszystkim przez ich częstotliwość w kilocyklach na sekundę (kc/s). Po tem określeniu podaje się w nawiasach długość przybliżoną w metrach. W niniejszym regulaminie przybliżoną wartością długości fali w metrach jest

texte rédigé dans la langue nationale, une traduction de ce texte en une langue dont l'usage est très répandu dans les relations internationales.

Article 3.

Choix et étalonnage des appareils.

§ 1. Le choix des appareils et des dispositifs radioélectriques à employer par une station est libre, à condition que les ondes émises soient conformes aux stipulations de ce Règlement.

§ 2. (1) Les Administrations doivent prendre les mesures nécessaires pour s'assurer que les fréquences-mètres (ondemètres) employés pour le réglage des appareils de transmission soient étalonnés d'une façon aussi précise que possible par comparaison avec leurs instruments-étalons nationaux.

(2) En cas de contestation internationale, les comparaisons sont faites par une méthode de mesure absolue des fréquences.

Article 4.

Classification et emploi des émissions radioélectriques.

§ 1. (1) Les émissions radioélectriques sont réparties en deux classes:

- A. Ondes entretenues,
- B. Ondes amorties,

définies comme suit:

Classe A: Ondes dont les oscillations successives sont identiques en régime permanent.

Classe B: Ondes composées de trains successifs dans lesquels l'amplitude des oscillations, après avoir atteint un maximum, décroît ensuite graduellement.

(2) Les ondes de la Classe A comprennent les types ci-après, qui sont définis comme suit:

Type A1: Ondes entretenues non modulées. Ondes entretenues dont l'amplitude ou la fréquence varie sous l'effet d'une manipulation télégraphique.

Type A2: Ondes entretenues modulées à fréquence audible. Ondes entretenues dont l'amplitude ou la fréquence varie suivant une loi périodique de fréquence audible combinée avec une manipulation télégraphique.

Type A3: Ondes entretenues modulées par la parole ou par la musique. Ondes entretenues dont l'amplitude ou la fréquence varie suivant les vibrations caractéristiques de la parole ou de la musique.

(3) La classification qui précède, en ondes A1, A2 et A3, n'empêche pas l'emploi, dans des conditions fixées par les Administrations intéressées, d'ondes modulées et/ou manipulées, par des procédés ne rentrant pas dans les définitions des types A1, A2, et A3.

(4) Ces définitions ne sont pas relatives aux systèmes des appareils d'émission.

(5) Les ondes seront désignées en premier lieu par leur fréquence en kilocycles par seconde (kc/s). À la suite de cette désignation sera indiquée, entre parenthèses, la longueur approximative en mètres. Dans le présent Règlement, la valeur approximative

iloraz z liczby 300.000, podzielonej przez częstotliwość, wyrażoną w kilocyklach na sekundę.

§ 2. Fale nadawane przez stacje powinny zachowywać przyznaną tej stacji częstotliwość z taką dokładnością, na jaką pozwala współczesny stan techniki, i promieniowanie ich powinno być wolne w stopniu praktycznie wykonalnym od wszelkich zjawisk promieniowania, niezwiązanych ściśle z danym typem komunikacji.

§ 3. Zainteresowane Zarządy ustalają dopuszczalną tolerancję w różnicy między średnią częstotliwością nadawania a częstotliwością urzędowo zgłoszoną; dołożą one wszelkich starań, aby w miarę postępów techniki tolerancje te stopniowo ograniczać.

§ 4. Szerokość widma częstotliwości zajętego przez nadawanie pewnej stacji powinna być zawarta w granicach, odpowiadających postępom techniki danego typu komunikacji.

§ 5. W razie gdy pewne zakresy częstotliwości są przyznane pewnej określonej służbie, stacje tej służby powinny stosować częstotliwości dostatecznie oddalone od granic tego zakresu, aby nie przeszkadzać w pracy stacjom, należącym do służb, którym zostały przyznane zakresy częstotliwości bezpośrednio sąsiadujące.

Artykuł 5.

Podział i zastosowanie częstotliwości (długości fal) i typów fal.

§ 1. Zarządy Państw układających się mogą wyznaczać podległym im radiostacjom jakiegokolwiek częstotliwości i jakiegokolwiek typy fal z warunkiem jednak, aby to nie powodowało zakłócenia pracy stacji w innych krajach.

§ 2. Jednakże Zarządy zgadzają się przydziałać częstotliwości i typy fal według poniżej podanych zasad podziału i stosowania fal tym stacjom, które mogą z natury swej wywoływać poważne przeszkody w komunikacji międzynarodowej.

§ 3. Zarządy zgadzają się również na podział zakresów częstotliwości między poszczególne rodzaje służby w granicach, wskazanych w odnośnej tabeli (p. § 7). Granic tych mają przestrzegać nowopowstające stacje, wszystkie zaś istniejące stacje mają się do tych granic dostosować w terminie jak najkrótszym, który jednakże nie powinien odbijać się ujemnie na toku służby istniejących stacji i który jest zależny od stanu istniejących urządzeń technicznych tych stacji.

§ 4. Jednakże wszystkie stacje radjofoniczne stosujące obecnie częstotliwości poniżej 300 kc/s (długości fal ponad 1,000 metrów) zasadniczo będą musiały przejść najpóźniej w przeciągu jednego roku, licząc od daty wejścia w życie niniejszego regulaminu, na zakres pomiędzy 160 a 224 kc/s (długość fal pomiędzy 1,875 — 1,340 m) albo na zakres pomiędzy 550 a 1,500 kc/s (długość fal pomiędzy 545 — 200 m).

de la longueur d'onde en mètres est le quotient de la division du nombre 300000 par la fréquence exprimée en kilocycles par seconde.

§ 2. Les ondes émises par une station doivent être maintenues à la fréquence autorisée, aussi exactement que le permet l'état de la technique, et leur rayonnement doit être aussi exempt qu'il est pratiquement possible de toute émission qui n'est pas essentielle au type de la communication effectuée.

§ 3. Les Administrations intéressées fixent la tolérance admissible pour l'écart entre la fréquence moyenne des émissions et la fréquence notifiée; elles s'efforcent de profiter des progrès de la technique, pour réduire progressivement cette tolérance.

§ 4. La largeur d'une bande de fréquences occupée par l'émission d'une station doit répondre raisonnablement aux progrès techniques, pour le type de communication dont il s'agit.

§ 5. Dans le cas où des bandes de fréquences sont attribuées à un service déterminé, les stations de ce service doivent employer des fréquences suffisamment éloignées des limites de ces bandes, pour ne pas produire de brouillage nuisible dans le travail des stations appartenant aux services auxquels sont attribuées les bandes de fréquences immédiatement voisines.

Article 5.

Distribution et emploi des fréquences (longueurs d'onde) et des types d'émission.

§ 1. Les Administrations des Pays contractants peuvent attribuer une fréquence quelconque et un type d'ondes quelconque à toute station radioélectrique sous leur autorité, à la seule condition qu'il n'en résulte pas de brouillages avec un service quelconque d'un autre Pays.

§ 2. Toutefois, ces Administrations sont d'accord pour attribuer, aux stations qui, en raison de leur nature même, sont supposées capables de causer de sérieux brouillages internationaux, des fréquences et des types d'ondes en conformité avec les règles de répartition et d'emploi des ondes, telles qu'elles sont indiquées ci-dessous.

§ 3. Les Administrations sont aussi d'accord pour considérer le tableau de répartition des bandes de fréquences (§ 7) comme un guide donnant, pour les différents services, les limites devant être respectées pour toutes les stations nouvelles et auxquelles devront être adaptées toutes les stations existantes, dans un délai aussi court qu'il sera pratiquement possible de l'obtenir, sans diminuer la qualité du service que ces stations existantes assurent, et compte tenu de l'état actuel de leurs installations.

§ 4. Cependant, les fréquences de toutes les stations de radiodiffusion travaillant actuellement avec des fréquences inférieures à 300 kc/s (longueurs d'onde supérieures à 1000 m) devront, en principe, être ramenées, au plus tard un an après la mise en vigueur du présent Règlement, soit dans la bande comprise entre 160 et 224 kc/s (longueurs d'onde 1875 — 1340 m) soit dans la bande comprise entre 550 et 1500 kc/s (longueurs d'onde 545—200 m).

Częstotliwość w kilocyk- lach na sekundę (kc/s)	Przybliżona długość fali w metrach (m)	Służby
10— 100	30000—3000	Służba stała.
100— 110	3000—2725	Służba stała i służba ruchoma.
110— 125	2725—2400	Służba ruchoma.
125— 150 ¹⁾	2400—2000 ¹⁾	Morska służba ruchoma <i>otwarta wyłącznie dla ko- respondencji publicznej.</i>
150— 160	2000—1875	Służba ruchoma.
160— 194	1875—1550	<p>a) Radjofonja. b) Służba stała. c) Służba ruchoma. Warunki stosowania niniejszego zakresu zależą od następujących układów terytorjalnych: Wszystkie obszary, gdzie istniejące już stacje radjofoniczne pracują czę- stotliwościami poniżej 300 kc/s } radjofonja. (powyżej 1000 m). Inne obszary { Służba stała. Służba ruchoma. Układy terytorjalne winny uwzględniać prawa do tego zakresu innych obszarów.</p>
194— 285	1550—1050	<p>a) Służba ruchoma. b) Służba stała. c) Radjofonja. Warunki stosowania niniejszego zakresu zależą od następujących układów terytorjalnych: (a) Służba ruchoma <i>wyłącznie lotnicza.</i> (b) Służba stała <i>wyłącznie lotnicza.</i> (c) W zakresie 250—285 kc/s (1200—1050 m) Służba stała <i>nie otwarta dla korespon- dencji publicznej.</i> (d) Radjofonja w zakresie 194 — 224 kc/s (1550 — 1340 m). Europa Inne obszary { (a) Służba ruchoma z wyjątkiem stacyj okrętowych Marynarki Handlowej. (b) Służba stała <i>wyłącznie lotnicza.</i> (c) Służba stała <i>nie otwarta dla kore- spondencji publicznej.</i></p>
285— 315	1050— 950	Radjostacje orientacyjne morskie.
315— 350 ²⁾	950— 850 ²⁾	Służba ruchoma <i>wyłącznie lotnicza.</i>
350— 360	850— 830	Służba ruchoma <i>nie otwarta dla korespondencji pu- blicznej.</i>
360— 390	830— 770	a) Radjogoniometrja. b) Służba ruchoma z warunkiem nie przeszkadzania radjogoniometri.
390— 460	770— 650	Służba ruchoma.
460— 485	650— 620	Służba ruchoma (z wyjątkiem fal gasnących i radjo- telefonji).
485— 515 ³⁾	620— 580 ³⁾	Służba ruchoma. (Niebezpieczeństwo, wywoływanie i t. d.).
515— 550	580— 545	Służba ruchoma <i>nie otwarta dla korespondencji pu- blicznej (z wyjątkiem fal gasnących i radjote- lefonji).</i>
550—1300 ⁴⁾	545— 230 ⁴⁾	Radjofonja.
1300—1500	230— 200	a) Radjofonja. b) Morska służba ruchoma wyłącznie na fali 1365 kc/s (220 m).

Częstotliwość w kilocyk- lach na sekundę (kc/s)	Przybliżona długość fali w metrach (m)	Służby
1500— 1715	200—175	Służba ruchoma.
1715— 2000	175—150	Służba ruchoma.
2000— 2250	150—133	Służba stała.
2250— 2750	133—109	Amatorzy.
2750— 2850	109—105	Służba ruchoma i służba stała.
2850— 3500	105—85	Służba ruchoma.
3500— 4000	85—75	Służba stała.
4000— 5500	75—54	Amatorzy.
5500— 5700	54—52,7	Służba ruchoma i służba stała.
5700— 6000	52,7—50	Służba ruchoma.
6000— 6150	50—48,8	Służba stała.
6150— 6675	48,8—45	Radjofonja.
6675— 7000	45—42,8	Służba ruchoma.
7000— 7300	42,8—41	Służba stała.
7300— 8200	41—36,6	Amatorzy.
8200— 8550	36,6—35,1	Służba stała.
8550— 8900	35,1—33,7	Służba ruchoma.
8900— 9500	33,7—31,6	Służba ruchoma i służba stała.
9500— 9600	31,6—31,2	Służba stała.
9600—11000	31,2—27,3	Radjofonja.
11000—11400	27,3—26,3	Służba stała.
11400—11700	26,3—25,6	Służba ruchoma.
11700—11900	25,6—25,2	Służba stała.
11900—12300	25,2—24,4	Radjofonja.
12300—12825	24,4—23,4	Służba stała.
12825—13350	23,4—22,4	Służba ruchoma.
13350—14000	22,4—21,4	Służba ruchoma i służba stała.
14000—14400	21,4—20,8	Służba stała.
14400—15100	20,8—19,85	Amatorzy.
15100—15350	19,85—19,55	Służba stała.
15350—16400	19,55—18,3	Radjofonja.
16400—17100	18,3—17,5	Służba stała.
17100—17750	17,5—16,9	Służba ruchoma.
17750—17800	16,9—16,85	Służba ruchoma i służba stała.
17800—21450	16,85—14	Radjofonja.
21450—21550	14—13,9	Służba stała.
21550—22300	13,9—13,45	Radjofonja.
22300—23000	13,45—13,1	Służba ruchoma.
23000—28000	13,1—10,7	Służba ruchoma i służba stała.
28000—30000	10,7—10	Niezarezerwowane.
30000—56000	10—5,35	Amatorzy i doświadczenia.
56000—60000	5,35—5	Niezarezerwowane.
powyżej 60000	poniżej 5	Niezarezerwowane.

¹⁾ Fala 143 kc/s (2100 m) jest falą wywoławczą dla stacji ruchomych, stosujących długą niegasnącą falę.

²⁾ Fala 333 kc/s (900 m), jest międzynarodową falą wywoławczą służby lotniczej.

³⁾ Fala 500 kc/s (600 m), jest międzynarodową falą wywoławczą i falą w niebezpieczeństwie. Może być stosowana i dla innych celów z warunkiem jednak, aby nie przeszkadzało to wezwaniom w niebezpieczeństwie i sygnałom niebezpieczeństwa.

⁴⁾ Służby ruchome mogą stosować zakres 550 — 1300 kc/s (545 — 230 m) z warunkiem nieprzeszkadzania służbie innych krajów, które zakres ten używają wyłącznie dla radjofonji.

U w a g a. Uznaje się, że fale krótkie (częstotliwość w przybliżeniu 6000 — 23000 kc/s — długość fali około 50 — 13 m) są wielce skuteczne w komunikacji na duże odległości. Zaleca się rezerwować ten zakres w tym celu zasadniczo dla służb pomiędzy punktami stałymi.

Fréquences en kilocycles-seconde (kc/s)	Longueurs d'onde approximatives en mètres (m)	Services
10— 100	30000—3000	Services fixes.
100— 110	3000—2725	Services fixes et services mobiles.
110— 125	2725—2400	Services mobiles.
125— 150 ¹⁾	2400—2000 ¹⁾	Services mobiles maritimes <i>ouverts à la correspondance publique exclusivement.</i>
150— 160	2000—1875	Services mobiles.
		a) Radiodiffusion.
		b) Services fixes.
		c) Services mobiles.
		Les conditions d'utilisation de cette bande sont soumises aux arrangements régionaux suivants:
160— 194	1875—1550	Toutes les régions où existent déjà des stations de radiodiffusion travaillant sur des fréquences inférieures à 300 kc/s (supérieures à 1000 m) } radiodiffusion.
		Autres régions { Services fixes.
		{ Services mobiles.
		Les arrangements régionaux respecteront les droits des autres régions dans cette bande.
		a) Services mobiles.
		b) Services fixes.
		c) Radiodiffusion.
		Les conditions d'utilisation de cette bande sont soumises aux arrangements régionaux suivants:
		a) Services mobiles <i>aériens exclusivement.</i>
		b) Services fixes <i>aériens exclusivement.</i>
194— 285	1550—1050	Europe { c) Dans la bande 250—285 kc/s (1200—1050 m) Services fixes <i>non ouverts à la correspondance publique.</i>
		d) Radiodiffusion dans la bande 194—224 kc/s (1550—1340 m).
		Autres régions { a) Services mobiles, à l'exclusion des stations commerciales de bord.
		b) Services fixes <i>aériens exclusivement.</i>
		c) Services fixes <i>non ouverts à la correspondance publique.</i>
285— 315	1050— 950	Radiophares.
315— 350 ²⁾	950— 850 ²⁾	Services mobiles <i>aériens exclusivement.</i>
350— 360	850— 830	Services mobiles <i>non ouverts à la correspondance publique.</i>
360— 390	830— 770	a) Radiogoniométrie.
		b) Services mobiles, à condition de ne pas brouiller la radiogoniométrie.
390— 460	770— 650	Services mobiles.
460— 485	650— 620	Services mobiles (<i>à l'exclusion des ondes amorties et de la radiotéléphonie</i>).
485— 515 ³⁾	620— 580 ³⁾	Services mobiles (Détrousse, appel, etc.).
515— 550	580— 545	Services mobiles <i>non ouverts à la correspondance publique (à l'exclusion des ondes amorties et de la radiotéléphonie)</i> .
555—1300 ⁴⁾	545— 230 ⁴⁾	Radiodiffusion.
1300—1500	230— 200	a) Radiodiffusion.
		b) Services mobiles maritimes, ondes de 1365 kc/s (220 m) exclusivement.

Fréquences en kilocycles-seconde (kc/s)	Longueurs d'onde approximatives en mètres (m)	S e r v i c e s
1500— 1715	200—175	Services mobiles.
1715— 2000	175—150	Services mobiles. Services fixes.
2000— 2250	150—133	Amateurs.
2250— 2750	133—109	Services mobiles et services fixes.
2750— 2850	109—105	Services mobiles.
2850— 3500	105—85	Services fixes.
3500— 4000	85—75	Services mobiles et services fixes.
4000— 5500	75—54	Services mobiles.
5500— 5700	54—52,7	Services fixes.
5700— 6000	52,7—50	Radiodiffusion.
6000— 6150	50—48,8	Services mobiles.
6150— 6675	48,8—45	Services fixes.
6675— 7000	45—42,8	Amateurs.
7000— 7300	42,8—41	Services fixes.
7300— 8200	41—36,6	Services mobiles.
8200— 8550	36,6—35,1	Services mobiles et services fixes.
8550— 8900	35,1—33,7	Services fixes.
8900— 9500	33,7—31,6	Radiodiffusion.
9500— 9600	31,6—31,2	Services fixes.
9600—11000	31,2—27,3	Services mobiles.
11000—11400	27,3—26,3	Services fixes.
11400—11700	26,3—25,6	Radiodiffusion.
11700—11900	25,6—25,2	Services fixes.
11900—12300	25,2—24,4	Services mobiles.
12300—12825	24,4—23,4	Services mobiles et services fixes.
12825—13350	23,4—22,4	Services fixes.
13350—14000	22,4—21,4	Amateurs.
14000—14400	21,4—20,8	Services fixes.
14400—15100	20,8—19,85	Radiodiffusion.
15100—15350	19,85—19,55	Services fixes.
15350—16400	19,55—18,3	Services mobiles.
16400—17100	18,3—17,5	Services mobiles et services fixes.
17100—17750	17,5—16,9	Radiodiffusion.
17750—17800	16,9—16,85	Services fixes.
17800—21450	16,85—14	Radiodiffusion.
21450—21550	14—13,9	Services mobiles.
21550—22300	13,9—13,45	Services mobiles et services fixes.
22300—23000	13,45—13,1	Non réservé.
23000—28000	13,1—10,7	Amateurs et expériences.
28000—30000	10,7—10	Non réservé.
30000—56000	10—5,35	Amateurs et expériences.
56000—60000	5,35—5	
au-dessus de 60000	au-dessous 5	Non réservé.

¹⁾ L'onde de 143 kc/s (2100 m) est l'onde d'appel des stations mobiles utilisant des ondes longues entretenues.

²⁾ L'onde de 333 kc/s (900 m) est l'onde internationale d'appel des services aériens.

³⁾ L'onde de 500 kc/s (600 m) est l'onde internationale d'appel et de détresse. Elle peut être employée pour d'autres usages à condition de ne pas brouiller les signaux d'appel et de détresse.

⁴⁾ Les services mobiles peuvent utiliser la bande 550 — 1300 kc/s (545 — 230 m) à condition de ne pas brouiller les services d'un Pays qui utilise cette même bande exclusivement pour la radiodiffusion.

NOTE. — Il est reconnu que les ondes courtes (fréquences de 6000 à 23000 kc/s approximativement — longueurs d'onde de 50 à 13 m environ) ont une grande efficacité pour les communications à grande distance. Il est recommandé de réserver, en règle générale, cette bande d'ondes pour cet objet, dans les services entre points fixes.

§ 5. Nowopowstającym stacjom radjofonicznym nie zezwala się nadawać na częstotliwościach w zakresie pomiędzy 160 a 224 kc/s (długość fal pomiędzy 1,875 a 1,340 metrów), z wyjątkiem wypadków gdy nie będzie to połączone z niedogodnościami dla służby istniejących już radjokomunikacji, rozumiejąc w tem również służbę radjofoniczną, pełnioną przez stacje już stosujące częstotliwości w tym zakresie oraz stacje, które w myśl § 4 musiały przejść na ten zakres.

§ 6. Nie zezwala się zwiększać mocy istniejących nadawczych stacji radjofonicznych używających częstotliwości poniżej 300 kc/s (długości fal powyżej 1,000 m), z wyjątkiem wypadków, gdy nie będzie to powodować niedogodności dla istniejących już służb radjokomunikacyjnych.

§ 7. Załączona tabela wskazuje podział częstotliwości (długości fal w przybliżeniu) według poszczególnych służb.

§ 8. (1) Począwszy od 1 stycznia 1930 r. będzie wzbronione stosowanie fal typu B o częstotliwości poniżej 375 kc/s (długość fal powyżej 800 m), z wyjątkiem wypadków ujętych postanowieniami § 1 niniejszego artykułu oraz istniejących stacji lądowych.

(2) Począwszy od 1 stycznia 1930 r. będzie wzbronione zakładanie nowych urządzeń nadawczych o falach typu B na okrętach i statkach powietrznych. Nie stosuje się to do takich nadajników, które przy pracy pełną mocą będą zużywały mniej niż 300 watów, mierzonych na wejściowych zaciskach transformatora zasilającego częstotliwości słyszalnej.

(3) Począwszy od 1 stycznia 1940 r. stosowanie fal typu B wszystkich częstotliwości będzie wzbronione, z wyjątkiem tych nadajników, których moc będzie odpowiadała warunkom podanym powyżej w p. (2).

(4) Nowe urządzenia nadawcze typu B nie powinny być odtąd zakładane na stacjach lądowych lub stałych. Użycie tego typu fal będzie począwszy od 1 stycznia 1935 roku wzbronione wszystkim stacjom lądowym.

§ 9. Stosowanie fal typu A3 nie jest dozwolone w granicach między 100 a 160 kc/s (3,000 — 1,875 m).

§ 10. Stosowanie fal typu A2 nie jest dozwolone w granicach między 100 a 150 kc/s (3,000 — 2,000 m), z wyjątkiem zakresu 100 — 125 kc/s (3,000 — 2,400 m) wyłącznie dla sygnałów czasu.

§ 11. W zakresie 460 do 550 kc/s (650 — 545 m) jest wzbroniona wszelka emisja, która mogłaby udaremnić wezwania w niebezpieczeństwie, baczności, ostrzegawcze albo nagłace, wydawane na fali 500 kc/s (600 m).

§ 12. W zasadzie każda stacja pełniąca służbę między punktami stałymi na fali o częstotliwości poniżej 110 kc/s (długość fali ponad 2,725 m), powinna używać tylko jednej częstotliwości z zakresu przeznaczonego dla tej służby (§ 7 powyżej) dla każdego z nadajników mogących pracować jednocześnie. W komunikacjach pomiędzy punktami stałymi nie

§ 5. Aucune nouvelle station de radiodiffusion ne sera autorisée à travailler dans la bande de fréquences comprise entre 160 et 224 kc/s (longueurs d'onde 1875—1340 m), à moins qu'il n'en résulte pas d'inconvénient pour les services de radiocommunication existants, y compris les services de radiodiffusion effectués par les stations qui utilisent déjà des fréquences entrant dans ladite bande, et les stations dont les fréquences seraient ramenées à l'intérieur de cette même bande, par application des dispositions du § 4, ci-dessus.

§ 6. La puissance des stations de radiodiffusion existantes qui utilisent des fréquences inférieures à 300 kc/s (longueurs d'onde supérieures à 1000 m) ne doit pas être augmentée, à moins qu'il n'en résulte pas d'inconvénient pour les services de radiocommunication existants.

§ 7. Le tableau ci-contre donne la répartition des fréquences (longueurs d'onde approximatives) entre les divers services.

§ 8. (1) L'usage des ondes du type B d'une fréquence inférieure à 375 kc/s (longueur d'onde supérieure à 800 m) sera interdit à partir du 1-er Janvier 1930, sous réserve des dispositions du § 1 du présent Article, et sauf pour les stations terrestres existantes.

(2) Aucune nouvelle installation d'émetteurs d'ondes du type B ne pourra être faite sur des navires ou des aéronefs à partir du 1-er Janvier 1930, sauf quand ces émetteurs, travaillant à pleine puissance, dépenseront moins de 300 watts mesurés à l'entrée du transformateur d'alimentation à fréquence audible.

(3) L'usage des ondes du type B de toutes fréquences sera interdit à partir du 1-er Janvier 1940, sauf pour les émetteurs remplissant les conditions de puissance indiquées en (2) ci-dessus.

(4) Aucune nouvelle installation d'émetteurs du type B ne pourra être faite désormais dans une station terrestre ou fixe. Les ondes de ce type seront interdites dans toutes les stations terrestres à partir du 1-er Janvier 1935.

§ 9. L'emploi du type d'ondes A 3 n'est pas autorisé entre 100 et 160 kc/s (3000 et 1875 m).

§ 10. L'emploi du type d'ondes A2 n'est pas autorisé entre 100 et 150 kc/s (3000 et 2000 m), sauf dans la bande 100 — 125 kc/s (3000 — 2400 m) pour les signaux horaires exclusivement.

§ 11. Dans la bande 460 — 550 kc/s (650 — 545 m) aucun type d'émission susceptible de rendre inopérants les signaux de détresse, d'alarme, de sécurité ou d'urgence, émis sur 500 kc/s (600 m), n'est autorisé.

§ 12. En principe, toute station qui assure un service entre points fixes sur une onde de fréquence inférieure à 110 kc/s (longueur d'onde supérieure à 2725 m) doit employer une seule fréquence, choisie parmi les bandes attribuées audit service (§ 7 ci-dessus), pour chacun des émetteurs qu'elle comporte, susceptibles de fonctionner simultanément. Il n'est

dozwala się stacjom stosować innych częstotliwości aniżeli przyznane w sposób powyższy.

§ 13. W zasadzie stacje przy wymianie jednostronnej stosują te same częstotliwości i te same typy fal jak i w służbie zwykłej. Jednakowoż w poszczególnych układach lokalnych mogą być dopuszczone odchylenia od tej zasady.

§ 14. Celem ułatwienia wymiany komunikatów meteorologiczno-synoptycznych w obrębie Europy będą wyznaczone dla tej służby, w drodze lokalnych układów, dwie częstotliwości pomiędzy 37,5 i 100 kc/s (długość fal 8000 — 3000 m).

§ 15. Aby ułatwić szybkie nadawanie i rozpowszechnianie wiadomości pomocnych w wykrywaniu przestępstw i w ściganiu przestępców będzie zarezerwowana w drodze lokalnych układów częstotliwość pomiędzy 37,5 i 100 kc/s (długość fal 8000 — 3000 m).

§ 16. (1) Częstotliwości wyznaczane przez Zarządy wszystkim nowym stacjom stałym, lądowym lub radiofonicznym budowanym przez Zarządy, lub z ich upoważnienia, winny być wybrane w ten sposób, aby w miarę możliwości nie powodowały zakłóceń w służbie międzynarodowej, pełnionej przez istniejące, będące już w ruchu stacje, których częstotliwości zostały już zgłoszone do Biura międzynarodowego. W razie zmiany częstotliwości istniejącej stacji lądowej lub radiofonicznej, nowo wyznaczona częstotliwość winna odpowiadać wyżej podanemu warunkowi.

(2) Zainteresowane Rządy w razie potrzeby porozumiewają się w sprawie ustalenia fal, wyznaczonych wspomnianym stacjom i co do warunków ich stosowania tych fal. Jeżeli nie dojdzie do porozumienia co do uniknięcia zakłóceń, mogą być zastosowane postanowienia art. 20 konwencji.

§ 17. (1) Zarządy winny niezwłocznie podawać do wiadomości Biura międzynarodowego o powyższych decyzjach co do założenia przez nie stacji radiokomunikacyjnych, lub wydania odnośnych upoważnień, jeżeli prawidłowa eksploatacja stacji wymaga zastosowania pewnej określonej częstotliwości poniżej 37,5 kc/s (długość fali powyżej 8000 m) i o ileby użycie tej częstotliwości mogło na znaczniejszym obszarze zakłócać komunikacje międzynarodowe. Zawiadomienie takie powinno Biuro międzynarodowe otrzymać na cztery miesiące przed wybudowaniem projektowanej stacji, aby mogło być rozważone w związku z ewentualnymi zastrzeżeniami innych Zarządów przeciwko zajęciu obranej częstotliwości.

(2) Gdy promieniowanie stałej stacji krótkofalowej pełniącej służbę ciągłą mogłoby powodować zakłócenia w komunikacji międzynarodowej, zainteresowany Zarząd winien przed ukończeniem stacji, a w każdym razie przed jej otwarciem, zawiadomić Biuro międzynarodowe o częstotliwości, wyznaczonej tej stacji.

(3) Powyższe ogłoszenie przesyła się jednakże tylko wtedy, gdy zainteresowany Zarząd upewnił

pas permis à une station de faire usage, pour un service entre points fixes, d'une fréquence autre que celle attribuée comme il est dit ci-dessus.

§ 13. En principe, les stations emploient les mêmes fréquences et les mêmes types d'émission pour les transmissions de messages par la méthode unilatérale que pour leur service normal. Toutefois, des arrangements régionaux peuvent être réalisés, en vue de dispenser les stations intéressées de se soumettre à cette règle.

§ 14. Afin de faciliter l'échange des messages météorologiques synoptiques, dans les régions européennes, deux fréquences entre 37,5 et 100 kc/s (longueurs d'onde 8000 — 3000 m), seront attribuées à ce service par des arrangements régionaux.

§ 15. Pour faciliter la transmission et la distribution rapides des renseignements utiles à la découverte des crimes et à la poursuite des criminels une fréquence entre 37,5 et 100 kc/s (longueur d'onde 8000 — 3000 m), sera réservée, pour cet objet, par des arrangements régionaux.

§ 16. (1) Les fréquences assignées par les Administrations à toutes nouvelles stations fixes, terrestres ou de radiodiffusion dont elles ont autorisé ou entrepris l'installation doivent être choisies de manière à éviter, autant qu'il est possible, de brouiller les services internationaux effectués par les stations existantes, dont les fréquences ont déjà été notifiées au Bureau international. Dans le cas d'un changement de la fréquence d'une station existante fixe, terrestre ou de radiodiffusion, la nouvelle fréquence assignée à cette station doit satisfaire à la condition mentionnée ci-dessus.

(2) Les Gouvernements intéressés s'entendent, en cas de besoin, pour la fixation des ondes à attribuer aux stations dont il s'agit ainsi que pour la détermination des conditions d'emploi des ondes ainsi attribuées. Si aucun arrangement en vue d'éviter les brouillages ne peut être réalisé, les prescriptions de l'Article 20 de la Convention peuvent être appliquées.

§ 17. (1) Chaque Administration avise promptement le Bureau international, lorsqu'elle décide ou autorise l'établissement d'une station de radiocommunication dont l'exploitation nécessite l'attribution, en vue d'un service régulier, d'une fréquence déterminée, inférieure à 37,5 kc/s (d'une longueur d'onde supérieure à 8000 m), dans le cas où l'emploi de cette fréquence pourrait causer des brouillages internationaux sur des régions étendues. Cet avis doit parvenir au Bureau international quatre mois avant la construction de la station envisagée, de manière à permettre de régler les objections qu'une quelconque des Administrations pourrait soulever contre l'adoption de la fréquence proposée.

(2) Dans le cas d'une station fixe à ondes courtes, destinée à effectuer un service régulier et dont le rayonnement serait susceptible de causer des brouillages internationaux, l'Administration intéressée doit, en règle générale, avant l'achèvement de la station et en tout cas avant qu'elle soit ouverte au service, notifier au Bureau international la fréquence assignée à cette station.

(3) Une telle notification n'est faite, toutefois, que lorsque l'Administration intéressée a acquis la

się, że dana służba będzie mogła być rozpoczęta w terminie niezbyt odległym.

§ 18. (1) Zarządy mogą wyznaczać stacjom amatorskim te częstotliwości, jakie według tabeli podziału fal (§ 7 wyżej) są przeznaczone dla amatorów.

(2) Najwyższą moc, którą te stacje mogą używać, określa zainteresowany Zarząd w zależności od kwalifikacji technicznych amatorów i warunków, w jakich stacje te winny pracować.

(3) Wszystkie zasadnicze postanowienia konwencji i niniejszego regulaminu odnoszą się również do stacyj amatorskich. W szczególności, o ile na to pozwala współczesny stan techniki, winna być zachowywana stała częstotliwość i fale winny być wolne od harmonicznych.

(4) Stacje amatorskie podczas nadawania winny podawać w krótkich odstępach czasu swój sygnał wywoławczy.

Artykuł 6.

Służba prywatnych stacyj doświadczalnych.

§ 1. Wymiana korespondencji pomiędzy prywatnymi stacjami doświadczalnymi różnych krajów jest wzbroniona, o ile przeciwko niej zostanie zgłoszony sprzeciw ze strony jednego z krajów zainteresowanych.

§ 2. O ile wymiana ta jest dozwolona a zainteresowane kraje inaczej się nie ułożyły, korespondencja winna być prowadzoną w języku jawnym i dotyczyć wyłącznie prowadzonych doświadczeń oraz takich uwag natury osobistej, które ze względu na błahość treści niezawodnie nie byłyby wysyłane za pośrednictwem telegrafu publicznego.

§ 3. Osoba obsługująca urządzenia prywatnej upoważnionej do nadawania doświadczalnej stacji, tak własnej jak i obcej, winna udowodnić, że umie nadawać teksty znakami Morsego oraz odczytywać przy odbiorze słuchowym takie teksty nadawane przez radio. Zastępować ją mogą tylko osoby upoważnione i posiadające także kwalifikacje.

§ 4. Zarządy przedsięwzją środki, jakie uznają za konieczne, celem sprawdzania uzdolnień technicznych osób obsługujących urządzenia radio-techniczne.

Artykuł 7.

Świadectwa operatorów radiowych.

§ 1. (1) Służbę na stacjach ruchomych radiotelegraficznych lub radiotelefonicznych może pełnić tylko operator radiotelegrafista, posiadający świadectwo wydane przez Rząd, któremu dana stacja podlega. Jednakże na stacjach ruchomych zaopatrzonych w urządzenia radiotelefoniczne małej mocy (poniżej 300 watów w zasilaniu), używanych wyłącznie do telefonii, może pełnić służbę operator, mający tylko świadectwo radiotelefonisty.

certitude que le service dont il s'agit pourra être établi dans un délai raisonnable.

§ 18. (1) Chaque Administration peut attribuer aux stations d'amateurs des fréquences choisies dans les bandes allouées aux amateurs, dans le tableau de répartition (§ 7 ci-dessus).

(2) La puissance maximum que ces stations peuvent utiliser est fixée par les Administrations intéressées, en tenant compte des qualités techniques des opérateurs et des conditions dans lesquelles lesdites stations doivent travailler.

(3) Toutes les règles générales fixées dans la Convention et dans ce Règlement s'appliquent aux stations d'amateurs. En particulier, la fréquence des ondes émises doit être aussi constante et aussi exempte d'harmoniques que l'état de la technique le permet.

(4) Au cours de leurs émissions, ces stations doivent transmettre leur indicatif d'appel à de courts intervalles.

Article 6.

Service des stations expérimentales privées.

§ 1. L'échange de communications entre stations expérimentales privées, de Pays différents, est interdit, si l'Administration de l'un des Pays intéressés a notifié son opposition à cet échange.

§ 2. Lorsque cet échange est permis, les communications doivent, à moins que les Pays intéressés n'aient pris d'autres arrangements entre eux, s'effectuer en langage clair et se limiter aux messages ayant trait aux expériences et à des remarques d'un caractère personnel pour lesquelles, en raison de leur manque d'importance, le recours au service télégraphique public ne saurait entrer en considération.

§ 3. Dans une station expérimentale privée, autorisée à effectuer des émissions, toute personne manoeuvrant les appareils, pour son propre compte ou pour celui de tiers, doit avoir prouvé qu'elle est apte à transmettre les textes en signaux du Code Morse et à lire, à la réception radioélectrique auditive, les textes ainsi transmis. Elle ne peut se faire remplacer que par des personnes autorisées, possédant les mêmes aptitudes.

§ 4. Les Administrations prennent telles mesures qu'elles jugent nécessaires pour vérifier les capacités, au point de vue technique, de toute personne manoeuvrant les appareils.

Article 7.

Certificats des opérateurs.

§ 1. (1) Le service de toute station mobile, radiotélégraphique ou radiotéléphonique, doit être assuré par un opérateur radiotélégraphiste, possesseur d'un certificat délivré par le Gouvernement dont dépend cette station. Toutefois, dans les stations mobiles pourvues d'une installation de radiotéléphonie de faible puissance (d'une puissance ne dépassant pas 300 watts alimentation), utilisable seulement pour la téléphonie, le service peut être assuré par un opérateur titulaire du seul certificat de radiotéléphoniste.

(2) Jeżeli operator radiowy nie jest w stanie pełnić służby w czasie podróży morskiej, przelotu lub przejazdu, dowódca lub osoba odpowiedzialna za stację ruchomą może upoważnić do pełnienia zastępczej służby, lecz tylko chwilowo, operatora radiowego, posiadającego świadectwo wydane przez którykolwiek z innych układających się Rządów. Gdy do pełnienia zastępczej służby powołano z konieczności osobę nie posiadającą dostatecznego świadectwa, należy powierzać jej czynności tylko w wypadkach nagłych. W każdym bądź razie takiego operatora albo osobę wyżej określoną należy zastąpić jak najrychlej przez operatora radiowego, posiadającego świadectwo przewidziane w § 1 (1) niniejszego artykułu.

§ 2. Ustanawia się świadectwa dwóch klas oraz świadectwo specjalne dla radjotelegrafistów i świadectwo jednej klasy dla radjotelefonistów.

Świadectwa radjotelegrafistów.

§ 3. (1) Każdy Rząd ustala według swego uznania ilość egzaminów niezbędnych do uzyskania świadectwa I klasy.

(2) Świadectwo I klasy winno stwierdzać, że operator radiowy posiada kwalifikacje wymagane do uzyskania świadectwa radjotelefonisty. Zależy od uznania każdego z Rządów, czy wymaganie takich kwalifikacji ma być stosowane do świadectw II klasy.

(3) Do pozyskania powyższych świadectw obowiązuje posiadanie co najmniej następujących wiadomości:

A. Pierwsza klasa.

Świadectwo pierwszej klasy stwierdza zawodowe i techniczne kwalifikacje operatora radiowego dotyczące:

a) Znajomości ogólnych zasad elektrotechniki oraz teorii radjotelegrafji i radjotelefonji, jak również znajomości działania w praktyce wszystkich urządzeń, stosowanych w służbie ruchomej.

b) Znajomości teoretycznej i praktycznej działania urządzeń pomocniczych, jak zespoły zasilające, akumulatory i t. d. służących do uruchamiania i regulacji urządzeń, wskazanych pod literą a).

c) Niezbędnej praktycznej umiejętności naprawiania środkami dostępnymi na pokładzie uszkodzeń, jakie mogą zajść w aparaturze w czasie podróży.

d) Poprawnego nadawania kodu i odbioru go na słuch grupami (składającymi się z liter, cyfr i znaków przestankowych), z szybkością 20 (dwudziestu) grup na minutę oraz tekstu w języku ojczystym jawnym z szybkością 25 (dwudziestu pięciu) słów na minutę. Każda grupa kodu winna zawierać pięć znaków, w tem każda cyfra albo znak przestankowy liczy się za dwa znaki. Słowo tekstu w języku ojczystym jawnym winno składać się średnio z pięciu znaków.

e) Szczegółowej znajomości regulaminów, dotyczących wymiany korespondencji drogą radiową,

(2) Dans le cas d'indisponibilité absolue de l'opérateur, au cours d'une traversée, d'un vol ou d'un voyage, le Commandant ou la personne responsable de la station mobile peut autoriser, mais à titre temporaire seulement, un opérateur possédant un certificat délivré par un autre Gouvernement contractant, à assurer le service radioélectrique. Lorsqu'il devra être fait appel, comme opérateur provisoire, à une personne ne possédant pas de certificat suffisant, son intervention devra se limiter aux cas d'urgence. De toutes façons, l'opérateur ou la personne susvisés devront être remplacés, aussitôt que possible, par un opérateur en possession du certificat prévu au § 1 (1) ci-dessus.

§ 2. Il y a deux classes de certificats et des certificats spéciaux pour les opérateurs radiotélégraphistes et une classe de certificat pour les opérateurs radiotéléphonistes.

Certificats de radiotélégraphiste.

§ 3. (1) Chaque Gouvernement reste libre de fixer le nombre des examens jugés nécessaires pour accéder au certificat de 1re classe.

(2) Le certificat de 1re classe constate obligatoirement que l'opérateur possède les aptitudes requises pour l'obtention du certificat de radiotéléphoniste. Chaque Gouvernement demeure libre d'exiger ou non ces mêmes aptitudes pour le certificat de 2e classe.

(3) Les conditions minima à imposer pour l'obtention de ces certificats sont les suivantes:

A. Première classe.

Le certificat de 1re classe constate la valeur professionnelle et technique de l'opérateur en ce qui concerne:

a) La connaissance des principes généraux d'électricité et de la théorie de la radiotélégraphie et de la radiotéléphonie, ainsi que la connaissance du fonctionnement pratique de tous les appareils utilisés dans le service mobile.

b) La connaissance théorique et pratique du fonctionnement des appareils accessoires, tels que groupes électrogènes, accumulateurs, etc., utilisés pour la mise en oeuvre et le réglage des appareils indiqués au littera a).

c) Les connaissances pratiques nécessaires pour effectuer, par les moyens du bord, les réparations d'avaries pouvant survenir aux appareils, en cours de voyage.

d) La transmission correcte et la réception auditive correcte de groupes de code (mélange de lettres, de chiffres et de signes de ponctuation), à une vitesse de 20 (vingt) groupes par minute, et d'un texte en langage clair maternel, à une vitesse de 25 (vingt-cinq) mots par minute. Chaque groupe de code doit comprendre cinq caractères, chaque chiffre ou signe de ponctuation comptant pour deux caractères. Le mot moyen du texte en langage clair maternel doit comporter cinq caractères.

e) La connaissance détaillée des Règlements s'appliquant à l'échange des communications radio-

znajomości wydawnictw urzędowych, dotyczących obliczania opłat za radjotelegramy oraz znajomości regulaminów o bezpieczeństwie życia ludzkiego na morzu w zakresie dotyczącym radjotelegrafii i postanowień specjalnych, normujących w zakresie żeglugi powietrznej służbę radjową tej żeglugi.

f) Znajomości geografii powszechnej pięciu części świata, a w szczególności głównych elektrycznych dróg komunikacyjnych przewodowych i bezprzewodowych.

B. Druga klasa.

Świadectwo drugiej klasy stwierdza zawodo- we kwalifikacje operatora radjowego dotyczące:

a) Podstawowej teoretycznej i praktycznej znajomości elektrotechniki i radjotelegrafii, jak również znajomości regulacji i działania urządzeń stosowanych w służbie ruchomej.

b) Podstawowej teoretycznej i praktycznej znajomości działania urządzeń pomocniczych, jak zespoły zasilające, akumulatory i t. d. służących do uruchamiania i regulacji urządzeń wskazanych pod literą a).

c) Dostatecznej umiejętności praktycznego przeprowadzania drobnych napraw w razie uszkodzenia aparatury.

d) Poprawnego nadawania kodu i odbioru go na słuch grupami (składającymi się z liter, cyfr i znaków przestankowych), z szybkością 16 (szesnastu) grup na minutę oraz tekstu w języku ojczystym jawnym z szybkością 20 (dwudziestu) słów na minutę. Każda grupa kodu winna zawierać pięć znaków, w tem każda cyfra albo znak przestankowy liczy się za dwa znaki. Słowo tekstu w języku ojczystym jawnym winno składać się średnio z pięciu znaków.

e) Znajomości regulaminów, dotyczących wymiany korespondencji drogą radjową, znajomości wydawnictw urzędowych, dotyczących obliczania opłat za radjotelegramy oraz znajomości regulaminów o bezpieczeństwie życia ludzkiego na morzu w zakresie dotyczącym radjotelegrafii i postanowień specjalnych, normujących w zakresie żeglugi powietrznej służbę radjową tej żeglugi.

f) Podstawowej znajomości geografii powszechnej, dotyczącej dróg komunikacyjnych przewodowych i bezprzewodowych.

C. Świadectwa specjalne.

(1) Służbę radjotelegraficzną na małych statkach (do których konwencja o bezpieczeństwie życia ludzkiego na morzu nie ma zastosowania), mogą pełnić radjotelegrafista posiadający świadectwo specjalne odpowiadające następującym warunkom:

a) Operatorzy tych z pośród rzeczonych stacji ruchomych, które poza zwykłą pracą stacji ruchomych uczestniczą również w międzynarodowej służbie korespondencji publicznej — winni być uzdolnieni do nadawania i odbioru korespondencji radjowej z szybkością wymaganą dla uzyskania świadectwa II klasy.

électricques, la connaissance des documents relatifs à la taxation des radiotélégrammes, la connaissance de la partie des Règlements sur la sécurité de la vie humaine en mer se rapportant à la radiotélégraphie, et, pour la navigation aérienne, la connaissance des dispositions spéciales régissant le service radio-électrique de la navigation aérienne.

f) La connaissance de la géographie générale des cinq parties du monde, notamment des principales liaisons électriques par fil et „sans fil”.

B. Deuxième classe.

Le certificat de 2e classe constate la valeur professionnelle de l'opérateur en ce qui concerne:

a) La connaissance théorique et pratique élémentaire de l'électricité et de la radiotélégraphie, ainsi que la connaissance du réglage et du fonctionnement des appareils utilisés dans le service mobile.

b) La connaissance théorique et pratique élémentaire du fonctionnement des appareils accessoires tels que groupes électrogènes, accumulateurs, etc., utilisés pour la mise en oeuvre et le réglage des appareils mentionnés au littera a).

c) Les connaissances pratiques suffisantes pour pouvoir effectuer les petites réparations, en cas d'avaries survenant aux appareils.

d) La transmission correcte et la réception auditive correcte de groupes de code (mélange de lettres, de chiffres et de signes de ponctuation), à une vitesse de 16 (seize) groupes par minute, et d'un texte en langage clair maternel, à une vitesse de 20 (vingt) mots par minute. Chaque groupe de code doit comprendre cinq caractères, chaque chiffre ou signe de ponctuation comptant pour deux caractères. Le mot moyen du texte en langage clair maternel doit comporter cinq caractères.

e) La connaissance des Règlements s'appliquant à l'échange des communications radioélectriques, la connaissance des documents relatifs à la taxation des radiotélégrammes, la connaissance de la partie des Règlements sur la sécurité de la vie humaine en mer, se rapportant à la radiotélégraphie, et, pour la navigation aérienne, la connaissance des dispositions spéciales régissant le service radio-électrique de la navigation aérienne.

f) La connaissance des notions de géographie générale s'appliquant aux communications par fil et „sans fil”.

C. Certificat spécial.

(1) Le service radiotélégraphique des petits navires (auxquels la Convention sur la sauvegarde de la vie humaine en mer n'est pas applicable) peut être assuré par des opérateurs pourvus d'un certificat spécial répondant aux conditions suivantes:

a) Les opérateurs de celles de ces stations mobiles qui participent au service international de la correspondance publique et au travail général des stations mobiles, doivent être capables d'assurer les communications radioélectriques à la vitesse de transmission et de réception prévue pour l'obtention du certificat de 2e classe.

b) O ile rzezone stacje nie uczestniczą w powyższej służbie, pełnią natomiast przepisowe czynności w wypadkach niebezpieczeństwa, i o ile stosują specjalną falę, nie przeszkadzając innym służbom radiowym, to warunki uzyskania świadectwa oznaczają zainteresowane Rządy według swego uznania.

(2) W drodze wyjątku upoważnia się tymczasowo Rząd Nowej Zelandji do udzielania specjalnych świadectw na warunkach jakie sam ustali. Świadectwa takie mogą uzyskać operatorzy radiowi małych statków nowozelandzkich, które nie oddalają się od wybrzeży tego kraju i uczestniczą w ograniczonym zakresie, tak w międzynarodowej służbie korespondencji publicznej, jak i w zwykłej pracy stacyj ruchomych.

§ 4. (1) Kierownikiem stacji ruchomej na okręcie pierwszej kategorii (Art. 20, § 2) może zostać operator pierwszej klasy po odbyciu co najmniej rocznej praktyki w charakterze operatora na stacji okrętowej lub pobrzeżnej.

(2) Kierownikiem stacji ruchomej na okręcie drugiej kategorii (Art. 20, § 2) może zostać operator I klasy po odbyciu co najmniej 6-miesięcznej praktyki w charakterze operatora na stacji okrętowej lub pobrzeżnej.

(3) Aby objąć służbę radiotelegrafisty pierwszej klasy na statku powietrznym, operator winien wykazać się taką ilością godzin służby radiowej w locie, jaką ustali Zarząd wydający świadectwo.

§ 5. Operatorzy radiowi, którzy złożyli z wynikiem pomyślnym egzamin na świadectwo II klasy, otrzymują od swojego Rządu świadectwo tymczasowe, upoważniające ich do kierownictwa stacjami na okrętach 3-ej kategorii (Art. 20, § 2). Po odbyciu 6-miesięcznej służby na okręcie mogą oni otrzymać właściwe świadectwo II klasy, upoważniające do pełnienia tych samych czynności na okrętach II kategorii.

Świadectwo radjotelefonisty.

§ 6. (1) Świadectwo radjotelefonisty ma tylko jedną klasę.

(2) Świadectwo to stwierdza zawodowe kwalifikacje operatora radiowego dotyczące:

a) Znajomości regulacji i działania urządzeń radjotelefonicznych.

b) Wyraźnego nadawania i odbioru rozmów przez aparat telefoniczny.

c) Znajomości regulaminów dotyczących wymiany korespondencji radjotelefonicznej i postanowień regulaminów radjotelegraficznych dotyczących bezpieczeństwa życia ludzkiego.

(3) Posiadacze świadectwa radjotelefonisty mogą być zatrudnieni wyłącznie na okrętach, statkach powietrznych i t. p. wyposażonych w instalacje radjotelefoniczne małej mocy (najwyżej 300 watów w zasilaniu) i pełnić mogą tylko służbę telefoniczną.

b) Lorsque ces stations ne participent pas audit service, mais agissent naturellement en cas de détresse, et qu'elles travaillent sur une onde particulière, en ne gênant pas les autres services radioélectriques, il appartient à chaque Gouvernement intéressé de fixer les conditions d'obtention du certificat.

(2) À titre exceptionnel, il est concédé provisoirement au Gouvernement de la Nouvelle-Zélande d'accorder un certificat spécial, dont il fixe les conditions d'obtention, aux opérateurs de petits bâtiments de sa nationalité, qui ne s'éloignent pas des côtes dudit Pays, et ne participent au service international de la correspondance publique et au travail général des stations mobiles que d'une manière restreinte.

§ 4. (1) Avant de devenir chef de poste d'une station mobile à bord d'un navire de la première catégorie (Article 20, § 2), un opérateur de première classe doit avoir au moins une année d'expérience comme opérateur à bord d'un navire ou dans une station côtière.

(2) Pour devenir chef de poste d'une station mobile à bord d'un navire de deuxième catégorie (Article 20, § 2) un opérateur de première classe doit avoir au moins six mois d'expérience comme opérateur à bord d'un navire ou dans une station côtière.

(3) Pour assurer le service comme opérateur de première classe sur un aéronef, l'opérateur doit justifier d'un nombre d'heures de vol dans le service radioélectrique, fixé par l'Administration qui délivre le certificat.

§ 5. Les opérateurs qui ont passé avec succès l'examen pour l'obtention du certificat de 2e classe reçoivent de leur Gouvernement un certificat provisoire qui les autorise à embarquer comme chef de poste sur les bâtiments de la troisième catégorie (Article 20, § 2). Après avoir justifié d'un service de six mois à bord d'un navire, ils peuvent recevoir le certificat définitif de 2e classe, les autorisant à exercer les mêmes fonctions sur des bâtiments de la deuxième catégorie.

Certificat de radiotéléphoniste.

§ 6. (1) Il n'y a qu'une classe de certificat pour les opérateurs de la radiotéléphonie.

(2) Ce certificat constate la valeur professionnelle de l'opérateur en ce qui concerne:

a) La connaissance du réglage et du fonctionnement des appareils de radiotéléphonie.

b) L'aptitude à la transmission et à la réception, d'une façon claire, de la conversation par l'appareil téléphonique.

c) La connaissance des Règlements s'appliquant à l'échange des communications radiotéléphoniques et de la partie des Règlements radiotélégraphiques concernant la sécurité de la vie humaine.

(3) Les titulaires du certificat de radiotéléphoniste ne peuvent être utilisés que sur les navires, aéronefs, etc., pourvus d'une installation de radiotéléphonie à faible puissance (300 watts alimentation, au maximum) et seulement pour le service téléphonique.

(4) Radjotelefonisci w służbie powietrznej winni wykazać się co najmniej tą ilością godzin lotu na statku powietrznym, jaką ustala zainteresowane Zarządy.

(5) Posiadacz świadectwa radjotelegrafisty I klasy, jak również posiadający świadectwo radjotelegrafisty II klasy i świadectwo radjotelefonisty mogą pełnić służbę radjotelefoniczną na wszystkich stacjach ruchomych.

§ 7. Każdy Zarząd wydaje niezbędne zarządzenia, mające na celu zobowiązanie radjotelegrafistów i radjotelefonistów do zachowania tajemnicy korespondencji oraz zapobieżenie wszelkimi sposobami nadużyciom w posługiwaniu się świadectwami.

§ 8. Zainteresowane Rządy wydadzą niezbędne zarządzenia, aby uprawnienia przysługujące na mocy świadectw, wydanych według norm poprzednich, zachowały swą ważność dla tych osób, które odpowiadają naogół nowym warunkom wydawania świadectw.

§ 9. Postanowienia niniejszego artykułu naberą mocy obowiązującej najpóźniej po upływie trzech lat po wejściu w życie niniejszego regulaminu.

Artykuł 8.

Władza dowódcy.

§ 1. Służba radjowa stacji ruchomej podlega zwierzchniczej władzy dowódcy lub innej osoby odpowiedzialnej za okręt, statek powietrzny, albo jakikolwiek inny obiekt przewozowy, zaopatrzony w stację ruchomą.

§ 2. Dowódca lub inna osoba odpowiedzialna za kierownictwo, jak również każda osoba, której może być znana treść lub sam fakt istnienia radjotelegramów albo też jakiegokolwiek wiadomości otrzymane w drodze radjowej, obowiązane są do zachowania i zabezpieczenia tajemnicy korespondencji.

Artykuł 9.

Ogólne przepisy dotyczące służby ruchomej.

§ 1. Szczegółowy sposób postępowania obowiązujący w służbie ruchomej podany jest poniżej. Wyjątek stanowią wezwania w niebezpieczeństwie oraz korespondencja dotycząca niebezpieczeństwa, do których stosują się postanowienia artykułu 19.

§ 2. (1) Każdorazowo przed rozpoczęciem nadawania stacja nadawcza winna się upewnić, że fala, którą zamierza pracować, nie będzie dotkliwie przeszkadzała wymianie postronnej odbywającej się w granicach jej zasięgu; o ile istnieje prawdopodobieństwo wywołania podobnych zakłóceń, stacja winna wyczekać pierwszej przerwy w nadawaniu, któremu mogła była przeszkadzać.

(2) Gdyby pomimo tej ostrożności została zakłócona wskutek wywoływania odbywająca się wówczas postronna wymiana, należy zaprzestać wywoływania niezwłocznie, gdy tego zażąda którakolwiek z lądowych stacyj prowadzących międzynarodową wymianę korespondencji publicznej, albo też jakakolwiek stacja lotniskowa. Stacja żądająca takiej przerwy winna wskazać na jak długo w przybliżeniu żąda, aby zaprzestano wywoływania.

(4) Les opérateurs radiotéléphonistes du service aéronautique doivent justifier d'un minimum d'heures de vol à bord d'un aéronef fixé par les Administrations intéressées.

(5) Le titulaire d'un certificat de radiotélégraphiste de 1re classe, ainsi que le titulaire d'un certificat de radiotélégraphiste de 2e classe pourvu du certificat de radiotéléphoniste, peuvent assurer le service radiotéléphonique sur toute station mobile.

§ 7. Chaque Administration prend les mesures nécessaires pour soumettre les opérateurs à l'obligation du secret des correspondances et pour éviter, dans la plus grande mesure possible, l'emploi frauduleux des certificats.

§ 8. Les Gouvernements intéressés prendront les dispositions nécessaires pour que le bénéfice des certificats délivrés sous le précédent régime soit maintenu aux titulaires de ces certificats, susceptibles de satisfaire, d'une manière générale, aux nouvelles conditions de délivrance.

§ 9. Les dispositions du présent Article deviendront obligatoires dans un délai maximum de trois ans après la mise en vigueur du présent Règlement.

Article 8.

Autorité du Commandant.

§ 1. Le service radioélectrique d'une station mobile est placé sous l'autorité supérieure du Commandant ou de la personne responsable du navire, de l'aéronef ou de tout autre véhicule portant la station mobile.

§ 2. Le Commandant ou la personne responsable, ainsi que toutes les personnes qui peuvent avoir connaissance du texte ou simplement de l'existence des radiotélégrammes, ou de tout renseignement quelconque obtenu au moyen du service radioélectrique, sont soumis à l'obligation de garder et d'assurer le secret des correspondances.

Article 9.

Procédure générale dans le service mobile.

§ 1. Dans le service mobile, la procédure détaillée ci-après est obligatoire; sauf le cas d'appel de détresse ou de correspondance de détresse, auquel sont applicables les dispositions de l'Article 19.

§ 2. (1) Avant de procéder à toute transmission, la station émettrice doit s'assurer qu'il ne se produira pas de brouillage excessif avec d'autres communications s'effectuant dans son rayon d'action, sur l'onde qu'elle va employer; s'il y a probabilité qu'un tel brouillage sera occasionné, elle attend le premier arrêt dans la transmission qu'elle pourrait troubler.

(2) Si, malgré cette précaution, une transmission radioélectrique en cours est entravée par l'appel, celui-ci doit cesser à la première demande d'une station terrestre ouverte au service international de la correspondance publique ou d'une station aéronautique quelconque. La station qui demande cette cessation doit indiquer la durée approximative de l'attente imposée à la station dont elle arrête l'appel.

§ 3. W służbie radiotelegraficznej ruchomej należy przy wywoływaniu stacji postępować w sposób następujący:

(1) a) Stacja wołająca nadaje do trzech razy znak wywoławczy stacji wołanej, następnie słowo D E, poczem powtórzony do trzech razy własny znak wywoławczy.

b) Wywoływać należy na fali, na której wołana stacja nasłuchuje.

(2) Stacja wołana odpowiada, nadając do trzech razy znak wywoławczy stacji wołającej, słowo D E i swój własny znak wywoławczy, poczem, jeżeli jest gotowa do odbioru korespondencji, dodaje literę K (wezwanie do nadawania) i wreszcie, o ile uzna to za wskazane, komunikuje zapomocą właściwego skrótu i cyfry siłę odbioru sygnałów.

(3) Jeżeli stacja wołana nie może przystąpić do odbioru, to zastępuje literę K w przepisowej odpowiedzi znakiem - - - - (czekać), poczem podaje liczbę, wskazującą ile przypuszczalnie minut należy wyczekać. Jeżeli żąda się, aby wyczekiwano dłużej niż 10 minut, to należy podać przyczynę.

(4) Jeżeli w jednym i tym samym kierunku ma być nadana większa ilość radiotelegramów, to za zgodą stacji odbiorczej można je nadać serjami.

(5) Stacja odbiorcza, dając zgodę na odbiór serjami, wskazuje ilość radiotelegramów, którą może odbierać w jednej serji i uzupełnia tę wskazówkę literą K.

(6) Zasadniczo każdy radiotelegram, zawierający więcej niż 100 słów, stanowi całkowitą serję lub zakończy się nim serję rozpoczętą.

(7) Dłuższe radiotelegamy w języku jawnym, umówionym lub szyfrowanym nadaje się naogół częściami. Każda taka część telegamu w języku jawnym zawiera 50 wyrazów, a w języku umówionym lub szyfrowanym — 20 wyrazów lub grup.

(8) W końcu każdej części nadaje się znak - - - - - (znak zapytania), oznaczający: „Czy dobrze odebraliście dotąd radiotelegram?”. Jeżeli dobrze odebrano nadaną część, to stacja odbiorcza daje literę K i radiotelegram nadawany jest w dalszym ciągu.

(9) a) Nadawanie radiotelegamu należy zakończyć znakiem - - - - - (koniec nadawania), po nim nadać znak wywoławczy stacji nadającej i literę K.

b) Przy nadawaniu serjami znak wywoławczy stacji nadającej i literę K daje się dopiero po ukończeniu serji.

(10) a) Potwierdzenie odbioru radiotelegamu wyraża się literą R, uzupełnioną numerem radiotelegamu; bezpośrednio przed potwierdzeniem odbioru należy podać: znak wywoławczy stacji nadającej, słowo D E i znak wywoławczy stacji odbierającej.

b) Potwierdzenie odbioru serji radiotelegamów wyraża się literą R, uzupełnioną liczbą oznaczającą ilość przyjętych radiotelegamów oraz numerami pierwszego i ostatniego radiotelegamu da-

§ 3. Dans les relations radiotélégraphiques du service mobile, la marche ci-après est suivie pour appeler une station:

(1) a) La station appelante effectue l'appel en transmettant, au plus, trois fois l'indicatif d'appel de la station appelée et le mot DE suivi de trois fois, au plus, son propre indicatif d'appel.

b) Pour produire cet appel, la station appelante utilise l'onde sur laquelle veille la station appelée.

(2) La station appelée répond en transmettant, au plus, trois fois l'indicatif d'appel de la station appelante, le mot DE, son propre indicatif d'appel et, si elle est prête à recevoir le trafic, la lettre K (invitation à transmettre), suivie, si elle le juge utile, de l'abréviation appropriée et d'un chiffre indiquant la force des signaux reçus.

(3) Si la station appelée est empêchée de recevoir, elle remplace, dans la formule de réponse, la lettre K par le signal - - - - (attente), suivi d'un nombre indiquant en minutes la durée probable de l'attente. Si cette durée probable excède 10 minutes, l'attente doit être motivée.

(4) Lorsqu'il y a plusieurs radiotélégrammes à transmettre dans le même sens, ils peuvent être transmis par séries, avec le consentement de la station qui doit les recevoir.

(5) Cette dernière station, en donnant son assentiment, indique le nombre de radiotélégrammes qu'elle est prête à recevoir en une série et fait suivre cette indication de la lettre K.

(6) En principe, tout radiotélégramme contenant plus de 100 mots est considéré comme formant une série, ou met fin à une série en cours.

(7) En règle générale, les longs radiotélégrammes, tant ceux en langage clair que ceux en langage convenu ou chiffré, sont transmis par tranches, chaque tranche contenant 50 mots dans le cas du langage clair et 20 mots ou groupes lorsqu'il s'agit de langage convenu ou chiffré.

(8) À la fin de chaque tranche, le signal - - - - - (?), signifiant: „Avez-vous bien reçu le radiotélégramme jusqu'ici?” est transmis. Si la tranche a été correctement reçue, la station réceptrice donne la lettre K et la transmission du radiotélégramme est poursuivie.

(9) a) La transmission d'un radiotélégramme se termine par le signal - - - - - (fin de transmission), suivi de l'indicatif d'appel de la station transmettrice et de la lettre K.

b) Dans le cas de la transmission par série, l'indicatif d'appel de la station transmettrice et la lettre K ne sont donnés qu'à la fin de série.

(10) a) L'accusé de réception d'un radiotélégramme est donné au moyen de la lettre R suivie du numéro du radiotélégramme; cet accusé de réception est précédé de la formule ci-après: indicatif d'appel de la station qui a transmis, mot DE, indicatif d'appel de la station qui a reçu.

b) L'accusé de réception d'une série de radiotélégrammes est donné au moyen de la lettre R suivie du nombre des radiotélégrammes reçus, ainsi que des numéros du premier et du dernier télé-

nej serii. Bezpośrednio przed potwierdzeniem odbioru należy podać także znaki jak i w poprzednim wypadku.

(11) O zakończeniu pracy między dwiema stacjami każda z nich oznajmia przez podanie znaku --- (koniec pracy) oraz własnego znaku wywoławczego.

§ 4. (1) Jeżeli stacja wywołująca zamierza nadawać korespondencję na fali innego typu albo (oraz) innej częstotliwości, aniżeli użyła do wywołania, to podaje bezpośrednio po własnym znaku wywoławczym, w formie wskazówek służbowych, jakiego typu falę lub (oraz) jaką częstotliwość zamierza użyć do nadawania korespondencji. Brak tych wskazówek oznacza, że stacja nie zamierza zmienić ani typu fali, ani częstotliwości.

(2) Jeżeli wywołana stacja życzy sobie, ażeby stacja wywołująca nadawała na fali innego typu lub (oraz) innej częstotliwości, aniżeli użyła do wywołania, to oznajmia bezpośrednio po przepisowej odpowiedzi, w formie wskazówek służbowych, żądany typ fali lub (oraz) częstotliwość. Brak powyższych wskazówek służbowych oznacza, że nie żąda się zmiany typu lub (ani) częstotliwości użytych do wywołania.

(3) Jeżeli wywołująca stacja podała, że nadawać będzie na fali innego typu lub (oraz) innej częstotliwości, niż używa do wywołania, to stacja wywołana podaje skrótami, w przepisowej odpowiedzi, bezpośrednio przed literą K, że od tej chwili słucha na fali zapowiedzianego typu lub (oraz) częstotliwości i że fali rzeczonoego typu lub (oraz) częstotliwości używać sama będzie w ciągu całego czasu trwania wymiany.

(4) Jeżeli stacja wywołująca jest stacją lądową i stosownie do przepisów niniejszego regulaminu może pracować na innej fali niż te, które nadawać mogą stacje ruchome, to może po nawiązaniu łączności użyć tę falę do nadania swojej korespondencji. W tym wypadku należy postępować jak poniżej:

a) Stacja lądowa wywołuje stację ruchomą na fali, na której tamta nasłuchuje, i po otrzymaniu odpowiedzi zapowiada zapomocą właściwych skrótów, że należy odtąd słuchać ją na fali, którą zamierza stosować.

b) Gdy stacja ruchoma jest w stanie odbierać zapowiedzianą falę, to nadaje literę K. W przeciwnym wypadku zawiadamia stację lądową właściwym skrótem o niemożności odbioru zapowiedzianej fali i obie stacje układają się co do innej fali roboczej.

(5) Stacja lądowa zachowuje falę, której używała, aż do wydania znaku --- (koniec pracy) i następującego po nim własnego znaku wywoławczego. Ten znak (koniec pracy) i po nim znak wywoławczy powtarza stacja ruchoma na międzynarodowej fali wywoławczej, jaka odpowiada rodzajowi jej służby.

(6) Jeżeli stacja lądowa nie chce albo nie może uwzględnić prosby o zmianę typu fali lub (oraz) czę-

gramme composant la série. Cet accusé de réception est précédé de la formule définie ci-dessus.

(11) La fin du travail entre deux stations est indiquée par chacune d'elles, au moyen du signal --- (fin de travail), suivi de son propre indicatif d'appel.

§ 4. (1) Si la station appelante a l'intention de transmettre son trafic avec un type d'onde ou/et sur une fréquence autres que ceux employés pour effectuer l'appel, elle fait suivre son propre indicatif d'appel des indications de service définissant le type d'onde ou/et la fréquence qu'elle se propose d'utiliser pour sa transmission. L'absence de ces indications de service signifie qu'elle n'a pas l'intention de changer de type d'onde ni de fréquence.

(2) Si la station appelée désire que la station appelante transmette avec un type d'onde ou/et sur une fréquence autres que ceux utilisés pour l'appel, elle ajoute à la formule de réponse les indications de service définissant le type d'onde ou/et la fréquence dont elle demande l'emploi. L'absence de ces indications de service signifie qu'elle ne désire pas que le type d'onde ou/et la fréquence utilisés pour l'appel soient changés.

(3) Si la station appelante a indiqué qu'elle va utiliser pour la transmission un type d'onde ou/et une fréquence autres que ceux avec lesquels elle a effectué l'appel, la station appelée, dans la formule de réponse, fait précéder la lettre K des abréviations permettant d'indiquer qu'à partir de ce moment, elle écoute sur le type d'onde ou/et la fréquence annoncés et qu'elle emploiera elle-même lesdits type d'onde ou/et fréquence pour toute la durée de la communication.

(4) Si la station appelante est une station terrestre pouvant, conformément aux dispositions du présent Règlement, employer une onde autre que celle qu'il est possible à la station mobile d'émettre, elle peut, après avoir établi le contact, utiliser cette onde pour transmettre son trafic. Dans ce cas, la marche à suivre est celle définie ci-après:

a) La station terrestre appelle la station mobile en employant l'onde sur laquelle celle-ci veille et, après avoir obtenu réponse l'informe au moyen de l'abréviation appropriée d'avoir à l'écouter par la suite sur l'onde qu'elle compte utiliser.

b) Si la station mobile peut recevoir l'onde annoncée, elle donne la lettre K. Dans le cas contraire, elle informe la station terrestre, à l'aide de l'abréviation appropriée, de ce qu'il ne lui est pas possible de recevoir l'onde proposée et les deux stations s'entendent pour adopter une autre onde de travail.

(5) La station terrestre conserve l'onde qu'elle a employée jusqu'après la transmission du signal --- (fin de travail) suivi de son indicatif d'appel. Ce signal, suivi de l'indicatif d'appel, est répété par la station mobile sur l'onde internationale d'appel attribuée à son service.

(6) Lorsque la station terrestre qui reçoit une demande de changer le type d'onde ou/et la fréquence

stotliwości, wówczas nie nadaje znaku K lecz proponuje zapomocą właściwych skrótów użycie innego typu fali lub (oraz) częstotliwości.

§ 5. (1) Jeżeli dwie stacje pracują na fali 500 kc/s (600 m), (a w wypadku wymiany ze stacją lotniczą na odpowiedniej przepisowej fali), to okresy pracy ciągłej nie powinny trwać dłużej niż około dziesięciu minut; po każdym takim okresie należy zrobić przerwę, aby ewentualnie umożliwić innym stacjom nadanie wezwań lub telegramów, posiadających prawo pierwszeństwa.

(2) Na pozostałych falach stosowanych w morskiej służbie ruchomej czas trwania okresów pracy ciągłej oznacza stacja pobrzeżna. W wypadku wymiany pomiędzy dwiema stacjami okrętowymi, stacja odbierająca wyznacza czas trwania okresu pracy ciągłej.

(3) Przy wymianie między stacjami lotniczymi czas trwania okresów pracy ciągłej wyznacza stacja lotnicza odbierająca z tem, że w tej sprawie przysługuje prawo ingerencji stacji lotniskowej. Przy wymianie stacji lotniskowych ze stacjami lotniczymi, czas trwania okresów pracy ciągłej wyznacza stacja lotniskowa.

§ 6. Gdy stacja odbiera wezwanie i nie ma pewności, że jest ono do niej skierowane, powinna wstrzymać się z odpowiedzią, dopóki wezwanie to nie zostanie powtórzone i zrozumiane.

Jeżeli zaś stacja odbiera wezwanie niewątpliwie do niej skierowane, a natomiast ma wątpliwości co do znaku wywoławczego stacji wołającej, powinna w przepisowej odpowiedzi zastąpić znak wywoławczy stacji wołającej znakiem - - - - -.

§ 7. (1) Jeżeli przed rozpoczęciem wywołania lub wydawania zachodzi potrzeba wysłania sygnałów próbnych celem nastrojenia aparatury, nie należy nadawać tych sygnałów dłużej niż około dziesięciu sekund, przytem sygnały mają składać się z serii liter V, po której następuje znak wywoławczy stacji dokonywującej próby.

(2) Jeżeli dana stacja wysyła próbne sygnały na żądanie innej stacji, aby ta ostatnia mogła nastroić swój aparat odbiorczy, sygnały te mają również składać się z serii liter V, pomiędzy które należy wtrącić kilkakrotnie znak wywoławczy stacji nadawczej.

Artykuł 10.

Jednoczesne wzywanie wszystkich stacyj ruchomych.

§ 1. Stacje, które zamierzają nawiązać łączność ze stacjami ruchomymi, nie wiedząc jednak jakie z nich mają w promieniu swego działania, mogą używać znaku wyszukiwawczego CQ, zastępując nim w przepisowym brzmieniu wezwania znak wywoławczy stacji wołanej i kończąc wezwaniem literą K (jednoczesne wezwanie wszystkich stacyj ruchomych i żądanie odpowiedzi).

§ 2. W okolicach o wzmożonym ruchu korespondencji wolno używać wezwania CQ uzupełnionego literą K tylko łącznie z sygnałem nagłym.

ne peut pas ou ne désire pas donner suite à cette demande, elle ne transmet pas le signal K, mais propose, en employant les abréviations appropriées, l'emploi d'un autre type d'onde ou/et d'une autre fréquence.

§ 5. (1) Sur l'onde de 500 kc/s (600 m) (ou sur une onde autorisée, dans le cas de communications avec une station d'aéronef), les périodes de travail continu entre deux stations ne doivent pas dépasser dix minutes environ; après chacune de ces périodes, un temps d'arrêt doit être observé, afin de permettre, éventuellement, à une autre station de lancer un appel de priorité ou de transmettre un message de priorité.

(2) Sur les autres ondes affectées au service mobile maritime, la durée des périodes de travail continu est sous le contrôle de la station côtière. Dans le cas de communications entre deux stations de bord, c'est la station réceptrice qui détermine la durée des périodes de travail continu.

(3) Dans les communications entre stations d'aéronef, la durée des périodes de travail continu est soumise au contrôle de la station d'aéronef qui reçoit, sous réserve de l'intervention, pour cet objet, de la station aéronautique. Dans les relations entre stations aéronautiques et stations d'aéronef, c'est la station aéronautique qui contrôle la durée des périodes de travail continu.

§ 6. Lorsqu'une station reçoit un appel sans être certaine que cet appel lui est destiné, elle ne doit pas répondre avant que l'appel n'ait été répété et compris. Lorsque, d'un autre côté, une station reçoit un appel qui lui est destiné, mais a des doutes sur l'indicatif d'appel de la station appelante, elle doit répondre immédiatement en utilisant le signal - - - - - en lieu et place de l'indicatif d'appel de cette dernière station.

§ 7. (1) Lorsqu'il est nécessaire de faire des signaux d'essai, aux fins de régler l'appareil avant de procéder à l'appel ou à la transmission, ces signaux ne doivent pas être produits pendant plus de 10 secondes environ, et ils doivent être constitués par une série de V, suivie de l'indicatif d'appel de la station qui opère.

(2) Si une station émet des signaux d'essai à la demande d'une autre station, pour permettre à celle-ci de régler son appareil récepteur, ces signaux doivent également être constitués par une série de V, dans laquelle s'intercale plusieurs fois l'indicatif d'appel de la station émettrice.

Article 10.

Appel général à toutes les stations mobiles.

§ 1. Les stations qui désirent entrer en communication avec des stations mobiles, sans toutefois connaître les noms des stations mobiles qui sont dans leur rayon d'action, peuvent employer de signal de recherche CQ, remplaçant l'indicatif de la station appelée dans la formule d'appel, cette formule étant suivie de la lettre K (appel général à toutes les stations mobiles, avec demande de réponse).

§ 2. Dans les régions où le trafic est intense, l'emploi de l'appel CQ suivi de la lettre K est interdit, sauf en combinaison avec des signaux d'urgence.

§ 3. Wezwanie CQ bez litery K (jednoczesne wezwanie wszystkich stacyj ruchomych bez ządania odpowiedzi) używa się w wypadkach radjotelegramów treści ogólnoinformacyjnej, sygnałów czasu, stałych komunikatów meteorologicznych, informacji ogólnych w zakresie bezpieczeństwa, jako też informacji wszelkiego rodzaju podawanych do wiadomości każdego, kto je może odebrać.

Artykuł 11.

Zakłócenia.

§ 1. (1) Wymiana zbytecznych znaków przez stacje ruchome jest wzbroniona. Stacje te mogą dokonywać prób i doświadczeń, o ile nie ucierpi na tem w niczem służba innych stacyj.

(2) Zarząd, do którego się zwrócono o dokonanie prób lub doświadczeń, zanim wyrazi zgodę na nie, winien rozważyć, czy nie wywoła to zakłóceń w służbie innych stacyj.

§ 2. Próby i nastrajanie winny być dokonywane na każdej stacji w ten sposób, aby nie zakłócały przepisowej służby innych stacyj. Dla dokonywania prób i nastrajania należy dobrać takich znaków, któreby zupełnie różniły się od wszelkich znaków, skrótów i t. d. posiadających znaczenie specjalne, określone w regulaminie.

§ 3. Każda stacja, nadając znaki dla prób, strojenia lub dla doświadczeń, winna podawać w częstych odstępach swój znak wywoławczy.

§ 4. Przy zgłaszaniu zażaleń z powodu doznanych zakłóceń Zarządy względnie przedsiębiorstwa prywatne winny dla poparcia i usprawiedliwienia swych pretensyj zaznaczyć, że posługują się prawidłowo aparatami odbiorczymi typu, we współczesnej praktyce uznanego dla danej służby za najlepszy.

Artykuł 12.

Doniesienie o naruszeniu przepisów.

§ 1. Zarząd, będąc powiadomiony o wykroczeniu przeciwko konwencji albo niniejszemu regulaminowi, popełnionem przez podległą mu stację służby ruchomej, stwierdza fakty, ustala odpowiedzialność i wydaje niezbędne zarządzenia.

§ 2. Stacje, które stwierdzą naruszenie przepisów dotyczących służby ruchomej, podają o tem do wiadomości Zarządowi, któremu podlegają, w formie sprawozdań według wzoru podanego w dodatku 2.

§ 3. W wypadku, gdy naruszenie przepisów przez daną stację powtarza się, należy sprawę przedstawić Zarządowi tego kraju, któremu ta stacja podlega.

Artykuł 13.

Wydawnictwa służbowe.

§ 1. Biuro międzynarodowe sporządza i ogłasza następujące wydawnictwa służbowe:

a) tablicę i mapę, które stanowią załączniki do wykazu stacyj okrętowych i określają według

§ 3. L'appel CQ non suivi de la lettre K (appel général à toutes les stations mobiles, sans demande de réponse) est employé pour les radiotélégrammes d'information générale, pour les signaux horaires, pour les informations météorologiques régulières, pour les avis généraux de sécurité et pour les informations de toute nature destinés à être lus par quiconque peut les recevoir.

Article 11.

Brouillage.

§ 1. (1) L'échange de signaux superflus est interdit aux stations mobiles. Des essais et des expériences ne sont tolérés, dans ces stations, qu'autant qu'ils ne troublent point le service d'autres stations.

(2) Chaque Administration apprécie, en vue de leur autorisation, si les essais ou les expériences proposés sont susceptibles de troubler le service des autres stations.

§ 2. Les essais et réglages, dans une station quelconque, doivent être conduits de façon à ne pas troubler le service des autres stations engagées dans une correspondance autorisée. Les signaux d'essai et de réglage doivent être choisis de telle manière qu'aucune confusion ne puisse se produire avec un signal, une abréviation, etc., d'une signification particulière, définie par le Règlement.

§ 3. Une station quelconque effectuant des émissions pour des essais, des réglages ou des expériences doit transmettre son indicatif d'appel à de fréquents intervalles, au cours de ces émissions.

§ 4. L'Administration ou l'exploitation privée qui formule une plainte en matière de brouillage doit, pour étayer et justifier celle-ci, déclarer qu'elle emploie régulièrement des appareils de réception d'un type équivalant au type le meilleur, utilisé dans la pratique courante du service dont il s'agit.

Article 12.

Rapport sur les infractions.

§ 1. Si une Administration a connaissance d'une infraction à la Convention ou à ce Règlement, commise dans une des stations du service mobile qu'elle a autorisées, elle constate les faits, fixe les responsabilités, et prend les mesures nécessaires.

§ 2. Les infractions aux règles du service mobile sont signalées, par les stations qui les constatent, à l'Administration dont elles-mêmes relèvent, et ce au moyen d'états conformes au modèle reproduit à l'Appendice 2.

§ 3. Dans le cas d'infractions réitérées de la part d'une même station, des représentations doivent être faites à l'Administration du Pays dont dépend cette station.

Article 13.

Publication de documents de service.

§ 1. Le Bureau international dresse et publie les documents de service suivants:

a) Un tableau et une carte destinés à être annexés à la Nomenclature des stations de bord, et in-

stref godziny pełnienia służby okrętowej na statkach, zaliczonych do drugiej kategorii (dodatki 5 i 6);

b) Spis alfabetyczny znaków wywoławczych wszystkich stacji stałych, lądowych i ruchomych, posiadających znak wywoławczy według serii międzynarodowej. Spis powyższy sporządzony jest bez ugrupowania według krajów; poprzedza go tablica podziału znaków wywoławczych wyszczególniająca kraje, którym przyznano na warunkach podanych w artykule 14 jedną lub kilka seryj znaków wywoławczych;

c) Wykazy wszystkich stacji stałych, lądowych i ruchomych tak otwartych, jak i nie otwartych dla korespondencji publicznej i mających znaki wywoławcze przydzielone według serii międzynarodowej oraz wykaz stacji radiofonicznych.

§ 2. Wykaz jest wydawany w osobnych zeszytach według poszczególnych kategorii stacji jak następuje:

I. Stacje stałe i lądowe.

(1) Wykaz stacji według krajów, w którym tak nazwy krajów jak i nazwy stacji wyszczególnione pod nazwą każdego z tych krajów, są ułożone w porządku alfabetycznym. Powyższy wykaz ma na wstępie skorowidz alfabetyczny, zawierający nazwy stacji, znaki wywoławcze, wskazówki specjalne i numery stron, na których znajdują się szczegóły, dotyczące tych stacji.

(2) Nazwa każdej stacji pobrzeżnej jest uzupełniona słowem RADIO wydrukowanym oddzielnie.

II. Stacje pełniące specjalne rodzaje służby.

(1) Wykaz stacji według krajów ze skorowidzem alfabetycznym takim, jak w zeszycie poprzednim. W wykazie tym wymienione są stacje pełniące specjalne rodzaje służby dla potrzeb żeglugi morskiej i powietrznej (radiogoniometria, służba radiostacji orientacyjnych morskich, nadawanie sygnałów czasu, komunikatów dla żeglugi, stałych komunikatów meteorologicznych, komunikatów prasowych adresowanych do wszystkich i t. d.).

(2) Nazwy stacji radiogoniometrycznych i radiostacji orientacyjnych uzupełnione są odpowiednio wyrazami GONIO i PHARE.

III. Stacje okrętowe.

Wykaz stacji podanych w porządku alfabetycznym bez ugrupowania według krajów; przy nazwie każdej stacji jest podana w skróceniu nazwa kraju, do którego stacja należy.

IV. Stacje lotnicze.

Wykaz stacji podanych w porządku alfabetycznym bez ugrupowania według kraju; przy nazwie każdej stacji jest podana w skróceniu nazwa kraju, do którego stacja należy.

V. Stacje radiofoniczne.

Wykaz stacji według krajów, ze skorowidzem alfabetycznym jak w zeszytach I i II.

diquant les zones et les heures de service à bord des navires classés dans la deuxième catégorie (voir Appendices 5 et 6);

b) Une liste alphabétique des indicatifs d'appel de toutes les stations fixes, terrestres et mobiles pourvues d'un indicatif d'appel de la série internationale. Cette liste est dressée sans considération de nationalité; elle est précédée d'un tableau de répartition des indicatifs d'appel, mentionnant les Pays auxquels une ou plusieurs séries d'indicatifs d'appel sont attribuées, dans les conditions fixées à l'Article 14;

c) Des Nomenclatures de toutes les stations fixes, terrestres et mobiles ayant un indicatif d'appel de la série internationale et ouvertes ou non à la correspondance publique, et une Nomenclature des stations de radiodiffusion.

§ 2. La Nomenclature relative à chaque catégorie de stations est publiée en fascicules séparés, comme suit:

I. Stations fixes et terrestres.

(1) Nomenclature des stations par Pays, les noms des Pays étant rangés par ordre alphabétique et les noms des stations d'un même Pays étant, à leur tour, rangés par ordre alphabétique sous le nom de ce Pays. Cette Nomenclature est précédée d'un index alphabétique indiquant les noms des stations, les indicatifs d'appel, les indices caractéristiques et les numéros des pages où se trouvent les détails relatifs à ces stations.

(2) Le mot RADIO est imprimé séparément après le nom de chaque station côtière.

II. Stations effectuant des services spéciaux.

(1) Nomenclature des stations par Pays, avec index alphabétique analogue à celui du fascicule précédent. Les stations mentionnées dans cette nomenclature sont celles qui assurent des services spéciaux à l'usage de la navigation maritime et aérienne (radiogoniométrie, radiophares, signaux horaires, avis aux navigateurs, informations météorologiques régulières, informations de presse adressées à tous, etc.).

(2) Les mots GONIO et PHARE sont inscrits respectivement à la suite du nom des stations radiogoniométriques et des stations radiophares.

III. Stations de bord.

Nomenclature des stations rangées par ordre alphabétique, sans considération de nationalité, et mentionnant, sous une forme abrégée, le nom du Pays auquel appartient chaque station.

IV. Stations d'aéronef.

Nomenclature des stations rangées par ordre alphabétique, sans considération de nationalité, et mentionnant, sous une forme abrégée, le nom du Pays auquel appartient chaque station.

V. Stations de radiodiffusion.

Nomenclature des stations par Pays, avec index alphabétique analogue à celui des fascicules I et II.

§ 3. Uzupelnienia do spisu znaków wywoławczych i do poszczególnych wykazów stacyj zawierają dopełnienia, zmiany i skreślenia, ogłoszane w porządku alfabetycznym. Uzupelnienia wydawane są miesięcznie i obejmują ponownie wszystkie poprzednie zmiany.

Wykaz stacyj stałych i lądowych.

§ 4. (1) Opis stacyj stałych i lądowych winien zawierać następujące dane:

- a) nazwę stacji;
- b) znak wywoławczy;
- c) dokładne położenie geograficzne anteny nadawczej określone terytorjalnie i ze wskazaniem długości i szerokości geograficznej w stopniach, minutach i sekundach, przytem długość geograficzną podaje się według południka Greenwich;
- d) typy i częstotliwości (długości) fal, któremi stacja nadaje, przytem normalną falę nadawczą podkreśla się;
- e) normalną wartość promieniowania wyrażoną w metramperach lub, w braku tych danych, wysokość anteny i natężenie prądu u jej podstawy;
- f) rodzaj pełnionej służby;
- g) godziny służbowe (według średniego czasu Greenwich);
- h) w wypadku lądowych stacyj—nazwę przedsiębiorstwa prywatnego, o ile ono sporządza obrachunki za wymianę;
- i) taksę lub taksy stacji lądowej;
- j) poszczególne wskazówki, dotyczące godzin wywoływania stacyj, w celu wydania im wykazów korespondencji, radiotelegramów bez potwierdzenia odbioru albo z odroczonym potwierdzeniem odbioru.

(2) Prócz tego w wykazie stacyj jest podana wewnętrzna taksa telegraficzna kraju, któremu podlega stacja lądowa, oraz taksa mająca zastosowanie w tym kraju za przesłanie telegramu do krajów sąsiednich.

Wykaz stacyj pełniących specjalne rodzaje służby.

§ 5. Poza wskazówkami, jakie dotycząły stacyj stałych i lądowych, winny być ogłoszone następujące dane.

A. Dla stacyj radiogoniometrycznych:

a) czy stacja jest wyposażona w nadajnik, czy też nie; w drugim wypadku należy podać tę stację nadawczą, którą się posługuje;

b) falę, na której stacja radiogoniometryczna ma być wywoływana, falę, na której stacje ruchome winny nadawać sygnały, mające służyć do pomiaru położenia sytuacyjnego, falę, na której stacja radiogoniometryczna (lub jej stacja nadawcza) ma komunikować wyznaczone pomiarem rzeczywiste położenie sytuacyjne oraz wycinki, w polu których wyznaczenie położenia sytuacyjnego jest praktycznie dokładne;

§ 3. Les suppléments à la liste des indicatifs d'appel et aux Nomenclatures respectives contiennent les additions, modifications et suppressions, publiées dans un ordre alphabétique. Ces suppléments sont mensuels et récapitulatifs.

Nomenclature des stations fixes et terrestres.

§ 4. (1) L'état signalétique des stations fixes et terrestres doit comporter les renseignements suivants:

- a) nom de la station;
- b) indicatif d'appel;
- c) position géographique exacte de l'antenne émettrice indiquée par la subdivision territoriale et par la longitude et la latitude en degrés, minutes et secondes, la longitude étant calculée par rapport au méridien de Greenwich;

d) types et fréquences (longueurs d'onde) d'émission pour lesquels les réglages sont faits, l'onde normale de transmission étant soulignée;

e) pouvoir normal de rayonnement exprimé en mètres-ampères ou, à défaut, hauteur de l'antenne et intensité du courant à la base de celle-ci;

f) nature des services effectués;

g) heures de service (temps moyen de Greenwich);

h) le cas échéant, pour les stations terrestres, nom de l'entreprise privée qui établit les comptes de taxes;

i) taxe ou taxes de la station terrestre;

j) renseignements particuliers concernant les heures d'appel pour la transmission des listes de trafic ou pour la transmission des radiotélégrammes sans accusé de réception ou avec accusé de réception différé.

(2) La taxe télégraphique intérieure du Pays dont dépend la station terrestre et la taxe appliquée par ce Pays aux télégrammes à destination des Pays limitrophes sont indiquées dans la Nomenclature.

Nomenclature des stations effectuant des services spéciaux.

§ 5. En plus des indications concernant les stations fixes et terrestres, les renseignements publiés doivent mentionner.

A. Pour les stations radiogoniométriques:

a) si la station est dotée d'un émetteur ou non et, dans ce dernier cas, la station transmettrice conjuguée;

b) l'onde sur laquelle la station radiogoniométrique doit être appelée, l'onde sur laquelle les stations mobiles doivent émettre les signaux prévus pour la prise des relèvements, l'onde sur laquelle la station radiogoniométrique (ou la station transmettrice conjuguée) doit transmettre les relèvements vrais obtenus et les secteurs dans lesquels les relèvements sont normalement exacts;

c) ewentualnie, normalną wartość promieniowania wyrażoną w metramperach postronnej stacji nadawczej, którą się posługuje, a w braku tych danych, wysokość anteny i natężenie prądu u podstawy.

B. dla radiostacji orientacyjnych morskich:

a) swoiste sygnały stacji;

b) czy stacja oprócz czynności w zakresie orientacyjnym może nadawać albo odbierać korespondencje zwykłą;

c) ewentualnie nazwy stacji, do których należy się zwrócić, celem skomunikowania się ze stacją orientacyjną morską, gdy ta nie może nadawać ani odbierać korespondencji;

d) wycinki, w polu których sygnały stacji orientacyjnej dają możliwość praktycznie dokładnego pomiaru położenia sytuacyjnego.

C. Dla stacji nadających sygnały czasu:

układ używanych sygnałów i godziny nadawania.

D. Dla stacji nadających komunikaty dla żeglugi albo stałe spostrzeżenia meteorologiczne:

godziny nadawania i ewentualne wskazanie wydawnictwa lub wydawnictw, gdzie zamieszczone są szczegóły, dotyczące tych nadawań.

Wykaz stacji okrętowych.

§ 6. Opis stacji winien zawierać następujące dane:

a) nazwę okrętu uzupełnioną w wypadku nazw jednobrzmiących znakiem wywoławczym;

b) znak wywoławczy;

c) kraj któremu stacja podlega (w skróceniu);

d) typy i częstotliwości (długości) fal nadawczych, którymi stacja ma możliwość nadawać, przytem normalną falę nadawczą podkreśla się;

e) normalną wartość promieniowania wyrażoną w metramperach albo, w braku tych danych, wysokość anteny i natężenie prądu u jej podstawy;

f) rodzaje pełnionych służb (jeżeli stacja jest wyposażona w radiogoniometr, należy to zaznaczyć) oraz godziny nadawania;

g) nazwę Zarządu albo przedsiębiorstwa prywatnego, na imię którego należy wystawiać rachunki za wymianę;

h) taksy okrętowe.

§ 7. W razie jednakowego brzmienia nazw dwóch stacji okrętowych tej samej narodowości, jak również w wypadku, gdy rachunki za wymianę mają być wystawiane wprost na właściciela okrętu, należy podać nazwę przedsiębiorstwa żeglugi lub właściciela, do którego statek należy.

Wykaz stacji lotniczych.

§ 8. Opis stacji winien zawierać następujące dane:

a) znak wywoławczy stacji ewentualnie nazwę statku powietrznego;

c) éventuellement, le pouvoir normal de rayonnement, exprimé en mètres-ampères, de la station transmettrice conjuguée (ou, à défaut, hauteur de l'antenne et intensité du courant à la base de celle-ci).

B. Pour les stations radiophares:

a) les signaux caractéristiques de la station;

b) si, en plus de son émission de radiophare, la station peut transmettre ou recevoir des communications normales;

c) éventuellement, le nom des stations avec lesquelles il faut se mettre en communication pour correspondre avec le radiophare, si ce dernier ne peut pas transmettre ou recevoir des communications;

d) les secteurs dans lesquels les émissions du radiophare donnent lieu à des relèvements normalement exacts.

C. Pour les stations transmettant des signaux horaires:

Le schéma des signaux employés et les heures d'émission.

D. Pour les stations transmettant des avis aux navigateurs ou des observations météorologiques régulières:

les heures d'émission et, s'il y a lieu, la désignation du ou des documents où se trouvent les détails concernant ces émissions.

Nomenclature des stations de bord.

§ 6. L'état signalétique doit comporter les renseignements suivants:

a) nom du navire, suivi de l'indicatif d'appel en cas d'homonymie;

b) indicatif d'appel;

c) Pays dont relève la station (indication abrégée);

d) types et fréquences (longueurs d'onde) d'émission pour lesquels les réglages sont faits, l'onde normale de transmission étant soulignée;

e) pouvoir normal de rayonnement exprimé en mètres-ampères ou, à défaut, hauteur de l'antenne et intensité du courant à la base de celle-ci;

f) nature des services assurés (si la station est munie d'un radiogoniomètre, il y a lieu de l'indiquer) et heures de service;

g) nom de l'Administration ou de l'entreprise privée à laquelle les comptes de taxes doivent être adressés;

h) taxe de bord.

§ 7. En cas d'homonymie entre deux stations de bord de même nationalité, ainsi que dans les cas où les comptes de taxes doivent être adressés directement au propriétaire du navire, il est fait mention du nom de la Compagnie de navigation ou de l'armateur auquel appartient le navire.

Nomenclature des stations d'aéronef.

§ 8. L'état signalétique doit comporter les renseignements suivants:

a) indicatif d'appel de la station et éventuellement nom de l'aéronef;

- b) kraj, do którego stacja należy (w skróceniu);
- c) markę fabryczną i typ statku powietrznego;
- d) typy i częstotliwości (długości) fal nadawczych, które stacja ma możliwość nadawać, przytem normalną falę nadawczą podkreśla się;
- e) zwykłą drogę przelotu albo port macierzysty statku powietrznego;
- f) rodzaje pełnionej służby i godziny jej pełnienia; jeżeli stacja jest wyposażona w radiogoniometr, należy to zaznaczyć;
- g) nazwę Zarządu albo przedsiębiorstwa prywatnego, z którymi należy prowadzić rachunki za wymianę;
- h) takse stacji lotniczej, o ile jest przewidziana.

Wykaz stacyj radiofonicznych.

§ 9. Opis stacyj winien zawierać następujące dane:

- a) nazwę stacji;
- b) znak wywoławczy, o ile stacja go posiada;
- c) dokładne położenie geograficzne anteny nadawczej, określone terytorjalnie i ze wskazaniem długości i szerokości geograficznej w stopniach, minutach i sekundach, przytem długość geograficzną podaje się według południka Greenwich;
- d) częstotliwość (długość) fali nadawczej;
- e) normalną wartość promieniowania wyrażoną w metramperach lub, w braku tych danych, wysokość anteny i natężenie prądu u jej podstawy;
- f) nieobowiązkowo, dni i godziny nadawania; godziny podaje się według czasu średniego Greenwich, kraje zaś, stosujące odmienny czas letni, podają godziny dla każdego z obu okresów roku;
- g) nazwę Zarządu albo przedsiębiorstwa prywatnego, które uskutecznia nadawanie.

Oznaczenia, wyrażające rodzaj i czas trwania służby na stacjach.

§ 10. W wydawnictwach urzędowych używa się następujących oznaczeń:

- PG stacja otwarta dla korespondencji publicznej;
- PR stacja otwarta dla ograniczonej korespondencji publicznej;
- N stacja pełniąca bez przerwy służbę dniem i nocą;
- Y stacja otwarta od wschodu do zachodu słońca;
- X stacja nieposiadająca ustalonych godzin służby;
- Z1 stacja okrętowa 2 kategorii, której służba trwa 8 godzin;
- Z2 stacja okrętowa 2 kategorii, której służba trwa 16 godzin;
- FA stacja lotniskowa;
- FC stacja pobrzeżna;
- FS stacja lądowa, pełniąca służbę wyłącznie w zakresie bezpieczeństwa życia ludzkiego;
- FX stacja pełniąca służbę komunikacyjną pomiędzy punktami stałymi;

b) nom du Pays dont dépend la station (indication abrégée);

c) marque et type de l'aéronef;

d) types et fréquences (longueurs d'onde) d'émission pour lesquels les réglages sont faits, l'onde normale de transmission étant soulignée;

e) parcours habituel ou port d'attache de l'aéronef;

f) nature des services assurés et heures de service; si la station est munie d'un radiogoniomètre, il y a lieu de l'indiquer;

g) nom de l'Administration ou de l'entreprise privée avec laquelle les comptes de taxes doivent être échangés;

h) le cas échéant, taxe de la station d'aéronef.

Nomenclature des stations de radiodiffusion.

§ 9. L'état signalétique doit comporter les renseignements suivants:

a) nom de la station;

b) le cas échéant, indicatif d'appel;

c) position géographique exacte de l'antenne émettrice, indiquée par la subdivision territoriale et par la longitude et la latitude en degrés, minutes et secondes, la longitude étant calculée par rapport au méridien de Greenwich;

d) fréquence (longueur d'onde) d'émission;

e) pouvoir normal de rayonnement exprimé en mètres-ampères ou à défaut, hauteur de l'antenne et intensité du courant à la base de celle-ci;

f) facultativement, jours et heures d'émission; les heures sont indiquées en temps moyen de Greenwich, et les Pays utilisant une heure d'été font connaître l'heure pour chacune des deux périodes de l'année;

g) nom de l'Administration ou de l'entreprise privée qui effectue l'émission.

Notations indiquant la nature et l'étendue du service des stations.

§ 10. Les notations suivantes sont employées dans les documents de service:

PG station ouverte à la correspondance publique;

PR station ouverte à la correspondance publique restreinte;

N station ayant un service permanent, de jour et de nuit;

Y station ouverte du lever au coucher du soleil;

X station n'ayant pas de vacations déterminées;

Z1 station de bord de 2-e catégorie, à 8 heures de service;

Z2 station de bord de 2-e catégorie, à 16 heures de service;

FA station aéronautique;

FC station côtière;

FS station terrestre établie dans le seul but de la sécurité de la vie humaine;

FX station effectuant un service de communications entre points fixes;

RF radiostacja orientacyjna morska stała;
 RG stacja radiogoniometryczna;
 RS stacja wyłącznie odbiorcza, połączona z ogólną siecią komunikacyjną;
 RW radiostacja orientacyjna morska obrotowa.

RF station de radiophare fixe;
 RG station radiogoniométrique;
 RS station réceptrice seulement, reliée au réseau général des voies de communication;
 RW station de radiophare tournant.

§ 11. W dodatku 3 podane są ogólne przepisy wzory poszczególnych wykazów stacji. Zarządy i przedsiębiorstwa prywatne winny podawać do Biura międzynarodowego opisy stacji sporządzone ściśle według tych wzorów.

§ 11. La forme générale à donner aux diverses nomenclatures est indiquée à l'Appendice 3. Les Administrations ou entreprises privées doivent adopter des formules identiques, pour les états signalétiques à transmettre au Bureau international.

Artykuł 14.

Znaki wywoławcze.

§ 1. Stacje stałe, lądowe i ruchome, oznaczone w § 1 art. 2 konwencji, oraz prywatne stacje doświadczalne winny posługiwać się znakami wywoławczymi odpowiadającymi międzynarodowym serjom znaków, przydzielonych poszczególnym krajom według podanej poniżej tablicy podziału znaków wywoławczych. Pierwsza litera względnie pierwsze litery znaków wywoławczych w tej tablicy oznaczają narodowość stacji.

Article 14.

Indicatifs d'appel.

§ 1. Les stations fixes, terrestres et mobiles visées au § 1 de l'Article 2 de la Convention ainsi que les stations expérimentales privées doivent posséder un indicatif d'appel de la série internationale attribuée à chaque Pays dans le tableau de répartition ci-dessous. Dans ce tableau, la première lettre ou les premières lettres prévues pour les indicatifs d'appel distinguent la nationalité des stations.

Tablica podziału znaków wywoławczych.

K r a j e	Znaki wywoławcze
Chili	CAA—CEZ
Kanada	CFA—CKZ
Kuba	CLA—CMZ
Marokko	CNA—CNZ
Boliwia	CPA—CPZ
Kolonje portugalskie	CRA—CRZ
Portugalia	CSA—CUZ
Rumunia	CVA—CVZ
Urugwaj	CWA—CXZ
Monako	CZA—CZZ
Niemcy	D
Hiszpanja	EAA—EHZ
Wolne państwo Irlandja	EIA—EIZ
Republika Liberja	EIA—ELZ
Estonja	ESA—ESZ
Etjopia	ETA—ETZ
Francja i Kolonje i Protektoraty	F
Wielka Brytania	G
Węgry	HAA—HAZ
Szwajcaria	HBA—HBZ
Ekwator	HCA—HCZ
Republika Haiti	HHA—HHZ
Republika Dominikańska	HIA—HIZ
Republika Kolumbia	HJA—HKZ
Republika Honduras	HRA—HRZ
Siam	HSA—HSZ
Włochy i Kolonje	I
Japonja	J
Stany Zjedn. Ameryki	K
Norwegja	LAA—LNZ
Republika Argentyńska	LOA—LVZ
Bułgaria	LZA—LZZ
Wielka Brytania	M
Stany Zjedn. Ameryki	N
Peru	OAA—OBZ
Finlandja	OHA—OHZ
Czechosłowacja	OKA—OKZ
Belgia i Kolonje	ONA—OTZ
Dania	OUA—OZZ
Holandja	PAA—PIZ
Curacao	PJA—PJZ
Indje niderlandzkie	PKA—POZ
Brazylja	PPA—PYZ
Surinam	PZA—PZZ
(Skróty)	Q

Tableau de répartition des indicatifs d'appel.

Pays	Indicatifs
Chili	CAA—CEZ
Canada	CFA—CKZ
Cuba	CLA—CMZ
Maroc	CNA—CNZ
Bolivie	CPA—CPZ
Colonies portugaises	CRA—CRZ
Portugal	CSA—CUZ
Roumanie	CVA—CVZ
Uruguay	CWA—CXZ
Monaco	CZA—CZZ
D	D
Espagne	EAA—EHZ
Etat libre d'Irlande	EIA—EIZ
République de Libéria	EIA—ELZ
Estonie	ESA—ESZ
Ethiopie	ETA—ETZ
France et Colonies et Protectorats	F
Grande-Bretagne	G
Hongrie	HAA—HAZ
Suisse	HBA—HBZ
Equateur	HCA—HCZ
République d'Haiti	HHA—HHZ
République Dominicaine	HIA—HIZ
République de Colombie	HJA—HKZ
République de Honduras	HRA—HRZ
Siam	HSA—HSZ
Italie et Colonies	I
Japon	J
Etats-Unis d'Amérique	K
Norvège	LAA—LNZ
République Argentine	LOA—LVZ
Bulgarie	LZA—LZZ
Grande-Bretagne	M
Etats-Unis d'Amérique	N
Pérou	OAA—OBZ
Finlande	OHA—OHZ
Tchécoslovaquie	OKA—OKZ
Belgique et Colonies	ONA—OTZ
Danemark	OUA—OZZ
Pays-Bas	PAA—PIZ
Curacao	PJA—PJZ
Indes néerlandaises	PKA—POZ
Brésil	PPA—PYZ
Surinam	PZA—PZZ
(Abreviations)	Q

Kraje	Znaki wywoławcze	Pays	Indicatifs
ZSSR	RAA—RQZ	URSS	RAA—RQZ
Persja	RVA—RVZ	Perse	RVA—RVZ
Republika Panama	RXA—RXZ	République de Panama	RXA—RXZ
Litwa	RYA—RYZ	Lithuanie	RYA—RYZ
Szwecja	SAA—SMZ	Suède	SAA—SMZ
Polska	SPA—SRZ	Pologne	SPA—SRZ
Egipt	SUA—SUZ	Égypte	SUA—SUZ
Grecja	SVA—SZZ	Grèce	SVA—SZZ
Turcja	TAA—TCZ	Turquie	TAA—TCZ
Islandja	TFA—TFZ	Islande	TFA—TFZ
Guatemala	TGA—TGZ	Guatemala	TGA—TGZ
Costa-Rica	TIA—TIZ	Costa-Rica	TIA—TIZ
Terytorjum Sarry	TSA—TSZ	Territoire de la Sarre	TSA—TSZ
Hedżas	UHA—UHZ	Hedjaz	UHA—UHZ
Indje holenderskie	UIA—UKZ	Indes néerlandaises	UIA—UKZ
Luksemburg	ULA—ULZ	Luxembourg	ULA—ULZ
Królestwo Serbów, Chorwatów i Słoweńców	UNA—UNZ	Royaume des Serbes, Croates et Slo- vènes	UNA—UNZ
Austria	UOA—UOZ	Autriche	UOA—UOZ
Kanada	VAA—VGZ	Canada	VAA—VGZ
Federacja Australijska	VHA—VMZ	Fédération Australienne	VHA—VMZ
Nowa Ziemia	VOA—VOZ	Terre-Neuve	VOA—VOZ
Kolonje i Protektoraty brytyjskie	VPA—VSZ	Colonies et Protectorats britanniques	
Indje brytyjskie	VTA—VWZ	n'ayant pas de Gouvernement auto- nome	VPA—VSZ VTA—VWZ
Stany Zjedn. Ameryki	XAA—XFZ	Indes britanniques	W
Meksyk	XGA—XUZ	États-Unis d'Amérique	XAA—XFZ
Chiny	YAA—YAZ	Mexique	XGA—XUZ
Afganistan	YHA—YHZ	Chine	YAA—YAZ
Nowe Hebrydy	YIA—YIZ	Afghanistan	YHA—YHZ
Irak	YLA—YLZ	Nouvelles-Hébrides	YIA—YIZ
Łotwa	YMA—YMZ	Iraq	YLA—YLZ
Wolne Miasto Gdańsk	YNA—YNZ	Lettonie	YMA—YMZ
Nikarağa	YSA—YSZ	Ville Libre de Dantzig	YNA—YNZ
Republika El Salvador	YVA—YVZ	Nicaragua	YSA—YSZ
Wenezuela	ZAA—ZAZ	République de El Salvador	YVA—YVZ
Albania	ZKA—ZMZ	Vénézuéla	ZAA—ZAZ
Nowa Zelandja	ZPA—ZPZ	Albanie	ZKA—ZMZ
Paragwaj	ZSA—ZUZ	Nouvelle-Zélande	ZPA—ZPZ
Związek Południowo Afrykański		Paraguay	ZSA—ZUZ
		Union de l'Afrique du Sud	

§ 2. Znaki wywoławcze składają się:

- z trzech liter, dla stacyj stałych i lądowych;
- z czterech liter, dla stacyj okrętowych;
- z pięciu liter, dla stacyj lotniczych;

d) z litery względnie z liter oznaczających narodowość, po których następuje kolejno cyfra i grupa, zawierająca najwyżej trzy litery, dla prywatnych stacyj doświadczalnych.

§ 3. W radiokomunikacji lotniczej, po nawiązaniu łączności zapomocą pięcioliterowego znaku wywoławczego, stacja lotnicza może używać znaku skróconego złożonego:

- w radjotelegrafii, z pierwszej i ostatniej litery pełnego pięcioliterowego znaku wywoławczego;
- w radjotelefonii z całego lub z części nazwiska właściciela statku powietrznego (przedsiębiorstwa lub osoby prywatnej), poczem następują ostatnie dwie litery znaku rejestracyjnego.

§ 4. (1) Do układania znaków wywoławczych można używać dwudziestu sześciu liter alfabetu; liter znakowanych używać nie należy.

(2) Jednakowoż nie mogą być używane jako znaki wywoławcze następujące zestawienia liter:

§ 2. Les indicatifs d'appel sont formés de:

- trois lettres, dans le cas de stations fixes et de stations terrestres;
- quatre lettres, dans le cas de stations de bord;
- cinq lettres, dans les cas de stations d'aéronef;

d) la lettre ou des lettres indiquant la nationalité et d'un seul chiffre suivi d'un groupe de trois lettres au plus, pour les stations expérimentales privées.

§ 3. Dans le service radioaérien, après que la communication a été établie au moyen de l'indicatif d'appel de cinq lettres, la station d'aéronef peut employer un indicatif abrégé constitué:

- en radiotélégraphie, par les première et dernière lettres de l'indicatif complet de cinq lettres;
- en radiotéléphonie, par tout ou partie du nom du propriétaire de l'aéronef (Compagnie ou particulier), suivi des deux dernières lettres de la marque d'immatriculation.

§ 4. (1) Les 26 lettres de l'alphabet peuvent être employées pour former les indicatifs d'appel; les lettres accentuées sont exclues.

(2) Toutefois, les combinaisons suivantes de lettres ne peuvent être employées comme indicatifs d'appel:

a) zestawienia, rozpoczynające się od A lub B, bowiem te dwie litery zarezerwowane są dla oznaczeń geograficznych międzynarodowego kodu sygnalizacyjnego;

b) zestawienia liter, które mogłyby być omyłkowo brane za wezwanie o pomoc albo za inne sygnały tego rodzaju;

c) zestawienia liter zarezerwowane jako skróty w komunikacjach radiowych;

d) zestawienia liter dla użytku stacji lotniczych, które zawierałyby na drugim miejscu literę W.

§ 5. (1) Każdy kraj wybiera znaki wywoławcze dla swoich stacji z przydzielonej mu serii międzynarodowej i zgłasza do Biura międzynarodowego znak wywoławczy, przydzielony każdej stacji.

(2) Międzynarodowe Biuro baczy, aby jeden i ten sam znak wywoławczy został przydzielony tylko jednej stacji, oraz, aby znaki wywoławcze, które mogłyby być omyłkowo brane za wezwania w niebezpieczeństwie albo za inne sygnały tego rodzaju, nie były przydzielane żadnej stacji.

Artykuł 15.

Inspekcja stacji.

§ 1. Stacje ruchome, których port macierzysty znajduje się w kolonii, posiadłości lub protektoracie, mogą być uważane pod względem otrzymywania upoważnień, jako podlegające władzy tej kolonii, posiadłości lub protektoratu.

§ 2. Właściwy Zarząd kraju, do którego zawiąza stacja ruchoma, ma prawo żądać okazania upoważnienia; upoważnienie to winno być tak przechowywane, aby mogło być bezzwłocznie przedstawione. Jeżeli nie okazano upoważnienia lub gdy stwierdzono jawne niedokładności, Zarząd ten może przeprowadzić inspekcję urządzeń radiowych, celem przekonania się, czy odpowiadają one wymaganiom niniejszego regulaminu.

§ 3. (1) Jeżeli Zarząd uznał za właściwe zastosować środki, przewidziane w wyżej podanym § 2, zawiadamia natychmiast o tem Zarząd, któremu podlega dana stacja ruchoma. Ponadto w razie potrzeby postępuje zgodnie z przepisami artykułu 12.

(2) Przedstawiciel Zarządu, który przeprowadził inspekcję stacji, zanim opuści stację powinien zakomunikować swe spostrzeżenia dowódcy lub innej osobie odpowiedzialnej za stację (art. 8) względnie ich zastępcom.

§ 4. Co do warunków technicznych i eksploatacyjnych, jakim ruchome stacje posiadające upoważnienia winny odpowiadać w zakresie międzynarodowej służby radiowej, to układające się Rządy zobowiązują się w stosunku do obcych stacji ruchomych, które znajdują się czasowo na ich wodach terytorjalnych lub przebywają czasowo na ich terytorjach, nie nakładać wymagań uciążliwszych niż je przewiduje niniejszy regulamin. Przepisy te nie naruszają w niczem postanowień, które objęte są kon-

a) combinaisons commençant par A ou par B, ces deux lettres étant réservées pour la partie géographique du Code international de signaux;

b) combinaisons qui pourraient être confondues avec les signaux de détresse ou avec d'autres signaux de même nature;

c) combinaisons réservées pour les abréviations à employer dans les transmissions radioélectriques;

d) en ce qui concerne les stations d'aéronef, combinaisons comportant la lettre W comme deuxième lettre.

§ 5. (1) Chaque Pays choisit les indicatifs d'appel de ses stations dans la série internationale qui lui est allouée et notifie au Bureau international l'indicatif d'appel attribué à chacune d'elles.

(2) Le Bureau international veille à ce qu'un même indicatif d'appel ne soit pas attribué à plus d'une station, et à ce que les indicatifs d'appel qui pourraient être confondus avec les signaux de détresse ou d'autres signaux de même nature ne soient attribués à aucune station.

Article 15.

Inspection des stations.

§ 1. Les stations mobiles ayant leur port d'attache dans une Colonie, une Possession ou un Protectorat peuvent être considérées comme dépendant de l'Autorité de cette Colonie, de cette Possession ou de ce Protectorat, en ce qui concerne l'octroi des licences.

§ 2. Les Administrations compétentes des Pays où une station mobile fait escale peuvent exiger la production de la licence; celle-ci doit être conservée de telle façon qu'elle puisse être fournie sans délai. Lorsque la licence n'est pas produite ou que des anomalies manifestes sont constatées, ces Administrations peuvent procéder à l'inspection des installations radioélectriques, en vue de s'assurer qu'elles répondent aux conditions imposées par le présent Règlement.

§ 3. (1) Lorsqu'une Administration s'est trouvée dans l'obligation de recourir à la mesure prévue au § 2 ci-dessus, elle en informe immédiatement l'Administration dont dépend la station mobile en cause. Pour le surplus, il est procédé, le cas échéant, ainsi que le prescrit l'Article 12.

(2) Le délégué de l'Administration qui a inspecté la station doit, avant de quitter celle-ci, faire part de ses constatations au Commandant ou à la personne responsable (Article 8) ou à leur remplaçant.

§ 4. En ce qui concerne les conditions techniques et d'exploitation auxquelles doivent satisfaire, pour le service radioélectrique international, les stations mobiles titulaires d'une licence, les Gouvernements contractants s'engagent à ne pas imposer aux stations mobiles étrangères qui se trouvent temporairement dans leurs eaux territoriales ou s'arrêtent temporairement sur leur territoire des conditions plus rigoureuses que celles qui sont prévues dans le présent Règlement. Ces prescriptions n'affectent en

wencją o bezpieczeństwie życia ludzkiego na morzu, a nie wchodzą do niniejszego regulaminu.

Artykuł 16.

Warunki obowiązujące dla stacyj ruchomych.

§ 1. (1) Stacje ruchome winny być tak urządzone, aby odpowiadały postanowieniom artykułu 5 pod względem częstotliwości i typu fal. Według tych postanowień wzbronione będzie od 1 stycznia 1930 r. stosowanie na stacjach ruchomych fal gasnących (typu B) o częstotliwości niższej niż 375 kc/s (długość fali ponad 800 m).

(2) Również począwszy od 1 stycznia 1930 r. będzie wzbronione zakładanie na stacjach ruchomych nowych urządzeń nadawczych o falach typu B, z wyjątkiem takich nadajników, które przy pracy pełną mocą będą zużywały mniej niż 300 watów, mierzonych na wejściowych zaciskach transformatora zasilającego.

(3) Wreszcie począwszy od 1 stycznia 1940 r. stosowanie fal typu B wszystkich częstotliwości będzie wzbronione, z wyjątkiem tych nadajników, które będą odpowiadały co do swej mocy warunkom podanym powyżej.

§ 2. (1) Każda stacja założona na okręcie lub na statku powietrznym, które odbywają podróż na względnie ponad morzem i są obowiązane w myśl umowy międzynarodowej do posiadania urządzeń radiowych, winna mieć możliwość nadawać i odbierać na fali o częstotliwości 500 kc/s (600 m) typu A2 albo B. Stacje okrętowe oprócz tego winny być dostosowane do pracy na fali o 375 kc/s (800 m), typu A2 (albo B, z zastrzeżeniem postanowień § 1 niniejszego artykułu).

(2) Stacje lotnicze winny mieć możliwość nadawania i odbioru fali o 333 kc/s (900 m) typu A2 lub A3 (albo też B, z zastrzeżeniem postanowień § 1 niniejszego artykułu).

§ 3. (1) Oprócz określonych powyżej, stacje ruchome, wyposażone w nadajniki o typie fal A1, A2 lub A3, mogą stosować wszystkie fale dozwolone w art. 5.

(2) Fale typu B mogą być używane tylko następujących częstotliwości (długości):

kc/s	metry
375	800
410	730
425	705
454	660
500	600
665	450
1,000	300
1,364	220

(3) Wzbrania się od chwili obecnej nadawać na fali typu B o 665 kc/s (450 m) w obrębie tych miejscowości, w których fala ta może przeszkadzać radiofonji.

(4) Wzbrania się od chwili obecnej nadawania korespondencji na fali typu B o 1000 kc/s (300 m) między godzinami 18.00 o 00.00 według czasu miej-

rien les dispositions qui, étant du ressort de la Convention sur la sauvegarde de la vie humaine en mer, ne sont pas déterminées dans le présent Règlement.

Article 16.

Conditions à remplir par les stations mobiles.

§ 1. (1) Les stations mobiles doivent être établies de manière à se conformer, en ce qui concerne les fréquences et les types d'ondes, aux dispositions générales faisant l'objet de l'Article 5. Suivant ces dispositions, l'emploi, par les stations mobiles, des ondes amorties (type B), d'une fréquence inférieure à 375 kc/s (longueur d'onde supérieure à 800 m), sera interdit à partir du 1-er Janvier 1930.

(2) En outre, aucune nouvelle installation d'émetteurs d'ondes du type B ne pourra être faite dans les stations mobiles à partir du 1-er Janvier 1930, sauf quand ces émetteurs, travaillant à pleine puissance, dépenseront moins de 300 watts mesurés à l'entrée du transformateur d'alimentation à fréquence audible.

(3) Enfin, l'emploi des ondes du type B de toutes fréquences sera interdit à partir du 1-er Janvier 1940, sauf pour les émetteurs remplissant les mêmes conditions de puissance que ci-dessus.

§ 2. (1) Toute station installée à bord d'un navire ou d'un aéronef effectuant un parcours maritime, navire ou aéronef obligatoirement pourvus d'appareils radioélectriques à la suite d'un accord international, doit pouvoir émettre et recevoir sur l'onde de 500 kc/s (600 m), types A2 ou B. Les stations de bord doivent, en outre, pouvoir utiliser l'onde de 375kc/s (800 m), type A2 (ou B, sous réserve des dispositions du § 1, ci-dessus).

(2) Les stations d'aéronef doivent pouvoir émettre et recevoir l'onde de 333 kc/s (900 m) types A2 ou A3 (ou B, sous réserve des dispositions du § 1 ci-dessus).

§ 3. (1) En plus des ondes fixes visées ci-dessus, les stations mobiles équipées pour émettre des ondes des types A1, A2 ou A3 peuvent employer toutes les ondes autorisées à l'Article 5.

(2) L'emploi des ondes du type B n'est autorisé que pour les fréquences (longueurs d'onde) ci-après:

Kc/s	mètres
375	800
410	730
425	705
454	660
500	600
665	450
1000	300
1364	220

(3) L'usage de l'onde du type B de 665 kc/s (450 m) est interdit dès maintenant dans les régions où cette onde peut gêner la radiodiffusion.

(4) L'emploi de l'onde du type B de 1000 kc/s (300 m) pour le trafic est interdit, dès maintenant, entre 18 h 00 et 00 h 00, heure locale, et sera com-

scowego, a najpóźniej od 1 stycznia 1930 r. również i w pozostałych godzinach. Jednakowoż ta sama fala typu B o 1000 kc/s (300 m) może być używana nadal bez ograniczenia godzin przez stacje okrętowe statków rybackich dla pomiarów radiogoniometrycznych pomiędzy niemi, z warunkiem, aby nie przeszkadzały radjofonji.

§ 4. Urządzenia stacyj ruchomych, przeznaczone do nadawania na fali typu A1 częstotliwości z zakresu pomiędzy 125 a 150 kc/s (2400 — 2000 m), mają być przystosowane do pracy co najmniej na 3-ch częstotliwościach w tym zakresie oraz do szybkiego przerzutu z jednej częstotliwości na drugą.

§ 5. (1) Radjostacje na okrętach, obowiązanych do posiadania urządzeń radjowych, winny być w stanie odbierać fale o 500 kc/s (600 m) jak również i wszystkie inne fale niezbędne do pełnienia ich właściwej służby.

(2) Począwszy od 1 stycznia 1932 r. winny one łatwo i skutecznie odbierać fale typu A1 i A2 tych samych częstotliwości.

§ 6. Nadajniki w służbie ruchomej winny posiadać urządzenia, pozwalające zmniejszać moc stacji. Przepis ten nie dotyczy nadajników, których moc zasilania nie przekracza 300 watów.

§ 7. Odbiorniki winny być tego rodzaju, aby prąd, jaki wywołują w antenie, był możliwie jak najmniejszy i nie przeszkadzał sąsiednim stacjom.

§ 8. Zmiany częstotliwości nadajników i odbiorników wszelkich stacyj ruchomych winny odbywać się możliwie jak najszybciej. Wszelkie urządzenia winny być tego rodzaju, aby po nawiązaniu łączności, czas potrzebny do przejścia z nadawania do odbioru i odwrotnie był możliwie jak najkrotszy.

Artykuł 17.

Fale wywoławcze i nasłuchowe.

§ 1. (1) W zakresie między 360 a 515 kc/s (830 — 580 m) wolno używać tylko następujące fale typu B: 375, 410, 425, 454 i 500 kc/s (800, 730, 705, 660 i 600 m).

(2) Wszelkie stacje ruchome na okrętach, przepisowo je posiadających, oraz stacje pobrzeżne winny stosować jako zasadniczą falę wywoławczą falę o 500 kc/s (600 m) (A1, A2 albo B).

(3) Z wyjątkiem fali 500 kc/s (600 m) wzbrania się stosować fale wszelkich typów o częstotliwościach między 485 a 515 kc/s (620 — 580 m).

(4) Fala 500 kc/s (600 m) jest międzynarodową falą wywoławczą i stosuje się również w wypadkach niebezpieczeństwa. Może ona być używana, lecz ogólnie i dla innych celów, o ile nie zakłóca sygnałów niebezpieczeństwa, naglących, ostrzegawczych lub wywoływania.

(5) Stacje pobrzeżne winny być w stanie pracować jeszcze co najmniej na jednej fali prócz 500 kc/s (600 m). Tę dodatkową falę podkreśla się w wykazie stacyj, celem zaznaczenia, że jest to fala, na której stacja normalnie pracuje. Tak obrane

plètement interdit, à toutes heures, à partir du 1-er Janvier 1930, au plus tard. Toutefois, cette même onde du type B de 1000 kc/s (300 m) pourra continuer indéfiniment et sans restrictions horaires, à être utilisée par les stations à bord des bateaux de pêche, pour les relèvements radiogoniométriques entre elles, à condition de ne pas gêner la radiodiffusion.

§ 4. Tous les appareils de stations mobiles établis pour la transmission d'ondes du type A1, entre 125 et 150 kc/s (2400-2000 m) doivent permettre l'emploi de trois fréquences au minimum, choisies dans cette bande, et pouvoir assurer le passage rapide de l'une à l'autre de ces fréquences.

§ 5. (1) Toutes les stations à bord des navires obligatoirement pourvus d'appareils radioélectriques, doivent être à même de recevoir l'onde de 500 kc/s (600 m) et, en outre, toutes les ondes nécessaires à l'accomplissement du service qu'elles effectuent.

(2) À partir du 1-er Janvier 1932, elles devront être à même de recevoir facilement et efficacement, sur les mêmes fréquences, les ondes des types A1 et A2.

§ 6. Les appareils d'émission utilisés dans le service mobile doivent être pourvus de dispositifs permettant d'en réduire la puissance. Cette disposition ne s'applique pas aux émetteurs dont la puissance d'alimentation ne dépasse pas 300 watts.

§ 7. Les appareils récepteurs doivent être tels, que le courant qu'ils induisent dans l'antenne soit aussi réduit que possible et n'incommode pas les stations du voisinage.

§ 8. Les changements de fréquence dans les appareils émetteurs et récepteurs de toute station mobile doivent pouvoir être effectués aussi rapidement que possible. Toutes les installations doivent être telles, que, la communication étant établie, le temps nécessaire au passage de l'émission à la réception et vice versa soit aussi réduit que possible.

Article 17.

Ondes d'appel et d'écoute.

§ 1. (1) Dans la bande comprise entre 360 et 515 kc/s (830—580 m), les seules ondes admises en type B sont les suivantes: 375, 410, 425, 454 et 500 kc/s (800, 730, 705, 660 et 600 m).

(2) L'onde générale d'appel, qui doit être employée par toute station mobile portée par un navire obligatoirement équipé, et par les stations côtières, est l'onde de 500 kc/s (600 m) (A1, A2 ou B).

(3) En dehors de l'onde de 500 kc/s (600 m) l'usage des ondes de tous types comprises entre 485 et 515 kc/s (620—580 m) est interdit.

(4) L'onde de 500 kc/s (600 m) est l'onde internationale d'appel et de détresse. Elle peut être utilisée, mais avec discrétion, pour d'autres buts, si elle ne trouble pas les signaux de détresse, d'urgence de sécurité ou d'appel.

(5) Les stations côtières doivent être en mesure de faire usage au moins d'une onde en plus de celle de 500 kc/s (600 m). Cette onde additionnelle est soulignée dans la nomenclature, pour indiquer qu'elle est l'onde normale de travail de la station.

dodatkowe fale mogą być bądź te same, na których pracują stacje okrętowe, bądź od nich odmienne. W każdym razie robocze fale stacji pobrzeżnych winny być tak wybrane, aby nie zakłócały pracy sąsiednim stacjom.

(6) Oprócz normalnych roboczych fal, podkreślonych w wykazie stacji, stacje pobrzeżne i okrętowe mogą posługiwać się dodatkowymi falami w przepisowym zakresie, według własnego uznania. Fale te podane są w wykazie stacji bez podkreślenia.

§ 2. (1) Celem zwiększenia bezpieczeństwa życia ludzkiego na morzu (okręty) i ponad morzem (statki powietrzne), wszystkie stacje ruchomej służby morskiej winny w godzinach służbowych pełnić skuteczny nasłuch na fali wezwania w niebezpieczeństwie (500 kc/s = 600 m) dwa razy na godzinę, każdorazowo w ciągu trzech minut poczynając od 15-tej i 45-tej minuty w każdej z tych godzin według czasu średniego Greenwich.

(2) Stacje, które prowadzą ze statkami na morzu wymianę korespondencji radiotelegraficznej, prasowej i t. d. winny zachować ciszę podczas okresów powyżej wskazanych. Podczas tych okresów może być wyłącznie nadawana korespondencja, wymieniona w artykule 19, §§ 25 — 27.

(3) Jednakowoż stacje lądowe i okrętowe, pracujące na falach niegasnących, mogą w drodze wyjątku prowadzić podczas trwania powyższych okresów rozpoczętą wymianę, o ile równocześnie są w stanie nasłuchiwać skutecznie na fali wezwania w niebezpieczeństwie, w myśl ustępu (1) niniejszego paragrafu.

§ 3. Stacje służby ruchomej, pracujące na fali typu A1 w zakresie od 100 do 160 kc/s (3000 — 1875 m), wyznaczonym dla służby ruchomej, winny podczas pracy stosować się do następujących przepisów:

a) Każda stacja pobrzeżna, prowadząca wymianę korespondencji na niegasnącej długiej fali, winna nasłuchiwać na fali 143 kc/s (2100 m), o ile w wykazie stacji nie podano inaczej. Stacja pobrzeżna nadaje całą swoją korespondencję na takiej fali, albo na takich falach, jakie jej specjalnie wyznaczono.

b) Stacja ruchoma, chcąc nawiązać łączność na niegasnącej długiej fali z inną stacją służby ruchomej, winna użyć w tym celu fali o 143 kc/s (2100 m), jeżeli w wykazie stacji nie podano inaczej. Fala powyższa, oznaczona jako przepisowa ogólna fala porozumiewawczą, ma być stosowana:

1° do wywoływań i odpowiedzi;

2° do nadawania sygnałów poprzedzających wymianę korespondencji.

c) Stacja ruchoma, po nawiązaniu łączności z inną stacją służby ruchomej na ogólnej fali porozumiewawczej, może nadawać swoją korespondencję na jakiegokolwiek innej fali z właściwego zakresu z warunkiem, że nie będzie zakłócała pracy stacji pobrzeżnej, lub też pełnionej jednocześnie pracy na fali wywoławczej.

Les ondes additionnelles ainsi choisies peuvent être les mêmes que celles des stations de bord, ou peuvent être différentes. En tous cas, les ondes de travail des stations côtières doivent être choisies de manière à éviter les brouillages avec les stations voisines.

(6) En dehors des ondes normales de travail soulignées dans la Nomenclature, les stations côtières et de bord peuvent employer, dans la bande autorisée, les ondes supplémentaires qu'elles jugent convenables. Ces ondes sont mentionnés dans la Nomenclature, sans être soulignées.

§ 2. (1) En vue d'augmenter la sécurité de la vie humaine sur mer (navires) et au-dessus de la mer (aéronefs), toutes les stations du service mobile maritime doivent, pendant la durée de leurs vacations, prendre les mesures utiles pour assurer l'écoute sur l'onde de détresse (500 kc/s = 600 m) deux fois par heure, pendant trois minutes commençant à la 15e minute et à la 45e minute de chaque heure, temps moyen de Greenwich.

(2) Les stations qui assurent un service de correspondance radiotélégraphique, de presse, etc., avec les navires en mer doivent observer le silence pendant les intervalles indiqués ci-dessus. Seules les émissions envisagées à l'Article 19, §§ 25 à 27 peuvent être effectuées pendant ces intervalles.

(3) Toutefois, et à titre exceptionnel, les stations terrestres et de bord équipées pour correspondre à l'aide d'ondes entretenues peuvent continuer le travail pendant ces intervalles, si elles sont en mesure de maintenir en même temps une écoute satisfaisante sur l'onde de détresse, ainsi qu'il est prévu à l'alinéa (1) du présent paragraphe.

§ 3. Les règles ci-après doivent être suivies dans l'exploitation des stations du service mobile employant des ondes du type A1 de la bande de 100 à 160 kc/s (3000 — 1875 m), laquelle est attribuée au service mobile.

a) Toute station côtière assurant une communication sur une onde longue entretenue doit faire l'écoute sur l'onde de 143 kc/s (2100 m) à moins qu'il n'en soit indiqué autrement dans la Nomenclature. La station côtière transmet tout son trafic sur l'onde ou sur les ondes qui lui sont spécialement attribuées.

b) Lorsqu'une station mobile désire établir la communication sur une onde longue entretenue, avec une autre station du service mobile, elle doit employer l'onde de 143 kc/s (2100 m), à moins qu'il n'en soit indiqué autrement dans la Nomenclature. Cette onde, désignée comme onde de communication générale, doit être employée:

1° Pour la production des appels et des réponses aux appels.

2° Pour la transmission des signaux préalables à la transmission du trafic.

c) Une station mobile, après avoir établi la communication avec une autre station du service mobile, sur l'onde de communication générale, peut transmettre son trafic sur une onde quelconque de la bande autorisée, à condition de ne pas troubler le travail d'une station côtière ou un travail en cours sur l'onde d'appel.

d) Zasadniczo każda stacja ruchoma, mogąca pełnić służbę na niegasnących długich falach, o ile w danym czasie nie jest zajęta wymianą korespondencji na innej fali, winna nasłuchiwać na fali 143 kc/s (2100 m), celem umożliwienia innym stacjom służby ruchomej wymiany z nią korespondencji. Nasłuch ten ma się odbywać w ciągu godzin służbowych, obowiązujących dla stacji danej kategorii, i trwać 10 minut w każdej z tych godzin pomiędzy minutami — początkiem 35-tej i 45-ej czasu średniego Greenwich.

e) (1) Stacje pobrzeżne nadają na przepisowej dla nich fali względnie falach zgłoszenia korespondencji w określonych godzinach, ogłoszonych w wykazie stacji.

(2) Poza rzezonemi godzinami dla nadawania zgłoszeń korespondencji, stacje pobrzeżne mogą wywoływać poszczególne stacje ruchome o każdej innej porze, zależnie od okoliczności i celu dla którego to czynią. Wywoływać w tych wypadkach można na fali 143 kc/s (2100 m) w miejscowościach gdzie niema wzmożonego ruchu.

f) Szczegóły postanowień, dotyczących służby stacyj lądowych posługujących się niegasnącemi długimi falami, są p. j. ane w wykazie stacyj w osobnych odsyłaczach.

Artykuł 18.

Urządzenia dotyczące bezpieczeństwa.

§ 1. Konwencja o bezpieczeństwie życia ludzkiego na morzu określa, jakie okręty winny być zaopatrzone w urządzenia dotyczące bezpieczeństwa i ustala warunki, jakim mają odpowiadać urządzenia tego rodzaju.

§ 2. Przy używaniu tych urządzeń należy przestrzegać wszystkich przepisów niniejszego regulaminu.

Artykuł 19.

Sygnaly niebezpieczeństwa, baczności, nagłace i ostrzegawcze.

Sygnal niebezpieczeństwa.

§ 1. Sygnal niebezpieczeństwa składa się z grupy znaków - - - — — — - - - i służy do zawiadomienia, że okrętowi, statkowi powietrznemu lub innemu obiektowi przewozowemu, którego stacja ten sygnal nadaje, grozi poważne i bliskie niebezpieczeństwo, wymagające natychmiastowej pomocy.

Wezwanie w niebezpieczeństwie.

§ 2. (1) Wezwanie w niebezpieczeństwie składa się z powtórnego trzykrotnie sygnalu niebezpieczeństwa, po którym następuje wyraz DE trzykrotnie powtórzony i znak wywoławczy stacji ruchomej będącej w niebezpieczeństwie. Wezwaniu temu przysługuje bezwzględne pierwszeństwo przed wszelką inną korespondencją. Wszystkie stacje ruchome lub lądowe, które to wezwanie usłyszały, winny natychmiast przerwać wszelką pracę nadaw-

d) En règle générale, toute station mobile équipée pour le service sur ondes longues entretenues et qui n'est pas engagée dans une communication sur une autre onde doit, en vue de permettre l'échange du trafic avec d'autres stations du service mobile, revenir sur l'onde de 143 kc/s (2100 m) pendant 10 minutes, du commencement de la 35e au commencement de la 45e minute de chaque heure, temps moyen de Greenwich, durant les heures prévues, selon la catégorie à laquelle appartient la station envisagée.

e) (1) Les stations côtières transmettent leurs listes de trafic à des heures déterminées, publiées dans la nomenclature, sur l'onde ou sur les ondes qui leur sont attribuées.

(2) En dehors des heures ainsi fixées pour cette transmission de leurs listes de trafic, les stations côtières peuvent appeler individuellement les stations mobiles, à toute autre heure, selon les circonstances ou le travail qu'elles ont à effectuer. Ces appels individuels peuvent être émis sur l'onde de 143 kc/s (2100 m), dans les régions où il n'y a pas congestion de trafic.

f) Les dispositions particulières relatives au service assuré par les stations terrestres équipées en ondes longues entretenues sont précisées dans la nomenclature par un renvoi spécial.

Article 18.

Installations de secours.

§ 1. La Convention sur la sauvegarde de la vie humaine en mer détermine quels sont les navires qui doivent être pourvus d'une installation de secours, et définit les conditions à remplir par les installations de cette catégorie.

§ 2. Pour l'utilisation des installations de secours, toutes les prescriptions du présent Règlement doivent être observées.

Article 19.

Signaux de détresse, d'alarme, d'urgence et de sécurité.

Signal de détresse.

§ 1. Le signal de détresse consiste dans le groupe - - - — — — - - - par lequel il est annoncé que le navire, ou l'aéronef ou tout autre véhicule portant la station qui l'envoie est sous la menace d'un danger grave et imminent, et demande une assistance immédiate.

Appel de détresse.

§ 2. (1) L'appel de détresse comprend le signal de détresse transmis trois fois, suivi du mot DE et de l'indicatif d'appel de la station mobile en détresse, transmis trois fois. Cet appel a priorité absolue sur toutes autres transmissions. Toutes les stations mobiles ou terrestres qui l'entendent doivent cesser immédiatement toute transmission susceptible de troubler les appels ou les messages de détresse, et écouter sur l'onde d'émission de l'appel de détresse.

czą, która mogłaby utrudniać odbiór tego wezwania lub komunikatu o niebezpieczeństwie, i rozpoczynając nasłuchiwać na fali, użytej do wezwania w niebezpieczeństwie. Niema potrzeby kierować tego wezwania do określonej stacji.

(2) Te same przepisy stosują się w wypadku, gdy wezwanie w niebezpieczeństwie nadaje się w drodze radiotelefonicznej. Polega ono wówczas na wymawianiu dźwięku „mede” (odpowiadającego brzmieniu francuskiego „m'aider” lub angielskiego „mayday”).

Komunikat o niebezpieczeństwie.

§ 3. Komunikat o niebezpieczeństwie składa się z wezwania w niebezpieczeństwie, po którym następuje nazwa okrętu, statku powietrznego względnie innego obiektu przewozowego będącego w niebezpieczeństwie oraz wskazówki dotyczące położenia geograficznego, rodzaju niebezpieczeństwa i rodzaju żądanej pomocy.

§ 4. Zasadniczo położenie okrętu albo statku powietrznego, znajdującego się na (względnie ponad) morzem, należy określać podając liczbę stopni i minut szerokości i długości geograficznej (Greenwich), obok których dodaje się słowa NORTH (północ) albo SOUTH (południe) względnie EAST (wschód) albo WEST (zachód). Stopnie od minut oddziela się kropką. Może być podany ewentualnie dokładny kierunek sytuacyjny i odległość w milach morskich od znanego punktu geograficznego.

§ 5. Wezwanie w niebezpieczeństwie i komunikat o niebezpieczeństwie mogą być nadane tylko za zezwoleniem dowódcy albo innej osoby, odpowiedzialnej za okręt, statek powietrzny względnie inny obiekt przewozowy posiadający radiostację.

§ 6. Stacja na okręcie znajdującym się w niebezpieczeństwie winna nadawać wezwania w niebezpieczeństwie na fali o 500 kc/s (600 m) możliwie typu A2 lub B. Po tym wezwaniu winien nastąpić możliwie natychmiastowy komunikat o niebezpieczeństwie.

§ 7. Wezwanie w niebezpieczeństwie i komunikat o niebezpieczeństwie należy powtarzać z przerwami, dopóki nie nadejdzie odpowiedź, nadając je zwłaszcza podczas okresów milczenia, przewidzianych w art. 17, § 2. Przerwy winny być wszakże dostatecznie długie, aby stacje, szykujące się do odpowiedzi na wezwanie, miały czas uruchomić nadajnik. W wypadku gdyby stacja okrętowa, będąca w niebezpieczeństwie, nie otrzymała odpowiedzi na wezwanie o niebezpieczeństwie lub na komunikat o niebezpieczeństwie nadane na fali 500 kc/s (600 m), może powtórzyć to wezwanie i komunikat na wszelkiej dostępnej dla niej fali, którąby mogła zwrócić na siebie uwagę.

§ 8. Komunikat o niebezpieczeństwie może również nadać stacja ruchoma, gdy stwierdzi, że inna stacja ruchoma znajduje się w niebezpieczeństwie jednak z warunkiem:

a) że stacja będąca w niebezpieczeństwie sama nie jest w stanie go nadać;

b) że dowódca lub zastępca dowódcy okrętu, statku powietrznego względnie innego obiektu przewozowego ze stacją pośredniczącą, uważa obcą pomoc za konieczną.

Cet appel ne doit pas être adressé à une station déterminée.

(2) Les mêmes règles s'appliquent à l'appel de détresse radiotéléphonique, qui consiste dans l'expression parlée MAYDAY (correspondant à la prononciation française de l'expression „m'aider”).

Message de détresse.

§ 3. Le message de détresse comprend l'appel de détresse suivi du nom du navire, de l'aéronef ou du véhicule en détresse, et des indications relatives à la position de celui-ci, à la nature de la détresse et à la nature du secours demandé.

§ 4. En règle générale, et quand il s'agit d'un navire, ou d'un aéronef au-dessus de ou sur la mer, la position doit être exprimée en latitude et longitude (Greenwich), en employant des chiffres pour les degrés et les minutes, accompagnés de l'un des mots NORTH ou SOUTH et de l'un des mots EAST ou WEST. Un point sépare les degrés des minutes. Éventuellement, le vrai relèvement et la distance en milles marins par rapport à un point géographique connu peuvent être donnés.

§ 5. L'appel et le message de détresse ne sont émis qu'avec l'autorisation du Commandant ou de la personne responsable du navire, de l'aéronef ou de tout autre véhicule portant la station mobile.

§ 6. Une station à bord d'un navire en détresse doit transmettre l'appel de détresse sur l'onde de 500 kc/s (600 m) de préférence du type A2 ou B. Cet appel doit être suivi aussitôt que possible du message de détresse.

§ 7. L'appel de détresse et le message de détresse doivent être répétés par intervalles, jusqu'à ce qu'une réponse soit reçue, et notamment pendant les périodes de silence prévues à l'Article 17, § 2. Les intervalles doivent, toutefois, être suffisamment longs, pour que les stations qui se préparent à répondre à l'appel aient le temps de mettre leurs appareils émetteurs en marche. Dans le cas où la station de bord en détresse ne reçoit pas de réponse à un appel de détresse ou à un message de détresse transmis sur l'onde de 500 kc/s (600 m), l'appel et le message peuvent être répétés sur toute autre onde disponible, à l'aide de laquelle l'attention pourrait être attirée.

§ 8. De plus, une station mobile qui constate qu'une autre station mobile est en détresse peut transmettre le message de détresse, à condition que:

a) la station en détresse ne soit pas à même de le transmettre elle-même;

b) le Commandant (ou son remplaçant) du navire, aéronef ou autre véhicule portant la station intervenante juge que d'autres secours sont nécessaires.

§ 9. (1) Stacje, które odbierają komunikat o niebezpieczeństwie od ruchomej stacji, będącej niewątpliwie w ich pobliżu, winny niezwłocznie potwierdzić odbiór (patrz §§ 15 i 16 poniżej), bacząc, aby nie przeszkodzić innym stacjom w nadawaniu potwierdzenia odbioru tegoż komunikatu.

(2) Stacje, które odbiorą komunikat o niebezpieczeństwie od stacji ruchomej, z całą pewnością nie znajdujące się w ich pobliżu, winny potwierdzić odbiór dopiero po upływie krótkiego odstępu czasu, a to w celu, aby stacje, znajdujące się bliżej zagrożonej, mogły bez przeszkód wysłać odpowiedź i potwierdzić odbiór.

Korespondencja dotycząca niebezpieczeństwa.

§ 10. Korespondencja dotycząca niebezpieczeństwa obejmuje całkowitą wymianę wiadomości, dotyczących udzielenia natychmiastowej pomocy stacji ruchomej, znajdujące się w niebezpieczeństwie.

§ 11. Wszelka korespondencja dotycząca niebezpieczeństwa winna zawierać sygnał niebezpieczeństwa zamieszczony przed oznaczeniem godziny nadania radjotelegramu.

§ 12. Wymianą korespondencji dotyczącej niebezpieczeństwa kieruje stacja ruchoma będąca w niebezpieczeństwie lub też stacja ruchoma, która, zgodnie z postanowieniami § 8, litera a), nadała wezwanie w niebezpieczeństwie. Stacje te mogą odstąpić kierownictwo wymiany korespondencji dotyczącej niebezpieczeństwa innej stacji.

§ 13. Wszystkie stacje, znajdujące się w zasięgu wymiany powyższej korespondencji lecz w niej nie uczestniczące, winny zaprzestać używania fali niebezpieczeństwa, aż do czasu ukończenia wymiany dotyczącej niebezpieczeństwa. Z chwilą, kiedy ta wymiana rozpocznie się na fali niebezpieczeństwa, stacje ruchome, które nie biorą w tem udziału, mogą dalej pełnić swą zwykłą służbę na innych przepisowych im falach typu A1, o ile to im nie przeszkodzi w nasłuchiowaniu korespondencji dotyczącej niebezpieczeństwa.

§ 14. (1) Gdy ukończono wymianę dotyczącą niebezpieczeństwa i dalsze zachowanie milczenia jest zbędnem, stacja, która kierowała tą wymianą, nadaje na fali niebezpieczeństwa zawiadomienie, skierowane jako CQ, o tem, że wymianę dotyczącą niebezpieczeństwa ukończono. Zawiadomienie to ma być w formie następującej:

Znak wywoławczy CQ (trzykrotnie), wyraz DE, znak wywoławczy stacji, która nadaje komunikat, sygnał niebezpieczeństwa, godzina nadania komunikatu, nazwa i znak wywoławczy stacji ruchomej, która znajdowała się w niebezpieczeństwie oraz słowa „korespondencja dotycząca niebezpieczeństwa ukończona”.

(2) W razie potrzeby zawiadomienie to powtarza się na innych falach, na których odbywa się wymiana korespondencji dotyczącej niebezpieczeństwa.

§ 9. (1) Les stations qui reçoivent un message de détresse d'une station mobile se trouvant, sans doute possible, dans leur voisinage, doivent en accuser réception immédiatement (voir §§ 15 et 16 ci-dessous), en prenant soin de ne pas troubler la transmission de l'accusé de réception dudit message effectuée par d'autres stations.

(2) Les stations qui reçoivent un message de détresse d'une station mobile qui, sans doute possible, n'est pas dans leur voisinage doivent laisser s'écouler un court laps de temps avant d'en accuser réception, afin de permettre à des stations plus proches de la station mobile en détresse de répondre et d'accuser réception sans brouillage.

Trafic de détresse.

§ 10. Le trafic de détresse comprend tous les messages relatifs au secours immédiat nécessaire à la station mobile en détresse.

§ 11. Tout trafic de détresse doit comprendre le signal de détresse, transmis avant l'heure de dépôt.

§ 12. La direction du travail de détresse appartient à la station mobile en détresse ou à la station mobile qui, par application des dispositions du § 8, littera a), a produit l'appel de détresse. Ces stations peuvent céder la direction du travail de détresse à une autre station.

§ 13. Toutes les stations qui sont dans la zone des communications de détresse, mais qui ne prennent pas part à ces communications, doivent s'abstenir d'utiliser l'onde de détresse, jusqu'à ce que le travail de détresse soit terminé. Aussitôt ce travail établi sur l'onde de détresse, les stations mobiles qui n'y participent pas peuvent continuer leur service normal sur les autres ondes autorisées du type A1, si, en opérant ainsi, rien ne les empêche de bien percevoir le trafic de détresse.

§ 14. (1) Lorsque le travail de détresse est terminé et que l'observation du silence n'est plus nécessaire, la station qui a eu la direction de ce travail transmet, sur l'onde de détresse, un message adressé à CQ, indiquant que le travail de détresse est terminé. Ce message affecte la forme suivante:

Indicatif d'appel CQ (trois fois), mot DE, indicatif d'appel de la station qui transmet le message, signal de détresse, heure de dépôt du message, nom et indicatif d'appel de la station mobile qui était en détresse, mots „trafic détresse terminé”.

(2) Ce message est répété, s'il y a lieu, sur les autres ondes sur lesquelles le travail de détresse a eu lieu.

Potwierdzenie odbioru komunikatu o niebezpieczeństwie.

Powtórzenie wezwania w niebezpieczeństwie i komunikatu o niebezpieczeństwie.

§ 15. Potwierdzenie odbioru komunikatu o niebezpieczeństwie nadaje się w następujący sposób:

Znak wywoławczy stacji ruchomej będącej w niebezpieczeństwie (trzykrotnie), wyraz DE, znak wywoławczy stacji potwierdzającej odbiór (trzykrotnie), grupa RRR, sygnał niebezpieczeństwa.

§ 16. Każda stacja ruchoma, potwierdzająca odbiór komunikatu o niebezpieczeństwie, winna zakomunikować możliwie jak najszybciej swoją nazwę i położenie w sposób wskazany w § 4, baczac przytem, aby nie przeszkadzać tym stacjom, które, zajmując korzystniejsze położenie, są w stanie udzielić niezwłocznej pomocy stacji będącej w niebezpieczeństwie.

§ 17. Jeżeli stacja ruchoma, pracująca na niegasnących falach, nieobjętych zakresem 485 — 515 kc/s (620 — 580 m), usłyszy poza okresami mileżenia przepisowego dla fali 500 kc/s (600 m) komunikat o niebezpieczeństwie nadany na fali 500 kc/s (600 m), a okręt, statek powietrzny względnie inny obiekt przewozowy, na którym się ona znajduje, nie jest w stanie udzielić pomocy, wówczas stacja ta winna przedsięwziąć wszelkie środki, aby powiadomić o niebezpieczeństwie inne pobliskie stacje ruchome, które również pracują na falach, nie objętych powyższym zakresem.

§ 18. Powtarzanie wezwania w niebezpieczeństwie lub komunikatu o niebezpieczeństwie nie przez stacje, będące w niebezpieczeństwie, a przez inne stacje ruchome, dozwolone jest tylko za zgodą dowódcy tych ostatnich (względnie jego zastępcy) i wymaga zachowania wszelkich ostrożności, aby przez zbędne powtarzanie, nie wywoływać zakłóceń.

§ 19. Stacja, która powtarza wezwanie w niebezpieczeństwie lub komunikat o niebezpieczeństwie, dodaje na końcu wyraz DE i trzykrotnie nadany swój znak wywoławczy.

§ 20. W wypadku, gdy stacja po odebraniu wezwania w niebezpieczeństwie lub komunikatu o niebezpieczeństwie, nie jest w stanie udzielić pomocy, a ma powód przypuszczać, że odbiór komunikatu o niebezpieczeństwie nie został przez nikogo potwierdzony, winna ona powtórzyć odebrany komunikat pełną mocą na fali niebezpieczeństwa, oraz przedsięwziąć wszelkie niezbędne kroki, celem zawiadomienia władz, które mogłyby okazać użyteczną pomoc.

Automatyczny sygnał baczności.

§ 21. Układ automatyczny sygnału baczności winien odpowiadać następującym warunkom:

a) Nadawanie tego sygnału winno móc się odbywać bez trudu ręcznie lub automatycznie z taką dokładnością co do czasu wydawania znaków, na jaką pozwala sekundnik zegarowy.

b) Sygnał baczności w swym układzie winien być wyraźny i łatwo rozpoznawany przez osoby, nieznające Kodu Morsego; układ ten powinien umożli-

Accusé de réception d'un message de détresse.

Répétition d'un appel ou d'un message de détresse.

§ 15. L'accusé de réception d'un message de détresse est donné sous la forme suivante:

Indicatif d'appel de la station mobile en détresse (trois fois), mot DE, indicatif d'appel de la station qui accuse réception (trois fois), groupe RRR, signal de détresse.

§ 16. Toute station mobile qui donne l'accusé de réception d'un message de détresse doit faire connaître aussitôt que possible son nom et sa position (sous la forme indiquée au § 4), en prenant soin de ne pas troubler d'autres stations mieux placées pour apporter un secours immédiat à la station en détresse.

§ 17. Si une station mobile employant des ondes entretenues, non comprises dans la bande de 485 à 515 kc/s (620 — 580 m), entend un message de détresse émis sur l'onde de 500 kc/s (600 m), en dehors des périodes de silence imposées sur l'onde de 500 kc/s (600 m) et si le navire, aéronef ou autre véhicule portant cette station n'est pas à même de fournir du secours, ladite station doit prendre toutes les dispositions possibles pour attirer l'attention d'autres stations mobiles dans le voisinage, qui travaillent sur des ondes non comprises dans la bande susmentionnée.

§ 18. Des répétitions de l'appel de détresse ou du message de détresse, par des stations mobiles autres que la station en détresse, ne sont permises que sur l'autorisation du Commandant (ou de son remplaçant) desdites stations, tout en prenant soin de ne pas produire du brouillage, par des répétitions inutiles.

§ 19. Une station qui répète un appel de détresse ou un message de détresse y ajoute, à la fin, le mot DE suivi de son propre indicatif d'appel, transmis trois fois.

§ 20. Dans le cas où une station reçoit un appel de détresse ou un message de détresse, mais n'est pas en mesure de fournir du secours et est portée à croire qu'il n'a pas été accusé réception du message de détresse, elle doit répéter ce message à toute puissance, sur l'onde de détresse, et prendre toutes les dispositions nécessaires pour aviser les autorités qui peuvent intervenir utilement.

Signal d'alarme automatique.

§ 21. La composition du signal d'alarme automatique doit répondre aux conditions suivantes:

a) Ce signal doit pouvoir être émis à la main ou par un appareil automatique sans difficulté, avec une précision, quant à la mesure du temps, qui ne doit pas être plus grande que celle d'une montre ou d'une horloge indiquant les secondes.

b) Sa composition doit être nettement distincte et facilement reconnue par une personne ignorant le Code Morse, et elle doit pouvoir se prêter à la cré-

wiać zastosowanie automatycznego odbiornika o łatwej i taniej konstrukcji. Odbiornik ten winien:

1" reagować na sygnały baczności nawet podczas pracy wielu stacji, jak również podczas zaburzeń atmosferycznych;

2" nie reagować na inne silne sygnały lub wyładowania atmosferyczne, o ile równocześnie nie nadano sygnału baczności;

3" posiadać czułość jednakową, jak i odbiornik detektorowy kryształkowy, włączony do tej samej anteny;

4" sygnalizować, gdy działanie jego przestaje być normalnem.

c) Powyższy układ sygnału winien się różnić od znaku, używanego do strojenia przy użyciu warjometru.

d) Zanim automatyczny odbiornik zostanie zatwierdzony do użytku na okrętach, podległych danemu Zarządowi, Zarząd ten winien upewnić się w praktyce zapomocą prób, przeprowadzonych w warunkach odpowiednich zakłóceń, czy dany odbiornik odpowiada przepisom niniejszego regulaminu.

e) Za ogólnie przyjęty sygnał baczności uważa się odtąd następujący: serja z 12 kresk nadawanych w ciągu minuty, przytem czas trwania każdej kreski wynosi 4 sekundy, przerwa zaś pomiędzy dwiema kreskami — jedną sekundę.

f) Jedynym celem specjalnego sygnału ma być uruchomienie aparatów, używanych do alarmowania. Sygnał ten ma być używany celem zawiadomienia, że nastąpi po nim sygnał niebezpieczeństwa.

g) Ustalenie typu sygnału baczności, określonego pod literą e), nie przesądza, by dany Zarząd miał wzbraniać stosowania takiego aparatu automatycznego, któryby odpowiadał warunkom wyżej podanym i któryby reagował na przepisowy sygnał niebezpieczeństwa (- - - — — - - -).

Sygnał naglący.

§ 22. (1) Sygnał naglący składa się z kilkakrotnie powtórzonej grupy XXX i nadaje się, oddzielając należycie poszczególne litery każdej grupy i same grupy między sobą; wysyła się go przed wywołaniem. Sygnał ten oznacza, że stacja wywołująca ma do nadania bardzo pilną wiadomość, dotyczącą bezpieczeństwa okrętu, statku powietrznego lub innego obiektu przewozowego, na którym się sama znajduje, okrętu, statku powietrznego, względnie innego obiektu przewozowego jej widocznych, wreszcie osoby, znajdującej się na pokładzie lub widocznej z pokładu. W radjowej służbie lotniczej używa się wyrażenia PAN, jako naglącego sygnału radiotelefonicznego i radiotelegraficznego, gdy stacja statku powietrznego zamierza sygnalizować uszkodzenie, które zmusza statek powietrzny do lądowania lecz nie wymaga natychmiastowej pomocy. Przy telegrafowaniu trzy te litery powinny być należycie oddzielane od siebie, aby znaki liter AN nie zlewały się w znak P.

(2) Sygnał naglący ma pierwszeństwo przed wszelką inną wymianą, z wyjątkiem dotyczącej niebezpieczeństwa, i wszystkie stacje ruchome i lądowe, które go usłyszą, winny baczyć, aby nie zakłócić nadawania korespondencji naglącej.

ation-facile et à bon marché d'un récepteur automatique qui:

1" répond au signal d'alarme, même lorsque de nombreux postes travaillent, et aussi quand il y a du brouillage atmosphérique;

2" n'est pas mis en action par des signaux puissants ou des atmosphériques, lorsque ceux-ci ne sont pas accompagnés du signal d'alarme;

3" possède une sensibilité égale à celle d'un récepteur détecteur-cristal relié à la même antenne;

4" avertit quand son fonctionnement cesse d'être normal.

c) Ladite composition doit être différente du signal employé pour le réglage et le fonctionnement du variomètre.

d) Avant qu'un récepteur automatique d'alarme soit approuvé pour l'usage des vaisseaux se trouvant sous la dépendance d'une Administration, celle-ci doit être convaincue, par des expériences pratiques faites dans des conditions de brouillage convenables, que l'appareil satisfait aux prescriptions de ce Règlement.

e) Le signal d'alarme suivant est dès maintenant reconnu: une série de douze traits transmis en une minute, la durée de chaque trait étant de quatre secondes et la durée de l'intervalle entre deux traits, de une seconde.

f) Ce signal spécial doit avoir pour seul but de faire fonctionner les appareils utilisés pour donner l'alarme. Il doit être uniquement employé pour annoncer que le signal de détresse va suivre.

g) L'adoption du type de signal d'alarme mentionné en e) n'empêche pas une Administration d'autoriser l'emploi d'un appareil automatique qui répondrait aux conditions fixées ci-dessus et qui serait actionné par le signal réglementaire de détresse (- - - — — - - -).

Signal d'urgence.

§ 22. (1) Le signal d'urgence consiste en plusieurs répétitions du groupe XXX, transmis en séparant bien les lettres de chaque groupe et les groupes successifs; il est émis avant un appel. Ce signal indique que la station appelante a un message très urgent à transmettre, concernant la sécurité du navire, de l'aéronef ou du véhicule qui la porte, d'un navire, aéronef ou autre véhicule en vue, ou encore le sécurité d'une personne quelconque se trouvant à bord ou en vue du bord. Dans le service radioaérien, l'expression PAN est utilisée comme signal d'urgence, en radiotéléphonie et en radiotélégraphie, lorsqu'une station d'aéronef veut signaler une avarie qui oblige l'aéronef à atterrir, sans nécessiter un secours immédiat. Dans le cas de la radiotélégraphie, les trois lettres doivent être bien séparées, afin que les signaux AN ne se transforment pas en signal P.

(2) Le signal d'urgence a la priorité sur toutes autres communications, sauf celles de détresse, et toutes les stations mobiles ou terrestres qui l'entendent doivent prendre soin de ne pas brouiller la transmission du trafic d'urgence.

(3) Zasadniczo sygnału naglącego używa się tylko wówczas, gdy stacja ruchoma zwraca się do pewnej określonej stacji.

§ 23. (1) Stacje ruchome, które usłyszały sygnał naglący, winny nasłuchiwać przynajmniej w przeciągu 3 minut, poczem, o ile nie usłyszą żadnej wiadomości naglącej, mogą dalej pełnić zwykłą swą służbę.

(2) Jednakowoż, o ile stacje lądowe i okrętowe prowadzą korespondencję na przepisowych falach innych, aniżeli użyto dla nadania sygnału naglącego i wywoływania po nim, mogą one nie przerywać swej zwykłej pracy.

§ 24. Sygnał naglący może być wysłany tylko z upoważnienia dowódcy lub osoby odpowiedzialnej za okręt, statek powietrzny względnie za wszelki inny obiekt przewozowy, posiadający stację ruchomą.

Sygnał ostrzegawczy.

§ 25. Sygnał ostrzegawczy składa się z grupy TTT, której litery należy się oddziela, po niej następuje wyraz DE i znak wywoławczy stacji nadającej. Sygnał ten oznacza, że stacja nada komunikat, dotyczący bezpieczeństwa żeglugi albo zawierający ważne ostrzegawcze wskazówki meteorologiczne.

§ 26. Sygnał ostrzegawczy i komunikat ostrzegawczy nadaje się na fali 500 kc/s (600 m) i, zależnie od okoliczności, na normalnej fali nasłuchu stacji okrętowych i lotniczych.

§ 27. Sygnał ostrzegawczy nadaje się tylko raz jeden podczas pierwszego przypadającego okresu milczenia (art. 17, § 2) i to pod koniec tego okresu. Wszystkie stacje, które usłyszą sygnał ostrzegawczy, winny pozostać przy nasłuchu na normalnej fali wywoławczej (stacje okrętowe), względnie na fali wyznaczonej im (stacje lotnicze), aż do chwili, gdy komunikat zapowiedziany sygnałem ostrzegawczym zostanie całkowicie nadany. Nadawanie samego komunikatu zaczyna się niezwłocznie po upływie okresu milczenia.

Artykuł 20.

Godziny służbowe stacji w służbie ruchomej.

Stacje lądowe.

§ 1. (1) Stacje lądowe pełnią służbę, o ile to możliwe, bez przerwy dniem i nocą. Jednakowoż czas pełnienia służby niektórych stacji lądowych może być ograniczony. Każdy Zarząd względnie każde odpowiednio upoważnione przedsiębiorstwo prywatne, które, na mocy ustaw swego kraju, jest do tego uprawnione, oznacza godziny służbowe podległych mu stacji lądowych.

(2) Stacje lądowe, czas pełnienia służby których jest ograniczony, nie mogą przerywać pracy:

1° przed całkowitem zakończeniem czynności pełnionych na skutek wezwania w niebezpieczeństwie;

(3) En règle générale, le signal d'urgence ne peut être employé que si la station mobile qui l'émet s'adresse à une station déterminée.

§ 23. (1) Les stations mobiles qui entendent le signal d'urgence doivent rester sur écoute pendant trois minutes, au moins. Passé ce délai, et si aucun message d'urgence n'a été entendu, elles peuvent reprendre leur service normal.

(2) Toutefois, les stations terrestres et de bord qui sont en communication sur des ondes autorisées autres que celle utilisée pour la transmission du signal d'urgence et de l'appel qui le suit peuvent continuer sans arrêt leur travail normal.

§ 24. Le signal d'urgence ne peut être transmis qu'avec l'autorisation du Commandant ou de la personne responsable du navire, de l'aéronef ou de tout autre véhicule portant la station mobile.

Signal de sécurité.

§ 25. Le signal de sécurité consiste en la transmission du groupe TTT, en lettres bien séparées, suivi du mot DE et de l'indicatif d'appel de la station qui l'émet. Il annonce que cette station va transmettre un message concernant la sécurité de la navigation ou donnant d'importantes informations relatives aux messages d'avertissements météorologiques.

§ 26. Le signal de sécurité et le message de sécurité sont transmis sur l'onde de 500 kc/s (600 m) et, selon le cas, sur l'onde normale de veille des stations de bord et d'aéronef.

§ 27. Le signal de sécurité est transmis, une seule fois, pendant la première période de silence qui se présente (Article 17, § 2) et cela vers la fin de cette période. Toutes les stations qui le perçoivent doivent rester sur écoute sur l'onde normale d'appel (stations de bord) ou sur l'onde autorisée (stations d'aéronef), jusqu'à ce que le message annoncé par le signal de sécurité soit terminé. La transmission de ce message commence immédiatement après la fin de la période de silence.

Article 20.

Vacations des stations du service mobile.

Stations terrestres.

§ 1. (1) Le service des stations terrestres est, autant que possible, permanent (de jour et de nuit). Toutefois, certaines stations terrestres peuvent avoir un service de durée limitée. Chaque Administration ou entreprise privée autorisée, à laquelle entreprise le droit en est reconnu par les lois de son Pays, fixe les heures de service des stations terrestres placées sous son autorité.

(2) Les stations terrestres dont le service n'est point permanent ne peuvent prendre clôture avant d'avoir:

1° terminé toutes les opérations motivées par un appel de détresse;

2 przed odpracowaniem wszystkich radjotelegramów pochodzących od lub przeznaczonych do stacji ruchomych, które się znajdują w ich zasięgu i zgłosiły swą obecność przed faktycznym zakończeniem pracy.

(3) Służba stacji lotnikowych trwa nieprzerwanie w ciągu całego czasu trwania lotu na odcinku lub na odcinkach dróg lotniczych, które dana stacja obsługuje w zakresie radiokomunikacji.

Stacje okrętowe.

§ 2. (1) Pod względem międzynarodowej służby korespondencji publicznej, stacje okrętowe dzielą się na trzy kategorie:

1-sza kategoria: stacje pełniące służbę bez przerwy;

2-ga kategoria: stacje pełniące służbę w godzinach ustalonych, ograniczoną co do trwania;

3-cia kategoria: stacje, których czas trwania służby jest krótszy niż na stacjach 2-jej kategorii oraz stacje pełniące służbę w godzinach nieustalonych.

(2) Postanowienia § 1, ustęp (2) niniejszego artykułu ściśle obowiązują stacje okrętowe w stosunku do służby w wypadkach niebezpieczeństwa. Przepis podany w punkcie 2° zaznaczonego ustępu winien być przestrzegany w miarę możliwości.

(3) Do każdego z Rządów układających się należy zabezpieczyć sprawność służby na stacjach okrętowych własnej narodowości przez ustanowienie, zgodnie z miejscowym prawodawstwem, ilości personelu obsługi niezbędnej na tych stacjach.

(4) Podczas trwania podróży stacje okrętowe 2-jej kategorii winny pełnić służbę jak następuje:

a) podczas krótkich podróży, w godzinach ustalonych przez Zarząd, któremu podlegają;

b) w innych wypadkach, przynajmniej w godzinach wyznaczonych im, jak podano w dodatku 5. Dotyczące godziny służby należy uwidocznic w upoważnieniu.

Stacje lotnicze.

§ 3. Stacje lotnicze dzielą się na 2 kategorie:

1-sza kategoria: stacje pełniące służbę podczas całego czasu trwania lotów;

2-ga kategoria: stacje nie mające określonych godzin służby.

§ 4. Pod względem międzynarodowej służby korespondencji publicznej stacji ruchomych, obsługa tych stacji winna składać się co najmniej:

a) na stacjach ruchomych 1-jej kategorii z telegrafisty, posiadającego świadectwo 1-jej klasy;

b) na stacjach ruchomych 2-jej kategorii z telegrafisty, posiadającego świadectwo 1-jej albo 2-jej klasy;

c) na stacjach ruchomych 3-jej kategorii z telegrafisty, który zdał egzamin na prawo uzyskania świadectwa 2-jej klasy.

2° échangé tous les radiotélégrammes originaires ou à destination des stations mobiles que se trouvent dans leur rayon d'action et ont signalé leur présence avant la cessation effective du travail.

(3) Le service des stations aéronautiques est continu pendant toute la durée du vol dans le ou les secteurs du ou des parcours, dont la station considérée assure le service des communications radio-électriques.

Stations de bord.

§ 2. (1) Au point de vue du service international de la correspondance publique les stations de bord sont classées en trois catégories:

1re catégorie: stations ayant un service permanent;

2e catégorie: stations ayant un service déterminé, de durée limitée;

3e catégorie: stations dont la durée du service est inférieure à celle qui est prévue pour les stations classées dans la 2e catégorie et stations dont la durée du service n'est pas déterminée.

(2) Les dispositions du § 1, alinéa (2), du présent Article s'appliquent aux stations de bord, strictement en ce qui concerne le service de détresse, et, autant que possible, en conformité avec l'esprit de ce qui est dit sous 2° dudit alinéa.

(3) Il appartient à chacun des Gouvernements contractants d'assurer l'efficacité du service dans les stations de bord de sa nationalité en exigeant la présence, dans ces stations, du nombre d'opérateurs nécessaire, compte tenu de sa législation en cette matière.

(4) Pendant leur navigation, les stations de bord classées dans la 2e catégorie doivent assurer le service comme suit:

a) dans le cas de courtes traversées, pendant les heures fixées par l'Administration dont elles dépendent;

b) dans les autres cas, au moins pendant la durée qui leur est attribuée dans l'Appendice 5. Il est fait mention de cette durée dans la licence.

Stations d'aéronef.

§ 3. Les stations d'aéronef sont classées en deux catégories:

1re catégorie: stations assurant le service pendant toute la durée du vol;

2e catégorie: stations dont les vacations ne sont pas déterminées.

§ 4. En ce qui concerne le service international de la correspondance publique des stations mobiles, le personnel de ces stations devra comporter, au moins:

a) Pour les stations mobiles de la 1re catégorie: un opérateur possesseur d'un certificat de 1re classe;

b) Pour les stations mobiles de la 2e catégorie: un opérateur possesseur d'un certificat de 1re ou de 2e classe;

c) Pour les stations mobiles de la 3e catégorie: un opérateur ayant subi avec succès l'examen pour l'obtention du certificat de 2e classe.

Artykuł 21.

Wyjasnienia, które ma zawierać upoważnienie.

Rząd, wydający upoważnienie stacji okrętowej albo lotniczej, zaznacza w niem kategorię, do jakiej stację zaliczono. W wypadku stacji okrętowej 2-ej kategorii w upoważnieniu oznacza się również czas trwania służby danej stacji według wskazówek podanych w dodatku 5.

Artykuł 22.

Adresy radjotelegramów.

§ 1. (1) Adres radjotelegramów, dla których miejscem przeznaczenia są stacje ruchome, winien być możliwie najdokładniejszy. Winien on obowiązkowo zawierać:

- a) nazwisko lub stanowisko adresata z uzupełnieniami w miarę potrzeby wskazówkami;
- b) nazwę okrętu względnie dla statku powietrznego znak wywoławczy w tem brzmieniu, w jakim są one podane w pierwszej kolumnie wykazu stacji;
- c) nazwę stacji lądowej, przez którą ma być przesłany radjotelegram, w tem brzmieniu, w jakim jest podana w wykazie stacji.

(2) Jednakże nazwa i znak wywoławczy, zaznaczone w § 1 (1) b), mogą być zastąpione na ryzyko i odpowiedzialność nadawcy przez nazwę kursu, jaki statek odbywa, a to przez podanie portów wyjścia i przeznaczenia lub też innych równoznacznych wskazówek.

(3) Gdy radjotelegram otrzymany od stacji ruchomej przekazuje się dalej na ogólną sieć komunikacyjną, to stacja lądowa podaje jako urząd pochodzenia nazwę stacji ruchomej, z której radjotelegram pochodzi, w brzmieniu podanem w wykazie stacji i po niej własną nazwę.

§ 2. (1) Stacje ruchome, które nie są obowiązane do posiadania międzynarodowego spisu urzędów telegraficznych, mogą uzupełnić nazwę urzędu przeznaczenia nazwą prowincji względnie nazwą kraju przeznaczenia, jeżeli zachodzi wątpliwość, czy radjotelegram bez tych uzupełnień mógłby być właściwie skierowany.

(2) W takich wypadkach nazwę urzędu telegraficznego i wskazówki dodatkowe liczy się i taksuje za jeden wyraz. Urzędnik stacji lądowej, który odbiera ten radjotelegram, pozostawia lub skreśla dodatkowe wskazówki, albo też poprawia nazwę urzędu przeznaczenia w sposób niezbędny i dostateczny, aby przesłać radjotelegram według właściwego miejsca przeznaczenia.

Artykuł 23.

Kolejność prowadzenia korespondencji w służbie ruchomej.

Kolejność prowadzenia korespondencji w służbie ruchomej jest następująca:

Article 21.

Renseignements à faire figurer dans la licence.

Le Gouvernement qui délivre la licence à une station de bord ou d'aéronef y mentionne la catégorie dans laquelle cette station est classée. Lorsqu'il s'agit d'une station de bord classée dans la 2e catégorie, la licence porte aussi la mention de la durée de service assignée à la station, conformément aux indications de l'Appendice 5.

Article 22.

Adresse des radiotélégrammes.

§ 1. (1) L'adresse des radiotélégrammes à destination des stations mobiles doit être aussi complète que possible; elle est obligatoirement libellée comme suit:

- a) Nom ou désignation du destinataire, avec indication complémentaire, s'il y a lieu;
- b) Nom du navire ou, dans le cas d'un aéronef, indicatif d'appel, tels qu'ils figurent dans la première colonne de la Nomenclature;
- c) Nom de la station terrestre chargée de la transmission, tel qu'il figure à la Nomenclature.

(2) Toutefois, le nom et l'indicatif d'appel prévus au § 1 (1) b) peuvent être remplacés, aux risques et périls de l'expéditeur, par l'indication du parcours effectué par la station mobile, ce parcours étant déterminé par le nom des ports de départ et d'arrivée ou par toute autre mention équivalente.

(3) Lors de la réexpédition, sur les voies de communication du réseau général, d'un radiotélégramme reçu d'une station mobile, la station terrestre transmet comme origine le nom de la station mobile d'où émane le radiotélégramme, tel que ce nom figure à la Nomenclature, suivi du nom de ladite station terrestre.

§ 2. (1) Les stations mobiles autorisées à ne pas être pourvues de la Nomenclature officielle des bureaux télégraphiques peuvent faire suivre le nom du bureau télégraphique de destination du nom de la subdivision territoriale et, éventuellement, du nom du Pays de destination, si elles doutent que, sans cette adjonction, l'acheminement puisse être assuré sans hésitation.

(2) Le nom du bureau télégraphique et les indications complémentaires ne sont, dans ce cas, comptés et taxés que pour un seul mot. L'agent de la station terrestre qui reçoit le radiotélégramme maintient ou supprime ces indications, ou encore modifie le nom du bureau de destination, selon qu'il est nécessaire ou suffisant pour diriger le radiotélégramme sur sa véritable destination.

Article 23.

Ordre de priorité dans l'établissement des communications dans le service mobile.

L'ordre de priorité dans l'établissement des communications dans le service mobile est le suivant:

1° wezwania w niebezpieczeństwie, komunikaty o niebezpieczeństwie i korespondencja dotycząca niebezpieczeństwa;

2° korespondencja poprzedzona sygnałem nagłym;

3° korespondencja poprzedzona sygnałem ostrzegawczym;

4° korespondencja dotycząca pomiarów radiogoniometrycznych;

5° wszelka inna korespondencja.

Artykuł 24.

Wywoływanie.

§ 1. (1) Zasadniczo łączność nawiązuje stacja ruchoma ze stacją lądową, jednak wywołać stację lądową w tym celu może dopiero po wejściu w zasięg działania tej ostatniej.

(2) Stacja lądowa, mając korespondencję do stacji ruchomej, która nie zgłosiła swej obecności, zasadniczo może ją wywoływać tylko wówczas, gdy posiada dane, że stacja ruchoma znajduje się w jej zasięgu działania i że nasłuchuje.

§ 2. (1) Stacje lądowe jednakowoż mogą nadawać zgłoszenia korespondencji, złożone ze znaków wywoławczych wszystkich stacji ruchomych, do których w danej chwili posiadają korespondencję, wysyłając je w okresach ustalonych w drodze porozumienia między zainteresowanymi Rządami. Stacje lądowe, wywołujące na fali 500 kc/s (600 m), nadają znaki wywoławcze w zgłoszeniu korespondencji w porządku alfabetycznym; stacje lądowe, które pracują na falach niegasnących, nadają powyższe znaki wywoławcze w porządku, jaki uznają za najbardziej wskazany.

(2) Atoli gdy podczas nadawania tych zgłoszeń stacje ruchome usłyszą swój znak wywoławczy, winny odpowiedzieć możliwie natychmiast z zachowaniem przepisów § 1 niniejszego artykułu i, o ile można w tej kolejności, w jakiej były wywoływane. Godziny, w których stacje lądowe nadają zgłoszenia korespondencji, jak również częstotliwość i typ fal w tym celu używane, podane są w wykazie stacji.

(3) Stacja lądowa oznajmia każdej zainteresowanej stacji ruchomej częstotliwość i typ fal, na której będzie z nią pracowała, oraz w przybliżeniu godzinę, w której praca będzie mogła być podjęta.

§ 3. Stacja lądowa, która przyjęła nieomal że jednocześnie wezwania kilku stacji ruchomych, decyduje o kolejności w jakiej te stacje będą mogły nadawać jej swą korespondencję, przytem kolejność tę winna ustalać, mając jedynie na celu umożliwić każdej wywołującej stacji wymianę jak największej ilości radiotelegramów.

§ 4. (1) Stacja lądowa przy odpowiedzi na wezwanie stacji ruchomej, o ile uważa za konieczne, może zapomocą przyjętych skrótów zażądać, aby stacja ruchoma wskazała ilość radiotelegramów, jakie posiada do wydania.

1° Appels de détresse, messages de détresse et trafic de détresse;

2° Communications précédées d'un signal d'urgence;

3° Communications précédées du signal de sécurité;

4° Communications relatives aux relèvements radiogoniométriques;

5° Toutes les autres communications.

Article 24.

Appels.

§ 1. (1) En règle générale, il incombe à la station mobile d'établir la communication avec la station terrestre; elle ne peut appeler la station terrestre, dans ce but, qu'après être arrivée dans le rayon d'action de celle-ci.

(2) En principe, une station terrestre ayant du trafic pour une station mobile qui ne lui a pas signalé sa présence, ne doit appeler cette station que si elle est en droit de supposer que ladite station mobile est à sa portée et assure l'écoute.

§ 2. (1) Toutefois, les stations terrestres peuvent transmettre leur liste d'appels, formée des indicatifs d'appel de toutes les stations mobiles pour lesquelles elles ont du trafic en instance, à des intervalles déterminés, ayant fait l'objet d'accords conclus entre les Gouvernements intéressés. Les stations terrestres qui émettent leurs appels sur l'onde de 500 kc/s (600 m) transmettent les indicatifs d'appel de leur liste, par ordre alphabétique; les stations terrestres qui utilisent les ondes entretenues transmettent ces indicatifs d'appel dans l'ordre qui leur paraît convenir le mieux.

(2) En tous cas, les stations mobiles qui, dans cette transmission, perçoivent leur indicatif d'appel doivent répondre aussitôt qu'elles le peuvent, en se conformant aux prescriptions du § 1 ci-dessus et en observant entre elles, autant que possible, l'ordre dans lequel elles ont été appelées. L'heure à laquelle les stations terrestres transmettent leur liste d'appels ainsi que les fréquences et les types d'ondes qu'elles utilisent à cette fin sont mentionnés dans la nomenclature.

(3) La station terrestre fait connaître à chaque station mobile intéressée la fréquence et le type d'onde qui seront utilisés pour le travail avec elle, de même que l'heure approximative à laquelle ce travail pourra commencer.

§ 3. Quand une station terrestre reçoit, pratiquement en même temps, des appels de plusieurs stations mobiles, elle décide de l'ordre dans lequel ces stations pourront lui transmettre leur trafic, sa décision s'inspirant uniquement de la nécessité de permettre à chacune des stations appelantes d'échanger avec elle le plus grand nombre possible de radiotélégrammes.

§ 4. (1) Lorsqu'une station terrestre répond à l'appel d'une station mobile, elle peut, si elle le juge nécessaire, lui demander, à l'aide des abréviations appropriées, d'indiquer le nombre de radiotélégrammes en instance.

(2) Jeżeli stacja lądowa uważa za potrzebne posiadać dane dotyczące położenia, marszruty, szybkości, albo punktu postoju okrętu lub statku powietrznego względnie jakiegokolwiek innego obiektu przewozowego, zaopatrzonego w stację ruchomą, zapytuje o nie zapomocą bezpłatnej noty służbowej dowódcę względnie inną osobę odpowiedzialną za okręt, statek powietrzny względnie inny obiekt przewozowy, posiadający stację ruchomą, ci zaś na swoją odpowiedzialność udzielają lub nie udzielają powyższych wiadomości. Stacja ruchoma udziela tego rodzaju wiadomości stacji lądowej tylko wówczas, gdy żądanie to nastąpiło i otrzymane zostało w sposób powyższy.

§ 5. W komunikacjach między stacjami porzebnymi i stacjami ruchomymi stacja ruchoma stosuje się do wskazówek, udzielonych jej przez stację porzebną we wszystkim, co dotyczy kolejności i godzin nadawania oraz zawieszenia pracy. Przepis ten nie ma zastosowania do wypadków niebezpieczeństwa.

§ 6. Kontrola pracy, z wyjątkiem wypadków niebezpieczeństwa, w wymianie korespondencji między stacjami ruchomymi należy do stacji wezwanej w myśl poprzedniego § 5.

§ 7. (1) Gdy stacja wzywana nie odpowiada na wywoływanie wysłane trzykrotnie w odstępach 2-minutowych, należy zaprzestać dalszego wywoływania, wznawiając je w razie potrzeby dopiero po upływie 15 minut. Stacja wzywająca, przed rozpoczęciem wywoływania, winna się upewnić, że stacja wzywana w danej chwili nie załatwia korespondencji z inną stacją.

(2) Wywoływanie może być powtórzone w krótszych odstępach czasu, jeżeli nie ma obawy, że przeszkodzi to załatwianiu w tym czasie postronnej korespondencji.

§ 8. Gdy nazwisko i adres eksploatującego stację ruchomą nie są podane w wykazie stacji lub nie są zgodne z podanymi w nim wskazówkami, stacja ruchoma przepisowo jest obowiązana udzielać stacji lądowej, do której wysyła korespondencję, wszelkich dotyczących wiadomości, posługując się ustalonymi skrótami.

Artykuł 25.

Godziny nadania radiotelegramów.

§ 1. Urzędnik na stacjach ruchomych, przyjmujący radiotelegramy od nadawców, wystawia godziny nadania według średniego czasu Greenwich i według 24-godzinnego podziału doby. Oznaczenie czasu wyraża się i wydaje zapomocą czterech cyfr (0000 do 2359).

§ 2. Zarządy krajów położonych poza strefą „A” (dodatek 6) mogą jednakowoż upoważnić stacje okrętów, żeglujących u ich wybrzeży, do stosowania miejscowego czasu dla oznaczania godziny nadania, w tym wypadku jednak należy do czterocyfrowej grupy dodać literę F.

(2) Si des renseignements concernant la position, l'itinéraire, la vitesse ou les escales du navire, de l'aéronef ou de tout autre véhicule portant la station mobile, paraissent nécessaires à la station terrestre, celle-ci les demande par un avis de service gratuit adressé au Commandant ou à la personne responsable du navire, de l'aéronef ou du véhicule portant la station mobile, qui les fournit ou non, sous sa responsabilité. La station mobile ne doit donner des renseignements de cet ordre à la station terrestre qu'après qu'ils auront été demandés et fournis comme il est dit ci-dessus.

§ 5. Dans les communications entre stations côtières et stations mobiles, la station mobile se conforme aux instructions données par la station côtière, dans toutes les questions relatives à l'ordre de transmission, à l'heure de transmission et à la suspension du travail. Cette prescription ne s'applique pas aux cas de détresse.

§ 6. Dans les échanges entre stations mobiles et sauf dans les cas de détresse, la station appelée a le contrôle du travail, comme il est indiqué au § 5 ci-dessus.

§ 7. (1) Lorsqu'une station appelée ne répond pas à l'appel émis trois fois, à des intervalles de deux minutes, l'appel doit cesser et il ne peut être repris que 15 minutes plus tard. La station appelante, avant de recommencer l'appel, doit s'assurer que la station appelée n'est pas, à ce moment, en communication avec une autre station.

(2) L'appel peut être répété à des intervalles moins longs, s'il n'est pas à craindre qu'il viendra brouiller des communications en cours.

§ 8. Lorsque le nom et l'adresse de l'exploitant d'une station mobile ne sont pas mentionnés dans la Nomenclature ou ne sont plus en concordance avec les indications de celle-ci, il appartient à la station mobile de donner d'office à la station terrestre à laquelle elle transmet du trafic, tous les renseignements nécessaires, sous ce rapport, en utilisant, à cette fin, les abréviations appropriées.

Article 25.

Heure de dépôt des radiotélégrammes.

§ 1. Pour indiquer l'heure de dépôt des radiotélégrammes acceptés dans les stations mobiles, le préposé se base sur le temps moyen de Greenwich, et utilise la notation suivant le cadran de 24 heures. Cette heure est toujours exprimée et transmise à l'aide de quatre chiffres (0000 à 2359).

§ 2. Toutefois, les Administrations des Pays situés en dehors de la Zone „A” (Appendice 6) peuvent autoriser les stations des navires longeant les côtes de leur Pays à utiliser le temps du fuseau pour l'indication, en un groupe de quatre chiffres, de l'heure de dépôt, et dans ce cas, le groupe doit être suivi de la lettre F.

Artykuł 26.

Kierowanie radjotelegramów.

§ 1. (1) Stacja ruchoma, pracująca na falach typu A2, A3 albo B, wydaje swoje radjotelegramy zasadniczo najbliższej stacji lądowej.

(2) Jeżeli jednak stacja ruchoma ma do wyboru kilka lądowych stacji mniej więcej jednakowo od niej odległych, daje pierwszeństwo stacji lądowej kraju przeznaczenia, lub kraju stanowiącego normalny tranzyt dla danego radjotelegramu. Gdy ruchoma stacja wybierze nie najbliższą stację lądową, winna, na pierwsze żądanie stacji pełniącej dany rodzaj służby i w rzeczywistości najbliższej położonej, zaprzestać pracy albo też zmienić typ lub częstotliwość fali, o ile stacja pobrzeżna uzasadni to żądanie przeszkodami, jakich doznaje wskutek pracy stacji ruchomej.

§ 2. Stacja ruchoma, pracująca na falach typu A1 przepisowego zakresu, może również wydawać swoje radjotelegramy nie najbliższej stacji lądowej. W tym wypadku zaleca się jednakże dawać pierwszeństwo stacji lądowej, znajdującej się w kraju przeznaczenia radjotelegramu albo też w kraju, uważanym za najwłaściwszą drogę tranzytową dla danego radjotelegramu.

§ 3. (1) Stacja pobrzeżna, mająca jedną lub kilka fal, wyznaczonych w zakresie 125 — 150 kc/s (2400 — 2000 m), korzysta na tej fali względnie falach z pierwszeństwa.

(2) Każda inna stacja służby ruchomej, załatwiająca na tych falach korespondencję publiczną, winna zawiesić pracę na żądanie powyższej stacji pobrzeżnej, o ile tej ostatniej przeszkadza w wymianie.

§ 4. Wymiana korespondencji pomiędzy stacjami okrętowymi nie powinna przeszkadzać stacjom pobrzeżnym w ich pracy z wyjątkiem wypadków, gdy zachodzi niebezpieczeństwo. Gdy stacje okrętowe przeszkadzają tej pracy, winny zawiesić wymianę korespondencji albo zmienić falę na pierwsze żądanie stacji pobrzeżnej, której przeszkadzają.

§ 5. Jeżeli nadawca radjotelegramu na stacji ruchomej wyznaczył stację lądową, przez którą radjotelegram ma być wydany, wówczas stacja ruchoma winna w razie potrzeby zaczekać z wydaniem radjotelegramu wyznaczonej stacji lądowej, dopóki nie będzie mogła go wydać z zachowaniem warunków, podanych w poprzednich paragrafach.

§ 6. (1) Stacja ruchoma, która nie ma określonych godzin służbowych, winna podać do wiadomości stacji lądowej, z którą nawiązała łączność, godzinę zamknięcia i godzinę ponownego rozpoczęcia służby.

(2) Stacja ruchoma, której służba z powodu zawinięcia do portu jest na ukończeniu, winna powiadomić o tem najbliższą stację lądową.

Artykuł 27.

Przepisowe fale w wypadku niebezpieczeństwa.

W wypadku niebezpieczeństwa falę 500 kc/s (600 m) wskazanem jest stosować typu A2 albo B. Jeżeli niema możliwości zastosować jednego z poda-

Article 26.

Direction à donner aux radiotélégrammes.

§ 1. (1) En principe, la station mobile qui fait usage d'ondes du type A2, A3 ou B transmet ces radiotélégrammes à la station terrestre la plus proche.

(2) Toutefois, lorsque la station mobile peut choisir entre plusieurs stations terrestres se trouvant approximativement à la même distance, elle donnera préférence à celle qui est située sur le territoire du Pays de destination ou de transit normal des radiotélégrammes à transmettre. Quand la station choisie n'est pas la plus proche, la station mobile doit cesser le travail ou changer de type ou de fréquence d'émission à la première demande faite par la station terrestre du service intéressé qui est réellement la plus proche, demande motivée par le brouillage que ledit travail cause à celle-ci.

§ 2. La station mobile qui emploie des ondes du type A1, comprises dans la bande autorisée, peut transmettre ses radiotélégrammes à une station terrestre qui n'est pas la plus proche. Il est, toutefois, recommandé, en ce cas, de donner la préférence à la station terrestre établie sur le territoire du Pays de destination ou du Pays qui paraît devoir assurer le plus rationnellement le transit des radiotélégrammes à transmettre.

§ 3. (1) Une station côtière, à laquelle une ou plusieurs ondes comprises dans la bande de 125—150 kc/s (2400 — 2000 m) sont allouées, possède sur cette ou sur ces ondes un droit de préférence.

(2) Toute autre station du service mobile transmettant un trafic public sur cette ou sur ces ondes, et causant ainsi du brouillage à ladite station côtière, doit suspendre son travail à la demande de cette dernière.

§ 4. Sauf dans les cas de détresse, les communications entre stations de bord ne doivent pas troubler le travail des stations côtières. Lorsque ce travail est ainsi troublé, les stations de bord qui en sont la cause doivent cesser leurs transmissions ou changer d'onde, à la première demande de la station côtière qu'elles gênent.

§ 5. Si l'expéditeur d'un radiotélégramme déposé dans une station mobile a désigné la station terrestre à laquelle il désire que son radiotélégramme soit transmis, la station mobile doit, pour effectuer cette transmission à la station terrestre indiquée, attendre éventuellement que les conditions prévues aux paragraphes précédents soient remplies.

§ 6. (1) Une station mobile qui n'a pas de vacations déterminées doit communiquer à la station terrestre avec laquelle elle est entrée en relation l'heure de clôture et l'heure de réouverture de son service.

(2) Toute station mobile dont le service est sur le point de fermer pour cause d'arrivée dans un port doit en avertir la station terrestre la plus proche.

Article 27.

Onde à employer en cas de détresse.

En cas de détresse, l'onde de 500 kc/s (600 m) doit être, de préférence, utilisée en type A2 ou B. Lorsqu'il n'est pas possible d'employer un de ces

nych typów fal, użyty być może typ A1 albo A3. Zadane z postanowień niniejszego regulaminu nie może ograniczać użycia przez stację ruchomą, będącą w niebezpieczeństwie, wszelkich posiadanych środków, aby zwrócić na siebie uwagę, zawiadomić o położeniu i otrzymać pomoc.

Artykuł 28.

Środki ograniczenia zakłóceń.

§ 1. Gdy fale, na których może się odbywać praca stacji okrętowej, różnią się od fali normalnej, stacja okrętowa stosuje się do wskazówek pobrzeżnej stacji, z którą pracuje. Zasadniczo nie należy stosować fali normalnej 500 kc/s (600 m) do wydawania długich radiotelegramów, gdy w obrębie działania stacji odbywa się wzmożona wymiana korespondencji.

§ 2. Stacje, pełniące międzynarodową służbę korespondencji publicznej na falach typu A2, A3 i B, winny w godzinach służbowych nasłuchiwać na fali 500 kc/s (600 m) z wyjątkiem okresów, gdy prowadzą wymianę na innych falach.

§ 3. Wogóle przy wydawaniu korespondencji publicznej zaleca się falom typu A1 oddawać pierwszeństwo przed falami typu A2 albo B.

§ 4. Wymianę korespondencji na stacjach służby ruchomej należy prowadzić z jak najmniejszą energią promieniowania, jaka jest konieczna do utrzymania dobrego połączenia.

Artykuł 29.

Zawiadomienie o niedoręczalności.

§ 1. Gdy radiotelegram, pochodzący ze stacji ruchomej a przeznaczony na ląd, z jakiegokolwiek powodu nie może być doręczony adresatowi, wysyła się zawiadomienie o niedoręczalności, adresowane do stacji lądowej, która otrzymała radiotelegram od stacji ruchomej. Stacja lądowa po sprawdzeniu adresu przekazuje w miarę możliwości to zawiadomienie stacji ruchomej, używając, gdy zajdzie tego potrzeba, pośrednictwa innej stacji lądowej tego samego kraju, albo stacji kraju sąsiedniego, o ile pozwalają na to okoliczności względnie zawarte układy.

§ 2. Gdy radiotelegram przyjęty przez stację ruchomą nie może być doręczony, zawiadamia ona o tem urząd lub stację ruchomą pochodzenia zapomocą noty służbowej. W razie gdy radiotelegram pochodzi z lądu, notę służbową w miarę możliwości przesyła się stacji lądowej, która ten radiotelegram transytowała, lub też, gdy zajdzie tego potrzeba, innej stacji lądowej tego samego kraju, albo stacji kraju sąsiedniego, o ile pozwalają na to okoliczności względnie zawarte układy.

Artykuł 30.

Okres zatrzymywania radiotelegramów na stacjach lądowych.

§ 1. (1) Gdy stacja lądowa, posiadając radiotelegram przeznaczony do stacji ruchomej, nie otrzy-

types d'ondes, le type A1 ou A3 peut être utilisé. Aucune disposition du présent Règlement ne peut faire obstacle à l'emploi, par une station mobile en détresse, de tous les moyens dont elle dispose pour attirer l'attention, signaler sa situation et obtenir du secours.

Article 28.

Mesures propres à réduire les interférences.

§ 1. Dans le cas où des ondes autres que l'onde normale peuvent être employées, la station de bord suit les instructions de la station côtière avec laquelle elle est en correspondance. En principe, l'onde normale de 500 kc/s (600 m) ne doit pas être utilisée pour la transmission de longs radiotélégrammes dans les régions où le travail radioélectrique est intense.

§ 2. Pendant leurs heures de service, les stations utilisant, pour leur travail, des ondes du type A2, A3 ou B et ouvertes au service international de la correspondance publique doivent rester en écoute sur l'onde de 500 kc/s (600 m), sauf pendant qu'elles échangent du trafic sur d'autres ondes.

§ 3. En règle générale, il est recommandé de transmettre le trafic se rapportant à la correspondance publique sur des ondes du type A1 plutôt que sur des ondes du type A2 ou B.

§ 4. Toutes les stations du service mobile sont tenues d'échanger le trafic avec le minimum d'énergie rayonnée, nécessaire pour assurer une bonne communication.

Article 29.

Avis de non remise.

§ 1. Lorsque, pour une cause quelconque, un radiotélégramme originaire d'une station mobile et destiné à la terre ferme ne peut pas être remis au destinataire, il est émis un avis de non-remise adressé à la station terrestre qui a reçu le radiotélégramme de la station mobile. Cette station terrestre, après vérification de l'adresse, réexpédie l'avis à la station mobile, si cela est possible, au besoin par l'intermédiaire d'une station terrestre du même Pays ou d'un Pays voisin, pour autant que la situation existante ou, éventuellement, des accords particuliers le permettent.

§ 2. Quand un radiotélégramme parvenu à une station mobile ne peut pas être remis, cette station en informe le bureau ou la station mobile d'origine, par un avis de service. Dans le cas d'un radiotélégramme émanant de la terre ferme, cet avis de service est transmis, autant que possible, à la station terrestre par laquelle le radiotélégramme a transité ou, le cas échéant, à une autre station terrestre du même Pays ou d'un Pays voisin, pour autant que la situation existante ou, éventuellement, des accords particuliers le permettent.

Article 30.

Délai de séjour des radiotélégrammes dans les stations terrestres.

§ 1. (1) Lorsque la station mobile à laquelle est destiné un radiotélégramme n'a pas signalé sa

ma od niej zgłoszenia obecności w czasie wskazanym przez nadawcę albo, w razie gdy tego czasu nie podano — do rana piątego dnia, licząc od dnia nadania radiotelegramu, to stacja lądowa zawiadamia o tem urząd pochodzenia, a ten ze swej strony nadawcę. Nadawca zapomocą płatnej noty służbowej, przesłanej telegraficznie lub pocztą pod adresem stacji lądowej, może zażądać, aby jego telegram zatrzymano do końca 14 dnia, licząc od dnia nadania; w braku takiej noty radiotelegram uważa się z końcem 7-go dnia za niedoreczalny.

(2) Jednakowoż żaden z powyższych terminów nie ma zastosowania, jeżeli stacja lądowa ma pewność, że stacja ruchoma wejdzie w najbliższym czasie w jej zasięg.

§ 2. Odwrotnie zaś, zachowywanie tych terminów nie obowiązuje, jeżeli stacja lądowa ma pewność, że stacja ruchoma wyszła całkiem z jej zasięgu. Jeżeli stacja lądowa sądzi, że żadna inna ze stacyj lądowych tego Zarządu względnie przedsiębiorstwa prywatnego, któremu sama podlega, nie ma łączności z daną stacją ruchomą, to wówczas unieważnia przebieg radiotelegramu pomiędzy nią a stacją ruchomą i zawiadamia o tem urząd pochodzenia, a ten ze swej strony nadawcę. Gdy stacja lądowa mniema odwrotnie, to kieruje radiotelegram do innej stacji lądowej, która przypuszczalnie ma łączność ze stacją ruchomą z tem jednak, że nie przyczyni tem żadnych dodatkowych opłat.

§ 3. Gdy radiotelegram nie może być wydany stacji ruchomej z powodu przybycia jej do portu pobliskiego lądowej stacji, ta ostatnia może ewentualnie zapomocą innych środków komunikacyjnych dostarczyć radiotelegram stacji ruchomej.

Artykuł 31.

Specjalne rodzaje służby.

A. Służba meteorologiczna. Sygnały czasu. Zawiadomienie dla żeglugi.

§ 1. Meteorologiczne komunikaty synoptyczne, komunikaty zawierające przewidywania i (lub) ogólne zawiadomienia o sytuacji meteorologicznej, jako też sygnały czasu winny być w zasadzie wydawane według pewnego ustalonego rozkładu godzin. Radiotelegramy tego rodzaju, przeznaczone do stacji ruchomych, winny być wysyłane w miarę możliwości w godzinach, w których mogą być odbierane przez stacje posiadające tylko jednego radiotelegrafistę (dodatek 5); nadawać należy z taką szybkością, aby odczytanie sygnałów było dostępne również dla radiotelegrafistów posiadających świadectwo II klasy.

§ 2. Aby wszystkim stacjom, chcącym odbierać sygnały czasu lub komunikaty meteorologiczne „do wszystkich” („à tous”), przeznaczone dla stacji służby ruchomej, umożliwić ten odbiór, wszystkie stacje służby ruchomej podczas wysyłania tych sygnałów i komunikatów winny zachować milczenie, o ile pracą swą mogłyby zakłócać ich odbiór.

§ 3. Komunikaty zawierające ostrzeżenia meteorologiczne oraz wiadomości dotyczące bezpie-

présence à la station terrestre dans le délai indiqué par l'expéditeur ou, à défaut d'une telle indication, jusqu'au matin du cinquième jour qui suit le jour du dépôt, la station terrestre en informe le bureau d'origine, qui prévient l'expéditeur. Celui-ci peut demander, par avis de service taxé, télégraphique ou postal, adressé à la station terrestre, que son télégramme soit retenu jusqu'à l'expiration du quatorzième jour à compter du jour de dépôt; en l'absence d'un tel avis, le radiotélégramme est mis au rebut à la fin du septième jour.

(2) Toutefois, il n'est pas tenu compte de l'expiration de l'un quelconque des délais visés ci-dessus, quand la station terrestre a la certitude que la station mobile entrera prochainement dans son rayon d'action.

§ 2. D'autre part, l'expiration des délais n'est pas attendue quand la station terrestre a la certitude que la station mobile est sortie définitivement de son rayon d'action. Si elle présume qu'aucune autre station terrestre de l'Administration ou de l'entreprise privée dont elle dépend n'est en liaison avec la station mobile, la station terrestre annule le radiotélégramme en ce qui concerne son parcours entre elle et la station mobile, et informe du fait le bureau d'origine, qui prévient l'expéditeur. Dans le cas contraire, elle le dirige sur la station terrestre présumée en liaison avec la station mobile, à condition toutefois qu'aucune taxe additionnelle n'en résulte.

§ 3. Lorsqu'un radiotélégramme ne peut pas être transmis à une station mobile, par suite de l'arrivée de celle-ci dans un port voisin de la station terrestre, cette dernière station peut, éventuellement, faire parvenir le radiotélégramme à la station mobile par d'autres moyens de communication.

Article 31.

Services spéciaux.

A. Services météorologiques. Signaux horaires. Avis aux navigateurs.

§ 1. Les messages météorologiques synoptiques de prévision et de situation générale et les signaux horaires doivent être transmis, en principe, conformément à un horaire déterminé. Les radiotélégrammes de cette classe, destinés aux stations mobiles, doivent être émis, autant que possible, aux heures où leur réception peut se faire par celles de ces stations n'ayant qu'un seul opérateur (voir Appendice 5); la vitesse de transmission doit être choisie de telle manière que la lecture des signaux soit possible à un opérateur ne possédant que le certificat de 2-e classe.

§ 2. Pendant les transmissions „à tous” des signaux horaires et des messages météorologiques destinés aux stations du service mobile, toutes les stations de ce service, dont les transmissions brouilleraient la réception des signaux et messages en question, doivent observer le silence, afin de permettre à toutes les stations qui le désirent, de recevoir lesdits signaux et messages.

§ 3. Les messages d'avertissements météorologiques et les avis intéressant la sécurité de la navi-

czeństwa żeglugi, które mają pilne znaczenie dla służby ruchomej, winny być wysyłane niezwłocznie i powtórzone w końcu najbliższego okresu milczenia (art. 17, § 2). Rzeczony komunikaty należy wydawać na przepisowych częstotliwościach, odpowiadających tej służbie ruchomej, dla której są przeznaczone; wydawanie ich należy poprzedzić sygnałem ostrzegawczym TTT.

§ 4. Zarządy spowodują, aby oprócz stałej służby informacyjnej, podanej w poprzednich paragrafach, niektóre ze stacji były obowiązane wysyłać na żądanie komunikaty meteorologiczne stacjom służby ruchomej.

§ 5. Obserwacje meteorologiczne, przesyłane przez stacje służby ruchomej, winny być zasadniczo redagowane w międzynarodowym kodzie meteorologicznym, w celu skrócenia i łatwego wykorzystania przez stacje ruchome.

B. Służba stacji radiogoniometrycznych.

§ 6. Zarządy, którym podlegają stacje radiogoniometryczne, nie biorą odpowiedzialności za następstwa wynikłe z niedokładności pomiarów radiogoniometrycznych.

§ 7. Powyższe Zarządy zgłaszają do umieszczenia w wykazie stacji radjotelegraficznych cechy charakterystyczne każdej stacji radiogoniometrycznej z podaniem co do każdej z nich wycinków, w których polu pomiary położenia dają się skutecznie dostatecznie dokładnie. Wszelkie zmiany podanych cech winny być ogłaszane niezwłocznie; zmiany wprowadzane na stałe należy zgłaszać do Biura międzynarodowego.

§ 8. (1) Pobrzące stacje radiogoniometryczne w zwykłych warunkach służby winny być w możności dokonywać i dostarczać stacjom okrętowym pomiarów położenia bądź tylko na częstotliwości 500 kc/s (600 m), bądź tylko na częstotliwości 375 kc/s (800 m), bądź też dowolnie na jednej z tych dwóch częstotliwości.

(2) Stacja lotnicza, chcąc otrzymać pomiar położenia, winna dla zażądania go wywoływać na fali 333 kc/s (900 m), albo na fali wyznaczonej dla linii przebiegu powietrznego, po której odbywa lot statek powietrzny. Stacja lotnicza, zwracając się do będących w pobliżu stacji pobrząnych, w celu otrzymania pomiaru położenia, winna zawsze posługiwać się częstotliwością pobrząnych stacji.

§ 9. Dodatek 8 podaje przepisowy tryb postępowania w służbie radiogoniometrycznej.

C. Służba radjostacji orientacyjnych morskich.

§ 10. (1) Zarządy, które uważają za wskazane zorganizować w interesie żeglugi morskiej i powietrznej służbę radjostacji orientacyjnych, mogą użyć do pełnienia tej służby:

- a) właściwych radjostacji orientacyjnych zainstalowanych na lądzie albo na okrętach umocowanych stale na kotwicy; promieniowanie ich jest dookólne albo kierunkowe;
- b) stacji stałych, stacji pobrząnych lub stacji lotniskowych, które mogą na żądanie stacji ruchomych wykonywać również pracę radjostacji orientacyjnych.

gation présentant un caractère d'urgence pour les services mobiles sont transmis immédiatement et doivent être répétés à la fin de la première période de silence qui se présente (voir Article 17, § 2). Ces messages et avis doivent être émis sur les fréquences attribuées au service mobile auquel ils sont destinés; leur transmission est précédée du signal de sécurité TTT.

§ 4. En plus des services réguliers d'information prévus dans les paragraphes précédents, les Administrations prennent les mesures nécessaires pour que certaines stations soient chargées de communiquer, sur demande, des messages météorologiques aux stations du service mobile.

§ 5. Dans un intérêt de brièveté et de bonne utilisation par les stations mobiles, les observations météorologiques transmises par les stations du service mobile doivent, en principe, être rédigées suivant un code météorologique international.

B. Service des stations radiogoniométriques.

§ 6. Les Administrations sous l'autorité desquelles sont placées les stations radiogoniométriques n'acceptent aucune responsabilité quant aux conséquences d'un relèvement inexact.

§ 7. Ces Administrations notifient, pour être insérées dans la Nomenclature des stations radiotélégraphiques, les caractéristiques de chaque station radiogoniométrique, en indiquant, pour chacune d'elles, les secteurs dans lesquels les relèvements sont normalement sûrs. Tout changement en ce qui concerne ces renseignements doit être publié sans retard; si le changement est d'une nature permanente, il doit être communiqué au Bureau international.

§ 8. (1) En service normal, les stations radiogoniométriques côtières doivent être à même de prendre et de fournir des relèvements aux stations de bord, soit sur la fréquence de 500 kc/s (600 m) seulement, soit sur la fréquence de 375 kc/s (800 m) seulement, soit indifféremment sur l'une et l'autre de ces deux fréquences.

(2) Une station d'aéronef désirant avoir un relèvement doit, pour le demander, appeler sur l'onde de 333 kc/s (900 m) ou sur une onde affectée à la route aérienne sur laquelle vole l'aéronef. Dans tous les cas où une station d'aéronef, étant à proximité de stations côtières, s'adresse à celles-ci pour obtenir un relèvement, elle doit faire usage de la fréquence de ces stations côtières.

§ 9. La procédure à suivre dans le service radiogoniométrique est donnée à l'Appendice 8.

C. Service des radiophares.

§ 10. (1) Lorsqu'une Administration juge utile, dans l'intérêt de la navigation maritime et aérienne, d'organiser un service de radiophares, elle peut employer pour ce but:

- a) des radiophares proprement dits, établis sur terre ferme ou sur des navires amarrés d'une façon permanente; ils sont à émission circulaire ou à émission directionnelle;
- b) des stations fixes, des stations côtières ou des stations aéronautiques désignées pour fonctionner aussi comme radiophares, à la demande des stations mobiles.

(2) Właściwe radiostacje orientacyjne pracują na falach od 285 do 315 kc/s (1050 — 950 m) typu wyłącznie A1 i A2.

(3) Inne stacje, zgłoszone jako radiostacje orientacyjne, posługują się normalną swą częstotliwością, stosując normalny swój typ fali nadawczej.

§ 11. Sygnały wysyłane przez radiostacje orientacyjne winny zapewnić stacjom radiogoniometrycznym możliwość dokładnego wykonania pomiarów; sygnały te należy tak wybierać, aby nie było żadnej wątpliwości w odróżnianiu sygnałów dwóch lub kilku radiostacji orientacyjnych.

§ 12. Zarządy, które zorganizowały służbę radiostacji orientacyjnych, nie biorą odpowiedzialności za następstwa wynikłe z niedokładności pomiarów, otrzymanych zapomocą tych radiostacji.

§ 13. (1) Zarządy zgłaszają do umieszczenia w wykazie stacji cechy charakterystyczne radiostacji specjalnie orientacyjnych oraz innych stacji, które mogą również pełnić pracę jako orientacyjne, z podaniem w razie potrzeby wycinków, w których połu pomiary położenia dają dostateczną dokładność.

(2) O wszelkich zmianach oraz niedokładnościach w działaniu służby radiostacji orientacyjnych należy bezzwłocznie ogłaszać. O ile zmiany te lub niedokładności noszą charakter stały, należy zgłaszać o nich do Biura międzynarodowego.

Artykuł 32.

Rachunkowość.

§ 1. (1) Taks lądowych i pokładowych nie wciąga się do telegraficznych rachunków międzynarodowych.

(2) Rachunki, dotyczące tych opłat, załatwiają Zarządy krajów zainteresowanych. Zarządy, którym podlegają stacje lądowe, wystawiają powyższe rachunki miesięcznie i przesyłają je zainteresowanemu Zarządowi.

§ 2. Gdy eksploatację stacji lądowych prowadzi nie Zarząd dotyczącego kraju, to w załatwianiu rachunków eksploatujący te stacje może zastępować Zarząd odnośnego kraju.

§ 3. Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, zalicza na dług Zarządowi, któremu podlega stacja ruchoma pochodzenia, za radiotelegramy nadane na stacjach ruchomych: taksy lądowe, taksy przypadające za przebieg na ogólnej sieci komunikacyjnej — zwane nadal taksami telegraficznymi, — taksy w pełnym wymiarze pobrane za opłacone odpowiedzi, taksy lądowe i telegraficzne pobrane za sprawozdanie, taksy za doręczenie za pośrednictwem posłańca lub poczty względnie poczty lotniczej, wreszcie taksy za dodatkowe odpisy telegramów o kilku adresach. W rachunkach za przebieg między stacją lądową a urzędem przeznaczenia, radiotelegramy uważa się za telegramy pochodzące z kraju, w którym znajduje się stacja lądowa.

§ 4. Taksy telegraficzne, które zgodnie z powyżej podanymi przepisami, należy zaliczać w ra-

(2) Les radiophares proprement dits emploient des ondes de 285 à 315 kc/s (1050 — 950 m) des types A1 et A2, exclusivement.

(3) Les autres stations notifiées comme radiophares utilisent leur fréquence normale et leur type normal d'émission.

§ 11. Les signaux émis par les radiophares doivent permettre d'effectuer une bonne mesure au radiogoniomètre; ils doivent être choisis de manière à éviter tout doute, lorsqu'il s'agit de distinguer entre deux ou plusieurs radiophares.

§ 12. Les Administrations qui ont organisé un service de radiophares n'acceptent aucune responsabilité quant aux conséquences de relevements inexactes obtenus au moyen des radiophares de ce service.

§ 13. (1) Les Administrations notifient, pour être insérées dans la Nomenclature des stations radiotélégraphiques, les caractéristiques de chaque radiophare proprement dit et de chaque station désignée pour fonctionner comme radiophare, y compris, s'il est nécessaire, l'indication des secteurs dans lesquels les relevements sont normalement sûrs.

(2) Toute modification ou toute irrégularité de fonctionnement survenant dans le service des radiophares doit être publiée sans délai; si la modification ou l'irrégularité de fonctionnement est d'une nature permanente, elle doit être notifiée au Bureau international.

Article 32.

Comptabilité.

§ 1. (1) Les taxes terrestres et de bord n'entrent pas dans les comptes télégraphiques internationaux.

(2) Les comptes concernant ces taxes sont liquidés par les Administrations des Pays intéressés. Ils sont établis mensuellement par les Administrations dont dépendent les stations terrestres, et communiqués par elles aux Administrations intéressées.

§ 2. Dans le cas où l'exploitant des stations terrestres n'est pas l'Administration du Pays, cet exploitant peut être substitué, en ce qui concerne les comptes, à l'Administration de ce Pays.

§ 3. Pour les radiotélégrammes originaires des stations mobiles, l'Administration dont dépend la station terrestre débite l'Administration dont dépend la station mobile d'origine des taxes terrestres, des taxes afférentes aux parcours sur le réseau général des voies de communication — qui seront dorénavant appelées taxes télégraphiques — des taxes totales perçues pour les réponses payées, des taxes terrestres et télégraphiques perçues pour le collationnement, des taxes afférentes à la remise par exprès, par poste ou par poste-avion et des taxes perçues pour les copies supplémentaires des télégrammes multiples. Les radiotélégrammes sont traités au point de vue de la comptabilité entre la station terrestre et le bureau de destination comme des télégrammes originaires du Pays où est établie la station terrestre.

§ 4. Pour les radiotélégrammes à destination d'un Pays situé au delà de celui auquel appartient la

chunkach za radjotelegramy, przeznaczone do kraju leżącego poza krajem, któremu podlega stacja lądowa, są bądź podane w wykazach taryfowych, dotyczących międzynarodowej korespondencji telegraficznej, bądź ustalone w specjalnych umowach, zawartych między Zarządami krajów sąsiadujących i przez nie ogłoszonych; nie mają tu jednak zastosowania taksy obliczane z uwzględnieniem minimalnej opłaty od telegramu lub jakichkolwiek innych sposobów zaokrąglenia opłaty za telegram.

§ 5. Za radjotelegramy i za płatne noty służbowe, adresowane do stacyj ruchomych, zalicza Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, na dług bezpośrednio Zarządowi, któremu podlega urząd pochodzenia: taksy lądowe, pokładowe oraz taksy lądowe i pokładowe (za radjotelegramy) pobrane za sprawdzenie, lecz tylko w wypadku, gdy telegram został do stacji ruchomej wysłany. Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, zalicza zawsze całkowite należne taksy za odpowiedzi opłacone na dług Zarządowi, któremu podlega urząd pochodzenia, w drodze rozrachunków telegraficznych, prowadzonych kolejno przez kraje, jakie brały udział w wymianie. O ile chodziłoby o taksy telegraficzne i taksy za pośrednictwo poczty względnie poczty lotniczej lub też za dodatkowe odpisy, to sposób postępowania w obrachunkach telegraficznych nie różni się od zwykłej procedury telegraficznej.

O ile radjotelegram został nadany, Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, zalicza na dobro Zarządu, któremu podlega ruchoma stacja przeznaczenia: takse pokładową, we właściwych wypadkach takse należne pośredniczącym stacjom ruchomym, całkowitą takse pobraną za odpowiedź opłaconą, takse pokładową za sprawdzenie, taksy pobrane za dodatkowe odpisy telegramów o kilku adresach oraz taksy pobrane za doręczenie za pośrednictwem poczty względnie poczty lotniczej.

§ 6. Sposób zaliczania płatnych not służbowych i odpowiedzi na telegramy nadane z odpowiedzialnością opłaconą w obrachunkach radjotelegraficznych, to jest w obrachunkach dotyczących wymiany w służbie ruchomej, nie różni się w niczem od sposobu zaliczania wszelkich innych radjotelegramów.

§ 7. Za radjotelegramy wymienione pomiędzy stacjami ruchomymi

a) za pośrednictwem jednej tylko stacji lądowej:

Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, zalicza na dług Zarządowi, któremu podlega ruchoma stacja pochodzenia: takse lądową, w odpowiednich wypadkach takse terytorjalną telegraficzną oraz takse ruchomej stacji przeznaczenia. Zalicza on na dobro Zarządu, któremu podlega stacja ruchoma przeznaczenia, takse pokładową należną tej stacji.

b) za pośrednictwem dwóch stacji lądowych:

Zarząd, któremu podlega pierwsza stacja lądowa, zalicza na dług Zarządowi, któremu podlega stacja ruchoma pochodzenia: wszystkie wpłacone taksy z wyjątkiem taksy, przypadającej stacji ruchomej pochodzenia. Zarząd, któremu podlega druga stacja lądowa, to jest ta, która ma nadać radjotelegram do stacji ruchomej przeznaczenia, zalicza na dług bezpośrednio Zarządowi, któremu podlega pierwsza sta-

station terrestre, les taxes télégraphiques à liquider conformément aux dispositions ci-dessus sont celles qui résultent soit des tableaux des tarifs afférents à la correspondance télégraphique internationale, soit d'arrangements spéciaux conclus entre les Administrations de Pays limitrophes et publiés par ces Administrations, et non les taxes qui pourraient être perçues en appliquant des minima par télégramme ou des méthodes d'arrondir les prix par télégramme de quelque manière que ce soit.

§ 5. Pour les radiotélégrammes et les avis de service taxés, à destination des stations mobiles, l'Administration dont dépend le bureau d'origine est débitée directement, par celle dont dépend la station terrestre, des taxes terrestres et de bord plus les taxes terrestres et de bord (des radiotélégrammes) applicables au collationnement, mais seulement dans le cas où le télégramme a été transmis à la station mobile. L'Administration dont dépend le bureau d'origine est toujours débitée, de Pays à Pays, s'il y a lieu, par la voie des comptes télégraphiques, et par l'Administration dont dépend la station terrestre, des taxes totales afférentes aux réponses payées. En ce qui concerne les taxes télégraphiques et les taxes relatives à la remise par poste ou par poste-avion et aux copies supplémentaires, il est opéré, pour ce qui regarde les comptes télégraphiques, conformément à la procédure télégraphique normale. L'Administration dont dépend la station terrestre crédite, pour autant que le radiotélégramme ait été transmis, celle dont dépend la station mobile destinataire: de la taxe de bord, s'il y a lieu, des taxes revenant aux stations mobiles intermédiaires, de la taxe totale perçue pour les réponses payées, de la taxe de bord relative au collationnement, des taxes perçues pour les copies supplémentaires des télégrammes multiples et des taxes perçues pour la remise par poste ou par poste-avion.

§ 6. Les avis de service taxés et les réponses aux télégrammes avec réponse payée sont traités, dans les comptes radiotélégraphiques, c'est-à-dire les comptes portant sur l'acheminement dans le service mobile, sous tous les rapports comme les autres radiotélégrammes.

§ 7. Pour les radiotélégrammes échangés entre stations mobiles,

a) par l'intermédiaire d'une seule station terrestre:

L'Administration dont dépend la station terrestre débite celle dont dépend la station mobile d'origine: de la taxe terrestre, de la taxe télégraphique territoriale, s'il y a lieu, et de la taxe de la station mobile de destination. Elle crédite l'Administration dont dépend la station mobile de destination de la taxe de bord revenant à cette station.

b) Par l'intermédiaire de deux stations terrestres:

L'Administration dont dépend la première station terrestre débite celle dont dépend la station mobile d'origine de toutes les taxes perçues, déduction faite des taxes revenant à cette station mobile. L'Administration dont dépend la seconde station terrestre — qui est celle chargée de transmettre le radiotélégramme à la station mobile destinataire — débite directement l'Administration dont dépend la

cja lądowa, taksy należne za wydanie, ale tylko w wypadku, gdy radiotelegram został do stacji ruchomej wydany.

§ 8. Za radiotelegamy, skierowane na żądanie nadawcy przez jedną albo dwie pośredniczące stacje ruchome, każda z nich zalicza takse pokładową należną jej za tranzyt na dług stacji ruchomej przeznaczenia w wypadku, gdy radiotelegram jest przeznaczony do stacji ruchomej, albo na dług stacji ruchomej pochodzenia w wypadku, gdy radiotelegram pochodzi ze stacji ruchomej.

§ 9. Likwidacja rachunków za wymianę radiotelegramów pomiędzy stacjami ruchomymi zasadniczo odbywa się bezpośrednio pomiędzy stronami, eksploatującymi powyższe stacje; strona eksploatująca stację przeznaczenia obciąża długiem stronę eksploatującą stację pochodzenia.

§ 10. (1) Do oznaczonych w poprzednich paragrafach rachunków miesięcznych, na podstawie których ma miejsce odrębny obrachunek za radiotelegamy, należy wpisywać w porządku kolejnym wszystkie radiotelegamy wraz ze wszystkimi niezbędnymi przy obrachunku wskazówkami. Rachunek winien być sporządzony w terminie 3-miesięcznym, licząc od miesiąca, którego dotyczy. Termin 3-miesięczny może być przekroczony, jeżeli zachodzą wyjątkowe trudności przy przesyłce pocztowej dokumentów pomiędzy radjostacjami a Zarządami, którym te stacje podlegają.

(2) O ile nie nastąpiło odrębne porozumienie, rachunki miesięczne są rozrachunkami ostatecznymi a ich sprawdzenie, zatwierdzenie i likwidacja winny nastąpić w terminie 6-miesięcznym, licząc od daty ich wysłania, chyba że zachodzą przy przesyłce dotyczących dokumentów wyjątkowe trudności wskutek długotrwałej drogi.

(3) Jeżeli rachunek na skutek stwierdzonej niezgodności kwot nie może być zatwierdzony, należność pomimo to winna być zapłacona w wyżej wspomnianym 6-miesięcznym terminie, a sprostowania, które uznano za konieczne wprowadzić, winny być uwzględnione w następnym rachunku miesięcznym. Należności z rachunków, których nie zapłacono w przepisany terminie względnie w terminie przedłużonym wskutek zaznaczonych wyżej wyjątkowych trudności przesyłki, obciąża się procentami w wysokości siedmiu od sta (7%) rocznie, licząc od daty dnia następnego po upływie terminu 6-miesięcznego ewentualnie przedłużonego jak wyżej.

(4) Jeżeli rachunki są przedstawiane później niż w dwa lata po dacie nadania radiotelegramów, których dotyczą, to Zarząd dłużny może odmówić sprawdzenia i uregulowania takich rachunków.

§ 11. Rządy zastrzegają sobie możność zawierania odrębnych układów bądź pomiędzy sobą, bądź z zainteresowanymi przedsiębiorstwami prywatnymi, celem stosowania w zakresie rachunkowości innych postanowień.

première station terrestre des taxes afférents à cette transmission, mais seulement dans le cas où le radiotélégramme a été transmis à la station mobile.

§ 8. Pour les radiotélégrammes qui sont acheminés, à la demande de l'expéditeur, en recourant à une ou deux stations mobiles intermédiaires, chacune de celles-ci débite la station mobile de destination, s'il s'agit d'un radiotélégramme destiné à une station mobile, ou la station mobile d'origine, quand le radiotélégramme provient d'une station mobile, de la taxe de bord lui revenant pour le transit.

§ 9. En principe, la liquidation des comptes afférents aux échanges entre stations mobiles se fait directement entre les exploitants de ces stations, l'exploitant dont dépend la station d'origine étant débité par celui dont dépend la station de destination.

§ 10. (1) Les comptes mensuels servant de base à la comptabilité spéciale des radiotélégrammes, visés aux paragraphes qui précèdent, sont établis radiotélégramme par radiotélégramme, avec toutes les indications utiles et dans un délai de trois mois à partir du mois auquel ils se rapportent. Le délai peut dépasser trois mois, quand des difficultés exceptionnelles se présentent dans le transport postal des documents entre les stations radioélectriques et les Administrations dont elles dépendent.

(2) Sauf entente contraire, les comptes mensuels servent de décompte et leur vérification, leur acceptation et leur liquidation doivent être opérées dans un délai de six mois prenant cours à la date de leur envoi, sauf quand des difficultés exceptionnelles se présentent dans le transport des documents, par suite de la très longue durée des voyages.

(3) Lorsque la constatation de différences s'oppose à l'acceptation d'un compte, le solde en est néanmoins payé dans le délai de six mois mentionné ci-dessus et les rectifications reconnues nécessaires ultérieurement sont comprises dans un compte mensuel subséquent. Les soldes des comptes qui n'ont pas été payés dans ledit délai, éventuellement augmenté du délai résultant des difficultés exceptionnelles de transport envisagées plus haut, sont productifs d'intérêts, à raison de 7% par an, à dater du lendemain du jour de l'expiration du délai de six mois, prolongé, le cas échéant, comme il est dit ci-dessus.

(4) La liquidation et le règlement des comptes présentés plus de deux ans après la date de dépôt des radiotélégrammes auxquels ces comptes se rapportent peuvent être refusés par l'Administration débitrice.

§ 11. Les Gouvernements se réservent la faculté de prendre entre eux et avec les exploitations privées intéressées des arrangements spéciaux, en vue de l'adoption d'autres dispositions concernant la comptabilité.

Artykuł 33.

Międzynarodowy doradczy Komitet techniczny dla spraw radiokomunikacji.

§ 1. Międzynarodowy doradczy Komitet techniczny dla spraw radiokomunikacji, utworzony w myśl art. 17 konwencji, ma za zadanie badać kwestje techniczne i im pokrewne, dotyczące międzynarodowych radiokomunikacji, zgłaszane przez uczestniczące w nim Zarządy i przedsiębiorstwa prywatne. Zadanie Komitetu ogranicza się do wyrażenia opinii o rozpatrywanych sprawach. Komitet przesyła swe opinie do Biura międzynarodowego w celu podania ich do wiadomości zainteresowanym Zarządom i przedsiębiorstwom prywatnym.

§ 2. (1) Komitet ten składa się podczas każdej sesji z rzeczoznawców reprezentujących Zarządy lub upoważnione do eksploatacji prywatne przedsiębiorstwa radiokomunikacyjne, które chcą uczestniczyć w pracach Komitetu i obowiązują się do pokrycia jednakowych dla wszystkich ogólnych kosztów danej sesji. Wydatki osobiste rzeczoznawców ponoszą Zarządy albo przedsiębiorstwa prywatne, które ich delegowały.

(2) Rzeczoznawcy powyższych przedsiębiorstw prywatnych uczestniczą w pracach z głosem doradczym. Jednakowoż, o ile jakiś kraj nie jest reprezentowany przez rzeczoznawcę swego Zarządu, wszyscy rzeczoznawcy upoważnionych przedsiębiorstw prywatnych tego kraju rozporządzają ogółem, bez względu na ilość osób, tylko jednym głosem decydującym.

§ 3. Zorganizowanie pierwszej sesji międzynarodowej doradczego Komitetu technicznego dla spraw radiokomunikacji oraz ustalenie programu jej prac powierza się Zarządowi holenderskiemu.

§ 4. Zarządy, reprezentowane na sesji Komitetu, na podstawie wspólnego porozumienia wyznaczają Zarząd, który ma zwołać następną sesję. Sprawy, które mają być rozpatrywane przez Komitet, przesyła się Zarządowi, który organizuje najbliższą sesję. Zarząd powyższy ustala datę i program tej sesji.

§ 5. Zasadniczo sesje międzynarodowego doradczego Komitetu technicznego dla spraw radiokomunikacji odbywają się co dwa lata.

Artykuł 34.

Biuro międzynarodowe.

§ 1. (1) Wydatki dodatkowe, związane z ułatwianiem przez Biuro międzynarodowe Związku telegraficznego spraw służby radiowej, nie powinny przekraczać 200.000 fr. rocznie, nie wliczając w to jednak: a) kosztów pozostających w związku z pracami Konferencji, b) kosztów pozostających w związku z pracami Komitetów przepisowo utworzonych, gdy kosztami temi, w myśl postanowień regulaminu ogólnego lub w myśl decyzji konferencji, należy obarczyć wszystkie Kraje układające się.

(2) Kwota 200.000 fr. może w następstwie ulegać zmianom za jednomyślną zgodą Rządów układających się.

Article 33.

Comité consultatif international technique des communications radioélectriques.

§ 1. Le Comité consultatif international technique des communications radioélectriques, institué par l'Article 17 de la Convention, est chargé d'étudier les questions techniques et connexes qui intéressent les radiocommunications internationales et qui lui sont soumises par les Administrations ou entreprises privées participantes. Son rôle se limite à émettre des avis sur les questions qu'il aura étudiées. Il transmet ces avis au Bureau international, en vue de leur communication aux Administrations et entreprises privées intéressées.

§ 2. (1) Ce Comité est formé, pour chaque réunion, des experts des Administrations et entreprises privées autorisés, d'exploitation radioélectrique, qui veulent participer à ses travaux et s'engagent à contribuer, par parts égales, aux frais communs de la réunion envisagée. Les dépenses personnelles des experts sont supportées par l'Administration ou l'entreprise privée qui a délégué ces derniers.

(2) Les experts des dites entreprises privées autorisées participent aux travaux avec voix consultative. Toutefois, lorsqu'un Pays n'est pas représenté par une Administration, les experts des entreprises privées autorisées de ce Pays disposent, pour leur ensemble et quel que soit leur nombre, d'une seule voix délibérative.

§ 3. L'Administration des Pays-Bas est chargée d'organiser la première réunion du Comité consultatif international technique des communications radioélectriques et d'établir le programme des travaux de cette réunion.

§ 4. Les Administrations qui se seront fait représenter à une réunion du Comité s'entendent pour désigner l'Administration qui convoquera la réunion suivante. Les questions à examiner par le Comité sont envoyées à l'Administration organisatrice de la première réunion à venir, et c'est cette Administration qui fixe la date et le programme de ladite réunion.

§ 5. En principe, les réunions du Comité consultatif international technique des communications radioélectriques ont lieu de deux en deux ans.

Article 34.

Bureau international.

§ 1. (1) Les dépenses supplémentaires résultant du fonctionnement du Bureau international de l'Union télégraphique, pour les besoins des services radioélectriques, ne doivent pas dépasser deux cent mille francs par an, non compris: a) les frais afférents aux travaux des Conférences, b) les frais afférents aux travaux de Comités régulièrement créés, lorsque, suivant les dispositions du Règlement général ou la décision d'une Conférence, ces frais sont à supporter par tous les Pays contractants.

(2) La somme de deux cent mille francs pourra être modifiée ultérieurement, du consentement unanime des Gouvernements contractants.

§ 2. Generalny Zarząd Związku szwajcarskiego jest powołany do zorganizowania Wydziału służby radiowej Biura międzynarodowego Związku telegraficznego wymienionego w art. 16 konwencji; sprawuje on zwierzchni nadzór, kontroluje wydatki, udziela potrzebnych zaliczek i zestawia rachunek roczny. Rachunek ten podaje się do wiadomości wszystkim pozostałym Zarządom.

§ 3. Zaliczki, wydane przez Zarząd, kontrolujący Biuro międzynarodowe na potrzeby służby radiowej, winny być zwrócone przez Zarządy dłużne w jak najkrótszym terminie, najdalej w przeciągu trzech miesięcy od daty otrzymania rachunku. Po upływie trzymiesięcznego terminu należne kwoty obciąża się procentami na rzecz Zarządu wierzyciela w wysokości siedmiu od sta (7%) rocznie, licząc od dnia upłynięcia rzeczzonego terminu.

§ 4. (1) W celu przeprowadzenia podziału kosztów, Państwa układające się zostały podzielone na 6 klas, z których każda wpłaca udziały, odpowiadające pewnej liczbie jednostek, a mianowicie:

1 klasa — 25 jednostek	4 klasa — 10 jednostek
2 „ — 20 „	5 „ — 5 „
3 „ — 15 „	6 „ — 3 „

(2) Zarządy zawiadamiają Biuro międzynarodowe, do której z klas ma być kraj ich zaliczony.

(3) Wskazane współczynniki należy pomnożyć dla każdej klasy przez ilość państw, zaliczonych do niej, poczem suma otrzymanych w ten sposób iloczynów wykaże liczbę, przez którą należy podzielić ogólny wydatek, aby otrzymać kwotę odpowiadającą jednostce wydatku.

W myśl postanowień art. 13 konwencji Waszyngtońskiej niniejszy regulamin ogólny wejdzie w życie od dnia 1 stycznia 1929 r.

W dowód czego odnośni Pełnomocnicy podpisali ten regulamin ogólny w jednym egzemplarzu, który zostaje złożony w archiwum Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki i odpis którego zostanie doręczony każdemu z Rządów.

Sporządzono w Waszyngtonie 25 listopada 1927 roku.

ZA UNJĘ POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKĄ:

H. J. Lenton
W. F. C. Morton

ZA AFRYKĘ ZWROTNIKOWĄ FRANCUSKĄ
I INNE KOLONJE:

Cassagnac

ZA AFRYKĘ ZACHODNIĄ FRANCUSKĄ:

Cassagnac

ZA AFRYKĘ ZACHODNIĄ PORTUGALSKĄ:

Arnaldo de Paiva Carvalho

ZA AFRYKĘ WSCHODNIĄ PORTUGALSKĄ
I POSIADŁOŚCI PORTUGALSKIE W AZJI:

Mario Correa Barata da Cruz

§ 2. L'Administration supérieure de la Confédération suisse est désignée pour organiser la Division des services radioélectriques du Bureau international de l'Union télégraphique mentionné à l'Article 16 de la Convention; elle en a la haute surveillance, contrôle les dépenses, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel. Ce compte est communiqué à toutes les autres Administrations.

§ 3. Les sommes avancées par l'Administration qui contrôle le Bureau international, pour les besoins des services radioélectriques, doivent être remboursées, par les Administrations débitrices, dans le plus bref délai et, au plus tard, dans les trois mois qui suivent la date de la réception du compte. Passé ce délai de trois mois, les sommes dues sont productives d'intérêts, au profit de l'Administration créditrice, à raison de sept pour cent (7%) l'an, à compter du jour de l'expiration du délai susmentionné.

§ 4. (1) Pour la répartition des frais, les États contractants sont divisés en six classes, contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1re classe 25 unités	4e classe 10 unités
2e „ 20 „	5e „ 5 „
3e „ 15 „	6e „ 3 „

(2) Les Administrations font connaître au Bureau international dans quelle classe elles désirent que leur Pays soit rangé.

(3) Les coefficients ci-dessus sont multipliés, pour chaque classe, par le nombre des États qui en font partie, et la somme des produits ainsi obtenue fournit le nombre par lequel la dépense totale doit être divisée, pour déterminer le montant de l'unité de dépense.

Conformément aux dispositions de l'Article 13 de la Convention de Washington, le présent Règlement général entrera en vigueur le 1er Janvier 1929.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé ce Règlement général en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement des États-Unis d'Amérique et dont une copie sera remise à chaque Gouvernement.

Fait à Washington, le 25 Novembre 1927.

POUR L'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

H. J. Lenton
W. F. C. Morton

POUR L'AFRIQUE ÉQUATORIALE FRANÇAISE
ET AUTRES COLONIES:

Cassagnac

POUR L'AFRIQUE OCCIDENTALE FRANÇAISE:

Cassagnac

POUR L'AFRIQUE OCCIDENTALE PORTUGAISE:

Arnaldo de Paiva Carvalho

POUR L'AFRIQUE ORIENTALE PORTUGAISE
ET LES POSSESSIONS PORTUGAISES
ASIATIQUES:

Mario Correa Barata da Cruz

- ZA NIEMCY:
Otto Arendt
Hermann Geiss
H. Harbich
Arthur Werner
Günther Suadicani
E. L. Baer
- ZA REPUBLIKĘ ARGENTYŃSKĄ:
Felipe Espil
Luis F. Orlandini
Francisco Lajous
- ZA FEDERACJĘ AUSTRALIJSKĄ:
H. P. Brown
- ZA AUSTRJĘ:
Dr. Maximilian Hartwich
Eng. Hans Pfeuffer
- ZA BELGJĘ:
J. Pierart
Goldschmidt
G. Vincent
- ZA BOLIWIJĘ:
Geo. de la Barra
- ZA BRAZYLJĘ:
P. Ceolho de Almeida
Frederico Villar
Manuel F. Simões Ayres
- ZA BULGARJĘ:
St. Bisseroff
- ZA KANADĘ:
A. Johnston
Laurent Beaudry
C. P. Edwards
W. Arthur Steel
- ZA CHILI:
I. Holger
- ZA CHINY:
Chin-Chun Wang
Chang Hsüan
Hing Ging Y. Lee
Ti-Ching Wu
- ZA REPUBLIKĘ KOLUMBJSKĄ:
Enrique Olaya H.
- ZA KOLONIĘ HISZPAŃSKĄ WYBRZEŻA
GWINEI:
Adolfo H. de Solas
- ZA KONGO BELGIJSKIE:
J. Pierart
G. Vincent
Robert Goldschmidt
- ZA KOSTARIKĘ:
J. Rafael Oreamuno
- POUR L'ALLEMAGNE:
Otto Arendt
Hermann Geiss
H. Harbich
Arthur Werner
Günther Suadicani
E. L. Baer
- POUR LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:
Felipe Espil
Luis F. Orlandini
Francisco Lajous
- POUR LA FÉDÉRATION AUSTRALIENNE:
H. P. Brown
- POUR L'AUTRICHE:
Dr. Maximilian Hartwich
Eng. Hans Pfeuffer
- POUR LA BELGIQUE:
J. Pierart
Goldschmidt
G. Vincent
- POUR LA BOLIVIE:
Geo. de la Barra
- POUR LE BRÉSIL:
P. Ceolho de Almeida
Frederico Villar
Manuel F. Simões Ayres
- POUR LA BULGARIE:
St. Bisseroff
- POUR LE CANADA:
A. Johnston
Laurent Beaudry
C. P. Edwards
W. Arthur Steel
- POUR LE CHILI:
I. Holger
- POUR LA CHINE:
Chin-Chun Wang
Chang Hsüan
Hing Ging Y. Lee
Ti-Ching Wu
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:
Enrique Olaya H.
- POUR LA COLONIE ESPAGNOLE DU GOLFE
DE GUINÉE:
Adolfo H. de Solas
- POUR LE CONGO BELGE:
J. Pierart
G. Vincent
Robert Goldschmidt
- POUR COSTA-RICA:
J. Rafael Oreamuno

- ZA KUBE:
L. Alburquerque
Gonzalo Güell
Luis Marino Pérez
- ZA CURAÇAO:
G. Schotel
- ZA CYRENAJKE:
Paolo Zonta
- ZA DANJE:
T. G. Krarup
C. Wamberg
- ZA REPUBLIKĘ DOMINIKAŃSKĄ:
M. L. Vasquez G.
- ZA EGİPT:
Horace Mayne
Aly Ibrahim
- ZA ERYTREE:
Cesare Bardeloni
- ZA HISZPANJĘ:
Mariano Amoedo
Antonio Nieto
Adolfo H. de Solas
Jose Sastre
- ZA ESTONJĘ:
G. Jallajas
- ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:
Herbert Hoover
Stephen Davis
James E. Watson
E. D. Smith
Wallace H. White, Jr.
W. R. Castle, Jr.
William Roy Vallance
C. McK. Saltzman
Thos. T. Craven
W. D. Terrell
Owen D. Young
Samuel Reber
J. Beaver White
Arthur E. Kennelly
- ZA FINLANDJĘ:
L. Åström
- ZA FRANCJĘ:
L. Boulanger
- ZA WIELKĄ BRYTANJĘ:
T. F. Purves
J. Joyce Broderick
F. W. Phillips
F. W. Home
L. F. Blandy
Air Commodore:
C. H. Boyd
A. Leslie Harris
- ZA GRECJĘ:
Th. Pentheroudakis
- ZA GUATEMALE:
J. Montano N.
- POUR CUBA:
L. Alburquerque
Gonzalo Güell
Luis Marino Pérez
- POUR CURAÇAO:
G. Schotel
- POUR LA CYRÉNAÏQUE:
Paolo Zonta
- POUR LE DANEMARK:
T. G. Krarup
C. Wamberg
- POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:
M. L. Vasquez G.
- POUR L'ÉGYPTE:
Horace Mayne
Aly Ibrahim
- POUR L'ÉRYTHRÉE:
Cesare Bardeloni
- POUR L'ESPAGNE:
Mariano Amoedo
Antonio Nieto
Adolfo H. de Solas
Jose Sastre
- POUR L'ESTONIE:
G. Jallajas
- POUR LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:
Herbert Hoover
Stephen Davis
James E. Watson
E. D. Smith
Wallace H. White, Jr.
W. R. Castle, Jr.
William Roy Vallance
C. McK. Saltzman
Thos. T. Craven
W. D. Terrell
Owen D. Young
Samuel Reber
J. Beaver White
Arthur E. Kennelly
- POUR LA FINLANDE:
L. Åström
- POUR LA FRANCE:
L. Boulanger
- POUR LA GRANDE-BRETAGNE:
T. F. Purves
J. Joyce Broderick
F. W. Phillips
F. W. Home
L. F. Blandy
Air Commodore:
C. H. Boyd
A. Leslie Harris
- POUR LA GRÈCE:
Th. Pentheroudakis
- POUR LE GUATÉMALA:
J. Montano N.

- ZA REPUBLIKĘ HAITI:
Raoul Lizaire
- ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:
Luis Bográn
- ZA WĘGRY:
Bernard de Paskay
- ZA INDJE BRYTYJSKIE:
P. J. Edmunds
P. N. Mitra
- ZA INDJE HOLENDERSKIE:
G. C. Holtzappel
Warnsinck
G. Schotel
van Dooren
- ZA INDOCHINY FRANCUSKIE:
G. Jullien
- ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJI:
P. S. MacCathmhaoil
T. S. O'Muineachain
- ZA WŁOCHY:
Giuseppe Gneme
Giacomo Barbera
Gino Montefinale
- ZA JAPONJĘ:
Za Chosen, Taiwan, Sachalin japoński, Terytorjum dzierzawne Kuantungu oraz Terytorjum wysp Mórz Południowych pod mandatem japońskim:
S. Sawada
N. Morita
K. Nishizaki
I. Yamamoto
Sannosuke Inada
T. Ushizawa
T. Nakagami
- ZA REPUBLIKĘ LIBERJI:
Ernest Lyon
Z zastrzeżeniem ratyfikacji przez liberyjski senat.
- ZA MADAGASKAR:
G. Jullien
- ZA MAROKKO (z wyjątkiem zony hiszpańskiej):
Frederic Knobel
- ZA MEKSYK:
Pedro N. Cota
Juan B. Saldaña
- ZA NIKARAGUĘ:
Manuel Zavala
- ZA NORWEGJĘ:
N. Nickelson
Harmod Peterson
P. Tennfjord
J. J. Larsen
- ZA NOWĄ ZELANDJĘ:
A. Gibbs
- ZA REPUBLIKĘ PANAMY:
R. J. Alfaro
- POUR LA RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:
Raoul Lizaire
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE HONDURAS:
Luis Bográn
- POUR LA HONGRIE:
Bernard de Paskay
- POUR LES INDES BRITANNIQUES:
P. J. Edmunds
P. N. Mitra
- POUR LES INDES NÉERLANDAISES:
G. C. Holtzappel
Warnsinck
G. Schotel
van Dooren
- POUR L'INDOCHINE FRANÇAISE:
G. Jullien
- POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:
P. S. MacCathmhaoil
T. S. O'Muineachain
- POUR L'ITALIE:
Giuseppe Gneme
Giacomo Barbera
Gino Montefinale
- POUR LE JAPON:
Pour Chosen, Taiwan, Sakhalin japonais, le Territoire à bail du Kouangtoug et le Territoire des Îles des Mers du Sud sous mandat japonais
S. Sawada
N. Morita
K. Nishizaki
I. Yamamoto
Sannosuke Inada
T. Ushizawa
T. Nakagami
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:
Ernest Lyon
Subj. to the ratification of Liberian Senate.
- POUR MADAGASCAR:
G. Jullien
- POUR LE MAROC (À l'exception de la zone espagnole):
Frederic Knobel
- POUR LE MEXIQUE:
Pedro N. Cota
Juan B. Saldaña
- POUR LE NICARAGUA:
Manuel Zavala
- POUR LA NORVÈGE:
N. Nickelson
Harmod Peterson
P. Tennfjord
J. J. Larsen
- POUR LA NOUVELLE-ZÉLANDE:
A. Gibbs
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
R. J. Alfaro

- ZA PARAGWAJ:
Juan Vicente Ramiriz
- ZA HOLANDJĘ:
G. J. Holker
J. A. Bland van den Berg
W. Kruijt
E. F. W. Völter
Warnsinck
- ZA PERU:
A. Gonzáles-Prada
- ZA POLSKĘ:
z zastrzeżeniem dotyczącem § 4 art. 5, zamieszczonem w protokóle ósmego plenarnego posiedzenia Konferencji w Waszyngtonie dnia 22 listopada 1927 r.
Eugène Stalinger
- ZA PORTUGALJĘ:
José de Liz Ferreira Junior
- ZA RUMUNJĘ:
G. Cretziano (ad referendum)
- ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:
Francisco A. Lima
- ZA KRÓLESTWO SERBÓW, CHORWATÓW
I SŁOWENCÓW:
V. Antoniéovich
- ZA SYJAM:
Nides Virajakich
- ZA PERSJĘ:
ad referendum
D. Meltah
- ZA WŁOSKIE SOMALI:
Valero Della Campana
- ZA SZWECJĘ:
Hamilton
Litström
Lemoine
- ZA SZWAJCARJĘ:
E. Nussbaum
- ZA SURINAM:
G. Schotel
- ZA TERYTORJA SYRYJSKO-LIBANSKIE:
Frederic Knobel
- ZA REPUBLIKĘ SAN-MARINO:
Frn. Ferrari
- ZA CZECHOSŁOWACJĘ:
Dr. Otto Kučera
Eng. Strnad
- ZA TRIPOLITANJĘ:
Settimio Aurini
- ZA TUNIS:
Frederic Knobel
- ZA TURCJĘ:
J. A. Bland van den Berg
- ZA URUGWAJ:
Varela
- ZA WENEZUELĘ:
Luis Churion
- POUR LE PARAGUAY:
Juan Vicente Ramiriz
- POUR LES PAYS-BAS:
G. J. Holker
J. A. Bland van den Berg
W. Kruijt
E. F. W. Völter
Warnsinck
- POUR LE PÉROU:
A. Gonzáles-Prada
- POUR LA POLOGNE:
avec la réserve concernant le paragraphe 4 de l'Article 5 figurant dans le procès-verbal de la huitième séance plénière du 22 novembre 1927 de la Conférence de Washington.
Eugène Stalinger
- POUR LE PORTUGAL:
José de Liz Ferreira Junior
- POUR LA ROUMANIE:
G. Cretziano (ad referendum)
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:
Francisco A. Lima
- POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES
ET SLOVÈNES:
V. Antoniéovich
- POUR LE SIAM:
Nides Virajakich
- POUR LA PERSE:
D. Meltah
ad referendum
- POUR LA SOMALIE ITALIENNE:
Valero Della Campana
- POUR LA SUÈDE:
Hamilton
Litström
Lemoine
- POUR LA SUISSE:
E. Nussbaum
- POUR SURINAM:
G. Schotel
- POUR LES TERRITOIRES SYRO-LIBANAIS:
Frederic Knobel
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:
Frn. Ferrari
- POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:
Dr. Otto Kučera
Eng. Strnad
- POUR LA TRIPOLITAINE:
Settimio Aurini
- POUR LA TUNISIE:
Frederic Knobel
- POUR LA TURQUIE:
J. A. Bland van den Berg
- POUR L'URUGUAY:
Varela
- POUR LE VÉNÉZUELA:
Luis Churion

Dodatek 1.

Wykaz skrótów mających zastosowanie w radiokomunikacjach.

(Patrz Art. 9 regulaminu ogólnego).

KOD Q1)

I. Skróty dla wszystkich rodzajów służby.

Skrót	Zapytanie	Odpowiedź lub zawiadomienie
QRA	Jaka jest nazwa waszej stacji?	Nazwa mojej stacji jest...
QRB	W jakiej odległości przybliżonej znajdujecie się od mojej stacji?	Przybliżona odległość pomiędzy naszymi stacjami wynosi... mil morskich (<i>lub</i> ... klm).
QRC	Jakie przedsiębiorstwo prywatne (<i>lub</i> zarząd Państwowy) likwiduje rachunki za wymianę waszej stacji?	Rachunki za wymianę mojej stacji likwiduje przedsiębiorstwo prywatne... (<i>lub</i> Zarząd Państwowy...).
QRD	Dokąd dążycie?	Dążę do...
QRE	Jakiej narodowości jest wasza stacja?	Moja stacja jest narodowości...
QRF	Skąd przybywacie?	Przybywam z...
QRG	Czy zechcielibyście wskazać mi dokładną długość mojej fali (moją częstotliwość) w metrach (<i>lub</i> w kilocycłach)?	Dokładna długość waszej fali wynosi... metrów (<i>lub</i> ... kilocycłów).
QRH	Jaka jest dokładna długość waszej fali (wasza częstotliwość) w metrach (<i>lub</i> w kilocycłach)?	Dokładna długość mojej fali (moja częstotliwość) wynosi... metrów (<i>lub</i> ... kilocycłów).
QRI	Czy ton mojej emisji jest zły?	Ton waszej emisji jest zły...
QRJ	Czy odbieracie mnie źle?	Nie możemy was odbierać.
QRK	Czy sygnały moje są słabe?	Wasze sygnały są zbyt słabe.
QRK	Czy odbieracie mnie dobrze?	Odbieramy was dobrze.
QRL	Czy sygnały moje są dobre?	Wasze sygnały są dobre.
QRL	Czy jesteście zajęci?	Jestem zajęty (<i>lub</i> jestem zajęty z...). Proszę nie przeszkadzać.
QRM	Czy wam przeszkadzają?	Przeszkadzają mi.
QRN	Czy przeszkadzają wam wyładowania atmosferyczne?	Przeszkadzają mi wyładowania atmosferyczne.
QRO	Czy mam powiększyć energię?	Powiększajcie energię.
QRP	Czy mam zmniejszyć energię?	Zmniejszajcie energię.
QRQ	Czy mam nadawać prędzej?	Nadawajcie prędzej (... wyrazów na minutę).
QRS	Czy mam nadawać wolniej?	Nadawajcie wolniej (... wyrazów na minutę).
QRT	Czy mam przerwać nadawanie?	Przerwijcie nadawanie.
QRU	Czy macie co dla mnie?	Nie mam nic dla was.
QRV	Czy mam nadawać serję VVV?	Nadawajcie serję VVV...
QRW	Czy mam zawiadomić... że wołacie ją?	Proszę zawiadomić... że wołam ją.
QRX	Czy mam czekać?	Czekajcie, aż skończę wymianę z...
QRY	Kiedy zawezwiecie mnie?	Zawezwę was natychmiast (<i>lub</i> o... godzinie).
QRY	Który jestem z kolei?	Wasza kolej Nr... (<i>lub</i> według innego oznaczenia).
QRZ	Kto mnie woła?	Woła was...
QSA	Jaka jest siła moich sygnałów? (od 1 do 5)?	Siła waszych sygnałów jest... (od 1 do 5).
QSB	Czy siła moich sygnałów zmienia się?	Siła waszych sygnałów zmienia się.
QSC	Czy moje sygnały zanikają chwilami zupełnie?	Wasze sygnały zanikają chwilami zupełnie.
QSD	Czy moje nadawanie (kluczem) jest złe?	Wasze nadawanie jest złe.
QSE	Czy znaki moje wychodzą wyraźnie?	Wasze sygnały są nieczytelne.
QSF	Czy moje nadawanie automatyczne jest dobre?	Znaki wasze zlewają się.
QSG	Czy mam nadawać telegramy serjami po 5, 10 (<i>lub</i> według innego oznaczenia)?	Wasze nadawanie automatyczne zanika.
QSH	Czy mam nadawać telegramy w całości powtarzając je dwukrotnie?	Nadawajcie telegramy serjami po 5, 10 (<i>lub</i> według innego oznaczenia).
QSI	Czy mam wydawać telegramy w porządku kolejnym bez powtarzania?	Nadawajcie telegramy w całości powtarzając je dwukrotnie.
QSI		Wydawajcie telegramy w porządku kolejnym bez powtarzania.

1) Skróty wyrażają zapytanie, gdy po nich następuje znak zapytania.

Skrót	Zapytanie	Odpowiedź lub zawiadomienie
Q SJ	Jaka jest taksa od wyrazu do... łącznie z wazszą wewnętrzną taksą telegraficzną?	Taksa od wyrazu do... wynosi... fr. łącznie z naszą wewnętrzną taksą telegraficzną.
Q SK	Czy mam zawiesić wymianę? O której godzinie zawołacie mnie?	Zawieście wymianę. Zawołam was o godzinie ..
Q SL	Czy możecie dać mi potwierdzenie odbioru?	Daję wam potwierdzenie odbioru.
Q SM	Czy otrzymaliście moje potwierdzenie odbioru?	Nie otrzymałem waszego potwierdzenia odbioru.
Q SN	Czy możecie odbierać mnie w tej chwili? Czy mam nasłuchiwać?	Nie mogę odbierać was w danej chwili. Nasłuchujcie.
Q SO	Czy macie bezpośrednią łączność z... (lub za pośrednictwem...)?	Mam bezpośrednią łączność z... (lub za pośrednictwem...).
Q SP	Czy nie nadalibyście tranzytem do... bezpłatnie?	Nadam tranzytem do... bezpłatnie.
Q SQ	Czy mam nadawać każde słowo lub grupę tylko raz?	Nadawajcie każde słowo lub grupę tylko raz.
Q SR	Czy wezwanie w niebezpieczeństwie odebrane z... zostało załatwione?	Wezwanie w niebezpieczeństwie odebrane z... zostało załatwione przez
Q SU	Czy mam nadawać na... metrach (lub na... kilocykłach) falą typu A1, A2, A3 lub B?	Nadawajcie na... metrach (lub na... kilocykłach) falą typu A1, A2, A3 lub B Słucham was.
Q SV	Czy mam przejść na falę... metrów (lub... kilocykłów) w dalszym ciągu naszej wymiany i prowadzić ją dalej po wysłaniu kilku VVV?	Przejdźcie na falę... metrów (lub... kilocykłów) w dalszym ciągu naszej wymiany i prowadźcie ją dalej po wysłaniu kilku VVV.
Q SW	Czy nie chcielibyście nadawać na... metrach (lub na... kilocykłach) falą typu A1, A2, A3 lub B?	Będę nadawał na... metrach (lub na... kilocykłach) falą typu A1, A2, A3 lub B. Nasłuchujcie.
Q SX	Czy długość mojej fali (moja częstotliwość) się zmienia?	Długość waszej fali (wasza częstotliwość) zmienia się.
Q SY	Czy mam nadawać na fali... metrów (lub... kilocykłów) bez zmiany typu fali?	Nadawajcie na fali... metrów (lub... kilocykłów), nie zmieniając typu fali.
Q SZ	Czy mam nadawać każde słowo lub grupę dwukrotnie?	Nadawajcie każde słowo lub grupę dwukrotnie.
Q TA	Czy mam unieważnić telegram Nr...?	Unieważnijcie telegram Nr... .
Q TB	Czy zgadzacie się z mojem obliczeniem ilości wyrazów?	Nie zgadzam się z waszem obliczeniem ilości wyrazów; powtórzę pierwszą literę każdego wyrazu i pierwszą cyfrę każdej liczby.
Q TC	Ile telegramów macie do wydania?	Mam... telegramów do was (lub do...).
Q TD	Czy zgadzacie się z obliczoną ilością słów, którą wam potwierdziliśmy?	Zgadzam się z obliczoną ilością słów, którą mi potwierdziliście.
Q TE	Jakie jest moje istotne położenie sytuacyjne? lub jakie jest moje istotne położenie sytuacyjne względem...?	Wasze istotne położenie sytuacyjne jest... stopni, lub wasze istotne położenie sytuacyjne względem... jest... stopni o godzinie...
Q TF	Czy nie zechcielibyście wskazać mi położenia mojej stacji na podstawie pomiarów zdjętych przez stacje radjogoniometryczne, które kontrolujecie?	Położenie waszej stacji na podstawie pomiarów zdjętych przez stacje radjogoniometryczne, które kontroluję jest... szerokości... długości.
Q TG	Czy nie zechcielibyście nadawać waszego znaku wywoławczego w ciągu minuty na fali... metrów (lub... kilocykłów), aby umożliwić mi określenie waszego położenia sytuacyjnego?	Nadaję swój znak wywoławczy w ciągu minuty na fali... metrów (lub... kilocykłów), aby umożliwić wam określenie mego położenia sytuacyjnego.
Q TH	Jakie jest wasze położenie co do szerokości i długości (lub według innego oznaczenia)?	Moje położenie jest... szerokości... długości (lub według innego oznaczenia).
Q TI	Jaki jest wasz rzeczywisty kurs?	Mój kurs jest... stopni.
Q TJ	Jaka jest wasza szybkość?	Moja szybkość wynosi... węzłów (lub... kilometrów) na godzinę.
Q TK	Jaki jest istotny pomiar radjogoniometryczny z... względem was?	Istotny pomiar radjogoniometryczny z... względem mnie jest... stopni o godzinie...
Q TL	Czy nadajecie sygnały radjowe, aby umożliwić mi określenie mego położenia sytuacyjnego względem radjostacji orientacyjnej morskiej?	Nadaję sygnały radjowe, aby umożliwić wam określenie waszego położenia sytuacyjnego względem radjostacji orientacyjnej morskiej.

Skrót	Zapytanie	Odpowiedź lub zawiadomienie
QTM	Czy nadajecie sygnały radiowe i podwodne sygnały akustyczne, aby umożliwić mi określenie naszego położenia sytuacyjnego i mojej odległości?	Nadaję sygnały radiowe i podwodne sygnały akustyczne, aby umożliwić wam określenie waszego położenia sytuacyjnego i waszej odległości.
QTN	Czy możecie zdjąć pomiar radjogoniometryczny mojej stacji (<i>lub ...</i>) względem was?	Nie mogę zdjąć pomiaru radjogoniometrycznego waszej stacji (<i>lub ...</i>) względem mnie.
QTP	Czy zawijacie do basenu (<i>lub do portu</i>)?	Zawijam do basenu (<i>lub portu</i>).
QTR	Która jest godzina dokładnie?	Jest godzina dokładnie...
QTS	Jakie jest istotne położenie sytuacyjne waszej stacji w stosunku do mnie?	Istotne położenie sytuacyjne mojej stacji względem was jest... o godzinie...
QTU	Jakie są godziny służbowe waszej stacji?	Godziny służbowe mojej stacji są od... do...

II. Skróty mające przeważnie zastosowanie w lotniczej służbie radiowej.

Skrót	Zapytanie	Odpowiedź lub zawiadomienie
QAA	O której godzinie spodziewacie się przybyć do?	Spodziewam się przybyć do... o godzinie...
QAB	Czy macie kurs do...?	Mam kurs do... lub weźcie kurs do...
QAC	Czy wracacie do...?	Wracam do... lub wracajcie do...
QAD	O której godzinie opuściliście... (<i>miejsce odjazdu</i>)?	Opuściłem... (<i>miejsce odjazdu</i>) o godzinie...
QAE	Czy macie wiadomości od... (<i>znak wywoławczy stacji lotniczej</i>)?	Nie mam wiadomości od... (<i>znak wywoławczy stacji lotniczej</i>).
QAF	O której godzinie przeszliście...?	Przeszedłem... o godzinie...
QAH	Jaka jest wasza wysokość?	Moja wysokość wynosi... metrów (<i>lub według innego oznaczenia</i>).
QAI	Czy jakikolwiek statek powietrzny w moim sąsiedztwie zgłosił swoją obecność?	Żaden statek powietrzny w waszym sąsiedztwie nie zgłosił swej obecności.
QAJ	Czy mam poszukiwać innego statku powietrznego w moim sąsiedztwie?	Szukajcie innego statku powietrznego w waszym sąsiedztwie <i>lub</i> szukajcie... (<i>znak wywoławczy stacji lotniczej</i>), który leciał około... (<i>lub w kierunku...</i>) o godzinie...
QAK	Na jakiej fali będziecie nadawali meteorologiczne komunikaty ostrzegawcze?	Będę nadawał meteorologiczne komunikaty ostrzegawcze na fali... metrów (<i>lub... kilocykłów</i>).
QAL	Czy będziecie lądowali w...?	Będę lądował w... <i>lub</i> lądujcie w...
QAM	Czy możecie mi dać ostatni komunikat meteorologiczny o pogodzie z... (<i>miejsce obserwacji</i>)?	Oto ostatni komunikat meteorologiczny o pogodzie z... (<i>miejsce obserwacji</i>).
QAN	Czy możecie mi dać ostatni komunikat meteorologiczny o wietrze nad ziemią z... (<i>miejsce obserwacji</i>)?	Oto ostatni komunikat meteorologiczny o wietrze nad ziemią z... (<i>miejsce obserwacji</i>).
QAO	Czy możecie mi dać komunikat meteorologiczny o wietrze górnym z... (<i>miejsce obserwacji</i>)?	Oto ostatni komunikat meteorologiczny o wietrze górnym z... (<i>miejsce obserwacji</i>).
QAP	Czy mam nasłuchiwać was (<i>lub...</i>) na... metrach (<i>lub na... kilocykłach</i>)?	Nasłuchujcie mnie (<i>lub...</i>) na... metrach (<i>lub na... kilocykłach</i>).
QAQ	Czy nie zechcielibyście przyspieszyć odpowiedzi na telegram Nr. ... <i>lub według innego oznaczenia</i> ?	Przyspieszę odpowiedź na telegram Nr. ... (<i>lub inne oznaczenie</i>).
QAR	Czy mam odpowiedzieć... zamiast was?	Odpowiedzcie... zamiast mnie.
QAS	Czy mam wydawać telegram Nr. ... (<i>lub inne oznaczenie</i>) do...?	Wydawajcie telegram Nr. ... (<i>lub inne oznaczenie</i>) do...
QAT	Czy mogę nadawać w dalszym ciągu?	Słuchajcie przed nadawaniem; przeszkadzacie <i>lub</i> Słuchajcie przed nadawaniem; nadajecie jednocześnie z...

Skrót	Zapytanie	Odpowiedź lub zawiadomienie
QAU	Jaka jest ostatnia wiadomość otrzymana przez was od...?	Ostatnia wiadomość otrzymana przez nas od... jest...
QAV	Czy wywołujecie mnie? lub czy wywołujecie... (znak wywoławczy stacji lotniczej)?	Wywołuję was lub wywołuję... (znak wywoławczy stacji lotniczej).
QAW	Czy mam przerwać nasłuchiwanie do godziny...?	Przerwijcie nasłuchiwanie do godziny...
QAX	Czy otrzymaliście sygnał naglący, wydany przez... (znak wywoławczy stacji lotniczej)?	Otrzymałem sygnał naglący, wydany przez... (znak wywoławczy stacji lotniczej) o godzinie...
QAY	Czy otrzymaliście sygnał niebezpieczeństwa, wydany przez... (znak wywoławczy stacji lotniczej)?	Otrzymałem sygnał niebezpieczeństwa, wydany przez... (znak wywoławczy stacji lotniczej) o godzinie...
QAZ	Czy możecie odbierać pomimo burzy?	Nie mogę odbierać dalej. Przerywam nasłuch z powodu burzy.

III. Skrótóy różne.

Skrót	Znaczenie
C	Tak.
N	Nie.
P	Zapowiada w służbie ruchomej telegram prywatny (używa się w nagłówku).
W	Wyraz lub wyrazy.
AA	Wszystko po... (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).
AB	Wszystko przed... (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).
AL	Wszystko nadane (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).
BN	Wszystko pomiędzy... (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).
BQ	Odpowiedź na żądanie sprostowania.
CL	Zamykam stację.
CS	Znak wywoławczy (używa się przy żądaniu lub powtórzeniu znaku wywoławczego).
DB	Nie mogę dać wam pomiaru radjogoniometrycznego, nie znajdujecie się w sprawdzonym polu wycinka tej stacji.
DC	Minimum waszego sygnału jest odpowiedniem do pomiaru.
DF	Wasze położenie sytuacyjne o godz. ... było ... stopni w wycinku wątpliwym tej stacji, z możliwą pomyłką do dwóch stopni.
DG	Zawiadomcie mnie jeżeli stwierdzicie błąd w podanym wam pomiarze.
DI	Pomiar radjogoniometryczny wątpliwy wskutek złej jakości waszego sygnału.
DJ	Pomiar radjogoniometryczny wątpliwy wskutek zakłóceń.
DL	Wasze położenie sytuacyjne o godzinie ... było ... stopni w wycinku niepewnym tej stacji.
DO	Pomiar radjogoniometryczny wątpliwy. Żądajcie pomiaru później lub o godzinie ...
DP	Poza 50 milami błąd pomiaru radjogoniometrycznego może wynosić dwa stopnie.
DS	Uregulujcie wasz nadajnik. Minimum waszego sygnału jest zbyt rozległe.
DT	Nie możemy dać wam pomiaru radjogoniometrycznego, minimum waszego sygnału jest zbyt rozległe.
DY	Ta stacja jest obukierunkowa, jaki jest wasz przybliżony kierunek w stopniach względem tej stacji?
DZ	Wasz pomiar radjogoniometryczny jest wzajemny (używa wyłącznie stacja kontrolująca w grupie stacyj radjogoniometrycznych gdy zwraca się do innych stacyj tej grupy).
ER	Tu... (używa się przed nazwą stacji ruchomej przy nadawaniu wskazówek co do kursu).
GA	Rozpocznijcie ponownie wydawanie (używa się przeważnie w służbie stałej).
JM	Jeżeli mogę nadawać, wyślijcie serję kresiek. Gdy mam zaprzestać nadawać, wyślijcie serję kroppek (nie należy używać na fali 600 m [500 kc/s]).
MN	Minuta lub minuty (używa się dla oznaczenia czasu wyczekiwania).
NW	Wznawiam nadawanie (używa się przeważnie w służbie stałej).
OK	Zgoda.
RQ	Żądanie sprostowania.

Skrót	Znaczenie
SA	Zapowiada nazwę stacji lotniczej (<i>używa się przy nadawaniu wskazówek co do przejścia</i>).
SF	Zapowiada nazwę stacji lotniskowej.
SN	Zapowiada nazwę stacji pobrzeżnej.
SS	Zapowiada nazwę stacji okrętowej (<i>używa się przy nadawaniu wskazówek co do przejścia</i>).
TR	Żądanie lub wysłanie wskazówek dotyczących stacji ruchomej.
UA	Czy zgadzamy się?
WA	Wyraz po . . . (<i>używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia</i>).
WB	Wyraz przed . . . (<i>używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia</i>).
XS	Wyladowania atmosferyczne.
YS	Zobaczcie waszą notę służbową.
ABV	Skracajcie korespondencję, używając skrótów międzynarodowych <i>lub</i>
	Powtórzcie (<i>lub</i> powtarzam) cyfry w skrótach.
ADR	Adres (<i>używa się po znaku zapytania, celem żądania powtórzenia</i>).
CFM	Potwierdźcie <i>lub</i> potwierdzamy.
COL	Porównajcie teksty <i>lub</i> porównywam teksty.
ITP	Znaki przestankowe liczy się.
MSG	Zapowiada telegram dotyczący służby okrętowej (<i>używa się w nagłówku</i>).
PBL	Nagłówek (<i>używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia</i>).
REF	Powołujemy się na . . . <i>lub</i> powołujcie się na . . .
RPT	Powtórzcie <i>lub</i> powtarzam (<i>używa się przy żądaniu powtórzenia lub powtórzeniu całości lub części korespondencji, poczem następują skróty wskazówek odpowiednich</i>).
SIG	Podpis (<i>używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia</i>).
SVC	Zapowiada telegram służbowy dotyczący korespondencji prywatnej (<i>używa się na wstępie</i>).
TFC	Korespondencja.
TXT	Tekst (<i>używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia</i>).

Dodatek 2.

Doniesienie o naruszeniu przepisów konwencji radiotelegraficznej lub regulaminów służbowych.

(Patrz Art. 12 regulaminu ogólnego).

Szczegóły dotyczące stacji wykraczającej przeciwko Regulaminowi.

1. Nazwa, o ile jest znana (literami drukowanymi) (Uwaga a)
2. Znak wywoławczy (literami drukowanymi)
3. Narodowość, o ile jest znana
4. Używana fala (kc's lub m)
5. System (Uwaga b)

Szczegóły dotyczące stacji donoszącej o wykroczeniu.

6. Nazwa (literami drukowanymi)
7. Znak wywoławczy (literami drukowanymi)
8. Narodowość
9. Położenie przybliżone (Uwaga c)

Szczegóły naruszenia przepisów.

10. Nazwa (Uwaga d) stacji, mającej łączność ze stacją wykraczającą
11. Znak wywoławczy stacji, mającej łączność ze stacją wykraczającą
12. Godzina (Uwaga e) i data
13. Rodzaj wykroczenia (Uwaga f)

14. Wyciąg z dziennika okrętowego i inne dokumenty uzasadniające doniesienie (w razie potrzeby pisać na odwrotnej stronie). Godzina.

15. Zaświadczenie.

Zaświadczam, że o ile mi wiadomo, powyższe doniesienie jest wyczerpujące i dokładne.

Data: 19 *)

*) Doniesienie niniejsze winno być podpisane przez operatora radiowego, który zauważył wykroczenie, i kontrasygnowane przez dowódcę okrętu względnie statku powietrznego lub przez kierownika stacji lądowej.

Część B. Opisowy wykaz stacji.

(Nazwa kraju

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Dokładne położenie geograficzne anteny nadawczej	F a l a		Normalna wartość promieniowania wyrażona w metr- amperach	Wysokość anteny i natężenia prądu u podstawy	S ł u z b a		Taksy	Uwagi
			Typ	Częstotliwość (długość)			Rodzaj	Godziny służbowe		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Tom II. Stacje pełniące specjalne rodzaje służby.

A. Stacje radjogoniometryczne.

(Nazwa kraju

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Dokładne położenie geograficzne stacji	F a l e — T y p y			Normalna wartość promieniowania wyrażona w metr- amperach	Wysokość anteny i natężenia prądu u podstawy	Nazwa i znak wywoławczy stacji, z którą należy się połączyć, o ile stacja nie posiada nadajnika	Uwagi (wycinek pomiaru, godziny otwarcia, taksa etc.)
			częstotliwość (długość)						
			Dla wywołania stacji radjogoniometrycznej	Dla sygnałów żądanych celem uskutecznienia pomiarów	Dla nadawania pomiarów				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

B. Radjostacje orientacyjne morskie.

(Nazwa Kraju

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Dokładne położenie geograficzne anteny nadawczej	F a l e — T y p y		Normalna wartość promieniowania wyrażona w metr- amperach	Wysokość anteny i natężenie prądu u podstawy	Swoisty sygnał wysyłany przez stację	Nazwa i znak wywoławczy stacji, z którą należy się połączyć, o ile stacja nie jest w stanie nadawać i odbierać komunikaty	Uwagi
			częstotliwość (długość)						
			Dla ządania emisji	Dla emisji					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

C. Stacje nadające sygnały czasu.

(Nazwa Kraju.....)

(Ogólne instrukcje dotyczące sygnałów czasu).

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	F a l a		Godziny nadawania	Sposób
		Typ	Częstotliwość (długość)		
1	2	3	4	5	6

D. Stacje wysyłające regularne komunikaty meteorologiczne.

(Nazwa Kraju.....)

(Ogólne wskazówki dotyczące komunikatów meteorologicznych).

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	F a l a		Godziny nadawania	Uwagi
		Typ	Częstotliwość (długość)		
	2	3	4	5	6

E. Stacje wysyłające zawiadomienia dla żeglugi.

(Nazwy stacji według krajów z niezbędnymi wskazówkami)

F. Stacje nadające komunikaty prasowe przeznaczone dla ogółu (CQ).

(Nazwa Kraju.....)

(Nazwa stacji z niezbędnymi wskazówkami)

Tom III. Stacje okrętowe.

Wykaz opisowy stacji.

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Kraj	Fala		Normalna moc promieniowania wyrażona w metramperach	Wysokość anteny i natężenie prądu u podstawy	Służba		Taksy	Zarząd lub przedsiębiorstwo prywatne, do którego należy kierować rachunki	Uwagi
			Typ	Częstotliwość (długość)			Rodzaj	Godziny otwarcia			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Tom. IV. Stacje statków napowietrznych (stacje lotnicze).

Wykaz opisowy stacji.

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Kraj	F a l e		S ł u ż b a		U w a g i
			Typ	Częstotliwość (długość)	Rodzaj	Godziny służbowe	
1	2	3	4	5	6	7	8

Tom V. Stacje radiofoniczne.

Część A. Alfabetyczny wykaz stacji.

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Stronica w części B
1	2	3

Część B. Wykaz opisowy stacji.

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Dokładne położenie geograficzne anteny nadawczej	Częstotliwość (długość fali)	Normalna wartość promieniowania wyrażona w metramperach	Wysokość anteny i natężenia prądu u podstawy	Nazwa Zarządu lub przedsiębiorstwa prywatnego nadającego	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8

Dodatek 4.

Skala używana dla wyrażenia siły sygnałów.

(Patrz Art. 9 ogólnego regulaminu).

- 1 = zaledwie uchwytny; nieczytelny.
- 2 = słaby; chwilami czytelny.
- 3 = dość dobry; czytelny, lecz z trudnością.
- 4 = dobry; czytelny.
- 5 = bardzo dobry; doskonale czytelny.

Dodatek 5.

Godziny służbowe okrętów, zaliczonych do drugiej kategorii.

(Patrz tablicę i mapkę załącznika 6-go oraz art. 13 i 20 ogólnego regulaminu).

Strefy	Granice zachodnie	Granice wschodnie	Czas trwania służby (czas średni według Greenwich)	
			8 godzin	16 godzin
A Ocean Atlantycki Wschodni, Morze Śródziemne, Morze Północne, Bałtyk.	Południk 30° W. Brzeg Grenlandji.	Południk 30° E. na południe od brzegu Afryki, Wschodnia granica Morza Śródziemnego, Morza Czarnego i Bałtyku, Południk 30° E. na północ od Norwegji.	od 8 do 10 godz. od 12 do 14 godz. od 16 do 18 godz. od 20 do 22 godz.	od 0 do 6 godz. od 8 do 14 godz. od 16 do 18 godz. od 20 do 22 godz.
B Ocean Indyjski, Ocean Arktyczny Wschodni.	Wschodnia granica strefy A.	Południk 80° E. Zachodni brzeg Ceylonu u Pont d'Adam, od niego na zachód, wzdłuż Brzegów Indji.	od 4 do 6 godz. od 8 do 10 godz. od 12 do 14 godz. od 16 do 18 godz.	od 0 do 2 godz. od 4 do 10 godz. od 12 do 14 godz. od 16 do 18 godz. od 20 do 24 godz.
C Morze Chińskie, Ocean Spokojny Zachodni.	Wschodnia granica strefy B.	Południk 160° E.	od 0 do 2 godz. od 4 do 6 godz. od 8 do 10 godz. od 12 do 14 godz.	od 0 do 6 godz. od 8 do 10 godz. od 12 do 14 godz. od 16 do 22 godz.
D Ocean Spokojny Centralny.	Wschodnia granica strefy C.	Południk 140° W.	od 0 do 2 godz. od 4 do 6 godz. od 8 do 10 godz. od 20 do 22 godz.	od 0 do 2 godz. od 4 do 6 godz. od 8 do 10 godz. od 12 do 18 godz. od 20 do 24 godz.
E Ocean Spokojny Wschodni.	Wschodnia granica strefy D.	Południk 70° W. na południe od Brzegu amerykańskiego, Zachodni Brzeg Ameryki.	od 0 do 2 godz. od 4 do 6 godz. od 16 do 18 godz. od 20 do 22 godz.	od 0 do 2 godz. od 4 do 6 godz. od 8 do 14 godz. od 16 do 22 godz.
F Ocean Atlantycki Zachodni, Zatoka meksykańska.	Południk 70° W. na Południe od Brzegu ameryk., Wsch. Brzeg Ameryki.	Południk 30° W. Brzeg Grenlandji.	od 0 do 2 godz. od 12 do 14 godz. od 16 do 18 godz. od 20 do 22 godz.	od 0 do 2 godz. od 4 do 10 godz. od 12 do 18 godz. od 20 do 22 godz.

Appendice 1.

Liste des abréviations à employer dans les transmissions radioélectriques.

(Voir l'Art. 9 du Règlement général).

CODE Q¹⁾

I Abréviations utilisables dans tous les services.

Abré- viation	Question	Réponse ou avis
QRA	Quel est le nom de votre station?	Le nom de ma station est....
QRB	À quelle distance approximative vous trouvez-vous de ma station?	La distance approximative entre nos stations est de.... milles marins (ou.... kilomètres).
QRC	Par quelle entreprise privée (ou Administration d'État) sont liquidés les comptes de taxes de votre station?	Les comptes de taxes de ma station sont liquidés par l'entreprise privée.... (ou par l'Administration de l'État....).
QRD	Où allez-vous?	Je vais à....
QRE	Quelle est la nationalité de votre station?	Ma station est de nationalité....
QRF	D'où venez-vous?	Je viens de....
QRG	Voulez-vous m'indiquer ma longueur d'onde (fréquence) exacte en mètres (ou en kilocycles)?	Votre longueur d'onde exacte est de... mètres (ou.... kilocycles).
QRH	Quelle est votre longueur d'onde (votre fréquence) exacte en mètres (ou en kilocycles)?	Ma longueur d'onde (ma fréquence) exacte est de.... mètres (.... kilocycles).
QRI	La tonalité de mon émission est-elle mauvaise?	La tonalité de votre émission est mauvaise.
QRJ	Me recevez-vous mal? Mes signaux sont-ils faibles?	Je ne peux pas vous recevoir. Vos signaux sont trop faibles.
QRK	Me recevez-vous bien? Mes signaux sont-ils bons?	Je vous reçois bien. Vos signaux sont bons.
QRL	Êtes-vous occupé?	Je suis occupé (ou Je suis occupé avec....). Prière de ne pas brouiller.
QRM	Êtes-vous brouillé?	Je suis brouillé.
QRN	Êtes-vous troublé par les atmosphériques?	Je suis troublé par les atmosphériques.
QRO	Dois-je augmenter l'énergie?	Augmentez l'énergie.
QRP	Dois-je diminuer l'énergie?	Diminuez l'énergie.
QRQ	Dois-je transmettre plus vite?	Transmettez plus vite (... mots par minute).
QRS	Dois-je transmettre plus lentement?	Transmettez plus lentement (... mots par minute).
QRT	Dois-je cesser la transmission?	Cessez la transmission.
QRU	Avez-vous quelque chose pour moi?	Je n'ai rien pour vous.
QRV	Dois-je transmettre une série de VVV... ?	Transmettez une série de VVV....
QRW	Dois-je aviser... que vous l'appellez?	Prière d'aviser... que je l'appelle.
QRX	Dois-je attendre? À quel moment me rappellerez-vous?	Attendez jusqu'à ce que j'aie fini de communiquer avec.... Je vous rappellerai aussitôt (ou à.... [heure]).
QRY	Quel est mon tour?	Votre tour est numéro.... (ou d'après toute autre indication).
QRZ	Par qui suis-je appelé?	Vous êtes appelé par....
QSA	Quelle est la force de mes signaux (1 à 5).	La force de vos signaux est (1 à 5).
QSB	La force de mes signaux varie-t-elle?	La force de vos signaux varie.
QSC	Mes signaux disparaissent-ils totalement par intervalles?	Vos signaux disparaissent totalement par intervalles.
QSD	Ma manipulation est-elle mauvaise?	Votre manipulation est mauvaise.
QSE	Mes signaux sortent-ils nettement?	Vos signaux sont illisibles.
QSF	Ma transmission automatique est-elle bonne?	Vos signaux collent.
QSG	Dois-je transmettre les télégrammes par séries de cinq, dix (ou d'après toute autre indication)?	Votre transmission automatique disparaît. Transmettez les télégrammes par séries de cinq, dix (ou d'après toute autre indication).
QSH	Dois-je transmettre un télégramme à la fois en le répétant deux fois?	Transmettez un télégramme à la fois en le répétant deux fois.

¹⁾ Les abréviations prennent la forme de questions quand elles sont suivies d'un point d'interrogation.

Abré- viation	Question	Réponse ou avis
QSI	Dois-je transmettre les télégrammes dans l'ordre alternatif, sans répétition?	Transmettez les télégrammes dans l'ordre alternatif, sans répétition.
QSJ	Quelle est la taxe à percevoir par mot pour.... y compris votre taxe télégraphique intérieure?	La taxe à percevoir par mot pour est de francs, y compris ma taxe télégraphique intérieure.
QSK	Dois-je suspendre le trafic? A quelle heure me appellerez-vous?	Suspendez le trafic. Je vous rappellerai à (heure).
QSL	Pouvez-vous me donner accusé de réception?	Je vous donne accusé de réception.
QSM	Avez-vous reçu mon accusé de réception?	Je n'ai pas reçu votre accusé de réception.
QSN	Pouvez-vous me recevoir en ce moment? Dois-je rester sur écoute?	Je ne puis vous recevoir en ce moment. Restez sur écoute.
QSO	Pouvez-vous communiquer avec.... directement (ou par l'intermédiaire de....)?	Je puis communiquer avec directement (ou par l'intermédiaire de....).
QSP	Voulez-vous retransmettre à.... gratuitement?	Je retransmettrai à gratuitement.
QSQ	Dois-je transmettre chaque mot ou groupe une seule fois?	Transmettez chaque mot ou groupe une seule fois.
QSR	L'appel de détresse reçu de.... a-t-il été réglé?	L'appel de détresse reçu de a été réglé par
QSU	Dois-je transmettre sur mètres (ou sur.... kilocycles), ondes du type A1, A2, A3 ou B?	Transmettez sur mètres (ou sur kilocycles), ondes du type A1, A2, A3 ou B. Je vous écoute.
QSV	Dois-je passer sur l'onde de.... mètres (ou de.... kilocycles), pour la suite de nos communications, et continuer après avoir émis quelques VVV?	Passez sur l'onde de mètres (ou de kilocycles), pour la suite de nos communications, et continuez après avoir émis quelques VVV.
QSW	Voulez-vous transmettre sur.... mètres (ou sur.... kilocycles), ondes du type A1, A2, A3 ou B?	Je vais transmettre sur mètres (ou sur kilocycles), ondes du type A1, A2, A3 ou B. Restez sur écoute.
QSX	Ma longueur d'onde (ma fréquence) varie-t-elle?	Votre longueur d'onde (fréquence) varie.
QSY	Dois-je transmettre sur l'onde de.... mètres (ou de.... kilocycles), sans changer de type d'onde?	Transmettez sur l'onde de mètres (ou de kilocycles), sans changer de type d'onde.
QSZ	Dois-je transmettre chaque mot ou groupe deux fois?	Transmettez chaque mot ou groupe deux fois.
QTA	Dois-je annuler le télégramme No..... comme s'il n'avait pas été transmis?	Annulez le télégramme No..... comme s'il n'avait pas été transmis.
QTB	Êtes-vous d'accord avec mon compte de mots?	Je ne suis pas d'accord avec votre compte de mots; je répète la première lettre de chaque mot et le premier chiffre de chaque nombre.
QTC	Combien avez-vous de télégrammes à transmettre?	J'ai télégrammes pour vous (ou pour ...).
QTD	Le compte de mots que je vous confirme est-il admis?	Le compte de mots que vous me confirmez est admis.
QTE	Quel est mon relèvement vrai? ou Quel est mon relèvement vrai relativement à....?	Votre relèvement vrai est de degrés ou Votre relèvement vrai relativement à est de degrés à (heure).
QTF	Voulez-vous m'indiquer la position de ma station sur la base des relèvements pris par les postes radiogoniométriques que vous contrôlez?	La position de votre station sur la base des relèvements pris par les postes radiogoniométriques que je contrôle est latitude de longitude.
QTG	Voulez-vous transmettre votre indicatif d'appel pendant une minute sur l'onde de.... mètres (ou de.... kilocycles) pour que je puisse prendre votre relèvement radiogoniométrique?	Je transmets mon indicatif d'appel pendant une minute sur l'onde de mètres (ou de kilocycles) pour que vous puissiez prendre mon relèvement radiogoniométrique.
QTH	Quelle est votre position en latitude et en longitude (ou d'après toute autre indication)?	Ma position est latitude longitude (ou d'après toute autre indication).
QTI	Quelle est votre route vraie?	Ma route vraie est de degrés.
QTI	Quelle est votre vitesse de marche?	Ma vitesse de marche est de noeuds (ou de kilomètres) à l'heure.

Abré- viation	Question	Réponse ou avis
QTK	Quel est le relèvement vrai de relativement à vous?	Le relèvement vrai de relativement à moi est de degrés à (heure).
QTL	Transmettez des signaux radioélectriques pour me permettre de déterminer mon relèvement par rapport au radiophare?	Je transmets des signaux radioélectriques pour vous permettre de déterminer votre relèvement par rapport au radiophare.
QTM	Transmettez des signaux radioélectriques et des signaux acoustiques sousmarins pour me permettre de déterminer mon relèvement et ma distance?	Je transmets (des signaux radioélectriques et des signaux acoustiques sousmarins pour vous permettre de déterminer votre relèvement et votre distance.
QTN	Pouvez-vous prendre le relèvement de ma station (ou de) relativement à vous?	Je ne puis pas prendre le relèvement de votre station (ou de) relativement à moi.
QTP	Allez-vous entrer dans le bassin (ou dans le port)?	Je vais entrer dans le bassin (ou dans le port).
QTR	Quelle est l'heure exacte?	L'heure exacte est
QTS	Quel est le relèvement vrai de votre station relativement à moi?	Le relèvement vrai de ma station relativement à vous est de à (heure).
QTU	Quelles sont les heures d'ouverture de votre station?	Les heures d'ouverture de ma station sont de à

II. Abréviations utilisables plus spécialement dans le service radioaérien.

Abré- viation	Question	Réponse ou avis
QAA QAB	À quelle heure comptez-vous arriver à ? Êtes-vous en route pour ?	Je compte arriver à à (heure). Je suis en route pour <i>ou</i>
QAC	Retournez-vous à ?	Faites route pour Je retourne à <i>ou</i>
QAD	À quelle heure avez-vous quitté ? (lieu du départ)	Retournez à J'ai quitté (lieu du départ) à (heure).
QAE	Avez-vous des nouvelles de (indicatif d'appel de la station de l'aéronef)?	Je n'ai pas de nouvelles de (indicatif d'appel de la station de l'aéronef).
QAF	À quelle heure avez-vous passé à ?	J'ai passé à à (heure).
QAH	Quelle est votre hauteur?	Ma hauteur est mètres (ou d'après toute autre indication).
QAI	Y a-t-il quelque aéronef signalé dans mon voisinage?	Il n'y a aucun aéronef signalé dans votre voisinage.
QAJ	Dois-je rechercher un autre aéronef dans mon voisinage?	Recherchez un autre aéronef dans votre voisinage. <i>ou</i> Recherchez (indicatif d'appel de la station de l'aéronef) qui volait près de (ou en direction de) à (heure).
QAK	Sur quelle onde allez-vous transmettre les messages d'avertissements météorologiques?	Je vais transmettre les messages d'avertissements météorologiques sur la longueur d'onde de mètres (ou de kilocycles).
QAL	Allez-vous atterrir à ?	Je vais atterrir à <i>ou</i>
QAM	Pouvez-vous me donner le dernier message météorologique du temps pour (lieu d'observation)?	Atterrissez à Voici le dernier message météorologique du temps pour (lieu d'observation).
QAN	Pouvez-vous me donner le dernier message météorologique du vent de surface pour (lieu d'observation)?	Voici le dernier message météorologique du vent de surface pour (lieu d'observation).

Abré- viation	Question	Réponse ou avis
QAO	Pouvez-vous me donner le dernier message météorologique du vent supérieur pour (lieu d'observation)?	Voici le dernier message météorologique du vent supérieur pour (lieu d'observation).
QAP	Dois-je rester sur écoute pour vous (ou pour) sur mètres (ou sur kilocycles)?	Restez sur écoute pour moi (ou pour) sur mètres (ou sur kilocycles).
QAQ	Voulez-vous faire hâter la réponse au message No. (ou d'après toute autre indication).	Je fais hâter la réponse au message No (ou d'après toute autre indication).
QAR	Dois-je répondre à pour vous?	Répondez à pour moi.
QAS	Dois-je transmettre le message No. (ou d'après toute autre indication) à ?	Transmettez le message No. (ou d'après toute autre indication) à
QAT	Dois-je continuer à transmettre?	Écoutez avant de transmettre; vous brouillez ou Écoutez avant de transmettre; vous transmettez en même temps que
QAU	Quel est le dernier message reçu par vous de ?	Le dernier message reçu par moi de est ...
QAV	M'appelez-vous? ou Appelez-vous (indicatif d'appel de la station d'aéronef)?	Je vous appelle ou J'appelle (indicatif d'appel de la station d'aéronef).
QAW	Dois-je cesser l'écoute jusqu'à (heure)?	Cessez l'écoute jusqu'à (heure).
QAX	Avez-vous reçu le signal d'urgence fait par (indicatif d'appel de la station d'aéronef)?	J'ai reçu le signal d'urgence fait par (indicatif d'appel de la station d'aéronef) à (heure).
QAY	Avez-vous reçu le signal de détresse fait par (indicatif d'appel de la station d'aéronef)?	J'ai reçu le signal de détresse fait par (indicatif d'appel de la station d'aéronef) à ... (heure).
QAZ	Pouvez-vous recevoir malgré l'orage?	Je ne puis plus recevoir. Je cesse l'écoute pour cause d'orage.

III. Abréviations diverses.

Abré- viation	Signification
C	Oui.
N	Non.
P	Annonce de télégramme privé dans le service mobile (à employer en préfixe).
W	Mot ou mots.
AA	„Tout après" (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
AB	„Tout avant" (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
AL	Tout ce qui vient d'être transmis (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
BN	Tout entre (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
BQ	Annonce de réponse à une demande de rectification.
CL	Je ferme ma station.
CS	Indicatif d'appel (à employer pour demander ou faire répéter un indicatif d'appel).
DB	Je ne puis pas vous fournir de relèvement, vous n'êtes pas dans le secteur vérifié de cette station.
DC	Le minimum de votre signal convient pour le relèvement.
DF	Votre relèvement à (heure) était de degrés, dans le secteur douteux de cette station, avec une erreur possible de deux degrés.
DG	Veuillez m'aviser si vous constatez une erreur dans le relèvement donné.
DI	Relèvement douteux par suite de la mauvaise qualité de votre signal.
DJ	Relèvement douteux par suite du brouillage.
DL	Votre relèvement à (heure) était de degrés dans le secteur incertain de cette station.
DO	Relèvement douteux. Demandez un autre relèvement plus tard ou à (heure).
DP	Au delà de 50 milles, l'erreur possible de relèvement peut atteindre deux degrés.
DS	Réglez votre transmetteur, le minimum de votre signal est trop étendu.

Abré- viation	Significa ion
DT	Je ne puis pas vous fournir de relèvement, le minimum de votre signal est trop étendu.
DY	Cette station est bilatérale, quelle est votre direction approximative en degrés relativement à cette station?
DZ	Votre relèvement est réciproque (<i>à utiliser seulement par la station de contrôle d'un groupe de stations radiogoniométriques lorsqu'elle s'adresse à d'autres stations du même groupe</i>).
ER	Ici (<i>à employer avant le nom de la station mobile dans la transmission des indications de route</i>).
GA	Reprenez la transmission (<i>à employer plus spécialement dans le service fixe</i>).
JM	Si je puis transmettre, faites une série de traits. Pour arrêter ma transmission, faites une série de points (<i>à ne pas utiliser sur 600 mètres [500 kilocycles]</i>).
MN	Minute ou minutes (<i>à employer pour marquer la durée d'une attente</i>).
NW	Je reprends la transmission (<i>à employer plus spécialement dans le service fixe</i>).
OK	Nous sommes d'accord.
RQ	Annonce d'une demande de rectification.
SA	Annonce du nom d'une station d'aéronef (<i>à employer dans la transmission des indications de passage</i>).
SF	Annonce du nom d'une station aéronautique.
SN	Annonce du nom d'une station côtière.
SS	Annonce du nom d'une station de bord (<i>à employer dans la transmission des indications de passage</i>).
TR	Annonce de la demande ou de l'envoi d'indications concernant une station mobile.
UA	Sommes-nous d'accord?
WA	Mot après (<i>à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition</i>).
WB	Mot avant (<i>à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition</i>).
XS	Parasites atmosphériques.
YS	Voyez votre avis de service.
ABV	Abrégez le trafic en employant les abréviations internationales, ou
ADR	Répétez (<i>ou Je répète</i>) les chiffres en abrégé.
CFM	Adresse (<i>à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition</i>).
COL	Confirmez <i>ou</i> Je confirme.
ITP	Collationnez <i>ou</i> Je collationne.
MSG	La ponctuation compte.
PBL	Annonce de télégramme concernant le service du bord (<i>à employer en préfixe</i>).
REF	Préambule (<i>à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition</i>).
RPT	Référence à <i>ou</i> Référez vous à
SIG	Répétez <i>ou</i> Je répète (<i>à employer pour demander ou pour donner répétition de tout ou partie du trafic, en faisant suivre l'abréviation des indications correspondantes</i>).
SVC	Signature (<i>à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition</i>).
TFC	Annonce de télégramme de service concernant le trafic privé (<i>à employer en préfixe</i>).
TXT	Trafic.
	Texte (<i>à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition</i>).

Appendice 2.

Rapport sur une infraction à la Convention radiotélégraphique ou aux Règlements de service.

(Voir l'Art. 12 du Règlement radiotélégraphique général.)

Détails relatifs à la station transgressant le Règlement.

- 1. Nom, s'il est connu (en caractères d'imprimerie)
(Remarque a)
- 2. Indicatif d'appel (en caractères d'imprimerie)
- 3. Nationalité, si elle est connue
- 4. Onde employée (kc/s ou m)
- 5. Système (Remarque b)

Détails relatifs à la station signalant l'irrégularité.

- 6. Nom (en caractères d'imprimerie)
- 7. Indicatif d'appel (en caractères d'imprimerie)
- 8. Nationalité
- 9. Position approximative (Remarque c)

Détails de l'irrégularité.

- 10. Nom (Remarque d) de la station en communication avec celle qui commet l'infraction
- 11. Indicatif d'appel de la station en communication avec celle qui commet l'infraction
- 12. Heure (Remarque e) et date
- 13. Nature de l'irrégularité (Remarque f)

14. *Extraits du journal de bord et autres documents à l'appui du rapport* (à continuer au verso, si nécessaire) Heure.

15. *Certificat.*

Je certifie que le rapport ci-dessus donne, autant que je sache, le compte rendu complet et exact de ce qui a eu lieu.

Date: le 19 (*)

(*) Ce rapport doit être signé par l'opérateur qui a relevé l'infraction et contresigné par le Commandant du navire ou de l'aéronef, ou le chef de la station terrestre.

INDICATIONS POUR REMPLIR CETTE FORMULE.

- Remarque a. Chaque rapport ne fera mention que d'un seul navire ou d'une seule station, voir Remarque d.
- Remarque b. Type A 1, A 2, A 3 ou B.
- Remarque c. Applicable seulement aux navires et aéronefs, doit être exprimée en latitude et longitude (Greenwich) ou par un vrai relèvement et distance en milles marins ou en kilomètres de quelque endroit bien connu.
- Remarque d. Si les deux stations en communication enfreignent le Règlement, un rapport sera fait séparément pour chacune de ces stations.
- Remarque e. Doit être exprimée par un groupe de quatre chiffres (0000 à 2359), temps moyen de Greenwich. Si l'infraction porte sur une période considérable, les heures devront être indiquées dans la marge du Nr. 14.
- Remarque f. Un rapport séparé est requis pour chacune des irrégularités, à moins que les erreurs n'aient évidemment été faites par la même personne et n'aient eu lieu que dans une courte période de temps.
Tous les rapports doivent être envoyés en deux exemplaires et être établis dans la mesure du possible à la machine à écrire.
(L'emploi du crayon indélébile et du papier carbone est autorisé).

POUR L'USAGE EXCLUSIF DE L'ADMINISTRATION.

1. Compagnie ayant le contrôle de l'installation radiotélégraphique de la station contre laquelle plainte est portée	
2. Nom de l'opérateur de la station tenu responsable de l'infraction au Règlement	
3. Mesure prise	

Appendice 3.

Documents de service.

(Voir l'Art. 13 du Règlement général).

Tome I. Stations fixes et terrestres.

Partie A. — *Index alphabétique des stations.*

Nom de la station	Indicatif d'appel	Page dans la Partie B
1	2	3

Partie B. État signalétique des stations.

(Nom du Pays

Nom de la station	Indicatif d'appel	Position géographique exacte de l'antenne émettrice	O n d e		Pouvoir normal de rayonnement exprimé en mètres-ampères	Hauteur de l'antenne et intensité du courant à la base	S e r v i c e		Taxes	Observations
			Type	Fréquence (longueur)			Nature	Heures d'ouverture		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Tome II. Stations effectuant des services spéciaux.

A. Stations radiogoniométriques.

(Nom du Pays

Nom de la station	Indicatif d'appel	Position géographique exacte de la station	O n d e s t y p e s			Pouvoir normal de rayonnement exprimé en mètres-ampères	Hauteur de l'antenne et intensité du courant à la base	Nom et indicatif d'appel de la station avec laquelle la communication doit être établie si la station n'est pas dotée d'un émetteur	Observations (secteur de relèvement, heures d'ouverture, taxe, etc.)
			fréquences (longueurs)						
			Pour l'appel de la station radiogoniométrique	Pour les signaux requis pour faire les relevements	Pour la transmission des relevements				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

B. Stations radiophares.

(Nom du Pays

Nom de la station	Indicatif d'appel	Position géographique exacte de l'antenne émettrice	Ondes types		Pouvoir normal de rayonnement exprimé en mètres-ampères	Hauteur de l'antenne et intensité du courant à la base	Signal caractéristique émis par la station	Nom et indicatif d'appel de la station avec laquelle on doit se mettre en communication si la station ne peut pas émettre et recevoir des communications	Observations
			fréquences (longueurs)						
			Pour la demande de l'émission	Pour l'émission					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Tome IV. Stations d'aéronet.

État signalétique des stations.

Nom de la station	Indicatif d'appel	Pays	O n d e		S e r v i c e		Observations
			Type	Fréquence (longueur)	Nature	Heures d'ouverture	
1	2	3	4	5	6	7	8

Tome V. Stations de radiodiffusion.

Partie A. --- *Index alphabétique des stations.*

Nom de la station	Indicatifs d'appel	Page dans la Partie B.
1	2	3

Partie B. — *État signalétique des stations.*

Nom de la station	Indicatif d'appel	Position géographique exacte de l'antenne émettrice	Fréquence (longueur d'onde)	Pouvoir normal de rayonnement exprimé en mètres—ampères	Hauteur de l'antenne et intensité du courant à la base	Nom de l'Administration ou de l'entreprise privée effectuant l'émission	Observations
1	2	3	4	5	6	7	8

Appendice 4.

Échelle employée pour exprimer la force des signaux.

(Voir l'Art. 9 du Règlement général).

- 1 — à peine perceptible; illisible.
- 2 — faible; lisible par instants.
- 3 — assez bon; lisible, mais difficilement.
- 4 — bon; lisible.
- 5 — très bon; parfaitement lisible.

Appendice 5.

Heures de service des navires classés dans la deuxième catégorie.

(Voir tableau et carte, Appendice 6, ainsi que les Art. 3 et 20 du Règlement général).

Z o n e s	Limites Ouest	Limites Est	Durée des heures de service (temps moyen de Greenwich)	
			8 heures	16 heures
A Océan Atlantique Est, Méditerranée, Mer du Nord, Baltique.	Méridien 30° W. Côte du Groenland.	Méridien 30° E. au sud de la côte d'Afrique, Limites Est de la Méditerranée, de la Mer Noire et de la Baltique, Méridien 30° E. au Nord de la Norvège.	de 8h à 10h de 12h à 14h de 16h à 18h de 20h à 22h	de 0h à 6h de 8h à 14h de 16h à 18h de 20h à 22h
B Océan Indien, Océan Arctique Est.	Limite Est de la Zone A.	Méridien 80° E., Côte Ouest de Ceylan au Pont d'Adam, de là à l'Ouest, le long des Côtes de l'Inde.	de 4h à 6h de 8h à 10h de 12h à 14h de 16h à 18h	de 0h à 2h de 4h à 10h de 12h à 14h de 16h à 18h de 20h à 24h
C Mer de Chine, Océan Pacifique Ouest.	Limite Est de la Zone B.	Méridien 160° E.	de 0h à 2h de 4h à 6h de 8h à 10h de 12h à 14h	de 0h à 6h de 8h à 10h de 12h à 14h de 16h à 22h
D Océan Pacifique Central.	Limite Est de la Zone C.	Méridien 140° W.	de 0h à 2h de 4h à 6h de 8h à 10h de 20h à 22h	de 0h à 2h de 4h à 6h de 8h à 10h de 12h à 18h de 20h à 24h
E Océan Pacifique Est.	Limite Est de la Zone D.	Méridien 70° W. au Sud de la Côte américaine, Côte Ouest d'Amérique.	de 0h à 2h de 4h à 6h de 16h à 18h de 20h à 22h	de 0h à 2h de 4h à 6h de 8h à 14h de 16h à 22h
F Océan Atlantique Ouest et Golfe du Mexique.	Méridien 70° W. au Sud de la Côte américaine, Côte Est d'Amérique.	Méridien 30° W. Côte du Groenland.	de 0h à 2h de 12h à 14h de 16h à 18h de 20h à 22h	de 0h à 2h de 4h à 10h de 12h à 18h de 20h à 22h

Dodatek 6.

Międzynarodowe godziny służbowe okrętów, mających mniej niż 3-ech operatorów radiowych.

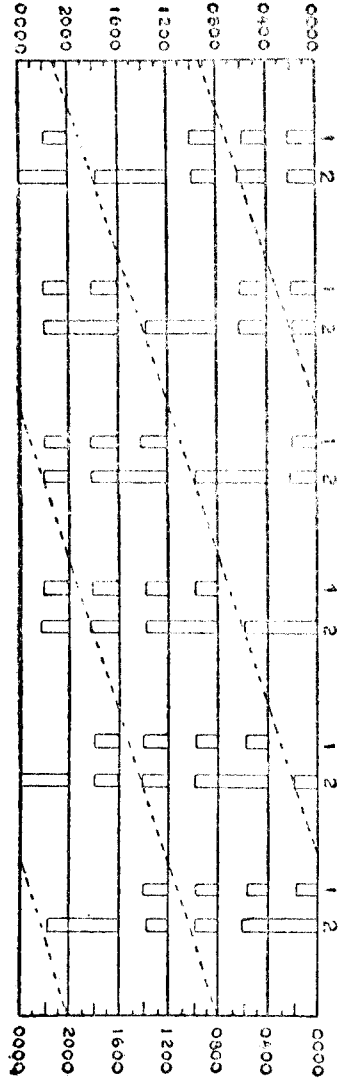
(Patrz Załącznik 5 oraz Art. 13 i 20 ogólnego regulaminu).

Appendice 6.

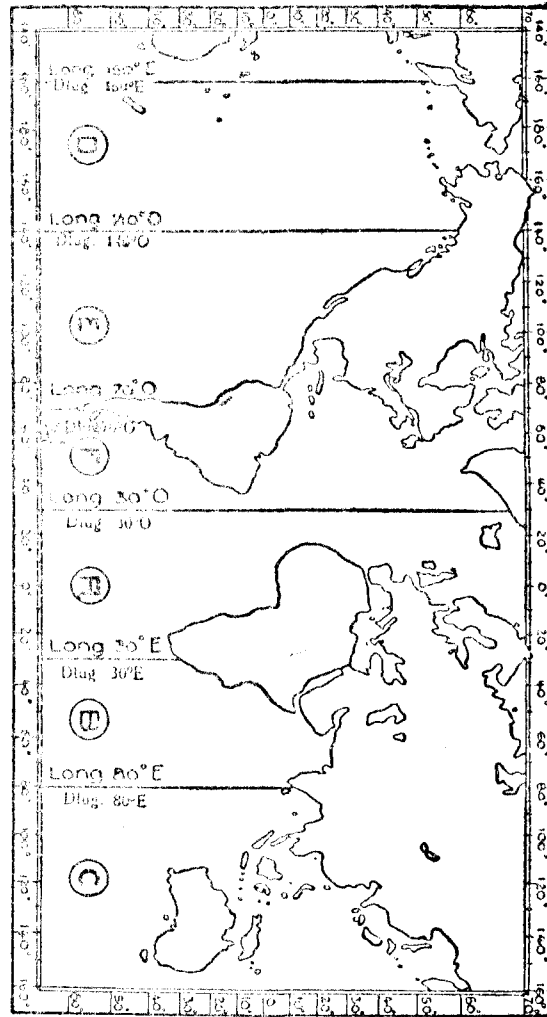
Heures de Service internationales pour les navires ayant moins de 3 opérateurs de t. s. f.

(Voir l'Appendice 5 ainsi que les Art. 13 et 20 du Règlement général).

Heure moyenne de Greenwich.

Czas średni Greenwich czas g. M. T.

Dodatek 7.

(Patrz Art. 2, 15, 13, 7 ogólnego Regulaminu i dodatek 3).

Dokumenty, które winny posiadać stacje okrętowe.

Upoważnienie na radjostację.
Wykaz stacyj okrętowych.
Wykaz stacyj stałych i lądowych.
Wykaz stacyj statków powietrznych.

Konwencja i regulaminy do niej.
Taryfy telegraficzne krajów przeznaczenia tych radjotelegramów, które stacja najczęściej przyjmuje.

Świadectwo operatora radjowego lub świadectwa operatorów radjowych.

Dokumenty, które winny posiadać stacje statków powietrznych.

Upoważnienie na radjostację.
Świadectwo operatora radjowego lub świadectwa operatorów radjowych.

Wszelkie dokumenty, które powołane instytucje lotnicze danego kraju uznają ewentualnie za niezbędne do pełnienia służby przez stację.

Dodatek 8.

Uzyskiwanie pomiarów radijogoniometrycznych.

(Patrz Art. 31 Regulaminu ogólnego).

I. Wskazówki ogólne.

A. Stacja ruchoma zanim wywoła jedną lub kilka stacyj radijogoniometrycznych, celem uzyskania pomiaru radijogoniometrycznego, winna wyszukać w wykazie stacyj:

1° Jakie są znaki wywoławcze stacyj, które mają być wywołane, celem otrzymania potrzebnych pomiarów radijogoniometrycznych.

2° Na jakiej fali stacje radijogoniometryczne nasłuchują i falę względnie fale, na których uskuteczniają pomiary.

3° Stacje radijogoniometryczne, które, dzięki specjalnym przewodom, mogą być zgrupowane z wywoływana stacją radijogoniometryczną.

B. Postępowanie stacji ruchomej zależy od różnych okoliczności. Zasadniczo winna ona brać pod uwagę, co następuje:

1° Żądanie pomiarów winno być skierowane oddzielnie do każdej stacji względnie grupy stacyj radijogoniometrycznych w tym wypadku, jeżeli stacje te nie nasłuchują na jednej i tej samej pomiarowej bądź też innej fali, przytem żądanie to wydać należy na właściwej fali.

2° Jeżeli wszystkie wchodzące w rachubę stacje radijogoniometryczne nasłuchują na jednej i tej samej fali i mogą uskutecznić pomiary na wspólnej dla nich fali, która może być inną niż fala nasłuchowa, należy je wywoływać razem, ażeby pomiary zdjęte były jednocześnie przez wszystkie stacje podczas tego samego nadawania.

3° Jeżeli kilka stacyj radijogoniometrycznych są zgrupowane zapomocą specjalnych przewodów,

Appendice 7.

(Voir les Art. 2, 15, 13, 7 du Règlement général et l'Appendice 3).

Documents dont les stations de bord doivent être pourvues.

La licence radioélectrique.
La Nomenclature des stations de bord.
La Nomenclature des stations terrestres et des stations fixes.

La Nomenclature des stations d'aéronef.
La Convention et les Règlements y annexés.
Les tarifs télégraphiques des Pays à destination desquels la station accepte le plus fréquemment des radiotélégrammes.

Le certificat du ou des opérateurs.

Documents dont les stations d'aéronef doivent être pourvues.

La licence radioélectrique.
Le certificat du ou des opérateurs.

Tels documents que les Organismes compétents de l'Aéronautique du Pays intéressé jugeront, éventuellement, nécessaires à la station pour l'exécution de son service.

Appendice 8.

Obtention des relèvements radiogoniométriques.

(Voir l'Art. 31 du Règlement général).

I. Instructions générales.

A. Avant d'appeler une ou plusieurs stations radiogoniométriques, la station mobile, pour demander son relèvement, doit rechercher dans la Nomenclature:

1° Les indicatifs d'appel des stations à appeler pour obtenir les relèvements radiogoniométriques qui l'intéressent.

2° L'onde sur laquelle les stations radiogoniométriques veillent, et l'onde ou les ondes sur lesquelles elles prennent les relèvements.

3° Les stations radiogoniométriques qui, grâce à des liaisons par fils spéciaux, peuvent être groupées avec la station radiogoniométrique à appeler.

B. La procédure à suivre par la station mobile dépend de diverses circonstances. D'une façon générale, elle doit tenir compte de ce qui suit:

1° Si les stations radiogoniométriques ne veillent pas sur la même onde, que ce soit l'onde pour l'opération du relèvement ou une autre onde, les relèvements doivent être demandés séparément à chaque station ou groupe de stations utilisant une onde donnée.

2° Si toutes les stations radiogoniométriques intéressées veillent sur une même onde, et si elles sont en mesure de prendre des relèvements sur une onde commune — qui peut être une autre onde que l'onde de veille — il y a lieu de les appeler ensemble, afin que les relèvements soient pris par toutes ces stations à la fois, sur une seule et même émission.

3° Si plusieurs stations radiogoniométriques sont groupées à l'aide de fils spéciaux, une seule

należy wywoływać tylko jedną z tych stacji, nawet jeżeli wszystkie są zaopatrzone w nadajniki. Jednakże w tym wypadku, w razie potrzeby, stacja ruchoma winna przy wywoływaniu podać znakami wywoławczymi stacje radiogoniometryczne, od których żąda pomiarów.

II. Postępowanie.

A. Stacja ruchoma wywołuje stację radiogoniometryczną względnie stacje radiogoniometryczne na fali wymienionej w wykazie stacji jako ich fala nasłuchowa. Nadaje się wówczas skrót QTE, oznaczający:

„Proszę o pomiar radiogoniometryczny mego położenia względem stacji radiogoniometrycznej, do której się zwracam”

lub

„Proszę o pomiar radiogoniometryczny mego położenia względem stacji lub względem stacji, których znaki wywoławcze są następujące”

lub

„Proszę o pomiar radiogoniometryczny mego położenia względem stacji, zgrupowanych pod waszą kontrolą”,

dalej następują niezbędny znak wywoławczy względnie znaki wywoławcze, poczem kończy się wskazaniem w razie potrzeby fali, którą zastosuje się podczas pomiaru. Następnie stacja ruchoma oczekuje na wskazówki.

B. Stacja lub stacje radiogoniometryczne wywołane przygotowują się do zdjęcia pomiaru radiogoniometrycznego, i zależnie od potrzeby powiadamiają stacje radiogoniometryczne, które mi się posługują. Skoro tylko stacje radiogoniometryczne są gotowe, te z nich, które mają nadajniki, odpowiadają stacji ruchomej w porządku alfabetycznym swych znaków wywoławczych, podając swój znak wywoławczy i po nim literę K.

Gdy chodzi o zgrupowane stacje radiogoniometryczne, stacja wywołana uprzedza inne stacje grupy i zawiadamia stację ruchomą, skoro stacje grupy są gotowe do zdjęcia pomiarów radiogoniometrycznych.

C. Po przygotowaniu, w razie potrzeby, swej nowej fali nadawczej, stacja ruchoma odpowiada, nadając swój znak wywoławczy w połączeniu ewentualnie z innym znakiem, przeciągając to nadawanie dostatecznie długo, aby umożliwić skuteczenie pomiaru.

D. Stacja lub stacje radiogoniometryczne, zadowolone z wyników, nadają sygnał QTE („Względem mnie wasze położenie sytuacyjne było... stopni”), poprzedzając ten wynik godziną obserwacji i stawiając po nim grupę z trzech cyfr (000 do 359), wykazującą w stopniach istotny pomiar położenia stacji ruchomej względem danej stacji radiogoniometrycznej.

Gdy stacja radiogoniometryczna nie jest zadowolona z wyników pomiarów, żąda od stacji ruchomej, aby powtórzyła nadawanie wskazane pod C.

E. Skoro stacja ruchoma odbierze wynik obserwacji, powtarza go stacji radiogoniometrycznej, która wówczas zawiadamia, że powtórzenie jest dokładne lub w przeciwnym razie prostuje, powtarza-

d'entre elles doit être appelée, même si toutes sont munies d'appareils émetteurs. Dans ce cas, la station mobile doit cependant, s'il est nécessaire, mentionner dans l'appel, au moyen des indicatifs d'appel, les stations radiogoniométriques dont elle désire obtenir des relèvements.

II. Règles de procédure.

A. La station mobile appelle la ou les stations radiogoniométriques sur l'onde indiquée à la nomenclature comme étant leur onde de veille. Elle transmet l'abréviation QTE, qui signifie:

„Je désire connaître mon relèvement radiogoniométrique par rapport à la station radiogoniométrique à laquelle je m'adresse”

ou

„Je désire connaître mon relèvement radiogoniométrique par rapport à la ou les stations dont les indicatifs d'appel suivent”

ou

„Je désire connaître mon relèvement radiogoniométrique par rapport aux stations radiogoniométriques groupées sous votre contrôle”,
le ou les indicatifs d'appel nécessaires, et finit en indiquant, si besoin est, l'onde qu'elle va employer pour faire établir son relèvement. Après cela, elle attend des instructions.

B. La ou les stations radiogoniométriques appelées se préparent à prendre le relèvement; elles avertissent, si nécessaire, les stations radiogoniométriques avec lesquelles elles ont conjuguées. Aussitôt que les stations radiogoniométriques sont prêtes, celles parmi ces stations qui sont pourvues d'appareils émetteurs répondent à l'adresse de la station mobile, dans l'ordre alphabétique de leurs indicatifs d'appel, en donnant leur indicatif d'appel suivi de la lettre K.

Dans le cas où il s'agit de stations radiogoniométriques groupées, la station appelée prévient les autres stations du groupement et informe la station mobile dès que les stations du groupement sont prêtes à prendre le relèvement.

C. Après avoir, si nécessaire, préparé sa nouvelle onde de transmission, la station mobile répond en transmettant son indicatif d'appel, combiné éventuellement avec un autre signal, pendant un temps suffisamment prolongé pour permettre le relèvement.

D. La ou les stations radiogoniométriques qui sont satisfaites de l'opération transmettent le signal QTE („Votre relèvement par rapport à moi était de . . . degrés”), précédé de l'heure de l'observation, et suivi d'un groupe de trois chiffres (000 à 359) indiquant, en degrés, le relèvement vrai de la station mobile par rapport à la station radiogoniométrique.

Si une station radiogoniométrique n'est pas satisfaite de l'opération, elle demande à la station mobile de répéter l'émission indiquée en C.

E. Dès que la station mobile a reçu le résultat de l'observation, elle répète le message à la station radiogoniométrique qui, alors, annonce que la répétition est exacte ou, le cas échéant, rectifie en

jąc wynik pomiaru. Gdy stacja radiogoniometryczna jest pewną, że stacja ruchoma odebrała poprawnie to zawiadomienie, nadaje znak „koniec pracy”. Znak ten zostaje wówczas powtórzony przez stację ruchomą, jako wskazanie, że całe postępowanie jest zakończone.

F. Wskazówki dotyczące: a) znaku, który należy używać dla otrzymania pomiaru; b) czasu trwania nadawania znaków przez stację ruchomą; c) czasu służby danej stacji radiogoniometrycznej— podane są w wykazie stacji.

REGULAMIN

dotatkowy międzynarodowej konwencji radiotelegraficznej.

Przepisy podane drobnym drukiem znajdują się również w regulaminie ogólnym.

Artykuł pierwszy.

Sposób postępowania w radiotelefonicznej służbie ruchomej.

Sposób, w jaki należy wywoływać i nawiązywać komunikacje pomiędzy dwiema stacjami radiotelefonicznej służby ruchomej, jest wskazany w dodatku 1. Dotyczące czynności na stacjach ruchomych winien pełnić operator radijowy, posiadający przepisowe świadectwo.

Artykuł 2.

Taksy.

§ 1. Taksy radiotelegramu, pochodzącego ze stacji ruchomej lub do niej przeznaczonego, albo też wymienionego pomiędzy stacjami ruchomymi, składają się zależnie od okoliczności:

- a) z taksy okrętowej, należnej stacji ruchomej pochodzenia lub przeznaczenia albo też obu tym stacjom;
- b) z taksy lądowej, należnej stacji lądowej względnie stacjom lądowym, które biorą udział w przesłaniu korespondencji;
- c) z normalnej taksy za przebieg na ogólnej sieci komunikacyjnej;
- d) z taksy, przypadającej za dodatkowe czynności, żądane przez nadawcę.

§ 2. (1) Takse lądową i okrętową wyznacza się od każdego pojedynczego wyrazu bez pobierania minimum opłaty.

(2) Najwyższa taksa lądowa wynosi sześćdziesiąt centymów (0 fr. 60) od wyrazu; najwyższa taksa okrętowa wynosi czterdzieści centymów (0 fr. 40) od wyrazu.

(3) Jednakowoż Zarządom przysługuje prawo wyznaczać względnie zezwalać na taksy lądowe wyższe od wymienionej stawki, jeżeli stacje lądowe są wyjątkowo kosztowne pod względem urządzenia lub eksploatacji.

§ 3. Gdy stacja lądowa pośredniczy w wydaniu między stacjami ruchomymi, pobiera się tylko jedną takse lądową. Jeżeli taksa lądowa, stosowana za wymianę korespondencji ze stacją ruchomą wydającą, różni się od taksy stacji ruchomej odbierającej, wówczas pobiera się z dwóch tych taks —

répétant le message. Quand la station radiogoniométrique a la certitude que la station mobile a correctement reçu le message, elle transmet le signal „fin de travail”. Ce signal est alors répété par la station mobile, comme indication que l'opération est terminée.

F. Les indications relatives: a) au signal à employer pour obtenir le relèvement; b) à la durée des émissions à faire par la station mobile et c) à l'heure utilisée par la station radiogoniométrique considérée, sont données dans la Nomenclature.

RÈGLEMENT ADDITIONNEL

annexé à la convention radiotélégraphique internationale.

Les prescriptions imprimées en petits caractères sont également reproduites dans le Règlement général.

Article premier.

Procédure radiotéléphonique dans le service mobile.

La procédure à suivre dans l'appel et l'établissement des communications entre deux stations radiotéléphoniques du service mobile est donnée dans l'Appendice 1. Les opérations, dans la station mobile, doivent être effectuées par un opérateur en possession du certificat réglementaire.

Article 2.

Taxes.

§ 1. La taxe d'un radiotélégramme originaire ou à destination d'une station mobile ou échangé entre stations mobiles comprend, selon le cas:

- a) la taxe de bord, revenant à la station mobile d'origine ou de destination, ou à ces deux stations;
- b) la taxe terrestre, revenant à la station terrestre ou aux stations terrestres qui participent à la transmission;
- c) la taxe pour la transmission sur le réseau général des voies de communication, calculée d'après les règles ordinaires;
- d) la taxe afférente aux opérations accessoires demandées par l'expéditeur.

§ 2. (1) La taxe terrestre et celle de bord sont fixées suivant le tarif par mot pur et simple, sans perception d'un minimum.

(2) La taxe maximum terrestre est de soixante centimes (0 fr. 60) par mot; la taxe maximum de bord est de quarante centimes (0 fr. 40) par mot.

(3) Toutefois, chaque Administration se réserve la faculté de fixer et d'autoriser des taxes terrestres supérieures au maximum indiqué ci-dessus, dans le cas de stations terrestres exceptionnellement onéreuses, du fait de l'installation ou de l'exploitation.

§ 3. Lorsqu'une station terrestre est utilisée comme intermédiaire entre des stations mobiles, il n'est perçu qu'une seule taxe terrestre. Si la taxe terrestre applicable aux échanges avec la station mobile qui transmet est différente de celle applicable aux échanges avec la station mobile qui re-

wyższą. Prócz tego może być pobrana taksa telegraficzna w wysokości, jaka przypada według § 5 poniżej za przebieg na wewnętrznej sieci komunikacyjnej.

§ 4. Przesyłanie korespondencji tranzytem obejmuje art. 6 niniejszego regulaminu oraz zamieszczony poniżej § 9.

§ 5. (1) Gdy radjotelegramy, pochodzące z lub przeznaczone do danego kraju, są wymieniane bezpośrednio przez lub ze stacjami lądowymi tegoż kraju, takse telegraficzną, stosowaną za przesłanie na wewnętrznej sieci komunikacyjnej tego kraju, zasadniczo oblicza się według taryfy za pojedynczy wyraz bez pobierania minimum. Zarząd, któremu podlegają stacje lądowe, zgłasza powyższą takse we frankach do Biura międzynarodowego.

(2) Jeżeli w danym kraju eksploatacja wewnętrznej sieci komunikacji elektrycznych nie jest państwową i wskutek tego zachodzi konieczność pobierania minimum opłaty, należy o tem zawiadomić Biuro międzynarodowe, które umieszcza w wykazie stacyj wysokość tego minimum zaraz po wysokości taksy od wyrazu. W braku dotyczącej wzmianki, stosuje się takse od każdego pojedynczego wyrazu bez pobierania minimum opłaty.

§ 6. Nie podlegają żadnym opłatom za przebieg radjowy w służbie ruchomej radjotelegramy znaczenia ogólnego w wypadkach pilnych należących do następujących kategorii:

- a) komunikaty o niebezpieczeństwie i odpowiedzi na te komunikaty;
- b) zawiadomienia pochodzące ze stacyj ruchomych o pojawianiu się lodów, wraków i min albo zapowiadających burze i cyklony;
- c) zawiadomienia o objawach nagłych zagrożających żegludze powietrznej albo o przeszkodach, jakie nagle powstały na lotniskach;
- d) zawiadomienia, pochodzące ze stacyj ruchomych o nagłych zmianach w położeniu pławów, w działaniu latarni, drogowskazów morskich i t. d.;
- e) zawiadomienia służbowe dotyczące służby ruchomej.

§ 7. Na stacjach ruchomych winny być znane taryfy niezbędne do taksowania radjotelegramów. Jednakowoż, w razie potrzeby, mogą te stacje zasięgnąć informacji od stacyj lądowych; te ostatnie podają wysokość taryf we frankach złotych.

§ 8. Zmiany taryf poczynają obowiązywać stacje ruchome po upływie 45 dni od daty zawiadomienia, wysłanego przez Biuro międzynarodowe.

§ 9. (1) Gdy stacja lądowa, mająca telegram do stacji ruchomej, nie może uzyskać z nią połączenia, to w wypadku, gdy nadawca nie uiścił taksy za przekazanie tranzytem (art. 6, § 1, niniejszego regulaminu), może przetranszytować radjotelegram do miejsca przeznaczenia za pośrednictwem innej stacji ruchomej, o ile ta na to się zgodzi. Radjotelegram wydaje się wtedy tej drugiej stacji ruchomej i ta pośredniczy bezpłatnie.

çoit, c'est la plus élevée de ces deux taxes qui est perçue. Il peut être perçu, en outre, une taxe territoriale télégraphique, égale à celle qui, au § 5 ci-après, est indiquée comme étant applicable à la transmission sur les voies de communication.

§ 4. Le service des retransmissions est réglé par l'Article 6 du présent Règlement, compte tenu de ce qui est dit au § 9 ci-après.

§ 5. (1) Dans le cas où des radiotélégrammes originaires ou à destination d'un Pays sont échangés directement par ou avec les stations terrestres de ce Pays, la taxe télégraphique applicable à la transmission sur les voies intérieures de communication de ce Pays est, en principe, calculée suivant le tarif par mot pur et simple, sans perception d'un minimum. Cette taxe est notifiée en francs, par l'Administration dont relèvent les stations terrestres.

(2) Lorsqu'un Pays se trouve dans l'obligation d'imposer un minimum de perception, en raison du fait que son système de communications électriques intérieures n'est pas exploité par le Gouvernement, il doit en informer le Bureau international, qui mentionne dans la Nomenclature le montant de ce minimum de perception à la suite de l'indication de la taxe par mot. À défaut d'une pareille mention, la taxe à appliquer est celle par mot pur et simple, sans perception d'un minimum.

§ 6. Aucune taxe afférente au parcours radio-électrique, dans le service mobile, n'est perçue pour les radiotélégrammes d'un intérêt général immédiat, rentrant dans les catégories suivantes:

- a) Messages de détresse et réponses à ces messages;
- b) Avis originaires des stations mobiles sur la présence de glaces, épaves et mines, ou annonçant des cyclones et tempêtes;
- c) Avis annonçant des phénomènes brusques menaçant la navigation aérienne ou la survenant soudaine d'obstacles dans les aérodromes;
- d) Avis originaires des stations mobiles, notifiant des changements soudains dans la position des bouées, le fonctionnement des phares, appareils de balisage, etc.;
- e) Avis de service relatifs aux services mobiles.

§ 7. Les stations mobiles doivent avoir connaissance des tarifs nécessaires pour opérer la taxation des radiotélégrammes. Toutefois, elles sont autorisées, le cas échéant, à se renseigner auprès des stations terrestres; les montants des tarifs que celles-ci indiquent sont donnés en francs.

§ 8. Pour les stations mobiles, les modifications aux tarifs ne sont applicables que 45 jours après la date de la notification transmise par le Bureau international.

§ 9. (1) La station terrestre qui ne peut pas atteindre la station mobile de destination d'un radiotélégramme pour lequel aucune taxe de retransmission n'a été déposée par l'expéditeur (voir Article 6, § 1, du présent Règlement) peut, pour faire parvenir le radiotélégramme à destination, avoir recours à l'intervention d'une autre station mobile, pourvu que celle-ci y consente. Le radiotélégramme est alors transmis à cette autre station mobile, et

(2) Postanowienie to, o ile zachodzi konieczność, dotyczy również radjotelegramów w kierunku odwrotnym, t. j. ze stacji ruchomej do stacji lądowej.

(3) Aby móc uważać radjotelegram wysłany w sposób powyższy za dostarczony do miejsca przeznaczenia, stacja, która skorzystała z drogi pośredniej, winna otrzymać przepisowe potwierdzenie odbioru wprost lub pośrednio od stacji ruchomej, do której radjotelegram był przeznaczony, albo też od stacji lądowej, do której miał być skierowany.

Artykuł 3.

Kolejność prowadzenia korespondencji w służbie ruchomej.

§ 1. Kolejność prowadzenia korespondencji w służbie ruchomej jest następująca:

- 1° wezwania w niebezpieczeństwie, komunikaty o niebezpieczeństwie i korespondencja dotycząca niebezpieczeństwa;
- 2° korespondencja poprzedzona sygnałem nagłym;
- 3° korespondencja poprzedzona sygnałem ostrzegawczym;
- 4° korespondencja dotycząca pomiarów radiogoniometrycznych;
- 5° wszelka inna korespondencja.

§ 2. Kolejność wydawania radjotelegramów podanych pod 5° jest następująca:

- 1° radjotelegamy państwowe;
- 2° radjotelegamy, dotyczące żeglug, ruchu i potrzeb okrętów, bezpieczeństwa i prawidłowego działania służby lotniczej oraz radjotelegamy, zawierające uwagi o pogodzie, przeznaczone dla urzędowej służby meteorologicznej;
- 3° radjotelegamy służbowe, dotyczące działania służby radjowej, albo radjotelegamów już poprzednio odpracowanych;
- 4° radjotelegamy korespondencji publicznej.

Artykuł 4.

Odbiór wątpliwy. Nadawanie wtórne. Radjokomunikacja na wielką odległość.

§ 1. (1) Gdy komunikacja w służbie ruchomej staje się trudną, obie stacje korespondujące winny starać się odpracować radjotelegamy podczas trwania seansu. Stacja odbiorcza może zażądać do dwóch razy powtórzenia radjotelegamu, jeżeli odbiór jest wątpliwy. O ile trzykrotne wydanie pozostanie bez skutku, radjotelegam należy przechowywać, dopóki nie nadarzy się pomyslna sposobność do ukończenia wymiany.

(2) Jeżeli stacja nadająca uważa, że nie będzie w stanie w ciągu 24 godzin nawiązać ponownie komunikacji ze stacją odbiorczą, wówczas postępuje się, jak niżej:

l'intervention de cette dernière a lieu gratuitement.

(2) La même disposition est aussi applicable dans le sens station mobile vers station terrestre, en cas de nécessité.

(3) Pour qu'un radiotélégramme ainsi acheminé puisse être considéré comme arrivé à destination, il faut que la station qui a eu recours à la voie indirecte ait reçu l'accusé de réception réglementaire, soit directement, soit par une voie indirecte, de la station mobile à laquelle le radiotélégramme était destiné ou de la station terrestre sur laquelle il devait être acheminé, selon le cas.

Article 3.

Ordre de priorité dans l'établissement des communications dans le service mobile.

§ 1. L'ordre de priorité dans l'établissement des communications dans le service mobile est le suivant:

1. Appels de détresse, messages de détresse et trafic de détresse;
2. Communications précédées d'un signal d'urgence;
3. Communications précédées du signal de sécurité;
4. Communications relatives aux relèvements radiogoniométriques;
5. Toutes les autres communications.

§ 2. Pour la transmission des radiotélégrammes envisagés sous le chiffre 5, l'ordre de priorité est, en principe, comme ci-après:

- 1° Radiotélégrammes d'État.
- 2° Radiotélégrammes relatifs à la navigation aux mouvements et aux besoins des navires, à la sécurité et à la régularité des services aériens, et radiotélégrammes contenant des observations du temps destinées à un service officiel de météorologie.
- 3° Radiotélégrammes de service relatifs au fonctionnement du service radioélectrique ou à des radiotélégrammes précédemment échangés.
- 4° Radiotélégrammes de la correspondance publique.

Article 4.

Réception douteuse. Transmission par „ampliation”. Radiocommunications à grande distance.

§ 1. (1) Quand, dans le service mobile, la communication devient difficile, les deux stations en correspondance s'efforcent d'assurer l'échange du radiotélégramme en cours de transmission. La station réceptrice peut demander jusque deux fois la répétition d'un radiotélégramme dont la réception est douteuse. Si cette triple transmission demeure sans résultat, le radiotélégramme est conservé en instance, en vue d'une occasion favorable de le terminer, pouvant survenir.

(2) Si la station transmettrice juge qu'il ne lui sera pas possible de rétablir la communication avec la station réceptrice dans les 24 heures, elle agit comme suit:

a) *Stacja nadająca jest stacją ruchomą.*

Natychmiast podaje do wiadomości nadawcy powód niewydania radjotelegramu. Nadawca wówczas może zażądać:

1° aby radjotelegram nadano za pośrednictwem innej stacji lądowej albo innych stacji ruchomych;

2° aby radjotelegram został zatrzymany dotąd, gdy można go będzie wydać bez zwiększania taksy;

3° aby radjotelegram unieważniono.

b) *Stacja nadająca jest stacją lądową.*

Stosuje się do radjotelegramu postanowienie art. 30 regulaminu ogólnego.

§ 2. Gdy radjotelegram w ten sposób zatrzymany stacja ruchoma wyda następnie tej stacji lądowej, która go odebrała nie w całości, lub też innej stacji lądowej tego samego Zarządu względnie tego samego przedsiębiorstwa prywatnego, to w nagłówku radjotelegramu należy wówczas przy wydaniu podać służbową wskazówkę „ampliation” (duplikat); w tym wypadku Zarząd powyższy lub przedsiębiorstwo prywatne mogą żądać uiszczenia taksy, przypadającej tylko za jedno wydanie. O ile za przebieg na ogólnej sieci komunikacyjnej pomiędzy tą „inną stacją lądową”, za pośrednictwem której radjotelegram był przesłany, a urzędem przeznaczenia przypadająby dodatkowe koszty, rzeczona stacja lądowa może zażądać ich zwrotu od stacji ruchomej pochodzenia.

§ 3. Gdy stacja lądowa nie jest w stanie uyskać połączenia z ruchomą stacją, do której, stosownie do podanego adresu, ma wydać radjotelegram, a ma podstawy przypuszczać, że ta stacja ruchoma znajduje się w zasięgu innej stacji lądowej tego samego Zarządu lub przedsiębiorstwa prywatnego, któremu sama podlega, to może skierować radjotelegram do tej drugiej stacji lądowej z warunkiem jednak, aby to nie powodowało dodatkowych opłat.

§ 4. (1) Stacja służby ruchomej, która po odebraniu radjotelegramu nie ma możności normalnie potwierdzić odbiór, winna to uczynić przy pierwszej dogodnej sposobności.

(2) Jeżeli potwierdzenie odbioru radjotelegramu, wymienionego pomiędzy stacją ruchomą a stacją lądową, nie może być nadane bezpośrednio, kieruje się je za pośrednictwem innej stacji lądowej tego samego Zarządu względnie przedsiębiorstwa prywatnego albo należącej do innego Zarządu względnie innego przedsiębiorstwa prywatnego, z którymi zawarto odnośny układ, pod warunkiem jednak, aby to nie powodowało dodatkowych opłat.

§ 5. (1) Zarządy zastrzegają sobie możność zorganizowania służby radiokomunikacyjnej na wielką odległość pomiędzy stacjami lądowymi a stacjami ruchomymi z odroczeniem potwierdzeniem odbioru albo też bez potwierdzenia odbioru.

(2) Jeżeli przy stosowaniu jednego z powyższych dwóch systemów zachodzi przypuszczenie, że

a) *la station transmettrice est une station mobile.*

Elle fait connaître, immédiatement, à l'expéditeur, la cause de la non-transmission de son radiotélégramme. L'expéditeur peut alors demander:

1° que le radiotélégramme soit transmis par l'intermédiaire d'une autre station terrestre ou par l'intermédiaire d'autres stations mobiles;

2° que le radiotélégramme soit retenu jusqu'à ce qu'il puisse être transmis sans augmentation de la taxe;

3° que le radiotélégramme soit annulé.

b) *la station transmettrice est une station terrestre.*

Elle applique au radiotélégramme les dispositions de l'Article 30 du Règlement général.

§ 2. Lorsqu'une station mobile transmet ultérieurement le radiotélégramme qu'elle a ainsi retenu, à la station terrestre qui l'a reçu incomplètement ou à une autre station terrestre de la même Administration ou de la même entreprise privée, cette nouvelle transmission doit comporter la mention de service „ampliation” dans le préambule du radiotélégramme, et ladite Administration ou entreprise privée ne peut réclamer que les taxes afférentes à une seule transmission. Les frais supplémentaires pouvant résulter, éventuellement, du chef du parcours sur les voies de communication du réseau général entre cette „autre station terrestre”, par l'intermédiaire de laquelle le radiotélégramme a été acheminé, et le bureau de destination peuvent être réclamés par ladite autre station terrestre à la station mobile d'origine.

§ 3. Lorsque la station terrestre chargée, d'après le libellé de l'adresse du radiotélégramme, d'effectuer la transmission de celui-ci ne peut pas atteindre la station mobile de destination, et qu'elle a des raisons de supposer que cette station mobile se trouve dans le rayon d'action d'une autre station terrestre de l'Administration ou de l'entreprise privée dont elle-même dépend, elle peut, si aucune perception de taxe supplémentaire ne doit en résulter, diriger le radiotélégramme sur cette autre station terrestre.

§ 4. (1) Une station du service mobile qui a reçu un radiotélégramme sans avoir pu en accuser la réception dans des conditions normales doit saisir la première occasion favorable pour le faire.

(2) Lorsque l'accusé de réception d'un radiotélégramme échangé entre une station mobile et une station terrestre ne peut pas être donné directement, il est acheminé, si aucune perception de taxe supplémentaire ne doit en résulter, par l'intermédiaire d'une autre station terrestre, de la même Administration ou entreprise privée ou appartenant à une autre Administration ou entreprise privée avec lesquelles un accord particulier aurait été conclu à cet effet.

§ 5. (1) Les Administrations se réservent la faculté d'organiser un service de radiocommunications à grande distance entre stations terrestres et stations mobiles, avec accusé de réception différé ou sans accusé de réception.

(2) Quand il y a doute sur l'exactitude d'une partie quelconque d'un radiotélégramme transmis

jakaś część radjotelegramu została wydana niedokładnie, należy na blankiecie odbiorczym, doręczanym adresatowi, umieścić oznaczenie „odbiór wątpliwy” i podkreślić słowa względnie grupy słów, których odbiór mógł być wątpliwy. Gdy przepuszczono słowa, zostawia się w odpowiednich miejscach wolne odstępy niezapisane.

(3) Gdy stacja lądowa w służbie radjokomunikacyjnej na daleką odległość, stosującej odroczone potwierdzenie odbioru, nie otrzyma w przeciągu 10 dni potwierdzenia odbioru radjotelegramu który wysłała, informuje o powyższem nadawcę radjotelegramu.

Artykuł 5.

Radjotelegramy przesyłane zwykłą drogą pocztową albo lotniczą.

§ 1. (1) Radjotelegramy mogą być wydawane przez stację pobrzeżną do stacji okrętowej albo przez jedną stację okrętową do drugiej, celem dalszego ich przesłania drogą pocztową albo pocztą lotniczą po przybyciu stacji odbiorczej do portu.

(2) Radjotelegramy takie nie mogą być tranzytowane za pośrednictwem stacji okrętowych.

§ 2. Postanowienia powyższe nie obowiązują tych Zarządów, które oświadczą się przeciwko ich przyjęciu.

§ 3. Adres powyższych radjotelegramów należy podawać w sposób następujący:

1° płatna wskazówka służbowa „Poste” albo „PAV”, po której następuje nazwa portu, w którym radjotelegram ma być nadany na pocztę;

2° nazwisko i pełny adres odbiorcy;

3° nazwa stacji okrętowej, która ma nadać telegram na pocztę;

4° w odpowiednim wypadku nazwa stacji pobrzeżnej.

Przykład: = Poste (albo PAV) Buenosaires = Martinez 14 Calle Prat Valparaiso Avon Landsendradio.

§ 4. Oprócz taks radjotelegraficznych, podanych w art. 2, § 1 niniejszego regulaminu, pobiera się od radjotelegramu kwotę czterdzieści centymów (0 fr. 40), jako zwykłą opłatę pocztową albo jeden frank dwadzieścia pięć centymów (1 fr. 25), jako opłatę za przesłanie pocztą lotniczą.

Artykuł 6.

Przesyłanie tranzytem za pośrednictwem stacji okrętowych.

§ 1. Stacje okrętowe winny pośredniczyć w przesyłaniu radjotelegramów, pochodzących od innych stacji okrętowych lub przeznaczonych do tych ostatnich, jeżeli tego żąda nadawca. Jednakowoż ilość pośredniczących stacji okrętowych nie może przekraczać dwóch (patrz również art. 2, § 9 niniejszego regulaminu).

§ 2. Taksa przypadająca za tranzyt wynosi czterdzieści centymów (0 fr. 40) za każdy pojedynczy wyraz bez pobierania minimum i niezależnie od tego, czy pośredniczą w tranzytowaniu dwie czy też jedna stacja. Jeżeli pośredniczą dwie stacje okręto-

selon l'un ou l'autre de ces systèmes, la mention „réception douteuse” est inscrite sur le feuillet de réception remis au destinataire, et les mots ou groupes de mots douteux sont soulignés. Si des mots manquent, des blancs sont laissés aux endroits où ces mots devraient se trouver.

(3) Lorsque, dans le service des radiocommunications à grande distance avec accusé de réception différé, la station terrestre transmettrice n'a pas reçu dans un délai de 10 jours, l'accusé de réception d'un radiotélégramme qu'elle a transmis, elle en informe l'expéditeur dudit radiotélégramme.

Article 5.

Radiotélégrammes à réexpédier par voie postale ordinaire ou aérienne.

§ 1. (1) Les radiotélégrammes peuvent être transmis par une station côtière à une station de bord, ou par une station de bord à une autre station de bord, en vue d'une réexpédition par la voie postale ordinaire ou aérienne, à effectuer à partir d'une escale de la station réceptrice.

(2) Ces radiotélégrammes ne comportent aucune retransmission entre stations de bord.

§ 2. Les dispositions qui précèdent ne sont pas obligatoires pour les Administrations qui déclarent ne pas les admettre.

§ 3. L'adresse de ces radiotélégrammes doit être libellé comme suit:

1° Indication de service taxée „Poste” ou „PAV”, suivie du nom du port où le radiotélégramme doit être remis à la poste;

2° Nom et adresse complète du destinataire;

3° Nom de la station de bord qui doit effectuer le dépôt à la poste;

4° Le cas échéant, nom de la station côtière.

Exemple: =Poste (ou PAV) Buenosaires=Martinez 14 Calle Prat Valparaiso Avon Landsendradio.

§ 4. Outre les taxes radiotélégraphiques fixées à l'Article 2, § 1, il est perçu une somme de 40 centimes (0 fr. 40) pour l'affranchissement postal ordinaire du radiotélégramme ou de un franc vingt-cinq centimes (1 fr. 25) pour couvrir les frais de remise par poste aérienne.

Article 6.

Retransmission par les stations de bord.

§ 1. Les stations de bord doivent, si la demande en est faite par l'expéditeur, servir d'intermédiaires pour l'échange des radiotélégrammes originaires ou à destination d'autres stations de bord; toutefois, le nombre des stations de bord intermédiaires est limité à deux (voir aussi Article 2, § 9, du présent Règlement).

§ 2. La taxe afférente au transit, aussi bien quand deux stations intermédiaires interviennent que quand une seule station assure le transit, est uniformément fixée à quarante centimes (0 fr. 40) par mot pur et simple, sans perception d'un mini-

we, to powyższą takse dzieli się pomiędzy nie na połowę.

§ 3. W radjotelegramach, skierowanych w sposób powyższy, należy umieszczać przed adresem płatną wskazówkę służbową = RM =.

Artykuł 7.

Zastosowanie do radjotelegramów postanowień międzynarodowej konwencji telegraficznej i dołączonego do niej regulaminu służbowego.

§ 1. O ile przepisy międzynarodowej konwencji radjotelegraficznej i dołączonych do niej regulaminów nie stanowią inaczej, postanowienia międzynarodowej konwencji telegraficznej i dołączonego do niej regulaminu służbowego mają zastosowanie do radjotelegramów.

§ 2. Rachunkowość, dotycząca wymiany radjotelegramów, nie stosuje się do postanowień § 3 artykułu 81 regulaminu służbowego dołączonego do międzynarodowej konwencji telegraficznej.

§ 3. Przy stosowaniu powyższego regulaminu służbowego stacje lądowe są uważane za urzędy tranzytujące, z wyjątkiem wypadków, gdy jeden z dwóch regulaminów radjotelegraficznych wyraźnie postanawia, że te stacje mają być uważane jako urzędy pochodzenia lub przeznaczenia.

§ 4. Artykuł 69 regulaminu służbowego dołączonego do międzynarodowej konwencji telegraficznej, dotyczący telegramów o wielokrotnem miejscu przeznaczenia, przesyłanych w drodze radjowej, stosuje się przy przesyłaniu tej kategorii telegramów tak w drodze radjotelegraficznej, jak i w drodze radiotelefonicznej.

§ 5. Ponieważ w wykazie stacyj słowo RADIO dodaje się zawsze do nazwy stacji pobrzeżnej, podane w adresie telegramu, nie należy go umieszczać w nagłówku, jako wskazówki służbowej przy wydawaniu radjotelegramu.

Stosownie do postanowień art. 13 konwencji zawartej w Waszyngtonie, niniejszy regulamin dodatkowy obowiązuje narówni z tą konwencją i wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 1929 roku.

W dowód czego odnośni Pełnomocnicy podpisali niniejszy regulamin dodatkowy w jednym egzemplarzu, który złożono do archiwów Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki z tem, iż po jednym odpisie otrzyma każdy z poszczególnych Rządów.

Sporządzono w Waszyngtonie dnia 25 listopada 1927 roku.

ZA UNJĘ POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKĄ:

H. J. Lenton
W. F. C. Morton

ZA AFRYKĘ ZWROTNIKOWĄ FRANCUSKĄ
I INNE KOLONJE:

Cassagnac

ZA AFRYKĘ ZACHODNIĄ FRANCUSKĄ:

Cassagnac

ZA AFRYKĘ ZACHODNIĄ PORTUGALSKĄ:

Arnaldo de Paiva Carvalho

mum. Lorsque deux stations de bord sont intervenues, cette taxe est partagée entre elles, par moitié.

§ 3. Les radiotélégrammes acheminés comme il est dit ci-dessus doivent porter avant l'adresse l'indication de service taxée =RM= (retransmission).

Article 7.

Application de la Convention télégraphique internationale et du Règlement de service y annexé aux radiotélégrammes.

§ 1. Les dispositions de la Convention télégraphique internationale et du Règlement de service y annexé sont applicables aux radiotélégrammes, en tant que les prescriptions de la Convention radiotélégraphique internationale et des Règlements y annexés ne s'y opposent pas.

§ 2. Les dispositions du § 3 de l'Article 81 du Règlement de service annexé à la Convention télégraphique internationale ne sont pas applicables à la comptabilité des radiotélégrammes.

§ 3. En vue de l'application de ce même Règlement de service, les stations terrestres sont considérées comme bureaux de transit, sauf quand l'un ou l'autre des Règlements radiotélégraphiques stipule expressément que ces stations doivent être considérées comme bureaux d'origine ou de destination.

§ 4. L'Article 69 du Règlement de service annexé à la Convention télégraphique internationale relatif aux télégrammes à multiples destinations transmis par télégraphie sans fil s'applique aux télégrammes de cette catégorie transmis par radiotéléphonie aussi bien qu'à ceux transmis par radiotélégraphie.

§ 5. Le mot RADIO étant toujours ajouté, dans la Nomenclature, au nom de la station côtière mentionnée dans l'adresse des radiotélégrammes, ce mot ne doit pas être donné, comme indication de service, en tête du préambule dans la transmission d'un radiotélégramme.

Conformément aux dispositions de l'Article 13 de la Convention de Washington, le présent Règlement additionnel aura la même valeur que celle-ci et entrera en vigueur le 1-er Janvier 1929.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé ce Règlement additionnel en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement des États-Unis d'Amérique et dont une copie sera remise à chaque Gouvernement.

Fait à Washington, le 25 Novembre 1927.

POUR L'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

H. J. Lenton
W. F. C. Morton

POUR L'AFRIQUE ÉQUATORIALE FRANÇAISE
ET AUTRES COLONIES:

Cassagnac

POUR L'AFRIQUE OCCIDENTALE FRANÇAISE:

Cassagnac

POUR L'AFRIQUE OCCIDENTALE PORTUGAISE:

Arnaldo de Paiva Carvalho

ZA AFRYKĘ WSCHODNIĄ PORTUGALSKĄ
I POSIADŁOŚCI PORTUGALSKIE W AZJI:
Mario Correa Barata da Cruz

ZA NIEMCY:
Otto Arendt
Hermann Geiss
H. Harbich
Arthur Werner
Günther Suadicani
E. L. Baer

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYŃSKĄ:
Felipe Espil
Luis F. Orlandini
Francisco Lajous

ZA FEDERACJĘ AUSTRALIJSKĄ:
H. P. Brown

ZA AUSTRJĘ:
Dr. Maximilian Hartwich
Eng. Hans Pfeuffer

ZA BELGJĘ:
J. Pierart
Goldschmidt
G. Vincent

ZA BOLIWIJĘ:
Geo. de la Barra

ZA BRAZYLJĘ:
P. Ceolho de Almeida
Frederico Villar
Manuel F. Simões Ayres

ZA BULGARJĘ:
St. Bisseroff

ZA CHILI:
I. Holger

ZA CHINY:
Chin-Chun Wang
Chang Hsüan
Hing Ging Y. Lee
Ti-Ching Wu

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBII:
Enrique Olaya H.

ZA KOLONJĘ HISZPAŃSKĄ WYBRZEŻA
GWINEI:
Adolfo H. de Solas

ZA KONGO BELGIJSKIE:
J. Pierart
G. Vincent
Robert Goldschmidt

ZA KOSTARIKĘ:
J. Rafael Oreamuno

ZA KUBĘ:
L. Alburquerque
Gonzalo Güell
Luis Marino Pérez

ZA CURAÇAO:
G. Schotel

POUR L'AFRIQUE ORIENTALE PORTUGAISE
ET LES POSSESSIONS PORTUGAISES
ASIATIQUES:
Mario Correa Barata da Cruz

POUR L'ALLEMAGNE:
Otto Arendt
Hermann Geiss
H. Harbich
Arthur Werner
Günther Suadicani
E. L. Baer

POUR LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:
Felipe Espil
Luis F. Orlandini
Francisco Lajous

POUR LA FÉDÉRATION AUSTRALIENNE:
H. P. Brown

POUR L'AUTRICHE:
Dr. Maximilian Hartwich
Eng. Hans Pfeuffer

POUR LA BELGIQUE:
J. Pierart
Goldschmidt
G. Vincent

POUR LA BOLIVIE:
Geo. de la Barra

POUR LE BRÉSIL:
P. Ceolho de Almeida
Frederico Villar
Manuel F. Simões Ayres

POUR LA BULGARIE:
St. Bisseroff

POUR LE CHILI:
I. Holger

POUR LA CHINE:
Chin-Chun Wang
Chang Hsüan
Hing Ging Y. Lee
Ti-Ching Wu

POUR LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:
Enrique Olaya H.

POUR LA COLONIE ESPAGNOLE DU GOLFE
DE GUINÉE:
Adolfo H. de Solas

POUR LE CONGO BELGE:
J. Pierart
G. Vincent
Robert Goldschmidt

POUR COSTA-RICA:
J. Rafael Oreamuno

POUR CUBA:
L. Alburquerque
Gonzalo Güell
Luis Marino Pérez

POUR CURAÇAO:
G. Schotel

- ZA CYRENAJKĘ:
Paolo Zonta
- ZA DANJĘ:
T. G. Krarup
C. Wamberg
- ZA REPUBLIKĘ DOMINIKAŃSKĄ:
M. L. Vasquez G.
- ZA EGİPT:
Horace Mayne
Aly Ibrahim
- ZA ERYTREE:
Cesare Bardeloni
- ZA HISZPANJĘ:
Mariano Amoedo
Antonio Nieto
Adolfo H. de Solas
Jose Sastre
- ZA ESTONJĘ:
G. Jallajas
- ZA FINLANDJĘ:
L. Åström
- ZA FRANCJĘ:
L. Boulanger
- ZA WIELKĄ BRYTANJĘ:
T. F. Purves
J. Joyce Broderick
F. W. Phillips
F. W. Home
L. F. Blandy
Air Commodore:
C. H. Boyd
A. Leslie Harris
- ZA GRECJĘ:
Th. Pentheroudakis
- ZA GUAATEMAŁĘ:
J. Montano N.
- ZA REPUBLIKĘ HAITI:
Raoul Lizaire
- ZA WĘGRY:
Bernard de Paskay
- ZA INDJE BRYTYJSKIE:
P. J. Edmunds
P. N. Mitra
- ZA INDJE HOLENDRSKIE:
G. C. Holtzappel
Warnsinck
G. Schotel
van Dooren
- ZA INDOCHINY FRANCUSKIE:
G. Jullien
- ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJI:
P. S. MacCathmhaoil
T. S. O'Muineachain
- POUR LA CYRÉNAÏQUE:
Paolo Zonta
- POUR LE DANEMARK:
T. G. Krarup
C. Wamberg
- POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:
M. L. Vasquez G.
- POUR L'ÉGYPTE:
Horace Mayne
Aly Ibrahim
- POUR L'ÉRYTHRÉE:
Cesare Bardeloni
- POUR L'ESPAGNE:
Mariano Amoedo
Antonio Nieto
Adolfo H. de Solas
Jose Sastre
- POUR L'ESTONIE:
G. Jallajas
- POUR LA FINLANDE:
L. Åström
- POUR LA FRANCE:
L. Boulanger
- POUR LA GRANDE-BRETAGNE:
T. F. Purves
J. Joyce Broderick
F. W. Phillips
F. W. Home
L. F. Blandy
Air Commodore:
C. H. Boyd
A. Leslie Harris
- POUR LA GRÈCE:
Th. Pentheroudakis
- POUR LE GUATÉMALA:
J. Montano N.
- POUR LA RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:
Raoul Lizaire
- POUR LA HONGRIE:
Bernard de Paskay
- POUR LES INDES BRITANNIQUES:
P. J. Edmunds
P. N. Mitra
- POUR LES INDES NÉERLANDAISES:
G. C. Holtzappel
Warnsinck
G. Schotel
van Dooren
- POUR L'INDOCHINE FRANÇAISE:
G. Jullien
- POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:
P. S. MacCathmhaoil
T. S. O'Muineachain

ZA WŁOCHY:

Giuseppe Gneme
Giacomo Barbera
Gino Montefinale

ZA JAPONJĘ:

Za Chosen, Taiwan, Sachalin japoński, Terytorjum dzierżawne Kuantungu oraz Terytorjum wysp Mórz Południowych pod mandatem japońskim:

S. Sawada
N. Morita
K. Nishizaki
I. Yamamoto
Sannosuke Inada
T. Ushizawa
T. Nakagami

ZA REPUBLIKĘ LIBERJI:

Ernest Lyon

Z zastrzeżeniem ratyfikacji przez liberyjski senat.

ZA MADAGASKAR:

G. Jullien

ZA MAROKKO (z wyjątkiem zony hiszpańskiej):

Frederic Knobel

ZA MEKSYK:

Pedro N. Cota
Juan B. Saldaña

ZA NIKARAGUĘ:

Manuel Zavala

ZA NORWEGJĘ:

N. Nickelson
Harmod Peterson
P. Tennfjord
J. J. Larsen

ZA NOWĄ ZELANDJĘ:

A. Gibbs

ZA REPUBLIKĘ PANAMY:

R. J. Alfaro

ZA PARAGWAJ:

Juan Vicente Ramiriz

ZA HOLANDJĘ:

G. J. Hofker
J. A. Bland van den Berg
W. Kruijt
E. F. W. Völter
Warnsinck

ZA PERU:

A. Gonzáles-Prada

ZA PERSJĘ:

D. Meftah (ad referendum)

ZA POLSKĘ:

Eugène Stalinger

ZA PORTUGALJĘ:

José de Liz Ferreira Junior

ZA RUMUNJĘ:

G. Cretziano (ad referendum)

POUR L'ITALIE:

Giuseppe Gneme
Giacomo Barbera
Gino Montefinale

POUR LE JAPON:

Pour Chosen, Taiwan, Sakhalin japonais, le Territoire à bail du Kouangtoug et le Territoire des Îles des Mers du Sud sous mandat japonais.

S. Sawada
N. Morita
K. Nishizaki
I. Yamamoto
Sannosuke Inada
T. Ushizawa
T. Nakagami

POUR LA RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:

Ernest Lyon

Subj. to the ratification of Liberian Senate

POUR MADAGASCAR:

G. Jullien

POUR LE MAROC:

(À l'exception de la zone Espagnole):
Frederic Knobel

POUR LE MEXIQUE:

Pedro N. Cota
Juan B. Saldaña

POUR LE NICARAGUA:

Manuel Zavala

POUR LA NORVÈGE:

N. Nickelson
Harmod Peterson
P. Tennfjord
J. J. Larsen

POUR LA NOUVELLE-ZÉLANDE:

A. Gibbs

POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

R. J. Alfaro

POUR LE PARAGUAY:

Juan Vicente Ramiriz

POUR LES PAYS-BAS:

G. J. Hofker
J. A. Bland van den Berg
W. Kruijt
E. F. W. Völter
Warnsinck

POUR LE PÉROU:

A. Gonzáles-Prada

POUR LA PERSE:

D. Meftah
en referendum

POUR LA POLOGNE:

Eugène Stalinger

POUR LE PORTUGAL:

José de Liz Ferreira Junior

POUR LA ROUMANIE:

G. Cretziano (ad referendum)

ZA REPUBLIKĘ SALWADOR:
Francisco A. Lima

ZA KRÓLESTWO SERBÓW, CHORWATÓW
I SŁOWENCÓW:
V. Antonievich

ZA SYJAM:
Nides Virajakich

ZA WŁOSKIE SOMALI:
Valerio Della Campana

ZA SZWECJĘ:
Hamilton
Litström
Lemoine

ZA SZWAJCARJĘ:
E. Nussbaum

ZA SURINAM:
G. Schotel

ZA TERYTORJA SYRYJSKO-LIBANSKIE:
Frederic Knobel

ZA REPUBLIKĘ SAN-MARINO:
Frn. Ferrari

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:
Dr. Otto Kučera
Eng. Strnad

ZA TRIPOLITANJĘ:
Settimio Aurini

ZA TUNIS:
Frederic Knobel

ZA TURCJĘ:
J. A. Bland van den Berg

ZA URUGWAJ:
Varela

ZA WENEZUELĘ:
Luis Churion

POUR LA RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:
Francisco A. Lima

POUR LE ROYAUME DES SERBES, CROATES
ET SLOVÈNES:
V. Antonievich

POUR LE SIAM:
Nides Virajakich

POUR LA SOMALIE ITALIENNE:
Valerio Della Campana

POUR LA SUÈDE:
Hamilton
Litström
Lemoine

POUR LA SUISSE:
E. Nussbaum

POUR SURINAM:
G. Schotel

POUR LES TERRITOIRES SYRO-LIBANAIS:
Frederic Knobel

POUR LA RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:
Frn. Ferrari

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:
Dr. Otto Kučera
Eng. Strnad

POUR LA TRIPOLITAINE:
Settimio Aurini

POUR LA TUNISIE:
Frederic Knobel

POUR LA TURQUIE:
J. A. Bland van den Berg

POUR L'URUGUAY:
Varela

POUR LE VÉNEZUELA:
Luis Churion

DODATEK 1.

Sposób postępowania w radiotelefonji międzynarodowej.

(Patrz art. 1 regulaminu dodatkowego).

§ 1. (1) *Znaki wywoławcze.* Dla stacyj lądowych stosuje się nazwę geograficzną danej miejscowości.

(2) Dla stacyj lotniczych i innych stacyj ruchomych zasadniczo stosuje się znaki wywoławcze radiotelegraficzne, a więc dla stacyj okrętowych grupę z czterech liter, a dla stacyj lotniczych grupę z pięciu liter, zgodnie z orzeczeniem międzynarodowej konwencji o żegludze powietrznej. Stacje ruchome, znajdujące się na okrętach lub handlowych statkach powietrznych, winny poprzedzać znak wywoławczy nazwą Towarzystwa, do którego należą, np. „Handley Page” lub słowem „Particulier”, jeżeli dana stacja należy do osoby prywatnej.

§ 2. *Zgłoszkowanie znaków wywoławczych, skrótów służbowych i wyrazów.* Do zgłoszkowania należy używać ogólnie znanych następujących nazw:

APPENDICE 1.

Procédure radiotéléphonique internationale.

(Voir l'Art. 1 du Règlement additionnel).

§ 1. (1) *Indicatifs d'appel.* Pour les stations terrestres, le nom géographique même du lieu doit être employé.

(2) Pour les stations d'aéronet et autres stations mobiles, les indicatifs d'appel radiotélégraphiques doivent, en principe, être employés, soit pour les stations de bord, un groupe de quatre lettres et, pour les stations d'aéronet, un groupe de cinq lettres, conformément à ce qui est prévu dans la Convention Internationale de Navigation aérienne. L'indicatif d'appel doit, pour les stations mobiles, portées par des navires ou des aéronefs commerciaux, être précédé du nom de la Compagnie propriétaire, par exemple: „Handley Page” ou le mot „Particulier” pour les stations mobiles appartenant à des particuliers.

§ 2. *Épellation des indicatifs d'appel, des abréviations de service et des mots.* Pour cette épellation, les noms très connus qui suivent doivent être employés:

A = Amsterdam
B = Baltimore
C = Canada
D = Danemark
E = Eddiston
F = Francisco
G = Gibraltar
H = Hanovre
I = Italie
J = Jérusalem
K = Kimberley
L = Liverpool
M = Madagascar
N = Neuchâtel
O = Ontario
P = Portugal
Q = Québec
R = Rivoli
S = Santiago
T = Tokio
U = Uruguay
V = Victoria
W = Washington
X = Xantippe
Y = Yokohama
Z = Zoulouland

A=Amsterdam
B=Baltimore
C=Canada
D=Danemark
E=Eddiston
F=Francisco
G=Gibraltar
H=Hanovre
I=Italie
J=Jérusalem
K=Kimberley
L=Liverpool
M=Madagascar
N=Neuchâtel
O=Ontario
P=Portugal
Q=Québec
R=Rivoli
S=Santiago
T=Tokio
U=Uruguay
V=Victoria
W=Washington
X=Xantippe
Y=Yokohama
Z=Zoulouland

§ 3. Jako przykład podaje się poniżej następujący sposób postępowania:

1° *A woła:*

Allo B, Allo B, A woła, A woła, telegram do was, telegram do was, over.

2° *B odpowiada:*

Allo A, Allo A, B odpowiada, B odpowiada, nadawajcie wasz telegram, nadawajcie wasz telegram, over.

3° *A odpowiada:*

Allo B, A odpowiada, telegram rozpoczyna się, do (odbiorca) z (nadawca)

nadawanie telegramu

telegram skończony, powtarzam, telegram rozpoczyna się, do z

powtórzenie telegramu

telegram skończony, over.

4° *B odpowiada:*

Allo A, B odpowiada, wasz telegram rozpoczyna się, do z

powtórzenie telegramu

wasz telegram skończony, over.

5° *A odpowiada:*

Allo B, A odpowiada, zgadza się, zgadza się, przerywamy.

6° *A przerywa połączenie i obie stacje wracają do normalnego nasłuchu.*

Uwaga: Przy nawiązaniu połączenia wywołanie powtarza się dwukrotnie, tak przez stację wywołującą jak również i przez stację wywoływana. Skoro raz już połączenie zostało nawiązane, przepiślowe wywołanie wymawia się tylko raz.

§ 3. La procédure suivante est donnée à titre d'exemple:

1° *A appelle:*

Allo B, allo B, A appelle, A appelle, message pour vous, message pour vous, over.

2° *B répond:*

Allo A, allo A, B répond, B répond, envoyez votre message, envoyez votre message, over.

3° *A répond:*

Allo B, A répond, message commence, à (destinataire)

de (expéditeur) transmission du message

message terminé, je répète, message commence à de

répétition du message

message terminé, over.

4° *B répond:*

Allo A, B répond, votre message commence, à de

répétition du message

votre message terminé, over.

5° *A répond:*

Allo B, A répond, exact, exact, coupant.

6° *A coupe ensuite la communication et les deux stations reprennent l'écoute normale.*

Remarque: Au commencement d'une communication, la formule d'appel est prononcée deux fois, et par la station appelante et par la station appelée. Une fois la communication établie, elle est prononcée une fois seulement.